தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

TAMIL NADU LEGISLATURE LIBRARY
23 JUN 1979
MADRAS

TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

OFFICIAL REPORT

WEDNESDAY 15th MARCH 1978

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

Volume CXLVII No. 1

©
GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1978

Legislative Council Department
Fort St. George, Madras-600009

PRICE 1 *Rupee*.]

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

TAMIL NADU LEGISLATURE LIBRARY
31 மார் 1979
MADRAS

Tamil Nadu Legislative Council Debates

FIFTY-THIRD SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

VOLUME CXLVII (Nos. 1 to 5).

15th to 18th and 20th March 1978.

TABLE OF CONTENTS.

Wednesday, 15th March 1978.

	PAGES
Personnel of the Government of Tamil Nadu	i-iv
Principal Officers of the Tamil Nadu Legislative Council	iv
List of Members of the Tamil Nadu Legislative Council with their constituencies	vii-x
1. Condolence Resolution *re* death of Thiru R.R.S.R. Ranga Rao, Raja of Bobbili, former Chief Minister of Composite Madras State	1
2. Questions and Answers	2-20
3. Announcement *re* decision of the Business Advisory Committee	20-21
4. Statement under rule 82 of the Council Rules *re*—	
(1) Periyar-Anna Ninaivagam at Erode ...	21-22
(2) State Administration Report for 1974-75 ...	22-23
5. Presentation of the Twenty-seventh Report of the Committee on Government Assurances ...	23
6. Discussion on the Policy Note on 'Progress of Education in Tamil Nadu'	24-67
7. Papers laid on the table of the House	67–70

C-85—*1*

PAGES

Thursday, 16th March 1978.

1. Questions and Answers 157-169
2. Calling attention to hardship caused to stoppage of teaching grant to schools run by Cantonment Boards 169-171
3. Privilege Issue *re* remarks of Thiru K. Suppu, M.L.A., in the Assembly regarding Council ... 171-172
4. Government Motion *re* discussion on the Policy Note on 'Progress of Education in Tamil Nadu'—cont. 172-234
5. Obituary reference *re* death of Thirumathi Mani Ammayar, wife of Periar E.V.R., Leader of Dravida Kazhagam 234-235
6. Papers laid on the table of the House 235-236

Friday, 17th March 1978.

1. Questions and Answers 237-246
2. Privilege Issue *re* statement of Thiru Arcot N. Veerasamy, M.L.C., about the alleged appointment of one Thiru Vijayan and destruction of State Administration Reports 246-248
3. Calling attention to hartal in Chatrapatty area, Ramanathapuram district, pressing for ban on production of bandage and gauze cloth by power-looms 248-252
4. Government Motion *re* discussion on the Policy Notes on Agriculture and Irrigation 252-315
5. Papers laid on the table of the House 315-316

Saturday, 18th March 1978.

1. Questions and Answers 353-362
2. Government Resolutions—
 (1) Transaction of Government business on a Private Members' Day 362-363
 (2) Election of one Member to the Tamil Nadu Land Improvement Board 363-364
 (3) The Constitution (Forty-fourth Amendment) Bill, 1977 364-406

PAGES

Monday, 20*th March* 1978.

1. Condolence Resolution *re* death of Thiru M. Ananthasayanam Iyengar, former Speaker, Lok Sabha and former Governor of Bihar 407

2. Questions and Answers 408-423

3. Information *re* questions to be answered by the Chief Minister 424-426

4. Government Motion *re* discussion on the Policy Notes on Community Development, Panchayat Development and Urban Development ... 426-498

5. Paptr laid on the table of the House 499-500

Index 535-560

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்

TRUTH ALONE TRIUMPHS

TAMIL NADU LEGISLATURE LIBRARY
23 JUN 1979
MADRAS

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU

GOVERNOR OF TAMIL NADU

THIRU *PRABHUDAS PATWARI*

Members of the Council of Ministers.

1. THE HON. THIRU M. G. RAMACHANDRAN, Chief Minister in charge of Public, General Administration, Matters relating to Indian Civil Service and Indian Administrative Service Officers, District Revenue Officers, Deputy Collectors, Police, Elections, Passport, Prohibition, Health, Medicine, Religious Endowments, Prevention of Corruption, Industries, Bhoodan and Gramdan, Ex-Servicemen, Mines and Minerals and Rural Industries Project.

2. THE HON. THIRU K. MANOHARAN, Minister in charge of Finance, Planning, Commercial Taxes and Excise, Revenue and Legislature.

3. THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN, Minister in charge of Works, Minor Irrigation including Special Minor Irrigation Programme Works, Iron and Steel Control and Electricity.

4. THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY MUDALIYAR, Minister in charge of Law, Courts, Prisons, Legislation on Weights and Measures, Legislation on Money Lending, Legislation on Chits and Registration of Companies.

5. THE HON. THIRU G. R. EDMUND, Minister in charge of Food, Food Production, Co-operation, Fisheries, Registration, Forest including Cinchona, Youth Service Corps and Price Control.

6. THE HON. THIRU R. M. VEERAPPAN, Minister in charge of Information and Tourism, Publicity, Film Technology, Tourism Development Corporation and Cinematograph Act.

7. THE HON. THIRU C. ARANGANAYAGAM, Minister in charge of Education including Technical Education, Official Language and Employment and Training.

8. THE HON. THIRU K. KALIMUTHU, Minister in charge of Local Administration, Municipal Administration, Community Development, Panchayats, Panchayat Union and Rural Indebtedness.

9. THE HON. THIRU S. RAGHAVANANDHAM, Minister in charge of Labour, Housing, Slum Clearance Board, Statistics, Tamil Nadu Water Supply and Drainage Board and Town Planning.

10. THE HON. THIRU P. SOUNDARAPANDIAN, Minister in charge of Harijan Welfare, Backward Classes, Stationery and Printing, Government Press and Hill Tribes and Bonded Labour.

11. THE HON. THIRU C. PONNAIYAN, Minister in charge of Transport, Nationalised Transport, Motor Vehicles Act, Highways and Ports.

12. THE HON. SELVI P. T. SARASWATHI, Minister in charge of Social Welfare including Women and Children's Welfare, Animal Husbandry, Beggars' Home, Orphanages, Indians Overseas and Refugees, Evacuees and Correctional Administration.

13. THE HON. THIRU P. KOLANDAIVELU, Minister in charge of Agriculture, Agricultural Refinance, Agricultural Engineering Wing, Agro-Engineering Wing, Milk, Dairy Development Corporation and Operation Flood Project.

14. THE HON. THIRU K. RAJA MOHAMMED, Minister in charge of Handlooms and Textiles, Accommodation Control, News Print Control, Agro-Service Co-operative Societies at Block, District and Apex Level including Federation, Waqfs, Yarn, Khadi and Village Industries.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ்நாடு அரசின் ஆளுநரும், அமைச்சரவையும்.

தமிழ்நாடு ஆளுநர்

திரு. பிரபுதாஸ் பட்வாரி.

அமைச்சரவை உறுப்பினர்கள்

1. மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் (முதலமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : பொது, பொது நிர்வாகம், இந்திய ஆளுகைப் பணியாளர், இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர், மாவட்ட வருவாய் அதிகாரிகள், மாவட்டத் துணை ஆட்சியாளர் சம்பந்தப்பட்டவை, காவல், தேர்தல்கள், பயண இசைவுச் சீட்டு, மதுவிலக்கு, நல்வாழ்வு, மருந்துகள், அறநிலையத் துறை, இலஞ்ச ஒழிப்பு, தொழில் நிறுவனங்கள், பூமிதானம்–கிராம தானம், முன்னாள் இராணுவத்தினர், சுரங்கம்-கனிவளம், ஊரகத் தொழில் நிறுவனத் திட்டங்கள்.

2. மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் (நிதித் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : நிதி, திட்டம், வணிக வரிகள், ஆயத் துறை, வருவாய், சட்ட மன்றம்.

3. மாண்புமிகு திரு. எ. இராமச்சந்திரன் (பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : பொதுப்பணி, சிறப்புச் சிறு பாசனத் திட்ட வேலை உட்பட்ட சிறு பாசனங்கள், இரும்பு-எஃகுக் கட்டுப்பாடு, மின்சாரம்.

4. மாண்புமிகு திரு. கே. நாராயணசாமி முதலியார் (சட்டத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : சட்டம், நீதி மன்றங்கள், சிறைகள், எடைகள்—அளவைகள் சட்டம் இயற்றல், கடன் கொடுத்தல் சட்டம் இயற்றல், சீட்டு நிதிச் சட்டம் இயற்றல், நிறுவனங்கள் பதிவு.

5. மாண்புமிகு திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் (உணவுத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுபபு வகிப்பார் : உணவு, உணவு உற்பத்தி, கூட்டுறவு, மீன் வளம், ஆவணப் பதிவுத் துறை, சிங்கோனா உள்பட வனங்கள், இளைஞர் அணி, விலைக்கட்டுப்பாடு.

6. மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் (செய்தி சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார் : செய்தி, விளம்பரம், திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல், சுற்றுலா, சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம், திரைப்படச் சட்டம்.

7. மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் (கல்வித் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: தொழில் நுட்பக் கல்வி உள்ளிட்ட கல்வி, ஆட்சிமொழி, வேலை வாய்ப்பும் பயிற்சியும்.

8. மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து (உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: நகராட்சிகள், ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், ஊரகக் கடன்கள், சமுதாய வளர்ச்சி.

9. மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் (தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: தொழிலாளர், வீட்டு வசதி, குடிசை மாற்று வாரியம், புள்ளி விவரங்கள், தமிழ்நாடு குடி நீர் வடிகால் வாரியம், நகர அமைப்பு.

10 மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் (அரிசன நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: அரிசன நலம், பிற்பட்ட வகுப்பினர், எழுதுபொருள் அச்சுத் துறை, அரசு அச்சகம், மலைவாழ் பழங்குடியினர், பிணைத் தொழிலாளர்.

11. மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் (போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: போக்குவரத்து, அரசுடைமையாக்கப்பட்ட போக்குவரத்து, இயக்கூர்திகள் சட்டம், நெடுஞ்சாலைகள், துறைமுகங்கள்.

12. மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி (சமூக நலத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: மகளிர், குழந்தைகள் நலம் உள்ளிட்ட சமூக நலம், கால்நடை பராமரிப்பு, பிச்சைக்காரர்கள் விடுதி, அனாதை விடுதிகள், வெளிநாடு வாழ் இந்தியர்கள், அகதிகள், வெளியேற்றப் பட்டவர்கள் நலம், சீர்திருத்த நிர்வாகம்.

13. மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு (வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: வேளாண்மை, வேளாண்மை மறு நிதி, வேளாண்மை பொறியியல் பிரிவு, அக்ரோ பொறியியல் பிரிவு, பால், பால் வள நிறுவனம், பால் பெருக்குத் திட்டம்.

14. மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது (கைத்தறி—ஆலைத் துணிகள் துறை அமைச்சர்) கீழ்க்கண்ட துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகிப்பார்: இட வசதிக் கட்டுப்பாடு, அச்சுக் காகிதக் கட்டுப்பாடு, கூட்டமைப்பு உள்ளிட்ட வட்டார—மாவட்ட தலைமை இடம் சார்ந்த வேளாண்மைப் பணிக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், வக்ப், நெசவு, நூல், கைத்தறி, கதர், கிராமத் தொழில்கள்.

தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்.

மேலவைத் தலைவர்.

[அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 184 (1)-வது பிரிவின்கீழ் தலைவரின் அலுவல்களைத் துணைத் தலைவர் மேற்கொண்டிருக்கிறார்.

மேலவைத் துணைத் தலைவர்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம்

மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்.

1. திரு. கோ. சி. மணி.
2. திருமதி சத்தியவாணிமுத்து.
3. திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம்.
4. திரு. கே. எஸ். கணபதி.

மேலவைச் செயலாளர்.

திரு. சி. கு. இராமசாமி, பி.ஏ., பி.எல்.

சார்புச் செயலாளர்.

திரு. த. பி. டெல்லிதுரை, பி.எஸ்ஸி., பி.ஜி.எல்.

விவாதப் பதிப்பாளர்.

திரு. நா. கோதண்டராமன், பி.ஏ., பி.ஜி.எல்., பி.எல்.

தலைமை நிருபர்.

திரு. எஸ். நடராஜன்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தொகுதிகள் உள்ளிட்ட தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களின் (தமிழ் அகர வரிசைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட) பட்டியல்.

தொடர் இலக்கமும், உறுப்பினர் பெயரும். (1)	தொகுதி. (2)
1 அப்துல்வகாப், கே.எஸ்.	மாநிலச் சட்ட மன்றப் பேரவை
2 அறிவழகன், க. எம்.ஏ. ..	சென்னை—செங்கற்பட்டு ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
3 வீராசாமி, ஆற்காடு நா.	மாநிலச் சட்ட மன்றப் பேரவை
4 இளம்பரிதி, ..	மாநிலச் சட்ட மன்றப் பேரவை
5 இராகவானந்தம், எஸ். .. (தொழிலாளர் நல அமைச்சர்)	மாநிலச் சட்ட மன்றப் பேரவை
6 இராஜகோபால், சி. வி. ..	மாநிலச் சட்ட மன்றப் பேரவை
7 இராமகிருஷ்ணத் தேவர், எஸ். ..	இராமநாதபுரம் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி
8 இராம சுப்பையா, காரைக்குடி. ..	நியமனம்
9 இராமசாமி படையாச்சி, எஸ். எஸ். ..	தென் ஆற்க்காடு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
10 இராஜா முகமது, கே. .. (கைத்தறி—ஆலைத்துணிகள் துறை அமைச்சர்)	மாநிலச் சட்ட மன்றப் பேரவை
11 எல்லமந்தா, பி. ..	மாநிலச் சட்ட மன்றப் பேரவை
12 கணபதி, கே. எஸ். ..	தஞ்சாவூர்—திருச்சிராப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் தொகுதி
13 சக்திமோகன், ஆர். ..	மாநிலச் சட்ட மன்றப் பேரவை
14 சங்கரலிங்கம், எம். ..	திருநெல்வேலி—கன்னியாகுமரி ஆசிரியர்கள் தொகுதி

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1978

தொடர் இலக்கமும், உறுப்பினர் பெயரும்.	தொகுதி.
(1)	(2)
15 சத்தியவாணி முத்து,	மாநிலச் சட்ட மன்றப் பேரவை
16 சந்தோஷம். டி. எம். ஏ., பி. எல்., ..	சென்னை தெற்கு பட்ட தாரிகள் தொகுதி.
17 சாம்பசிவம், இரா. ..	தென் ஆற்காடு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
18 சிவஞானம், ம. பொ, (துணைத் தலைவர்) ..	நியமனம்
19 சுந்தரேசத் தேவர், என். ..	தஞ்சாவூர் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி
20 சுவாமிநாதன், ஜி., பி.பார்மஸி.	தமிழ்நாடு கிழக்கு மத்திய பட்டதாரிகள் தொகுதி.
21 தங்கப்பாண்டியன், வே. பி. ஏ, பி. டி. ..	இராமநாதபுரம் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
22 தங்கவேல், ஏ.	மாநிலச் சட்ட மன்றப் பேரவை
23 தமிழரசி, சி.	மாநிலச் சட்ட மன்றப் பேரவை
24 தாமஸ், பி. ஆர். ..	மதுரை-இராமநாதபுரம் ஆசிரியர்கள் தொகுதி
25 தாமோதரன், ஏ. ஆர், பி. எஸ்ஸி., (ஆனர்ஸ்) ..	சென்னை வடக்கு பட்ட தாரிகள் தொகுதி.
26 தாமோதரன், ஜி. ஆர். ..	சென்னை மேற்கு மத்திய பட்டதாரிகள் தொகுதி.
27 திராவிடமணி, ஆ. ..	மாநிலச் சட்ட மன்றப் பேரவை
8 டிமாண்டி டென்சில் வின்சென்ட் ..	மாநிலச் சட்ட மன்றப் பேரவை
29 தேவராஜ், வி. எம். ..	வட ஆற்காடு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.

தொடர் இலக்கமும், உறுப்பினர் பெயரும்.	தொகுதி.
(1)	(2)
30 நடராசன், எம். கே. யு. ..	திருச்சிராப்பள்ளி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
31 நாராயணசுவாமி முதலியார், கே. (சட்ட அமைச்சர்) ..	மாநிலச் சட்ட மன்றப் பேரவை
32 நீல நாராயணன், ..	மாநிலச் சட்ட மன்றப் பேரவை
33 பக்கர், எம். எம்.	நியமனம்
34 பலராமன், எல்.	வட ஆற்காடு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
*35 பாலகுருசாமி ஆர். ..	நியமனம்
36 பாலசுப்ரமணியம், ஆ, ..	சேலம்-தர்மபுரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
37 பாலசுப்பிரமணியம், கு. மா. ..	நியமனம்
*38 புலமைபித்தன் ..	நியமனம்.
39 பெரியண்ணன், வீ.ஆர். ..	சேலம்—தர்மபுரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
40 மணி, கோ. சி.	தஞ்சாவூர் உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
*41 மந்தாகினி கிருஷ்ணமூர்த்தி ..	நியமனம்
42 மாசிலாமணி, மு. ..	மாநிலச் சட்ட மன்றப் பேரவை
43 மாணிக்கம், பி.	மாநிலச் சட்ட மன்றப் பேரவை
44 முத்து, எஸ்.	மாநிலச் சட்ட மன்றப் பேரவை
45 முத்துகிருஷ்ணன், டி. வீ.	மாநிலச் சட்ட மன்றப் பேரவை
46 முருகேசன், எச். எல், ..	நியமனம்
47 வில்வம், ஏ. கே.	நியமனம்
48 வில்சன் அப்பலோஸ், என். ..	கன்னியாகுமரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
*49 வீரப்பன், ஆர். எம். (செய்தி விளம்பரத் துறை அமைச்சர்) ..	மாநிலச் சட்ட மன்றப் பேரவை

* 31—12—1977 அன்று நியமனம் செய்யப்பட்டார்கள்

தொடர் இலக்கமும், உறுப்பினர் பெயரும்.		தொகுதி.
(1)		(2)
50 வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர், ஓய்,	..	திருச்சிராப்பள்ளி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
51 ஜார்ஜ் கோமகன்,	..	மாநிலச் சட்ட மன்றப் பேரவை
52 வெற்றிடம்	..	சென்னை உள்ளாட்சிமன்றத் தொகுதி,
53 வெற்றிடம்	—	சென்னை மாவட்ட பட்டதாரிகள்.
54 வெற்றிடம்	—	சென்னை மாவட்ட பட்டதாரிகள்.
55 வெற்றிடம்	—	வட ஆற்காடு-தென் ஆற்காடு ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
56 வெற்றிடம்	—	சேலம், தர்மபுரி, கோயம்புத்தூர், நீலகிரி ஆசிரியர்கள் தொகுதி.
57 வெற்றிடம்	—	கோயம்புத்தூர்—நீலகிரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
58 வெற்றிடம்	—	கோயம்புத்தூர்—நீலகிரி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
59 வெற்றிடம்	—	செங்கல்பட்டு உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
60 வெற்றிடம்	—	மதுரை உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
61 வெற்றிடம்	—	மதுரை உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
62 வெற்றிடம்	—	திருநெல்வேலி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.
63 வெற்றிடம்	—	திருநெல்வேலி உள்ளாட்சி மன்றத் தொகுதி.

தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கூடும் சட்ட மன்ற மேலவையின் ஐம்பத்திமூன்றுவது கூட்டத் தொடர்.

புதன்கிழமை, 1978 மார்ச் 15.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் முற்பகல் 10-30 மணியளவில் **மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்** (திரு. ம. பொ. சிவஞானம்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. இரங்கல் தீர்மானம்.

ஒருங்கிணைந்த சென்னை மாநிலத்தின் முன்னாள் முதலமைச்சர் பொப்பிலி ராஜா திரு. ஆர். ஆர். எஸ். ஆர். ரங்கா ராவ் அவர்கள் மறைவு குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்களே, இரங்கல் தீர்மானம் ஒன்றை அவையின் முன் மொழிகிறேன் :—

"ஒருங்கிணைந்த சென்னை மாநிலத்தின் முன்னாள் முதலமைச்சராக இருந்த பொப்பிலி ராஜா திரு. ஆர். ஆர். எஸ். ஆர். ரங்கா ராவ் அவர்கள் 10—3—1978 ஆம் நாளன்று விசாகப்பட்டினத்தில் இயற்கை எய்தியதைக் குறித்து இவ்வவை தனது ஆழ்ந்த வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது. அன்னாரின் மறைவால் துயருற்றிருக்கும் அவர்தம் குடும்பத்தினருக்கு தனது ஆழ்ந்த இரங்கலையும், பரிவுணர்ச்சியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறது."

திரு. பொப்பிலி ராஜா அவர்கள் 1932 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்களிலிருந்து 1936 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் வரையிலும், மீண்டும் 1936 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்களிலிருந்து 1937 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் வரையிலும் ஒருங்கிணைந்த சென்னை மாநிலத்தின் முதலமைச்சராக இருந்தார்.

அவர் நீதிக் கட்சியின் முக்கிய தலைவராக இருந்தவர். அவர் அரசியல் நிர்ணய சபையில் உறுப்பினராக இருந்தார்.

மறைந்த பெரியவருக்கு மரியாதை தெரிவிக்கும் வகையில் உறுப்பினர்கள் இரண்டு நிமிடம் மௌனமாக எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அவை உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இரண்டு நிமிடம் மௌனமாக எழுந்து நின்றனர்.

தீர்மானம் ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

2. வினாக்கள்-விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

Self Employment Scheme

* 170. *Q.*—THIRU A. R. DAMODARAN (on behalf of THIRU D. SANTOSHAM): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) whether Young entrepreneurs under the "Self-Employment Scheme", Ambattur, were allowed to start their workshops using electricity, at 8.00 p.m.;

(*b*) whether this time was subsequently changed to 9.00 p.m. without notice; and

(*c*) whether several entrepreneurs who started work at 8.00 p.m. for want of notice, had their electric connection cut and penalty was also levied for restoration of connection?

சுய வேலை வாய்ப்புத் திட்டம்

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் (திரு. டி. சந்தோஷம் சார்பில்): மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) அம்பத்தூரில் "சுய வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின்" கீழ் புதிதாக தொழிலில் முனையும் இளைஞர்கள், இரவு 8-00 மணிக்கு மின்சாரத்தைப் பயன் படுத்தி அவர்களது தொழில் பட்டறைகளைத் தொடங்க அனுமதிக்கப் பட்டனரா ?

(இ) இந்த நேரம் எவ்வித அறிவிப்புமின்றி இரவு 9-00 மணி என்று பின்னர் மாற்றப்பட்டதா ?

(உ) அறிவிப்பு கொடுக்கப்படாததால் இரவு 8-00 மணிக்கு பட்டறைகளைத் தொடங்கிய பல தொழில் முனைவோர்களுக்கு, மின் இணைப்பு துண்டிக்கப்பட்டு, மீண்டும் மின் தொடர்பு அளிப்பதற்காக தண்டக் கட்டணமும் விதிக்கப்பட்டதா ?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: (அ) & (இ) சுய வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் வரும் அம்பத்தூர் சிறுதொழிலதிபர்களின் தொழிற்சாலைகள் உட்பட அனைத்து நகர்ப்புற குறைவழுத்தத் தொழிற்சாலைகளுக்கும், தொடர்ச்சியாக இயங்காத உயர் அழுத்தத் தொழிற்சாலைகளுக்கும் காலையிலும், மாலையிலும் 6 மணி முதல் 9 மணி வரை இருந்த மின்சாரக் கட்டுப்பாட்டை ஒரு பரிசோதனை அடிப்படையில் 20—8—1977 முதல் 19—9—1977 வரையில் ஒரு மாதத்திற்கு மட்டும் தளர்த்திக் காலையிலும் இரவிலும் கூடுதலாக ஒரு மணிநேரம் மின்சாரம் வழங்கப்பட்டது. பூரணமாக இது ஒரு பரிசோதனை அடிப்படையில் தான் என்ற இந்த உண்மைக்குப் பரவலான விளம்பரமும்

1978 மார்ச் 15]

கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. சென்னையிலுள்ள தமிழ்நாடு சிறுதொழில் கழகத் தலைவர் அவர்களுக்கு கடித மூலமாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது. தொழில் நுட்ப ரீதியாக மேற்கொண்டு தொடர்ச்சியாக அளிக்க இயலாமல் போன தாலும் மின் வாரியத்தின் செயல்முறைகளுக்குப் பிரச்சினைகள் ஏற்பட்ட தாலும் கூடுதலாக ஒரு மணி நேரத்திற்கு மின்சாரம் வழங்கப்பட்ட இச் சலுகை திரும்பப் பெறப்பட்டது. ஆகவே. தாக்கீது வழங்கி இச்செய்கை திரும்பப்பெற்றிருக்கவேண்டும் என்ற கேள்வி எழவில்லை.

(உ) ஆம். 19—9—1977-க்குப் பிறகு உச்சகால வரம்பாணைகளை மீறியவர்களுக்குத் தண்டத் தீர்வை விதிக்கப்பட்டது.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும் போது, இந்தத் திட்டம் 'எக்ஸ்பரிமெண்ட்டலாகத்' தான் செய்யப்பட்டது என்று சொன்னார்கள் சுயவேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் புதிதாகத் தொழில் ஆரம்பித்த அந்த இளைஞர்கள் அரசாங்கம் தங்களுக்கு ஏற்கனவே அனுமதித்த நேரத்தை மாற்றி யிருந்தாலும்—விவரம் தெரியாத ஒரு சிலர் அங்கே மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தியதற்காக மின்சார இணைப்பு துண்டிக்கப் பட்டது. அது மட்டுமெல்லாமல், அதற்கான தண்டக் கட்டணமும் அவர்களிட மிருந்து வாங்கப்பட்டுள்ளது. அது முறைதானா? எனவே அப்படி வாங்கப் பட்ட தண்டக் கட்டணத்தைத் தள்ளிக் கொடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : சுய வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் தொழிற்சாலையை அவர்கள் துவக்கினார்கள் என்பதால், தனிச்சலுகை ஏதும் காட்டப்படவில்லை. "Peak Hour Restrictions" இருக்கிறது; அதைத் தளர்த்திப் பார்க்கலாம் என்ற நோக்கத்துடன் ஒரு மணி நேரத்தை அதில் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று பத்திரிகைகளில்கூட அறிவிக்கப் பட்டது. இந்தத் திட்டம் ஒரு மாத காலத்திற்குத்தான் அமுலில் இருந்தது. ஆனால் இதன் காரணமாக பல பிரச்சினைகள் ஏற்பட்ட காரணத்தால், அது சோதனைக் காலத்தோடு முடிவடைந்துவிட்டது. எனவே இது தெரிந்தவுடனே அவர்கள் "Peak Hour" நேரத்தைப் பயன்படுத்தாமல் இருந்திருக்க வேண்டும். பயன்படுத்தியிருப்பார்களானால், "Peak Hour" நேரத்தில் மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தியதற்காக என்னென்ன தண்டனைகள் இருக்கின்றனவோ அவைகளை அனுபவித்துத்தான் தீர வேண்டும்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : "Peak Hour" நேரத்தில் மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்திய 'சுய வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின்' கீழ் வரும் புதிய தொழிலாளர்கள், தொழில் அதிபர்கள் எத்தனை பேர்கள்? அவர்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட தண்டக் கட்டணத்தை விலக்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று மனுக்கள் வந்திருக்கின்றனவா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : அந்த விவரம் தற்போது என்னிடம் இல்லை.

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, there is only one kind of electricity tariff both for power used during peak hour and for power consumed during ordinary period. Will the Government consider the introduction of two kinds of tariff separately for peak hour and ordinary period and the fixation of higher tariff for peak hour so that people may not go in for peak hour consumption?

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : This is another form of preventing the consumers from utilising the energy during peak hour. Now the rules in force provide for disconnection of such services where they are found using energy during peak hours, apart from the levy that is imposed on such people.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

Private Tanks.

* 171 *Q.*—THIRU M. SANKARALINGAM : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) whether the Government have received any representation from the farmers of Kanyakumari district requesting the Government to take over all private tanks receiving water from Government reservoirs; and

(*b*) if so, the action taken thereon?

தனியார் குளங்கள்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) அரசாங்க நீர்த் தேக்கங்களிலிருந்து நீர் பெறுகிற தனியார் குளங்களை எல்லாம் அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று, கன்னியாகுமரி மாவட்ட விவசாயிகளிடமிருந்து முறையீடு ஏதும் அரசுக்கு வந்துள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : (அ) ஆம்.

(இ) இது பரிசீலனையில் உள்ளது.

1978 மார்ச் 15]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் எத்தனை குளங்கள் தனியார் கையில் இருந்துகொண்டு, அரசாங்கம் நிருவகித்து வருகிற அணை களிலிருந்து தண்ணீர் பெறுகின்றன ? அவற்றை அரசு தன்னுடைய குளங்களாக அறிவிப்பதில் ஏன் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தோவாளை தாலுகாவில் உள்ள அழகிய பாண்டியபுரம் கிராமத்தைச் சார்ந்த தட்டான் பள்ளம் குளம், தோவாளைத் தாலுகா செண்பகராமன்புதூர் கிராமத்தைச் சார்ந்த தேவர் குளம் மற்றும் தோவாளை தாலுகா செண்பகராமன்புதூர் கிராமத்தைச் சார்ந்த புதுக்குளம் ஆகிய மூன்று குளங்கள் தனியார்களிடம் இருக்கின்றன. 1948 ஆம் ஆண்டு ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டமும் அதன் பின் 1974 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட திருத்தமும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு நீட்டிக்கப்படவில்லை. கன்னியாகுமரி மாவட்டம் மாற்றப்பட்ட பகுதியானதால் (Transferred territory) எந்த அளவுக்கு இந்தச் சட்டங்களை நீட்டித்து இவைகளை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்பது பற்றி வருவாய்த் துறை பரிசீலித்து வருகிறது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : கழிந்த 10 ஆண்டுகளாக இந்தப் பிரச்சினை இருந்து வருகிறது. தனியார் குளங்கள் முழு அளவில் அரசு நிருவாகத்தில் இருந்து வருகிற அணைகளிலிருந்து தண்ணீரை எடுத்து வருகின்றன. அதிலும் பெரு நிலச்சுவான்தார்கள் இந்தக் குளங்களைத் தங்களுடைய சொந்தக் குளங்கள் என்று கூறி, சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு இந்தத் தண்ணீர் கிடையாது என்று சொல்லி, தண்ணீர் விட மறுக்கிறார்கள். இதனால் மற்ற விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இதனால் பல சிக்கல்கள் உருவாகின்றன என்பதால், இவைகளைத் தீர்க்கும் வகையில் அரசு துரித நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : அரசு விரைவில் ஆவன செய்யும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

Janata Hotels.

*172 *Q.*—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Information and Tourism be pleased to state—

(*a*) whether the Government have proposed to the India Tourism Development Corporation the construction of Janata Hotels in the State :

(*b*) if so, the reasons therefor; and

(*c*) the details thereof, including the places in which such hotels are proposed to be constructed?

[1978 மார்ச் 15

ஜனதா ஓட்டல்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு செய்தி-சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இம்மாநிலத்தில் ஜனதா ஓட்டல்களைக் கட்டுமாறு இந்தியா சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்திற்கு இவ்வரசு கருத்துத் தெரிவித்துள்ளதா ?

(இ) ஆமெனில் அதற்கான காரணங்கள் யாவை ?

(உ) அவை பற்றிய விவரங்கள் யாவை ? எந்தெந்த இடங்களில் அத்தகைய ஓட்டல்கள் கட்டத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கின்றன ?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : (அ) இல்லை.

(இ) எழவில்லை.

(உ) எழவில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : சில மாதங்களுக்கு முன்பு, மத்திய சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர் திரு. புருஷோத்தமலால் கௌசிக் அவர்கள் இந்திய நாடு முழுவதும் ஜனதா ஹோட்டல்களைக் கட்ட இருப்பதாகவும் இதற்காக இந்தியா முழுவதும் போதுமான அளவுக்கு இடங்களைப் பொறுக்கி எடுக்க இருப்பதாகவும், டெல்லியில் மட்டும் ஆயிரம் படுக்கைகள் கொண்ட ஒரு ஹோட்டலைக் கட்ட இருப்பதாகவும், அதுபற்றி அவர்கள் ஒரு அறிக்கை அனுப்ப இருப்பதாகவும் சொன்னதாக, பத்திரிகையில் செய்தி பார்த்தேன். அது உண்மையா ? அப்படி மத்திய அரசு இது போன்ற ஹோட்டல்களைக் கட்டுவதாக இருந்தால், நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், சில இடங்களைப் பொறுக்கி எடுத்து அந்த இடங்களில் அந்த ஹோட்டல்களைக் கட்ட வேண்டுமென்று மத்திய அரசை இந்த மாநில அரசு கோருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மத்திய சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நடுத்தரப் பயணிகளுக்குப் பயன்படுகிற வகையில் குறைந்த கட்டணத்தில் அவைகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளத் தக்க வகையில், இது போன்ற ஜனதா ஹோட்டல்கள் நாடெங்கும் வர வேண்டும் என்ற கருத்துத்தான் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த ஜனதா ஹோட்டல்கள் என்பவை எந்த அமைப்பில் இருக்கும், எந்தக் கட்டணத்தில் இருக்கும் என்பதைப்பற்றி இன்னும் அவர்கள் முடிவெடுக்கவில்லை. முதலில் டெல்லியில் 5 நட்சத்திர ஹோட்டல் கட்டுவதாக இருந்த திட்டத்தை மாற்றி இப்போது முதன் முறையாக அங்கே ஜனதா ஹோட்டல் கட்ட திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அது கட்டி முடிக்கப்பட்ட பிறகுதான், அதன் அமைப்பும் மற்ற விவரங்களும்

1978 மார்ச் 15]

தெரிய வரும். எனவே, மத்திய அமைச்சர் அவர்கள் இந்த விவரத்தைத்தான் அறிவித்திருக்கிருர்களே தவிர, மத்திய அரசு திட்டமாக அதை அறிவிக்க வில்லே. அப்படி திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டால், மாநில அரசும் அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மத்திய அமைச்சர் அவர்கள் இதை ஒரு திட்டமாகவே அறிவித்திருக்கிருர்கள். ஒருவர் தங்குகிற அறை வாடகை ரூ. 15 என்றும் இருவர் தங்குகிற அறை ஒன்றுக்கு ரூ. 20 வாடகை என்றும் இந்த ஹோட்டல் கட்டப்படும் என்றும் டெல்லியில் ஆயிரம் படுக்கைகள் கொண்ட ஹோட்டல் கட்டப்படும் என்றும் தெரிவித்திருக்கிருர்கள். இப்படிப் பட்ட ஹோட்டல்கள் நம் நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் கட்டப்படும் என்றும் தெரிவித்திருக்கிருர்கள். அதைத் தொடர்ந்து நம் மாநிலத்தில் அம்மாதிரி ஹோட்டல்கள் கட்ட பல இடங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவும், அப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இடங்களில் அத்தகைய ஹோட்டல்களைக் கட்டவும் இந்த அரசு மத்திய அரசின் உதவியைப் பெறுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : சுற்றுலாத்துறை அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் மத்திய அரசிடம் நம் மாநிலத்தில் தேவைகளை வேண்டுகோளாக வைத்திருக்கிருேம். அப்படிப்பட்ட வாய்ப்புகள் வரும்போது, நிச்சயமாக மத்திய அரசிடம் உரிமையோடு கேட்டுப் பெற்று எத்தனை இடங்களில் நம் மாநிலத்தில் அமைக்க முடியுமோ அத்தனை இடங்களிலும் அமைக்க வேண்டிய முயற்சிகள் அனைத்தும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-40)

திரு. எல். பலராமன் : கடந்த கால காங்கிரஸ் மத்திய ஆட்சியிலே ஒரு ரூபாய்க்கு ஜனதா சாப்பாடு எவ்வளவு போட வேண்டும் என்பதற்கு ஒரு அளவினை நிர்ணயித்திருந்தார்கள். அதுபோல் பஞ்சாபில் இருக்கின்றது. அங்கு இருப்பது போன்று சாலை ஓரங்களில் தமிழ்நாடு அரசாங்கம் ஓட்டல்களை அமைப்பதற்கும் அதன் மூலம் வேலை வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்துவதற்கும் திட்டம் இருக்கின்றதா என்பதைப்பற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : அது போன்று சாலை ஓர தங்கும் விடுதிகள் நம்முடைய தமிழக அரசு சுற்றுலாத் துறை வளர்ச்சிக் கழகம் சார்பில் ராணிப்பேட்டையிலே, உளுந்தூர்பேட்டையிலே கட்டுவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. ஹோசூரிலும் அச்சரப்பாக்கம் அருகிலும் கட்டுவதற்கான திட்டங்கள் இருக்கின்றன. தொடர்ந்து சாலை ஓர பயணிகள் தங்கும் விடுதிகளைக் கட்டுவதற்கு தமிழக அரசின் சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் பல்வேறு திட்டங்களை அதனுடைய ஆலோசனையில் வைத்திருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : தற்போது நம் மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய சுற்றுலாத் துறை மாளிகைகளில் வாடகை கூடுதலாக இருக்கின்றது என்று கருத்துச் சொல்லப்படுகிறது. ஒரு நபர் தங்குவதற்கு ரூ. 15 என்றும், இரு நபர்கள் தங்குவதற்கு ரூ. 20 என்றும், ரூ. 25 என்றும் நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இப்போது ஜனதா சுற்றுலாத் துறை மாளிகை கட்டுவது வரை, அதைக் குறைத்து ரூ. 10 என்ற அளவிலே, தனி நபர் தங்குகின்ற அறைக்கு வாடகையை நிர்ணயிப்பதுபற்றி அரசு பரிசீலிக்குமா என்று அறிய விரும்பு கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : இந்தச் சுற்றுலா பயணிகள் விடுதிகளைத் தமிழ் நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் நடத்துகிறது. இந்தக் கழகம் லாப நோக்கத்தோடு அல்லது நஷ்டம் ஏற்படாமல் நடத்துவதற்கான திட்டங்கள் அடிப்படையிலேதான் இந்த சுற்றுலா விடுதிகளை நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றது. இதுபற்றி பல்வேறு கருத்துக்கள் தரப்படுகின்றன. இருந்தாலும் இருக்கின்ற வாடகைகளைக் குறைக்க முடியுமா என்பதுபற்றிப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறைந்த வாடகையிலே கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக, 10 அல்லது 15 பேர்கள் தங்குகின்ற அளவுக்கு, டார்மிட்டரி சிஸ்டம் அடிப்படையில், விடுதிகள் அமைத்து, அதில் ஒரு நபருக்கு ரூ. 5 என்ற அளவிலே கட்டணம் விதிக்கப் பட்டு, மொத்தமாக பயணிகள் தங்குகின்ற அளவிலே பல்வேறு இடங்களிலே திட்டங்கள் உருவாக்கி நடைமுறைப்படுத்த முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப் படுகின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே, ஜனதா ஓட்டல்களைப் பொறுத்த நம் தேவைகள் என்ன என்ன என்று குறிப்பிட்டுள்ளதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மத்திய அரசுக்குச் சொல்லப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். என்ன என்ன தேவைகள், எந்த எந்த இடங்கள் என்பதைப்பற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : இதைப்பற்றி நான் முன்னரே சொல்லியிருக்கிறேன். மத்திய அரசு இதைத் தீவிரமான, முக்கியமான தெளிவான திட்டமாக அறிவிக்கவில்லை. இதற்காக இந்திய சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழக வாரியம் முயற்சிகளை செய்துகொண்டிருக்கிறது. மத்திய அரசின் திட்டம் என்பதும், சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் என்பதும் வேறு. இந்திய அரசைச் சேர்ந்த இந்திய சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் என்பதுதான் இந்த மாதிரியான ஓட்டல்களைக் கட்டுகின்றது. ஆகவே, இந்தத் திட்டத்திற்கும் அரசுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. மத்திய அரசே இந்தமாதிரித் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளும்போது, மாநில அரசும் இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் உதவிகளைப் பெற முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 15]

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : தமிழ் நாடு சுற்றுலாத் துறையைச் சேர்ந்த விடுதிகளில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்குவதற்கு ஓரளவுக்குக் குறைந்த அளவுக்கு வாடகை வசூலிக்கப்படுமா ? இப்போது சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் தங்கும் விடுதியில் என்ன வாடகைக்கு விடப்படுகின்றதோ அந்த வாடகைக்கு தங்குவதற்கு அரசு தனிச் சலுகை வழங்குவதற்கு முயற்சிக்குமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு எவ்வளவு வசதிகள் கொடுக்கவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு, நாட்டு மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்றாலும், இந்த அரசு கொடுப்பதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும். முயற்சிகள் எப்படி இருந்தாலும், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இப்படி வாடகைக்கு விடுகின்றபோதும், முதலுக்கு நஷ்டம் வராமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த விடுதிகளைக் கட்டுவதற்கு அரசும் பணம் போடுகிறது. இதற்காக வங்கிகளிலும் கடன் வாங்கப்படுகிறது. இந்த விடுதிகள் இன்றைக்கு பல இடங்களிலே நஷ்டத்தில் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. இந்த நஷ்டத்தைப் போக்கிக்கொள்ள அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றது. சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் குறைந்த வாடகைக்கு விட்டுவிட்டு, மற்றவர்களுக்கு அதிக வாடகைக்கு விட்டு, மேலும் வருகிற பயணிகளுக்கு இடம் இல்லை என்றும் சொன்னால், நஷ்டம் கூடுமா குறையுமா என்பதை நமது மாண்புமிகு சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : நம் மாநிலத்திலுள்ள மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் விமானப் போக்குவரத்து வசதி ஏற்படுத்தப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதைப்பற்றி அரசு எடுத்த முடிவு என்ன என்று அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : இப்படி ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அதுபற்றித் தனிக் கேள்வி போட்டால், முழு விவரமும் அறிந்து இந்த அவையில் வைக்க வசதியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி அவைக்கு வெளியிலே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பத்திரிகை நிருபர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : விமானப் போக்குவரத்துபற்றி வெளியிலே பத்திரிகையாளர்கள் கேட்டபோது பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டம் உருவாகியிருப்பதையும், அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்திருக்கிறோம். அதைப் பற்றி அவையிலும் இப்பொழுது சொல்லியிருக்கிறேன். இங்கே ஜனதா ஓட்டல்களைப் பற்றிக்

கேட்கப்பட்டது. அதைப்பற்றி விவரம் தந்திருக்கிறேன். இப்போது விமானப் போக்குவரத்து பற்றிக் கேட்கப்படுகிறது. அதற்கான விவரங்களை, தனிக் கேள்வி போட்டால், இந்த சபையில் தெரிவிக்க அரசு தயாராக இருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : ஜனதா ஓட்டல், ஜனதா ரெயில், ஜனதா பயணம் என்பது போல ஜனதா விமானப் பயணம் என்று வருமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : நாம் எல்லாம் ஜனதா விமானப் பயணம் போவோமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : விமானப் போக்குவரத்தில் இங்கிருந்து 100 பேர், 50 பேர் என்று போவதற்குப் பதிலாக, 5 பேர் அல்லது 10 பேர் என்ற அளவிலே ஏற்றிப்போகின்ற சிறிய விமானங்கள், குறைந்த தூரங்களுக்குச் செல்கின்ற அளவுக்கு, நிரந்தரமான விமான வழிகளில் இல்லாமல் இருக்கின்ற பகுதிகளுக்குச் செல்லும் விமானப் போக்குவரத்து அமைக்க வேண்டும். சென்னை, சிதம்பரம், தஞ்சாவூர், திருச்சி, மதுரை, கன்னியாகுமரி என்று போகின்ற சுற்றுலா பயணிகளுக்கு வசதியாக இருப்பதற்கு அந்தத் திட்டம் உருவாகிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

புலவர் புதுமைப் பித்தன் : இப்போது ஜனதா ஓட்டல் என்று அழைக்கப் படுகிறது. இந்த அரசு எங்கும் தமிழ் எதிலும் தமிழ் என்று இருக்கின்ற அரசு. ஆகவே, அந்தப் பெயரையும் தமிழ் படுத்தவேண்டாமா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சிறந்த தமிழ்ப் புலவர். தமிழ் கவிஞர். அதற்காக நல்ல தமிழ்ப் பெயரைச் சொன்னால், அவர்களே உருவாக்கிய அந்தப் பெயரை வைக்க இந்த அரசுக்கு தடையேதும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Orchard.

*173 *Q.*—THIRU V. R. PERIANNAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal with the Government to start an orchard at Kolli Hills through the Agricultural University, Coimbatore; and

(*b*) if so, the extent of acres in which it will be formed?

1978 மார்ச் 15]

பழத்தோட்டம்

திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன் : மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கொல்லி மலையில் கோவை விவசாய பல்கலைக் கழகம் மூலம் பழத் தோட்டம் ஏற்படுத்தும் குறிப்பு ஏதும் அரசிடம் உள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், எத்தனை ஏக்கர் பரப்பளவில் ஏற்படுத்தப்படும் ?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : (அ) அம்மாதிரி செயற்குறிப்பு ஏதும் தற்போது பரிசீலனையில் இல்லை.

(இ) இவ்வினுவிற்கு இடமில்லை.

திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன் : நம் விவசாயப் பல்கலைக் கழகம் மூலம் பழத்தோட்டம் ஏற்படுத்தி, பழ வகைகள் உற்பத்தி செய்வதற்காக வாய்ப்புகள் இருப்பதாகவும், அதற்காக முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருவதாகவும் பத்திரிகைச் செய்திகளில் பார்த்தேன். அதை விரைவுபடுத்த அமைச்சர் அவர்கள் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும். விவசாயப் பல்கலைக் கழகத்தோடு தொடர்ந்து பேச்சு வார்த்தை நடத்துவார்களா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னதுபோல, அரசுக்கு எந்தத் தகவலும் இல்லை. அதைப்பற்றித் துணை வேந்தர் எங்காவது சொல்லியிருந்தால், அதைக் குறித்து அரசு கவனிக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Farmers Growing Betel-Vines.

* 174 Q.—THIRU A. DRAVIDAMANI : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(*a*) whether the Committee which has been set up to study the problems of farmers, will consider all the problems regarding agriculture;

(*b*) if so, whether the problems of farmers growing Betel-Vines also will be considered; and

(*c*) whether a member who has experience in Betel-Vines cultivation will be included in that Committee?

[1978 மார்ச் 15

வெற்றிலைக் கொடிக்கால் விவசாயிகள்

திரு. ஆ. திராவிடமணி : மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) விவசாயிகளின் பிரச்சினைகளைப் பற்றி ஆராய அமைக்கப்பட்டுள்ள குழு விவசாய சம்பந்தமான அனைத்துப் பிரச்சினைகளையும் பரிசீலிக்குமா ?

(இ) ஆமெனில், வெற்றிலைக் கொடிக்கால் விவசாயிகள் பிரச்சினைகளும் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுமா ?

(உ) அந்தக் குழுவில் தொழில் அனுபவம் உள்ள வெற்றிலைக் கொடிக்கால் விவசாயி ஒருவரும் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவாரா ?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : (அ), (இ) & (உ) விவசாயிகளின் பிரச்சினைகளைப் பற்றி ஆராய அமைக்கப்பட்ட குழு,

1. விவசாய நீரேற்றும் பம்புசெட்டுக்கான மின் கட்டணம் பற்றியும்,

2. நெல் கொள்முதல் விலை, பற்றியும்,

3. கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுப்பதில் சலுகைகள் அளித்தல், பற்றியும்,

4. ஆக்கச் செலவுக்கேற்ப வேளாண்மை உற்பத்தி பொருட்களுக்கு குறைந்த அளவு விலை அறுதியிடல் பற்றியும் இவை சம்பந்தமான காரியங்கள் பற்றியும் இக்குழு ஆராயும்.

வெற்றிலைக் கொடிக்கால் விவசாயிகளின் பிரச்சினைகளும் இந்தக் குழுவின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவரப்படலாம். போதிய அளவு விவசாயிகளுக்கு குழுவில் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்பட்டு விட்டதால் தனியாக வெற்றிலைக் கொடிக்கால் விவசாயிகளின் பிரதிநிதியாக ஒரு விவசாயியை குழுவில் நியமித்தல் தற்போது அவசியம் இல்லை.

(முற்பகல் 10-50)

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : விவசாயம் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகளை ஆராய அமைக்கப்பட்ட குழு இவ்வளவு காலத்திற்குள் அரசாங்கத்திற்குத் தன்னுடைய பரிந்துரையைத் தர வேண்டுமென்ற உத்தரவு இருக்கிறதா ? எவ்வளவு காலத்திற்குள் அந்தக் குழுவின் பரிந்துரை கிடைக்குமென்று அரசு எதிர்பார்க்கிறது ?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : எவ்வளவு சீக்கிரம் முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்குமாறு அந்தக் குழு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

1978 மார்ச் 15]

திரு. ஆ. திராவிடமணி : கொடிக்கால் விவசாயம் செய்கின்ற மக்கள் ஏறத்தாழ 10 லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த நாட்டிற்கும், சமுதாயத்திற்கும் அவசியமான பொருளை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அடிக்கடி பாதிக்கப்படுகின்ற தொழில் வெற்றிலை கொடிக்கால் தொழில். பெரிய புயல் வந்துதான் அந்தப் பயிர் பாதிக்கப்படுமென்பதல்ல. சிறிய காற்றினாலேயே வெற்றிலைக் கொடிகள் பாதிக்கப்படுகின்றன. சமுதாயத்திற்கு மிக இன்றியமையாத பயிரைப் பயிரிடும் வெற்றிலைக் கொடிக்கால் விவசாயிகள் தமிழகத்தில் நிறைய இருக்கிறார்கள். நாமக்கல் வட்டாரத்திலும், சேலம், நெல்லை மாவட்டங்களிலும் உள்ளவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அரசு விவசாயிகள்மீது நல்லெண்ணம் கொண்டு குழுவை அமைத்திருக்கிறார்கள். இங்கிருந்து வெற்றிலை பம்பாய்வரை ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. அதனால் அந்தப் பயிரைப் பயிரிடும் விவசாயிகளுக்குப் பல சிரமங்கள் ஏற்படுகின்றன. எனவே அந்தப் பயிரைப் பயிரிடும் விவசாயிகளின் பிரதிநிதியும் இக்குழுவில் இடம் பெற்றால், அவர்கள் தங்கள் ஆலோசனைகளை, அக்குழுவின் மூலம் அரசுக்குத் தெரிவிக்க முடியும். அரசும் அவர்களுக்குத் தேவையானவற்றைச் செய்ய முடியும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இது கேள்வி நேரம். சொற்பொழிவாற்றக்கூடாது.

திரு. ஆ. திராவிடமணி : கிட்டத்தட்ட 10 லட்சம் விவசாயிகள் கொடிக்கால் வெற்றிலை பயிரிடுவதால், அவர்களின் பிரதிநிதி ஒருவரும் அந்தக் குழுவில் இடம் பெறுவாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : நான் ஏற்கனவே பதிலிலேயே சொல்லிவிட்டேன். தமிழ் நாட்டிலே ஏறத்தாழ 5,800 ஹெக்டேர்கள் வரையிலே வெற்றிலைக் கொடிக்கால்கள் நடப்பட்டு, அதன் மூலம் விவசாயிகள் பயனடைந்து வருகிறார்கள். இதையெல்லாம் கவனத்தில் கொண்டுதான். நான் பதிலைச் சொல்லியிருக்கிறேன். எனவே இவர்களது பிரச்சினைகளையும் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால், அந்தக் குழு பரிசிலிக்குமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : மிக முக்கிய பிரச்சினை குறித்து ஆராய குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எப்போதும் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டால், ஒரு காலவரையறை கொடுத்து, இந்தத் திங்களுக்குள் அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்று அரசு உத்தரவிடும். எனவே விவசாயப் பிரச்சினை குறித்து ஆராய அமைக்கப்பட்ட குழு, தன்னுடைய அறிக்கையைத் தருவதற்கு ஏதாவது காலவரையறையை அரசு நிர்ணயித்திருக்கிறதா

என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அப்படி நிர்ணயிக்கப்படவில்லை என்றால், இனிமேலாவது ஒரு காலவரையறையை நிர்ணயிக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : விவசாயிகளுடைய முக்கிய பிரச்சினைகளைப் பற்றித்தான் இந்தக் குழு பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் இந்தக் குழுவைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு விவரம் சொல்ல வேண்டுமென்றால், 10 அரசு அலுவலர்களும், 11 அரசு அலுவல் சார்பற்றவர்களும் இந்தக் குழுவில் இருக்கிறார்கள். இந்தக் குழுவில் விவசாயிகளுக்கு அதிகப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளின் முக்கியமான பிரச்சினைகளான மின் கட்டணம், நெல்லுக்குச் சரியான விலை கொடுப்பது, கடன்கள், சலுகைகள் அளித்தல் போன்றவற்றைப் பற்றியெல்லாம் இந்தக் குழு பரிசீலனை செய்துகொண்டு வருகிறது. ஆகவே எவ்வளவு சீக்கிரம் முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கக் கேட்டிருக்கிறோம். எந்தவிதமான காலவரையறையையும் அரசு நிர்ணயிக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எல். பலராமன் : இந்தக் குழு எல்லா மாவட்டங்களிலும் சுற்றுப் பயணம் செய்வதற்கான திட்டம் இருக்கிறதா? அந்தக் குழு எதைப்பற்றிப் பரிசீலிக்கும் என்பதை அமைச்சரவர்கள் விளக்குவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : இந்தக் குழு தமிழகத்திலுள்ள மாவட்டங்களில், முக்கியமான இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அந்த இடங்களுக்குச் செல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். அங்கே அவர்களுக்கு வேண்டிய குறிப்புகள் கொடுக்கவும், அந்தந்த இடங்களில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகளில் அவர்களுக்கு உதவவும் இந்த அரசு கேட்டுக் கொண்டுள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : பொதுமக்கள் சாட்சி சொல்ல வந்தால், இந்தக் குழுவினர் ஏற்றுக்கொள்வார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : இது, அந்தக் குழு பார்த்து பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய ஒன்று என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : நம்முடைய மாநிலத்திலே விவசாயத்தில் முன்னணியில் நிற்பது தஞ்சை மாவட்டம்தான். அந்தக் குழுவில் கோவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த இரண்டு பிரதிநிதிகள் இருப்பதுபோல், தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த இரண்டு பிரதிநிதிகளை அரசு நியமிக்குமா? மேலும்

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1978 மார்ச் 15]

அந்தக் குழுவில் உள்ள உறுப்பினர் யாராவது, அரசோடு கருத்து வேறுபாடு காரணமாக, ராஜினாமா செய்திருக்கிறார்களா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கென்றும் தனியாகப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க இயலாது. அப்படிப் பார்த்தோமானால், பல மாவட்டங்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் இல்லாமல் இருக்கிறது. எனவே ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் இரண்டு உறுப்பினர்கள் கொடுக்கின்ற அளவிலே இந்தக் குழு அமையவில்லை. விவசாயிகளுக்கு ஏற்படும் முக்கியமான பிரச்சினைகளைப்பற்றி ஆராய இந்தக் குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் இந்தக் குழுவிலேயிருந்து இதுவரை யாரும் ராஜினாமா செய்யவில்லை. அப்படிப்பட்ட தகவல் அரசுக்கு வரவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர்: அந்தக் குழுவில் 11 பேர்களை விவசாயிகளின் பிரச்சினைகளைக் கவனிக்கப் போட்டிருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். தமிழ் நாட்டிலே ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒவ்வொரு சீதோஷ்ண நிலைமை இருக்கிறது. அரசாங்கத்தினர் இதை நல்லதற்குத்தான் செய்திருப்பார்கள், கெடுதலுக்காகச் செய்திருக்க மாட்டார்கள். துரதிருஷ்டவசமாக இராமநாதபுரம் மாவட்டம் மானாவாரிப் பிரதேசமாக இருக்கிறது. மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள், தஞ்சை பெரிய ஜில்லா, அந்த ஜில்லாவுக்கு 2 பேர்கள் கொடுக்க வேண்டாமா என்று கேட்டார்கள். அதுமாதிரி இராமநாதபுரம் ஜில்லா நிலைமை அறிந்தவர் அந்தக் குழுவில் இருக்க வேண்டும். பள்ளிக்கூடத்திலே பட்டம் பெற்று, அனுபவத்தை இனிமேல் அறிந்து தெரிவிப்பவர்களாக இருக்கக்கூடாது. அனுபவ ரீதியாக அந்த ஜில்லாவின் நிலைமையை அறிந்தவர்கள் சிலரை அந்தக் குழுவில் சேர்த்திருப்பார்களென்று நினைக்கிறேன். அப்படி நியமிக்கவில்லையென்றால், இனிமேலாவது அப்படிப்பட்ட ஒருவரை அந்தக் குழுவில் நியமிக்க அரசு முற்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த முகுந்த கோவிந்தராஜன் என்பவர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அது மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களுக்குத் தெரியுமோ, தெரியாதோ. அந்த விவரத்தை அவருக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. எல். பலராமன்: 11 பேர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களென்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களின் பெயர்களைக் கூற முடியுமா? மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் விவசாயிகளின் பிரச்சினைகள் வித்தியாசமாக இருப்பதால், மாவட்டந்தோறும் சென்று பரிசீலிக்கும் யோசனையை அந்தக்

குழுவிற்கு அரசு கூறுமா? மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் விலையில் வித்தியாசம் இருப்பதால், அதைப்பற்றிப் பரிசீலிப்பதை அரசு ஒரு வழக்கமாகக் கொண்டு, அப்படிப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்ற ஆலோசனையை அந்தக் குழுவிற்கு அரசு கூற வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : 11 பேர்கள் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் விவரம் கேட்டார்கள். சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1. சி. நாராயணசாமி நாயுடு; 2. ஆர். கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்; 3. ஆர். பால சுப்பிரமணி; 4. பி. வேலுசாமி; 5. சி. வையாபுரி; 6. பி. எம். பரமசிவம்; 7. தென்கோவன்; 8. முகுந்த கோவிந்தராசன்; 9. வீரையன்; 10. ஏ. ஆதிமுலம்; 11. முத்து மல்லா ரெட்டியார்.

(முற்பகல் 11-00)

புலவர் புலமைப்பித்தன் : இந்த விவசாயிகளுடைய பிரச்சினைகளை ஆராய்வதற்கென்று அமைக்கப்பட்ட குழுவில் இருக்கிற சில பேர் வரி கொடா இயக்கத்தை நடத்த வேண்டுமென்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டிருப்பதாக அரசுக்குத் தகவல் ஏதாவது தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : வரி கொடா இயக்கம் நடத்துவதாக, இந்தக் குழுவில் உறுப்பினராக உள்ள சில பேர் அச்சுறுத்தல் செய்திருப்பது இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இது குறித்து அரசு நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

மேலும் இந்த நேரத்தில் இந்தக் கேள்வியை மாண்புமிகு உறுப்பினர் கேட்ட காரணத்திற்காக, நான் ஓரிரு கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். விவசாயிகளுடைய நலனைக் கருதி, அவர்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்றுதான் இந்தக் குழுவே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் குழுவில் உறுப்பினராக இருக்கிறவர்களே இப்படி அச்சுறுத்தலிலே ஈடுபட்டிருப்பது வரவேற்கத் தகுந்ததல்ல என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படி யாராவது வரி கொடா இயக்கத்தை நடத்த முற்பட்டால், அதைத் தடுக்க அரசு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், முகுந்த கோவிந்தராஜன் என்ற ஒருவர் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலிருந்து நியமிக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிவித்தார்கள். முகுந்த கோவிந்தராஜன் ஒரு விவசாயியா? அல்லது பட்டம் படித்த விவசாய நுணுக்கங்களை அறிந்தவரா? அவர் யார் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1978 மார்ச் 15]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : முகுந்த கோவிந்தராஜன் என்பவர் விவசாயி. அவர் மானாமதுரையைச் சேர்ந்தவர்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் : விவசாயிகளின் பிரச்சினைகளை ஆராய்வதற்காக நியமிக்கப்பட்ட குழுவில் இருக்கிற உறுப்பினர்கள், அவர்கள் பொறுப் பேற்றிருக்கிற சங்கங்களின் வழி நின்று அந்தச் சங்கங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுகிற கொள்கைக்கேற்ப நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதற்கு அவர்களுக்கு உரிமையுண்டு. விவசாய நிலங்களுக்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள வரியினுடைய அளவு அளவுக்கு மீறி மிகுதியாக இருக்கிறது என்பதைக் கண்டித்து அவர்கள் தீர்மானம் நிறைவேற்றுகிறபோது, அதை நிறைவேற்ற அவர்களுக்கு உரிமை இல்லையென்றும், அதற்காக அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்றும் சொல்லுவது முறையாகுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : அந்தச் சங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்களுடைய தனிப்பட்ட கருத்துக்களைச் சொல்வதிலே இந்த அரசு குறுக்கிடாது. அவர்களுடைய உரிமையைத் தடுக்கிற அளவிலே இந்த அரசு கண்டிப்பாகச் செயல்படாது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில், எந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காக விவசாயக் குழுவிலே உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்களோ, அந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதன் மூலமாக தங்களுடைய கஷ்ட நஷ்டங்கள் தீர்ந்துவிடும் என்று கருதினார்களோ அதே பிரச்சினைகளை மீண்டும் வெளியே கிளப்பி தவறான எண்ணங்களைப் பரப்புவதும் அதன் மூலம் வரிகொடா இயக்கம் நடத்த விவசாயிகளைத் திரட்டுவது என்பது சரியானதல்ல என்ப தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். அப்படியென்றால், அது போன்ற உறுப்பினர்களை சங்கத்திலிருந்து விலக்குவதாக உத்தேசம் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : அது நிலைமைக்கேற்றவாறு சட்டப்படி தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : சேலம், கோயம்புத்தூர் ஆகிய மாவட்டங் களில், விவசாயிகள் கிளர்ச்சி செய்வதற்காக, அங்கே அவர்கள் கட்ட வேண்டிய மின் கட்டணத்தை இரண்டு ஆண்டுகளாகக் கட்டாமல் தள்ளி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் மதுரை மாவட்டத்திலே ஒரு மாதம் அல்லது ஒரு நாள் தவறினால் கூட, அங்கு மின் இணைப்பு துண்டிக்கப்படுகிறது. ஆகவே மதுரை மாவட்டத்தில் மட்டும் கடுமையாக நடந்துகொள்ளுகிறார்கள் என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? அதைத் தவிர்க்க அரசு முன் வருமா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கப்பாண்டியன் அவர்கள் கேட்ட கேள்வி, மின்சார வாரியத்தைப் பொறுத்தது. அப்படிப்பட்ட புகார்கள் இந்த அரசின் கவனத்திற்கு இது வரையில் கொண்டுவரப்படவில்லை. அப்படிக் கொண்டுவந்தால், அரசு அதில் உடனடியாகக் கவனம் செலுத்தும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : முகுந்த கோவிந்தராஜன் என்பவர் மானாமதுரையில் தர்மாசன இனாம்தார். முகுந்தராஜ ஐயங்கார் என்பவர் தேவகோட்டையிலே நீண்ட நாளாக வக்கீலாக இருந்தவர். அவருடைய மகன்தான் கோவிந்தராஜன் என்பது எனக்குத் தெரியும். அவரை எம். கோவிந்தராஜன் என்றும் மு. கோவிந்தராஜன் என்றும் சொல்வதுண்டு. அவர் ஒரு லீடிங் லாயர் (Leading Lawyer)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவருக்கென்ன ? நீங்கள் என்ன கேள்வியைக் கேட்கப் போகிறீர்கள் ? அதைச் சொல்லுங்கள்.

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : அவர் தனிப்பட்ட முறையிலே விவசாயம் செய்யக் கூடியவரா ? அல்லது தர்மாசன இனாம்தாராக இருந்து கொண்டு கிராமங்களில் வரும் பிரச்சினைகளை ஏற்றுக்கொண்டு செட்டில் மென்டுக்காக கோர்ட்டில் நிற்கக் கூடியவரா ? அமைச்சர் அவர்கள் தெரிந்து தான் செய்திருப்பார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : தனிப்பட்டவர்களைப் பற்றி அதிகமாகச் சொல்வது முறையல்ல.

திரு. எஸ். ராமகிருஷ்ணத் தேவர் : விவசாயி என்ற முறையிலே விவசாயக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரை நியமித்திருக்கலாம் அமைச்சர் அவர்கள். ஒரு தர்மாசன இனாம்தாரைப் போட்டிருக்க வேண்டாம். இராமநாதபுரம் ஜில்லா ஒரு நசிந்து போன ஜில்லா. ஆகவே ஒரு விவசாயியை நியமித் திருக்கலாம் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை அன்பான முறையிலே கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : முகுந்த கோவிந்தராஜன் கலப்பையைப் பிடித்தாரா அல்லது கவலையை ஓட்டினாரா என்கிற கேள்விக் குள்ளே போகாமல், அவர் விவசாயிகளுடைய கஷ்ட நஷ்டங்களைத் தெரிந்தவர், விவசாயிகளுடைய பிரச்சினைகளை உணர்ந்தவர் என்கிற காரணத்தாலேதான் அவர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : பிரசவம் ஆனால்தான் வலியின் கஷ்டம் தெரியும். அது மாதிரி . . .

1978 மார்ச் 15]

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : எல்லோரும் பிரசவிக்க முடியாது என்று அறிகிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : இப்போது போடப்பட்டிருக்கிற கமிட்டியிலே உள்ள உறுப்பினர்களுக்கு விவசாயத்தில் பிராக்டிகல் எக்ஸ்பீரியன்ஸ் (Practical experience) இருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. நிலத்திலே நேரிடையாக உழைப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்ததில் அப்படி விஷயம் தெரிந்தவர்கள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே அது மாதிரி இல்லாமல், உண்மையாகவே விவசாயிகளாக இருப்பவர்களை அதிலே சேர்க்க முடியுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : இக்குழுவிலே இடம் பெற்றிருப்பவர்கள் அத்தனை பேருமே விவசாயிகளுடைய கஷ்ட நஷ்டங்களைத் தெரிந்தவர்கள், விவசாயிகளுடைய நலனில் அக்கறை கொண்டவர்கள், அதே நேரத்தில் விவசாய நிலத்திலே பாடுபடுபவர்கள். இவர்கள்தான் இந்தக் குழுவிலே உறுப்பினராக இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன் : சேலம் மாவட்டத்திலே ஐந்தாறு மாதங்களாக மின்சாரக் கட்டணத்தைக் கட்டவில்லை. பிறகு எங்களுடைய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த தலைவர்களையெல்லாம் சேர்த்து இந்தக் குழு அமைக்கப்பட்ட பிறகு டிசம்பர் மாதத்தில் மின் கட்டணத்தைக் கட்ட வேண்டுமென்று அறிவிக்கப்பட்டு, டிசம்பர் மாதத்தில் மின் கட்டணம் கட்டப்பட்டது. அதன் பிறகு அரசு கொடுத்த வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றவில்லை என்று ஜனவரி மாதத்தில் கட்ட வேண்டாமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சேலம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த விவசாயி திரு. பாலசுப்பிரமணியம் இந்தக் குழுவில் தலைவராக இருக்கிறார். ஆகவே அரசு என்ன வாக்குறுதியை அளித்தது? அந்த வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றவில்லை, அதனால் கட்ட வேண்டாமென்று சொல்லப்படுகிறதே, அது உண்மையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : ஒப்பந்தத்தைப்பற்றித் தனிக் கேள்வி போட்டால், விபரம் சொல்லுகிறேன். ஆனாலும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் தெரிவித்ததைப் போல, டிசம்பர் மாதத்திலிருந்து மின் கட்டணத்தைக் கட்ட வேண்டுமென்று ஒப்புக்கொண்டு, பின்னால் கட்டாமலிருப்பது சரியாகாது என்பதை மட்டும் நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எல். பலாராமன் : மாண்புமிகு அன்மச்சர் அவர்கள் அறிவித்த பட்டியலில் எல்லா மாவட்டத்துப் பிரதிநிதிகளும் சேர்க்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லே. ஆகவே எல்லா மாவட்டப் பிரதிநிதிகளும் இருக்கக் கூடிய நிலேயில் அரசு மறு பரிசீலனே செய்யுமா? அவர்களுக்காக மேலும் ஒரு பட்டியலே இணைக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : இது மாதிரி யோசனே அரசுக்குத் தற்போது இல்லே.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலேவர் : வினுக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

3. அறிவிப்பு.

அலுவல் ஆய்வுக்குழுவின் முடிவு.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலேவர் : இன்று காலே 10 மணிக்குக் கூடிய சட்ட மன்ற அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் கீழ்க்கண்டவாறு முடிவு எடுக்கப்பட்டது.

15—3—1978 (புதன்கிழமை) 16—3—1978 (வியாழக்கிழமை)	கல்வி குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது விவாதம்.
17—3—1978 (வெள்ளிக்கிழமை)	வேளாண்மை மற்றும் பாசனம் பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள் மீது விவாதம்.
18—3—1978 (சனிக்கிழமை)	அரசியலமைப்பு (44-வது திருத்த) சட்டத்திற்கு ஏற்பளித்தல்.
19—3—1978 (ஞாயிற்றுக்கிழமை)	விடுமுறை.
20—3—1978 (திங்கட்கிழமை)	ஊராட்சி வளர்ச்சி மற்றும் சமுதாயநல வளர்ச்சி குறித்த கொள்கை விளக்கக்குறிப்பின் மீது விவாதம்.
21—3—1978 (செவ்வாய்க்கிழமை)	போக்குவரத்து மற்றும் நெடுஞ்சாலே குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது விவாதம்.

1978 மார்ச் 15]

22—3—1978 (புதன்கிழமை)	நீதி மற்றும் சிறைச்சாலை குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது விவாதம்.
23—3—1978 (வியாழக்கிழமை) (பிற்பகல்)	1977-78-ஆம் ஆண்டிற்கான இறுதி துணை விவர அறிக்கையை அளித்தல்.
	1970-71 ஆம் ஆண்டிற்கான கூடுதல் செலவிற்கான விவர அறிக்கையை அளித்தல்.
24—3—1978 (வெள்ளிக்கிழமை)	தூய வெள்ளிக்கிழமை—விடுமுறை.
25—3—1978 (சனிக்கிழமை)	தொழில் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது விவாதம்.
26—3—1978 (ஞாயிற்றுக்கிழமை)	விடுமுறை.
27—3—1978 (திங்கட்கிழமை)	1977-78-ஆம் ஆண்டிற்கான இறுதி துணை விவர அறிக்கையின் மீதும் 1970-71 ஆம் ஆண்டிற்கான கூடுதல் செலவிற்கான விவர அறிக்கையின் மீதும் விவாதம்.
28—3—1978 (செவ்வாய்க்கிழமை)	மருத்துவமும் மக்கள் நல்வாழ்வும் குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்புக்கள் மீது விவாதம்.
29—3—1978 (புதன்கிழமை)	உணவு மற்றும் கூட்டுறவு குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள்மீது விவாதம்.
30—3—1978 (வியாழக்கிழமை)	நிதி சட்ட முன்வடிவுகளை ஆய்வு செய்தல்.
31—3—1978 (வெள்ளிக்கிழமை)	முற்பகல்: இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையின் மீது விவாதம். பிற்பகல்: பிரிவு உபசார உரை.

(முற்பகல் 11-10)

4. 82-வது விதியின்படி விவர அறிக்கை.

(1) பெரியார்—அண்ணா நினைவகம் குறித்து

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாடு சட்ட மன்ற மேலவை விதிகளைச் சார்ந்த 82-வது விதியின்கீழ் பின்வரும் அறிக்கையை அளிக்க நான் விழைகிறேன்.

[திரு. கே. இராஜா முகமது] [1978 மார்ச் 15

1978-79 ஆம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீதான விவாதத்தின் போது பெரியார்-அண்ணா நினைவகம் பற்றி 28—2—1978 அன்று திரு. என். வீராசாமி சில கருத்துக்களை வெளியிட்டார். அது தொடர்பாக நிலைமையை விளக்கி கீழ்க்காணும் தகவல்களை அளிக்க முன்வருகிறேன்.

1978 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 2-ம் தேதி அன்று பெரியார்-அண்ணா நினைவகத்திற்குப் பார்வையிடச் சென்றிருந்த கோபிசெட்டிபாளையத்தைச் சேர்ந்த திரு. கோ. தமிழரசு என்பவர் 'பார்வையாளர் புத்தகத்தில்' சில கருத்துக்களை எழுதியிருந்தார். நினைவகத்தைக் கவனித்துக்கொள்ள அங்குப் பொறுப்பானவர்கள் எவரும் இல்லை என்றும், இரண்டு சிறுவர்கள் அன்றாட சம்பள தற்காலிக அடிப்படையில் (என். எம். ஆர்) 2—1—1978 ஆம் நாளி லிருந்துதான் அங்குப் பணியாற்றிவருவதாகவும் அவர்களில் ஒரு பையனாகிய திரு. விஜயன் என்பவன் கேரள மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவன் என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

ஈரோடு பிரிவின் உதவிப் பொறியாளர், ஈரோடு கிழக்கு துணைக் கோட்டத் தின் உதவி நிருவாகப் பொறியாளர் ஆகியோரின் கண்காணிப்பில் பெரியார்-அண்ணா நினைவகம் இருந்து வருவதாகவும், பார்வையாளர் குறிப்பிட்டிருப்பது போல விஜயன் என்ற பெயரில் எவரும் அங்கு நியமிக்கப்படவில்லை என்றும் பொதுப்பணித் துறை (கட்டிடங்கள்) முதுநிலை துணைத் தலைமைப் பொறி யாளரும், தலைமைப் பொறியாளரும் இதுபற்றி விசாரித்து அறிவித்துள்ளனர். பார்வையாளர் புத்தகத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்த கருத்துக்களை உயர் அதிகாரிகளின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வராததற்காகச் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடமிருந்தும் விளக்கம் கேட்கப்பட்டுள்ளது என்றும் விளக்கங்களைப் பெற்றதன் பேரில் அலுவலர்களின் மீது தேவையான நடவடிக்கை எடுக்கப் படும் என்றும் தலைமைப் பொறியாளர் தெரிவித்துள்ளார்.

எனவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. என். வீராசாமி தெரிவித்த கருத் துக்களில் உண்மை ஏதும் இல்லை என தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(2) 1974-75 ஆம் ஆண்டிற்கான தமிழ் நாட்டு நிர்வாக அறிக்கை குறித்து.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : தமிழ் நாடு சட்டமன்ற மேலவை விதிகளைச் சார்ந்த 82-வது விதியின்கீழ் பின்வரும் அறிக்கையை அளிக்க விரும்புகிறேன்.

1976 ஆம் ஆண்டில் அச்சிடப்பட்ட 1974-75 ஆம் ஆண்டுக்கான தமிழ் நாட்டு நிர்வாக அறிக்கையின் படிகளைக் குறித்து திரு. என். வீராசாமி சில கருத்துக்களை 28—2—1978 ஆம் நாளன்று தெரிவித்தார்.

1978 மார்ச் 15] [திரு. கே. இராஜா முகமது]

1974-75 ஆம் ஆண்டுக்கான தமிழ் நாட்டு நிர்வாக அறிக்கை வெளியிடப் பட்டது. 1976 டிசம்பரில் எழுதுபொருள் அச்சுத் துறை இயக்குநரால் அதன் படிகள் அரசின் அஞ்சல் பட்டியலின்படி துறைத் தலைவர்களுக்கும், நிறுவனங் களுக்கும், சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டன. அப் போது சட்டமன்றப் பேரவை கலைக்கப்பட்டிருந்ததால், சட்ட மன்றப் பேரவை உறுப்பினர்களுக்கு அந்த அறிக்கைகள் வழங்கப்படவில்லை. அண்ணா சாலையில் உள்ள அரசு வெளியீடுகள் விற்பனை நிலையம் பொது மக்களுக்கு இந்த அறிக் கையின் 18 பிரதிகளை விற்பனை செய்துள்ளது. தற்போது 288 பிரதிகள் அங்கு விற்பனைக்கு உள்ளன. இதனால் இவ்வறிக்கையின் பிரதிகள் எரிக்கப்பட்டன என்பது உண்மையல்ல.

எனவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. என். வீராசாமி தெரிவித்த கருத்துக் களில் உண்மை ஏதும் இல்லை என தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(உறுப்பினர் திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: இந்த அறிக்கையின் மீது எந்த விதமான வினாவும் எழுப்பப்படலாகாது என்று விதியில் தெளிவாக இருக்கிறது. அதைத் தெரிந்த நீங்களே கேட்டால், என்ன செய்வது? அமருங்கள்.

5. அரசு உறுதிமொழிக் குழுவின் இருபத்தி ஏழாவது அறிக்கையை அளித்தல்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசு உறுதி மொழிக் குழுவின் இருபத்தி ஏழாவது அறிக்கையை தங்களுடைய அனுமதி யோடு இங்கே அளிக்கிறேன். உறுதி மொழிகளைப் பரிசீலனை செய்து அவற் றின் பேரில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளைக் கண்டு சில உறுதிமொழிகளின் பேரில் சரியான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி, பல உறுதி மொழிகளை எவ்வாறு நடைமுறைப்படுத்தலாம் என்பதைப்பற்றி ஆராய் வதற்காக அண்டை மாநிலங்களுக்குச் சென்று இந்தக் குழு தன்னுடைய வேலையை சிறப்புறச் செய்து இந்த அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருக்கிறது என் பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

5. அரசின் தீர்மானம்.

'தமிழ் நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சி' பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது விவாதம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, "சட்ட மன்ற மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்ட 'தமிழ் நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சி' பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு @ பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பட வேண்டும்" என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

"சட்ட மன்ற மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்ட 'தமிழ் நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சி' பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு பரிசீலனைக்கு எடுத்துக கொள்ளப் பட வேண்டும்."

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களால் இந்த ஆண்டு கல்விக் குறிப்பு தம்முடைய மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கல்வி சம்பந்தமான பல்வேறு கொள்கைகள் இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. பொதுவாக மேலவையில் இந்தக் கொள்கைக் குறப்புகள் மீது பேசுகிற வாய்ப்பு கிடைக்கிற பொழுது, இங்கே வீற்றிருக்கிற பல்வேறு அனுபவம் மிக்க கல்வியாளர்கள், கல்வித் துறையில் நீண்ட காலம் இடம் பெற்றவர்கள், ஆசிரியர் பிரதிநிதிகள் போன்றவர்கள் தொடர்ந்து பல கருத்துக்களைச் சொல்வதும் அந்தக் கருத்துக்களை அந்தத் துறை அதிகாரிகள் நடைமுறைப்படுத்த அரசாங்கத்திடம் ஆணை பெற்று நிறைவேற்றுவதும் தொடர்ந்து நடைபெற்று வரும் காரியமாகும். இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் சமர்ப்பித்தபொழுது மிகப் பெருமையோடு ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். இந்த மாநிலத்தினுடைய நிதிநிலை அறிக்கையில் 24 சதவிகிதம் கல்விக்காகச் செலவழிக்கிறோம் என்றும் ஏறக்குறைய ரூபாய் 169 கோடி. இந்தத் துறையில் செலவழிக்கப்படும் என்றும் அதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. திரு. காமராஜ் காலத்திலிருந்து அண்ணா அவர்கள் காலத்திலும் கலைஞர் காலத்திலும் தொடர்ந்து வந்திருக்கிற இந்த அரசின் காலத்திலும் தொடர்ந்து பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்றும்போது, கல்வித்

@ 71-156 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

துறைக்குப் பெருமளவு நிதி ஒதுக்கியிருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். கல்வித் துறையில் நீண்ட காலம் அனுபவம் பெற்றவர்கள் அந்தத் துறையிலே அதிகாரிகளாக இருந்து வருவதால் திறம்பட காரியங்களைச் செய்துவருகிறார்கள். அதிகாரிகள் ஆர்வத்துடனும் உற்சாகத்துடனும் பணியாற்ற வேண்டுமென்றால், அவர்கள் நினைக்கிற காரியங்கள் நடைபெறுவதற்கு அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை தெளிவாக இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் எதிர்க் கட்சி வரிசையில் இருக்கிறவர்களுடைய எண்ணமாகும். எதிர்க் கட்சி வரிசையில் இருந்த போது, இந்தத் துறையில் மாற்றம் வேண்டுமென்று சொன்ன நண்பர்கள் குரல் இப்போது கேட்பதில்லை. ஒருகால் அவர்கள் வரிசை மாறியிருப்பதால் அப்படி இருக்கலாம். இந்தத் துறை மிக வேகமாக வளருகிற ஒரு துறையாகும். உடனடியாக லாபம் கிடைக்காவிட்டாலும், இந்த நாட்டின் தரத்தை உயர்த்துகிற ஒரு துறை இதுவாகும். அண்ணா அவர்கள் நாட்டின் செல்வம் எது என்பதைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, இந்த நாட்டின் செல்வமாக அதிலுள்ள நிதி வசதியையோ மற்ற செல்வங்களையோ குறிப்பிடாமல் மக்களின் மன வளம், மன நலம் இவைதான் ஒரு நாட்டின் செல்வம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த மக்களின் மன நலத்தை கல்வித் துறை மூலமாகத்தான் உண்டாக்க வேண்டும். நீண்ட தொலை நோக்கோடு செய்ய வேண்டிய காரியம் அது. கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் தனது செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி அதிகத் தொகையைக் கல்வித் துறைக்கு ஒதுக்கச் செய்திருக்கிறார்கள். தனிப்பட்ட முறையில் அதைப் பாராட்டுகிறேன். கல்வித் துறையில் ஏற்பட்டிருக்கிற சீர்திருத்தத்தை வரவேற்கும் அதே நேரத்தில் சீர்திருத்தங்களை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று ஆர்வம் இருந்தாலும் கூட, அரசாங்க அதிகாரிகள் மிகுந்த முன் யோசனையோடு அதைப்பற்றி ஆழ்ந்து சிந்தித்து, பரிசீலனை செய்து, அதற்கான கொள்கைகளை உருவாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை இங்கே வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பல்வேறு புதிய மாற்றங்களை இந்த ஆண்டு கல்வித் துறையில் புகுத்தியிருக்கிறோம். தமிழ் நாட்டின் கல்வித் தரம் ஒரு காலத்தில் இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் சிறப்பான இடம் பெற்றிருந்தது. ஐ.ஏ.எஸ். போன்ற உத்தியோகத்திற்கு வருகிறவர்களில், இந்தியத் துணைக் கண்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ் நாட்டிலிருந்துதான் அதிகமாக வருகிறார்கள் என்ற

(முற்பகல் 11-20)

நிலைமை அப்போது இருந்தது. அதிலும் குறிப்பாக, தமிழ் நாட்டிலிருந்து வெளியிலே சென்றவர்கள் மத்திய அரசானாலும் சரி, தனியார் துறையானாலும் சரி, அவர்களின் அறிவாற்றல் காரணமாக மதிப்பும் மரியாதையும் மிக்கவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்ற கருத்து, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மெல்ல மெல்ல மறைந்து வருகிறது. கல்வியின் தரம் உயரவில்லை என்பதற்கு அமைச்சர்கள்

'தமிழ் நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சி' பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது விவாதம்

[திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்] [1978 மார்ச் 15

மீதோ, அரசாங்கத்தின் பலஹீனமான கொள்கை என்றோ, அல்லது நிறைவேற்றுகின்ற அதிகாரிகளின் அசிரத்தை என்றோ நான் குறை சொல்ல மாட்டேன். அப்படிப்பட்ட நிலை தொடர்ந்து உருவாகிக்கொண்டு வருகிறது. ஆகவே, நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், கல்வியின் தரத்தைப் பலப்படுத்துவதற்கு அரசு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள் என்ன என்பது தான். கல்வித் தரம் குறைகிறது, குறைகிறது என்று அமைச்சர்களும் இங்கே இருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் அதிகாரிகளும் சொல்கிறோமே தவிர, அது குறித்து அரசு எடுத்துக்கொண்ட திட்டவட்டமான நடவடிக்கை என்ன? என்ன காரணத்தால் கல்வித் தரம் குறைந்து வருகிறது? ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். தேர்வுகளில் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப் படாத நிலைமைக்கு என்ன காரணம் என்ற அடிப்படைக் கருத்தை அரசாங்கம் கூர்ந்து பரிசீலிக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட பயங்கரமான நிலை உருவானால், நமது செகரடேரியட்டிலும் சரி, மற்ற மாநில அரசுத் துறையிலும் சரி, இப்போதுள்ள ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். அதிகாரிகள் சென்ற பின்பு, புதிதாக வேறு பல மாநிலங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் இங்கே இடம் பெற்றுவிடுகிற வாய்ப்பு இருக்கிறது. இப்போது வேண்டுமானாலும் எடுத்துப் பார்க்கலாம். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். அதிகாரிகள் வேறு பல மாநிலங்களைச் சேர்ந்தவர்களாக, வேறு மொழி பேசுகிறவர்களாக இருக்கிறார்கள். இதில் மாநிலக் கோட்டா முறை இருக்கலாம். இல்லை என்று சொல்லவில்லை. அரசின் புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கும்போது, பத்திரிகைக் குறிப்புகளைப் பார்க்கும் போது, கல்வித் தரம் குறைந்த காரணத்தால்தான் ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ். போன்ற தேர்வுகளில் தமிழர்கள் வர வாய்ப்பு இல்லாமல் போகிறது, தமிழர்கள் அதிகாரிகளாக வருகின்ற வாய்ப்பை இழக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்று பேசப்படுகிறது. இதைப்பற்றிக் கல்வித் துறை ஆழ்ந்து பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்வித் துறையில் நாம் கல்லூரிக் கல்வி, உயர் செகண்டரி கல்வி, ஆரம்பக் கல்வி என்ற மூன்று பிரிவுகளை ஏற்படுத்திருக்கிறோம். கல்லூரிக் கல்வி தனியாக 'அடானமஸ் பாடி' என்ற முறையில் பல்கலைக் கழகத்தின் மேற்பார்வையில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. நமது மாநிலம், இரண்டு பல்கலைக் கழகங்களைப் பெற்றிருக்கிறது—இது கல்வி வளர்ச்சியைக் காட்டுகிறது. குறிப்பாக, நீண்டகாலமாக பிரச்சினையாக இருநது வந்துள்ள மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் உருவாகியிருக்கிறது. புது பல்கலைக் கழகங்கள் திருச்சியிலும் வரலாம், கோவையிலும் வரலாம் என்று இன்றைக்கு ஆளுநர் தரப்பிலிருந்தும் அமைச்சர் தரப்பிலும் அறிக்கைகள் வந்துள்ளன. இது வரவேற்கத்தக்க அம்சங்கள் ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சியை அந்நாட்டின் கல்வி வளர்ச்சியை அடிப்படையாக வைத்துத் தான் பார்க்கிறோம், அந்த முறையிலும் நாம் பெருமைப்பட்டுக்

கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் இதில் நான் ஒரு சிறு வேதனையைத் தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். கல்வியில், அதிலும் கல்லூரிக் கல்வியில் அரசியல் தலையீடு இருக்கக் கூடாது என்று திட்டவட்டமாகச் சொல்லி வருகிறோம். அரசியல்வாதிக்கு இதில் இடமே இல்லை. சிண்டிகேட்டும் செனேட்டும் தான் கல்லூரிக் கல்வி பற்றிய முடிவுகளை எடுக்கிறது. வைஸ்-சான்ஸ்லர், துணை வேந்தர் அவற்றை நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டுமென்ற நல்ல மரபுகளை நாம் பின்பற்றி வருகின்றோம். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் டாக்டர் லட்சுமணசுவாமி முதலியார் இருந்த போது, நல்ல மரபுகள் காக்கப் பட்டன. ஆனால், இன்றைக்கு பல பிரச்சினைகள் இது குறித்து உருவாகியிருக்கின்றன. மதுரைப் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர் பதவி இன்னும் காலியாக இருக்கிறது. நான் அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில், வேதனையோடு சொல்கிறேன், இது குறித்து ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கூட கொண்டு வந்து மரபுகள் மீறப்படுகின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறேன். இதில் அரசுக்கும் ஆளுநருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதன் காரணமாக துணை வேந்தர் பதவி நிரப்பப்படவில்லை என்று கூறப்படுகிறது. ஆனால், ஆளுநர் அவர்கள் திருச்சியில் முதல்வருக்கும் எனக்கும் கருத்து வேறுபாடு கிடையாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதல்வரும் "எனக்கும் ஆளுநருக்கும் கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. ஆளுநர் மிகுந்த பற்றும் பிரியமும் வைத்திருக்கிறார்கள்" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படிச் சொல்லிவிட்டு, மதுரைப் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர் பதவிக்கு நியமிப்பதற்கு முட்டுக்கட்டை இருப்பானேன்? கல்வித் துறையில் பின்பற்றப்படுகிற மரபுகள், கோட்பாடுகள் ஆகியவைகளைத் தடுத்து நிறுத்துகிற சூழ்நிலையை உருவாக்க இந்த அரசு காரணமாக இருக்கக் கூடாது என்ற முடிவுக்கு வந்தாக வேண்டும். அப்படிப்பட்ட முட்டுக்கட்டை எந்தத் தரப்பிலிருந்து, எந்தப் பக்கத்திலிருந்து வந்தாலும், என்ன எதிர்ப்புகள் வந்தாலும், அவற்றைத் தகர்த்தெறிந்து விட்டு திட்டவட்டமான முடிவுகளை இந்த அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும். எந்தத் தேதியிலிருந்து துணைவேந்தர் பதவிக்கு நியமிப்பது என்ற முடிவினை எடுத்தாக வேண்டும். பேனல் வைத்திருக்கிறார்கள். அதில் மூன்று பேர்களின் பெயர்கள் சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மூன்று பேர்களில் ஒருவரை நியமிப்பது என்ற மன உறுதி என் ஏற்படவில்லை என்று தெரியவில்லை. இதில் இந்தத் தளர்ச்சியை, விட்டுக் கொடுக்கிற மனப்பான்மையை அதுவும் பல்கலைக்கழகத்திலே உருவாக்கிவிடலாகாது என்பதனைக் கூற விரும்புகிறேன். மற்ற துறைகளிலே, செக்ரடேரியட் போன்ற துறைகளிலே, ஒரு இலாக்கா காரியதரிசி இல்லை என்றால், அதை இன்னொருவர் 'அடிஷனல் சார்ஜ்' என்ற முறையிலோ, மாவட்டத்தில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இல்லை என்றால், டி.ஆர்.ஓ. கவனிப்பது என்ற முறையிலோ கவனிப்பதைப்போல இந்தத் துறையில் கவனிக்க முடியாது. துணை

வேந்தர் இருந்து, தானே முடிவுகளை எடுக்க வேண்டும். அப்போதுதான் சிறப்பாக முடிவுகளை எடுக்க முடியும். பல்கலைக் கழகத்தோடு நூற்றுக் கணக்கான கல்லூரிகள் இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தினந்தோறும் பல்வேறு பிரச்சினைகள் உருவாகிக்கொண்டிருக்கின்றன. மாணவர்கள் மத்தியில் அமைதியற்ற போக்கு காணப்படுகிறது, கல்லூரி சம்பந்தமாக தனிக் கவனம் செலுத்துகிறோம் என்று புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்து, புதிதாகக் கல்லூரிகளை வேறு உருவாக்குகிறோம் என்றெல்லாம் சொல்கின்ற அரசு இந்தத் துணை வேந்தர் நியமிப்பது பற்றி உடனடியான முடிவினை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

கல்லூரிப் பேராசிரியர்களுடைய கோரிக்கைகளை நாங்கள் பரிசீலிக்கிறோம் என்ற சூழ்நிலை அரசுத் தரப்பில் உருவாகியிருக்கிறது. இது அரசு சமாளிக்க வேண்டிய பிரச்சினை என்று சொன்னால், "ஏற்கெனவே யு.ஜி.சி. சம்பள விகிதம் கொடுக்கப்படவில்லை; தி.மு.க. ஆட்சியில் இருந்தபோது, ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் பிரச்சினை இருந்திருக்காது" என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்கள். இப்படி ஒரு வாதம் வைக்கப்பட்டாலும் கூட, கோரிக்கைகளுக்கு முடிவு என்ன என்று பார்க்கும்போது, அவர்களைக் கூட்டி வைத்துப் பேசி பிரச்சினைகளைப் பரிசீலிப்போம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆசிரியர்கள் பரீட்சைகளை பகிஷ்கரிப்போம் என்று சொல்கிறார்கள். மேலும், மாணவர்களிடையே, படிக்காமலேயே தேர்ச்சி பெற்று விடலாம் என்ற மனோ நிலை உருவாகியிருக்கிறது. வினாத்தாள்கள் மாற்றப்பட்டுக் கொடுக்கப்படுகின்றன. மாணவர்கள் மயங்கி விழுகிறார்கள் என்றெல்லாம் பேசப்படுகிறது. இவற்றை யெல்லாம் சாதாரணமாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. தேர்வு வினாத்தாள்கள் வெளியாகிவிடுவது என்பது பெரிய பிரச்சினையாகி விட்டது. கேட்டால், வேறு வினாத்தாள்களைத் தருகிறோம், ஏற்பாடு செய்கிறோம் என்ற சூழ்நிலை உருவாகி யிருக்கிறதே தவிர, இவற்றைத் தடுப்பதற்கான முன் கண்காணிப்பு நடவடிக் கைகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவரவர்களே, வினாத்தாள் வெளியாகிவிட்டது போன்ற ஒரு கருத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் தெரிவித் திருக்கிறார்கள். வினாத்தாள் வெளியாகி, ஒரு மாற்று வினாத்தாள் தரப் பட்டு விட்டது என்பதையும் இத் தவறுக்குக் காரணமானவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்திருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்: சென்ற முறை பேசும் போதே சொன் னேன், கோயம்புத்தூரில் வினாத்தாள்கள் மாற்றிக் கொடுக்கப்பட்டன என்று. இப்படி ஏன் நடைபெறுகிறது என்பதற்கு விளக்கம் எதுவும் கொடுக்கப்பட

வில்லை. தேர்வுத் தாளை இந்த ஆபீசர், இந்த அலுவலர் இப்படி, இப்படிக் கையாள வேண்டும், யார் அதைப் பிரிக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் முறைகள் இருக்கின்றன. அரசின் வரவு-செலவுத் திட்டம் எப்படி சுற்றி போலீஸ் காவல் வைத்துப் பாதுகாக்கப்படுகிறதோ, அதே போன்ற கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து அவற்றைப் பாதுகாக்க வேண்டும். வினாத்தாள்கள் கை மாறும்போது "ரெஸ்பான்சிபிலிடி" பிக்ஸ் பண்ண வேண்டும். இன்னார் தான் அவற்றை வைத்துக்கொள்ள வேண்டும், இன்னார் தான் அதை எடுக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் முறைகள் வைத்திருக்கிறோம். இதில், முன் கண்காணிப்பைக் கடுமையாக்கி உத்தரவுகளைப் பிறப்பித்தால், இந்தச் சிறு தவறுகள் நிகழாமல் தடுக்க முடியும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கல்லூரி ஆசிரியர்கள் தேர்வு-கண்காணிப்பை பகிஷ்கரிப்பது பற்றி, அதற்கு மாற்று ஏற்பாடு செய்கிறோம், உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்களை வைத்து நடத்துகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிச் செய்தாலும் கூட, பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு, கல்லூரி ஆசிரியர்கள் கண்காணிப்பது போன்ற உணர்வு இருக்காது. கல்லூரி ஆசிரியர்கள் தேர்வு கண்காணிப்பு பற்றி மரபு, முறைகள் இருக்கின்றன. அவைகள் பள்ளி ஆசிரியர்களால் காக்கப்படுமா என்பது தெரியவில்லை. ஆகவே, இந்தப் பிரச்சினைகளுக்குத் தகுந்த முறையில் தீர்வு காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்லூரிகளில் பல பேராசிரியர்களின் இடங்கள் காலியாக இருக்கின்றன. என்ன காரணத்தாலோ, அவை உடனுக்குடன் நிரப்பப்படாமல் வைக்கப்பட்டுள்ளன. அரசு அதிகாரிகளின் இடங்களை வேகமாக நிரப்புவதைப் போலவே கல்லூரிகளில் உடனுக்குடன் பேராசிரியர்களின் காலி இடங்கள் நிரப்பப்பட்டால் தான் மாணவர்களுக்கு தொடர்ந்து கல்வி கொடுக்க முடியும். இப்போது சில பிரச்சினைகளுக்காக அரசாங்கம், "இடையில் மாற்றுதல் செய்யக் கூடாது" என்று உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். ஆண்டு துவக்கத்தில் தான் மாற்றல் உத்தரவுகள் போடப்பட வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அதற்குப் புறம்பாக கல்லூரிப் பேராசிரியர்கள், மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். சென்னை, மதுரை நகரங்களில் 20, 30 ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து சில பேராசிரியர்கள் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்னையை விட்டு, மதுரையை விட்டுப் போக மாட்டேன் என்கிறார்கள். ஆகவே, ஒரு பட்டியலை வைத்து, அதன் அடிப்படையில் அவர்களுடைய தராதரம், தன்மை, வேலை நிலை ஆகியவற்றைப் பரிசீலித்து ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கை ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஓரிடத்தில் பணியாற்றக் கூடாது என்று நிர்ணயித்து, அதன்படி அந்த உத்தரவைப் பரவலாக்க வேண்டுமே தவிர, அதில் அரசியல் கண்ணோட்டம் இருக்க வேண்டாமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

'தமிழ் நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சி' பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது விவாதம்

[திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்] [1978 மார்ச் 15

அரசின் கல்லூரியில் உள்ளவர்களுக்கு இன்றைக்கு என்ன சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகின்றனவோ, அதே சலுகைகள் தனியார் கல்லூரிகளில் உள்ளவர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று தனியார் கல்லூரிப் பேராசிரியர்கள் கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். 20 மாணவர்கள் இருந்தால் கூட, துணைப் பேராசிரியர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக, பதவி கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் தனியார் கல்லூரிகளில் 20 மாணவர்களுக்குக் குறைந்தால் ஆசிரியர்களுக்குப் பதவி இல்லாமல் போய்விடக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது.

(முற்பகல் 11-30)

தனியார் கல்லூரிகளைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு ஆசிரியருக்கு 20 மாணவர்கள் என்ற எண்ணிக்கை குறைந்துவிட்டால் அந்த ஆசிரியருக்கு வேலைவாய்ப்பில்லாமல் போகும் நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அரசு போடும் உத்தரவுகள் அனைத்தும் தனியார் கல்லூரிகள், அரசுக் கல்லூரிகள் என்ற வித்தியாசம் இல்லாமல், தனியார் கல்லூரிகளுக்கும் பொருந்தும், அரசுக் கல்லூரிகளுக்கும் பொருந்தும் என்ற அளவில் இருக்க வேண்டும் என்பதையும் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, மாணவர் தேக்கங்கள் என்பது கல்லூரி நிலையில் அதிகமாக ஏற்படுகின்றன. எஸ். எஸ். எல். சி. மட்டத்தில் பார்க்கிற நாம் இந்தத் தேக்கத்தை கல்லூரி மட்டத்தில் பார்ப்பதில்லை. எப்ரல், செப்டம்பர், என்று மாறி மாறி தேர்வுகள் வருகிற காரணத்தால், ஒரு ஆண்டில் எத்தனை சதவித மாணவர்கள் கல்லூரி நிலையில் தவறி விடுகிறார்கள் என்பது பற்றிய கணக்கை நாம் வைத்துக்கொள்வதே இல்லை. என்னைப் பொறுத்தவரையில், எஸ்.எஸ்.எல்.சி. யைக் காட்டிலும் கல்லூரி மட்டத்தில்தான் மாணவர் தேக்கம் அதிகமாக இருக்கிறது. கல்லூரிக் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்று நாம் பாடுபடுகிறோம். வரவேற்க வேண்டிய விஷயம். கல்லூரிக் கட்டம் தான் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்த சரியான கட்டம் என்று நாம் நினைத்தால், அதற்கான வழியில் சிறப்பான முறைகளை நாம் பின்பற்றியாக வேண்டும். அதற்கு மிக முக்கியமான வழி மாணவர் ஆசிரியர் விகிதாசாரத்தைக் கீழே இருந்து அதாவது ஆரம்பக் கல்வியில் இருந்து, உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி முதல், கல்லூரிக் கல்வி வரை பரவலாக்க வேண்டும். இதற்கு ஏராளமான நிதி தேவைப்படும் என்று குறைபாடு இருந்தாலும், அந்தக் குறைபாடுகளை நீக்க மற்ற வேண்டாத துறைகளில் சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடித்து அரசு இதற்கான நிதிவசதியைப் பெற்றிட வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கல்லூரிக் கல்வியில் ஈடுபட்டுள்ள ஆசிரியர்களின் பரவலான பிரச்சினையான மற்றொன்றையும் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அரசாங்கக் கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் பேராசிரியர்கள், உதவிப் பேராசிரியர்கள் ஆகியோ

ரின் ஊதியத்திற்கும், உத்தியோகத்திற்கும் இருக்கிற பாதுகாப்பு—கியாரண்ட்டி—தனியார் கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கு இல்லை என்பதை வேதனையோடு சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். அரசுக் கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் பேராசிரியர்களுக்கு, உதவிப் பேராசிரியர்களுக்கு மாறுதல்தான் வருமே தவிர, உத்தியோகத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு உத்தரவாதம், பாதுகாப்பு இருக்கிறது. எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் இவர்களுக்கு உத்தியோகமில்லை என்று அரசாங்கம் சொல்லாது. ஆனால் தனியார் கல்லூரி ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில், எந்த நேரத்தில் அந்தக் கல்லூரியின் தாளாளர் அல்லது நிருவாகம் விரும்பினாலும், அவர்களை வீட்டுக்கு அனுப்பி விடலாம் என்று சொல்கிற நிலை இருந்து வருகிறது. தனியார் கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் இந்த ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கு உத்தியோகப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் வாங்குகிற சம்பளம் முழுமையாக இன்றையதினம் அவர்கள் கைக்குப் போய்ச் சேருவதில்லை. அந்தக் காலத்தில் மானேஜ்மெண்ட் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களின் சம்பளத்தில் ஒரு 'பிடித்தம்' இருந்தது என்று சொல்வார்கள். அதாவது அந்த மானேஜ்மெண்ட் தங்களின் கீழ் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களின் ஊதியத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையைப் பிடித்துக்கொண்டுதான் அவர்களுக்கு ஊதியமாகத் தந்து வந்தார்கள். இன்றையதினம் கல்லூரிகள் போன்ற பெரிய நிறுவனங்களில் கூட இந்த நிலைமை உருவாகி விட்டது. அரசாங்கம் இதில் கவனம் செலுத்தி, கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியப் பெருமக்களின் முழுச் சம்பளமும் அவர்கள் கையிலே போய்ச் சேரும் வகையில் அவர்களுக்குச் சம்பள உத்தரவாதம் ஏற்படுத்த வேண்டும். எனவேதான் அரசுக் கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியப் பெருமக்களுக்குக் கிடைக்கும் ஊதியப் பாதுகாப்பு, உத்தியோகப் பாதுகாப்பு, தனியார் கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் பேராசிரியர்களானாலும் சரி, துணைப் பேராசிரியர்களானாலும் சரி, அங்கே பணியாற்றும் அத்தனை பேருக்கும் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இடைநிலைக் கல்விக்கு அடுத்து உள்ள ஹையர் செகண்டரி எஜுகேஷன் பற்றி இன்றையதினம் இரண்டுவிதமான விமர்சனங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வியில் இந்த மாறுதல் தேவை என்று எண்ணுகிறபோது, அதைப்பற்றி நாம் நன்கு சிந்தித்து, சரியான முடிவுக்கு வர வேண்டும். இதைப்பற்றி இரண்டு மூன்று முறை 'தினமணி' பத்திரிகையில் கட்டுரைகூட வந்திருக்கிறது. 10+2+3 Scheme பற்றி அதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற கருத்தைப் பார்க்கும்போது, நியாயம் தானா என்றுகூட எண்ணத் தோன்றுகிறது.

'தமிழ் நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சி' பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது விவாதம்

[திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்] [1978 மார்ச் 15

திட்டவட்டமாக நம்முடைய Director of School Education மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர், கல்வித் துறையின் செயலாளர் ஆகியோர் ஒன்று கூடி ஒரு முடிவெடுத்து நிறைவேற்றுகிறபோது, அப்படி எடுக்கும் முடிவு, அல்லது மாறுதல் அவசரப்பட்டு நாம் எடுத்த முடிவோ என்று பின்னால் நினைக்கக்கூடாத அளவுக்கு நாம் இப்போதே சிந்தித்துச் செயல்பட வேண்டும்.

கல்லூரியிலிருந்து பி.யூ.சி. வகுப்பை எடுத்துவிடுகிறோம். அதை இனி மேல் ஹையர் செகண்டரி பள்ளிகளில் கொண்டு வருகிறோம். இந்த வகையில் தான் ஹையர் செகண்டரி எஜுகேஷன் என்ற மாறுதல் வருகிறது. ஏற்கெனவே உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வியோடு ஹையர் செகண்டரி வகுப்பை இணைப்பதாகச் சொல்லலாம். இது திட்டவட்டமாக உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தான் இருக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அதை வரவேற்கிறேன். இந்த ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகள் 500 அல்லது 300 என்பது வேறுபாடே தவிர, முரண்பாடல்ல என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதையும் நான் வரவேற்கிறேன்.

இப்படி ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகளைக் கொண்ட பள்ளிகள் அதிகமாக கிராமப் பகுதிகளில்தான் இருக்க வேண்டுமே தவிர, நகரப் புறங்களில் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். காரணம் இன்றையதினம் கிராமப்புறங்களில் வாழக்கூடிய ஏழை எளிய மாணவர்கள் உயர் கல்வி பெறுவதற்கும், கல்லூரிக் கல்வி பெறுவதற்கும் அதிகமாகப் பணம் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதைக் குறைத்துவிடும் நோக்கத்தில்தான் இந்த முறையைப் பள்ளிகளுக்குக் கொண்டு வருகிறோம். இந்தியத் துணைக் கண்டம் முழுவதும் இந்த முறைதான் வரும் என்று எதிர்பார்த்து, இந்தத் திட்டம்தான் மிகச் சிறந்த திட்டம் என்று முடிவெடுத்து, இதை நாம் பின்பற்றுகிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

இந்த நேரத்தில் இதன்காரணமாக கல்லூரிகளுக்கு உண்டாகும் நிலைமையை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அங்கே இருப்பவர்களுக்கு உத்தியோகப் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு வேலைக்கான உத்தரவாதம் இருக்கிறது. அந்தக் கல்லூரிகளில்தான் மிகப் பெரிய கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன. பி.யு.சி.யை நம்பித்தான் பல பெரிய கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. பி.யு.சி.-யில் 3 அல்லது 4 செக்ஷன்கள் இருக்கின்றன. இதை நம்பித்தான் பல கல்லூரிகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. இந்த நிலையில் ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகளை உயர் நிலைப் பள்ளிகளுக்குக் கொண்டுவந்தால், இந்தக் கல்லூரிகளின் நிலைமை என்ன என்பதையும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

1978 மார்ச் 15] [திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்]

எனக்கு ஒரு தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. அது சரியாகவும் இருக்கலாம், தவருகவும் இருக்கலாம். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் மொத்தம் 114 உயர் நிலைப் பள்ளிகள்—அரசாங்கப் பள்ளிக்கூடங்கள்—இருக்கின்றன. இவற்றில் 9 பள்ளிகளுக்குத்தான் ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகள் வைத்து நடத்து வதற்கு அனுமதி கிடைத்திருக்கிறது என்று கேள்விப்படுகிறேன். அந்த மாவட்டத்தில் மொத்தம் எத்தனை பள்ளிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனுல் 114 பள்ளிகள் உள்ள அந்த மாவட்டத் தில், 9 அல்லது 10 பள்ளிகளுக்குத்தான் அந்த வாய்ப்பு கிடைக்கிறது என்ருல், தனியார் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு வாய்ப்பு அதிகமாக இருக்கிறது என்று அர்த்தம். தனியார் பள்ளிகள் பணவசதி படைத்திருப்பதால், பல வசதிகளை அவர்கள் தேடிக்கொள்ள முடிகிறது. அவர்களுக்கே மீண்டும் மீண்டும் இந்த வசதிகளைக் கொடுக்க வேண்டுமா என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அருப்புக்கோட்டை நகரத்தில் 3 தனியார் பள்ளிகளுக்கு ஹையர் செக்ண்டரி வகுப்புகள் நடத்த வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பக்கத்தில் உள்ள கிராமப் பகுதிகளுக்கு இந்த வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட வில்லை. நாம் ஒரு புதிய திட்டத்தை உருவாக்கும்போது, மீண்டும் மீண்டும் நகரப்புறங்களுக்குத் தான் அந்த வாய்ப்பு கிடைக்கிறது என்ருல், கிராமப்புறங்களில் உள்ள பள்ளி களின் நிலை என்ன ஆவது? கிராமப்புறங்களில் உள்ள ஏழை எளிய மாணவர் கள் கல்லூரிக்குச் சென்று படிக்க பணம் செலவழிக்க முடியவில்லை. அங்கே விடுதிகளில் தங்கிப் படிக்க பணம் செலவழிக்க முடியவில்லை. அதோடு புதிய தொழிற் கல்வி சேர்ந்திருக்கிறது. அதை ஆரம்பத்தில் கிராமப் புறங் களுக்குத்தான் கொண்டுவருவோம் என்று சொல்லிவிட்டு, அந்த உணர்வு தலை தூக்கி இருக்கிற இந்த நிலையில் தனியார் பள்ளிகளுக்குத்தான் ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகள் வைத்து நடத்த வசதி இருக்கும் என்று சொல்லுவது எப்படி சரி என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பட்டியலை வாங்கிப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு மாவட்டத்தில் ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகள் தனியார் பள்ளிகளுக்கு எத்தனை சதவீதம் கொடுக்கப்பட்டிருக் கிறது, அரசுப் பள்ளிகளுக்கு எத்தனை சதவீதம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என் பதைப் பார்க்க வேண்டும். 50-50 என்று பாதி இவர்களுக்கு மற்றது அரசுப் பள்ளிகளுக்கு என்ருலாவது நியாயம் இருக்கும். இதைப்பற்றி அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டும். மாநிலம் முழுவதும் 500 பள்ளிகளுக்கு இந்த வகுப்புகள் தரப்படுகின்றன. அதில் எத்தனை தனியார் பள்ளிகளுக்கு, எத்தனை அரசுப் பள்ளிகளுக்கு என்பதைப் பார்த்து, அரசுப் பள்ளிகளுக்கு இந்த வாய்ப்பு அதிகப்படியாக இருக்கச் செய்ய வேண்டும்.

உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் மாணவர் சேர்க்கையைப் பொறுத்தவரை, பழைய முறையைப் பின்பற்றி வருகிறோம். 50 மாணவர்கள் சேர்ந்தால், 2-வது செக்ஷன் வருகிறது. புதிய கல்வித் திட்டத்தின் காரணமாக மாணவர்

ஆசிரியர் எண்ணிக்கையைக் குறைத்தால்தான், ஆசிரியர்களுடைய போதனை சிறப்பாக இருக்கும். அப்போதுதான் தரமான கல்வியை மாணவர்களுக்கு ஆசிரியர்கள் அளிக்க முடியும். ஆசிரியர்களிடத்தில் நல்ல விருப்பம் இருந்தாலும், முனைப்பு இருந்தாலும் கூட, அவர்கள் தங்கள் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுகிறபோது, ஏராளமான மாணவர்களை வைத்துக்கொண்டு, ஏராளமான கும்பலை வைத்துக்கொண்டு, பெருங் கூட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு, தரமான கல்வியைப் போதிக்க முடியாது. இந்தச் சூழ்நிலைதான் இன்றையதினம் அரசுப் பள்ளிகளில் இருக்கின்றது. தனியார் பள்ளிகளில் அதிகமான பணத்தைப் போட்டு—சில சந்தர்ப்பங்களில் தங்கள் சொந்தப் பணத்தைப் போட்டு—ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்கிறார்கள். அரசாங்கப் பள்ளிகளில் அப்படிச் செய்ய முடியவில்லை. அவர்கள் ஏற்கெனவே உள்ள விதிமுறைகளுக்கும் சட்டதிட்டங்களுக்கும் உட்பட்டுச் செயல்பட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இதையும் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்து, இங்கே தரப்பட்டிருக்கிற அறிக்கையில் எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் முதன்மைக் கல்வி அதிகாரிகள் போடப்பட்டிருக்கின்றனர் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் திருச்சி—புதுக்கோட்டை ஆகிய இரு மாவட்டங்களுக்கும் சேர்த்து ஒரு கல்வி முதன்மை அதிகாரிதான் இருக்கிறார். புதுக்கோட்டை மாவட்டம் தனி மாவட்டமாக ஆகி 3, 4 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகிவிட்டது, ஆனாலும், புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திற்கு ஒரு தனி அதிகாரி போடப்படவில்லை. அதைப் போலவே தர்மபுரி, சேலம் ஆகிய இரு மாவட்டங்களுக்கும் ஒரு அதிகாரிதான் போடப்பட்டிருக்கிறார். இங்கேயும் தனித்தனியாக மாவட்ட முதன்மைக் கல்வி அதிகாரிகள் போடப்பட வேண்டும். இதுபோன்ற காரியங்களைச் செய்வதற்கு அரசாங்கத்தில் நிதி வசதியில்லை என்று சொல்வது சரியில்லை. தனித்தனி மாவட்டங்களுக்குத் தனித்தனி அதிகாரிகளை நியமிப்பதன் மூலம் அந்த இலாக்காவில் உள்ளவர்களுக்குப் பதவி உயர்வுகூட கிடைக்கும். அதையும் சிந்திக்க வேண்டும்.

(முற்பகல் 11-40)

இன்னொன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கல்வித் துறையில் உள்ள அதிகாரிகள் மீது கடுமையாக இருக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்வது கிடையாது. அவர்களும் பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டு செய்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். தவறு என்று வருகின்ற விஷயங்களை, வேகமாக கவனிப்பதில்லை. மற்ற துறைகளிலே உள்ள வேகம், கல்வித் துறையிலே இன்னும் வரவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒரு மாவட்டத்தில் ஒரு முதன்மைக் கல்வி அதிகாரி மீது ஒரு குற்றச் சாட்டு சொல்லப்பட்டு, அரசாங்கம் அது சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுத்தது. அதன் பொருட்டு வழக்கும் போடப்பட்டது. அந்த வழக்கு பிறகு வாபஸ் பெறப்பட்டிருக்கின்றது என்று

சொல்கின்றார்கள். வழக்கு நிரூபிக்கப்பட வேண்டும். அரசாங்கம் வழக்கை வாபஸ் பெறுவது நல்லதல்ல. அவர் குற்றம் செய்யவில்லை என்றால், வாபஸ் பெறலாம். ஆனால் அரசாங்கம் தானாகவே வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதால், அதிலே உள் நோக்கம் இருப்பதாக எண்ணம் தோன்றும்.

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு இல்லாத அதிகாரம் கூட முதன்மைக் கல்வி அதிகாரிகளுக்கு இருக்கின்றது. ஆசிரியர்களுக்கு ‘அப்பாயிண்ட்மெண்ட்’ கொடுப்பது, பி லிங்க் ஆசிரியர்களைப் போடுவது, மாற்றுவது, ஹெட்மாஸ்டர்களை மாற்றுவது போன்ற அதிகாரங்கள் எல்லாம் அவர்களுக்கு இருக்கின்றது. அவர்கள் விரும்பினால், ஆசிரியர்களை எங்கு வேண்டுமானாலும் மாற்றலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம் கல்வி இயக்குநர் அவர்கள்கூட பள்ளி ஆசிரியர்களை நியமிக்க முடியாது. முதன்மைக் கல்வி அதிகாரிகள்தான் நியமிக்கமுடியும். அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளின் நடவடிக்கைகளைக் கண்காணிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். கல்வி அதிகாரி ஒருவர் மீது குற்றம் சாட்டப்பெற்று அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்து, வழக்கு கொண்டு சென்ற பின்னர், வழக்கு முடிவதற்கு முன்பு வாபஸ் பெறக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஏராளமான உயர்நிலைப் பள்ளிக் கட்டடங்கள் இடிந்து மோசமாக இருக்கின்றன. வெள்ளம் வந்த பிறகு, அந்தப் பகுதிகளில் உள்ள பள்ளிகளும் மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதற்கு என்று ஒரு நல்ல திட்டம் வகுக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் குறைந்தபட்சம் இரண்டு கட்டிடங்களாவது இருக்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இரண்டு கட்டிடங்கள் கண்டிப்பாக இருந்தாக வேண்டும் என்பதை நான் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அப்படி இருந்தாக வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் கல்விக்கூடங்களைத் தொடங்க வேண்டும்.. இப்போது புதிதாகக் கல்லூரிகளையும், உயர்நிலைப் பள்ளிக் கட்டிடங்களையும் கட்டுவதைக் கூட நிறுத்தி வைக்கலாம். கட்டுவதற்கு ஓய்வு கொடுக்கலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கொஞ்ச காலத்திற்கு அந்தத் திட்டத்தை நிறுத்தி வைக்கலாம். இருக்கின்ற கல்விக் கூடங்களை விருத்தி செய்வதற்கும், அதனுடைய பராமரிப்பு வேலைகளைச் செய்வதற்கும், மேம்பாடுகளை உண்டாக்குவதற்கும் அரசாங்கம் முயற்சி செய்ய வேண்டும். இப்படிப்பட்ட முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமே தவிர, புதிதாகக் கல்லூரிக் கட்டிடமோ உயர் நிலைப் பள்ளிகளோ உருவாக்குவதனால் பலனில்லை. கல்வியின் குவான்டிடி போதும், ஆனால் குவாலிட்டியை, தரத்தை நாம் வளப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கான முயற்சிகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும். இப்போது ஏராளமான பயிற்சிப் பள்ளிக்

கூடங்கள் இருக்கின்றன. 3, 4 கட்டடங்கள் கிட்டத்தட்ட ரூபாய் 10 லட்சம், ரூபாய் 5 லட்சம் என்ற அளவுக்கு செலவிடப்பட்டு, கட்டப்பட்டுள்ளன. பயிற்சிப் பள்ளிக்கூடங்கள் செகண்டரி கிரேட் டியூட்டர்ஸ் டிரெயினிங்குக்காகக் கட்டப்பட்டுள்ளன. அந்தக் கட்டடங்கள் எல்லாம் பயன்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றன. உதாரணத்திற்கு முதல்வர் அவர்கள் தொகுதியில்கூட 10 கட்டடங்கள் மற்றும் இடங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. பேரையூர், வள்ளிப்புதூர் என்ற இடத்தில் இருக்கின்றன. இந்த மாவட்டத்தில் ஆசிரியர்கள் பயிற்சிக் கூடங்கள் இருக்கின்றன. இதுபோலவே மற்ற எல்லா மாவட்டங்களிலும் இருக்கின்றன. ஒரே ஒரு வகுப்புதான் ஆரம்பித்தோம். இந்தக் கட்டிடங்களை அரசாங்கம் இதற்காக எடுத்துக்கொள்ளலாம். இந்தப் புதிய கல்வித் திட்டத்திற்கு அந்தக் கட்டிடங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் தலைவரைப் பார்த்துப் பேச வேண்டும்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, நான் சொல்வதெல்லாம் தலைவர் அவர்கள் மூலமாகத் தான் சொல்கிறேன்.

திரு. க. அறிவழகன் : டைம் ஆகிறது. அதற்காகத்தான் தலைவர் அப்படிக் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறார்கள்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : ஆரம்பக் கல்விபற்றிச் சொல்கிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகள் விஷயத்தில் டியூவல் சிஸ்டம் தான் வந்துவிட்டது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அது வேண்டாம். ஒரு ஆசிரியர் மாறுதல் குறித்து ஆணையாளரிடமிருந்து டி.ஈ.ஓ.வுக்கும், பிறகு பி.டி.ஓ வுக்கும், மறுபடியும் டீ.ஈ.ஓ.-வுக்கும் அனுப்பும் முறைகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கல்வித் துறைக்கும் உள்ளாட்சித் துறைக்கும் இடையேயுள்ள வரைமுறைகளில் தவறான முறைகள் இருக்கின்றன என்பதை முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலேயே சொல்லியிருந்தேன். அதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல்வேறு ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்குக் கட்டடங்களே கிடையாது. அதற்காக தொகை ஒதுக்க வேண்டும். இந்த அரசாங்கம் ஒரு திடமான முடிவு எடுத்து அதைச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றொன்றைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் தொடர்புடைய துறை. ஏராளமான நூலக ஆணைக் குழு பணியாளர்கள் 4, 5 மாதங்களாகச் சம்பளம் இல்லாமல்

இருக்கின்றார்கள். அதற்கு பட்ஜெட்டிலேயே, கல்வி மான்யத்திலேயே நூலக ஆணைக் குழுவிற்கு, மத்திய நூலக ஆணைக் குழுவிற்கு, தொகை கொடுத்து ஒன்றியங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். ஒன்றியங்களை வசூலிக்கச் சொன்னால், நினைத்தால் வசூல் செய்யும், இல்லாவிட்டால் விட்டுவிடும், ஆகவே அரசே அதை எடுத்துச் செய்ய வேண்டும். லைப்ரேரியன்களாக இருக்கின்றவர்களுக்குச் சம்பளம் கிடைக்க வேண்டும். ஒரு திட்டவட்டமான முடிவு எடுத்து லைப்ரேரியன்களுக்குச் சம்பளம் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். ஏறக்குறைய 5, 6 மாதங்களாகச் சம்பளம் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள்தான் இன்னும் கிளர்ச்சி என்று எதுவும் செய்யாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை அந்த நிலைமைக்கு உள்ளாக்க வேண்டும். அந்த மாதிரி நிலைமைகள் ஏற்பட வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. இந்த நிலைமைகளையெல்லாம் ஆரம்பத்திலேயே கவனித்துவிட்டால், போராட்டம் எல்லாம் வராது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இது வளர்ந்து வருகின்ற துறை. மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்கள்கூட சொன்னார்கள். நான் உச்சரித்த வார்த்தையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். 'டேப்' என்ற வார்த்தையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதுபற்றிக் கருத்து வேறுபாடு இருக்கலாம். பேராசிரியர் ஒருவர் எனக்குச் சொன்னார். இங்கிலாந்தில் பேசுகின்றபோது, ஒரு பிரச்சினை எழுந்தது. ஒரு வார்த்தையை எப்படி உச்சரிக்க வேண்டும் என்று பிரச்சினை வந்தது. அப்போது எந்த ஆதாரத்தை வைத்து இப்படித்தான் உச்சரிக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறீர்கள் என்று கேட்டபோது, திரு. எ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் தந்தையார், திரு. ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் இப்படித்தான் உச்சரிப்பார் என்று சொன்னார்களாம். தமிழ் நாட்டிலே இருந்து போனவர்கள் ஒரு காலத்தில் அப்படிப் புகழோடு இருந்திருக்கின்றார்கள். அந்த அளவுக்குக் கல்வியின் தரம் அந்தக் காலத்தில் இருந்திருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: உச்சரிப்பில் மாறுபாடு வரும்போது ஸ்பெல்லிங் அந்த வார்த்தைக்குச் சொல்லி விட்டால், பிரச்சினை தீர்ந்திருக்கும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அன்னிய மொழி என்பதால் தான் இந்த அபிப்பிராய பேதம் இருந்து வருகிறது.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்: அவரவர்கள் கேட்கின்ற மாதிரி எல்லாம் ஒவ்வொரு வார்த்தைக்கும் ஸ்பெல்லிங் சொல்லிக்கொண்டு பேச வேண்டும் என்று வலியுறுத்த முடியாது. I cannot yield to him.

கல்வித் துறை நன்கு வளர வேண்டும். அதனால் தமிழ் நாட்டுக்கு நல்ல பெருமை ஏற்பட வேண்டும். ஆரம்பக் கல்விக்கூடங்கள், கல்லூரிகள் எல்லாம் பரவலாக சங்கிலித் தொடர்பு உள்ளது போல ஏற்பட வேண்டும். ஏற்கெனவே

'தமிழ் நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சி' பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது விவாதம்

கல்வித் துறையிலே குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அவைகள் நீக்கப்பட வேண்டும். கல்வி அதிகாரி ஒருவருக்கு, ஓய்வு பெற்றவருக்கு மறுபடியும் வாய்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், பதவி கொடுத்திருக்கிறார்கள். கல்வித் துறையை வளர்ப்பதற்கு இந்தமாதிரி வசதிகளைப் பரவலாகத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இங்கு பேச வாய்ப்பு அளித்த மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு அவையில் நுழைந்தவுடன்
"Higher Secondary Education in Tamil Nadu—Objectives, Programmes and Implementation" என்ற புத்தகத்தை இங்கே வைத்திருப்பதைப் பார்த்ததும், எனக்கு மிகவும் மன நிறைவு ஏற்பட்டது. ஏனென்றால் வர இருக்கும் பல குழப்பங்களை எதிர் நோக்கியுள்ள நிலைமையில் அவைகளை அரசு எப்படி சமாளிக்கப்போகிறது, என்ன திட்டங்களை எடுக்கப்போகின்றது என்பதுபற்றி நாம் அனைவரும் ஆவலுடன் இருக்கிறோம். இது போன்று கைப்புத்தகங்கள், ஆசிரியர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நல்ல வகையிலே உதவியாக இருக்க முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இது விஷயத்தில் அரசு என்ன செய்ய இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி இந்தப் புத்தகம் தெளிவாக விளக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். நான் இந்தப் புத்தகத்தை முழுமையாகப் படிக்கவில்லையே, நாளைக்குப் பேசலாமா என்றுகூட நான் நினைத்தேன். அந்த அளவிலே இந்தப் புத்தகம்

(முற்பகல் 11-50)

வடித்து தரப்பட்டிருக்கிறது. இதிலேயுள்ள செயல்முறைகள் நிச்சயமாகச் செயலாற்றப்படுமென்ற நம்பிக்கையுடன் வர இருக்கும் ஹையர் செகண்டரிக் கல்விபற்றி ஒருசில கருத்துக்களை நான் இந்த அவையின்முன் வைக்கிறேன்.

ஹையர் செகண்டரி கல்வியின் நோக்கங்கள் இரண்டு. ஒன்று கல்வியைப் பரவலாக்க வேண்டும். மற்றொன்று, தரமான கல்வி தர வேண்டும். இந்த இரண்டு கொள்கைகளையும் யாரும் மறுக்க முடியாது. இந்தப் புத்தகத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள், Vice-Chancellor's three purposes என்று சொல்லி, அதிலே First purpose ஆக the new pattern is being used as an occasion for moderning the learning system என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கேட்பதற்கு ரொம்ப நன்றாக இருக்கிறது. moderning the learning system' என்பது செயல்முறைக்கு வரும்போது எவ்வளவு செலவு அரசுக்கு ஏற்படும்; அந்தச் செலவை ஏற்க அரசு தயாரா என்று பார்க்க வேண்டும். இப்போது கிராமங்களிலே உள்ள பள்ளிகளிலே ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகள் கொண்டுவரப்படுகின்றன. என்னுடைய இனிய நண்பர் திரு. தங்கப்பாண்டியன் அவர்கள் பேசும்போது,

1978 மார்ச் 15] [திரு. கே. எஸ். கணபதி]

அரசுப் பள்ளிகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்தினார்கள். இந்தப் புத்தகம் குறைந்த நேரத்தில் கொடுக்கப்பட்ட காரணத்தால், அவர் படித்திருக்க மாட்டார் என்று நான் நினைக்கிறேன். இந்தப் புத்தகத்தில் உள்ள விளக்கத்தில், அரசுப் பள்ளிகளுக்கு மட்டுமே முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக நான் நினைக்கிறேன். 133 பள்ளிகளுக்குக் கட்டிடம் கட்ட வசதியும், 200 பள்ளிகளுக்கு, ஒரு பள்ளிக்கு 50,000 ரூபாய் விதம் லேபாரட்டரி எக்குவிப்மென்ட்ஸ் வாங்கவும் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே அரசுப் பள்ளிகளுக்கு மட்டுமே முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. எனவே தனியார் பள்ளிகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். அதற்குக் காரணம் தனியார் பள்ளிகள் நகரங்களில் அமைந்திருக்கின்றன. பள்ளிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்தப் பட்டியலைப் பார்க்கும்போதும், பெரும்பாலான பள்ளிகள் அரசுப் பள்ளிகளாக இருக்கின்றன. அந்தப் பள்ளிகள் கிராமங்களில் உள்ள பள்ளிகளாக இருக்கின்றன. அரசுப் பள்ளிகள், தனியார் பள்ளிகளைப் பொறுத்தமட்டில், இதில் நியாயம் வழங்கப்பட்டிருப்பதாக நினைக்கிறேன். பள்ளிகள் தேர்ந்தெடுத்ததிலே நியாயம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது; பண ஒதுக்கீட்டில் நியாயம் வழங்கப்படவில்லை. தனியார் 'பார்ட்டிசிபேஷன்' இருக்க வேண்டுமென்று அரசு நினைக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்குள்ள தனியார் பள்ளிகளின் நிலைமையைப் பார்க்க வேண்டும். 20, 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் தனியார் பள்ளிகள் செயல்பட்ட முறைக்கும், இன்றைக்குச் செயல்படும் முறைக்கும் பெருத்த வேறுபாடுகள் உண்டு. அன்றைக்கு பொது நோக்குடன், தங்களுடைய சொத்துக்களை கல்வி நிறுவனங்களுக்காக எழுதி வைத்து, கல்வி நிறுவனங்களை நிறுவினார்கள். அந்தப் பள்ளிகளுக்கு இன்றுள்ள நிலைமை என்னவென்றால், அன்று எழுதி வைத்த சொத்தைத் தவிர வேறு வருமானம் கிடையாது என்பதுதான். நிலமாக இருந்தால், வருமானமும் இல்லை. இங்கு உள்ளவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். நிலங்களிலிருந்து வருமானமே கிடையாது. அற நிலையங்கள், கல்வி நிலையங்கள், தனியார் யாராக இருந்தாலும் நிலங்களிலிருந்து வருமானமே கிடையாது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருக்கும்போது, தனியார் பள்ளிகள் மீண்டும் செலவு செய்து கட்டிடம் கட்டவும், தேவையான ஆய்வகப் பொருள்களை வாங்க வேண்டுமென்ற நிலைமையும் தோன்றியிருக்கிறது. இதை அவர்களிடம் நிச்சயமாக எதிர்பார்த்தால், தனியார் பள்ளிகளைப் பொறுத்தமட்டில், இந்தத் திட்டம் தோல்வியடைந்துவிடுமோ என்ற ஐயப்பாடு எனக்குத் தோன்றுகிறது.

இந்த ஆண்டு, ஜூன் மாதத்தில் தனியார் பள்ளிகள் ஹையர் செகண்டரி வகுப்புக்களைத் துவக்கும்போது, அந்த வகுப்புகளைத் துவக்குவதற்கான கட்டிடங்கள் வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். அடுத்த ஆண்டு 11 ஆம் வகுப்பு

இல்லை. அந்த இடத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். அடுத்த ஆண்டு கட்டிடங்களைக் கட்டிக்கொள்ளலாம். ஆனால் ஆய்வகங்களுக்குத் தேவையான பணத்தை அரசு கொடுக்காமலிருந்தால், அவர்களால் சமாளிக்க முடியாது. அந்தப் பள்ளிகள் ஆய்வக வசதி இல்லாமல்தான் நடக்கும். அதை விரும்புகிறீர்களா? நம்முடைய கொள்கைக்கு அது விரோதமல்லவா? எனவே தனியார் பள்ளிகளில் ஆய்வகங்களை அமைக்க அரசு ஒத்துழைப்பு தர வேண்டும். அதற்கான பொருள்களை அரசு வாங்கித் தர வேண்டும். இல்லையென்றால், தனியார் பள்ளிகளைப் பொறுத்த மட்டில்—200 பள்ளிகளைத் தவிர மற்ற பள்ளிகளில் ஹையர் செகண்டரிக் கல்வி தோல்வியாக அமைந்துவிடக்கூடும். எனவே இதற்காக அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கட்டிடத்தைப் பொறுத்தவரையில், அடுத்த ஆண்டு சிந்தித்துக் கொள்ளலாம். ஆய்வு அகங்களைப்பற்றி இந்த ஆண்டே முடிவு செய்ய வேண்டும்.

கல்வி பரவலாக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காக கிராமங்களில் ஹையர் செகண்டரிப் பள்ளிகள் அமைந்திருந்தாலும், Vocational Education ஆக, வேலை வாய்ப்பிற்கு ஏற்றதாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். நான் இந்த அவையிலே சென்ற கூட்டத் தொடரிலேயே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன் 1948-லே Bifurcated Course வந்தபோது, இதே நோக்கத்தைத்தான் சொன்னார்கள். ஆனால் அது தோல்வியை எதிர் நோக்கியது. அதற்குக் காரணம் ஆசிரியர்கள், பொது மக்களிடம் இதன் நோக்கத்தைச் சொல்லாததுதான். அதே விதி இதற்கும் ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது. Vocational education ஐப் பொறுத்தவரையில், அந்தப் பள்ளிகள் சரியான முறையில் அதை எதிர்நோக்கி, வரும் ஆண்டுகளுக்கு மாணவர்களைத் தயாரிக்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இங்கே ஒரு குறைபாட்டை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகளுக்கான சிலபஸ் போட்டிருக்கிறார்கள் அதில்,

Chemical Pathology Technique
Micro Biology
E. E. G., E.C.G.—Audiometry Technician
Ophthalmic Technician
Dental Mechanic
Applied and Oral anatomy

இதையெல்லாம் வைத்திருக்கிறார்கள். இதை அங்கே வைக்கலாமா, வைக்கக்கூடாதா என்பதல்ல பிரச்சினை. இந்த மாதிரி கோர்சை வைத்தால், அந்தப் பள்ளிகளில் அந்தக் கோர்சில் மாணவர்களைத் தயாரிக்கத் தேவையான எக்குவிப்மெண்ட்ஸ் வேண்டும். கிராமங்களில் இந்தக் கோர்சுகளை வைத்

தால், பக்கத்தில் ஆஸ்பத்திரிகள்கூட இருக்காது, அந்தக் கருவிகளைக் காண்பிக்க. இது சிலபசில் இருந்தால் போதுமா? பள்ளிகளில் வர வேண்டாமா? அரசு கருதும் கருத்து ஒன்று தவறானதென்று நினைக்கிறேன். Bifurcated Course equipments ஐ வைத்து Vocational Course ஐக் கொண்டு வரலாமென்று நினைத்தால், அது தவறு. அந்தக் கருத்து தோல்வியுறக்கூடியதென்ற நல்லெண்ணத்தில் சொல்கிறேன். செகரட்டேரியல் கோர்சுக்கு டைப்ரைட்டர் மட்டும் போதும். ஆனால் இன்ஜினியரிங் கோர்சுக்குத் தேவையான பொருள்கள் அங்கேயில்லை. 1948-லே இந்த ஸ்கீம் வந்தபோது, பள்ளிகளிலே Engineering Course களை ஆரம்பித்தார்கள். 2, 3 ஆண்டுகள் ஆரம்பித்ததற்குப் பிறகு, எந்தப் பள்ளியும் ஆரம்பிக்கவில்லை. அங்கேயுள்ள பொருள்கள் பயன்படாத பொருள்களாக இருக்கின்றன. Vocational Course வெற்றி பெற வேண்டுமென்றால், தேவையான பொருள்களை வழங்க இப்போதே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஜூன் மாதத்தில் பார்த்துக்கொள்ளலாமென்று நினைப்பது தவறு. Vocational Course பற்றிச் சொல்லும்போது, it is preparatory and terminal வேலை வாய்ப்பிற்காகவும் அமையும், மேல் படிப்பிற்கான ஆதாரமாகவும் அமையுமென்று சொல்கிறார்கள். இந்தக் கோர்சை எடுத்துப் படிப்பவர்கள் மேல் படிப்பிற்குச் செல்ல முடியுமா என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். இந்தப் பள்ளிகளில் தொழிற் கல்வி பயின்றவர்கள் மெடிகல் கல்லூரிகளில் சேர முடியுமா என்றால், சேர முடியாது. இப்போது பிசிக்ஸ், கெமிஸ்டிரி, நேச்சுரல் சைன்ஸ், இது தவிர கணிதம் என்று 4 பாடங்களை வைத்திருக்கிறோம். கணிதம் தவிர மீதி மூன்று பாடங்களைப் படித்திருந்தால், பிரபரன்ஸ் தருகிறோம். இந்தப் பாடங்களை வொகேஷனல் கோர்ஸ் எடுத்தவர்கள் படிப்பதில்லை. அவர்கள் இதிலிருந்து ஒரு பாடத்தைத்தான் படிக்க வேண்டும். அதனால் அவர்கள் நிச்சயமாக மருத்துவக் கல்லூரிகளில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட மாட்டார்கள். பொறியியல் கல்லூரியில் சேர கணிதம் படித்தால் போதும். அவர்கள் பொறியியல் கல்லூரியில் சேர தகுதி உடையவர்களா என்றால், இல்லை. வொகேஷனல் கோர்ஸ் 'பிரபரேடரி' என்பது முழுவதும் உண்மையல்ல. மற்ற மாநிலங்களில் எப்படி ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்களென்பதை அரசு பரிசீலித்திருக்குமென்று நம்புகிறேன. மற்ற மாநிலங்களில் இந்தப் பள்ளிகளில் படித்த மாணவர்கள் பொறியியல் கல்லூரிகளிலும், மெடிகல் கல்லூரிகளிலும் சேர்க்கப்படுகிறார்களா என்பதை ஆராய வேண்டும்.

(நண்பகல் 12-00)

அதைத் தவிர அடுத்த ஆண்டு மிகக் குழப்பமான ஆண்டு என்று நான் சொல்லுவதற்குக் காரணம், ரி-டிப்ளாய்மென்ட் ஆஃப் ஸ்டாப் (re-deploy-Ment of staff) பிரச்சினைதான். அதுதான் ஒரு பெரிய பயங்கரமான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தும். அதிகமாக இருக்கும் ஆசிரியர்கள் எத்தனை பேர்?

அவர்களை எங்கே கொண்டு போய்ச் சேர்ப்பது? ஐந்தாயிரம் பேர் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ரி-டிப்ளாய்மென்ட் எப்படி? 'உங்களுக்குப் பணிப் பாதுகாப்பு உண்டு' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களை எப்படி பாதுகாக்கப் போகிறோம் என்று திட்டவட்டமாகச் சொல்லவில்லை. உயர்நிலைப் பள்ளியிலே இருப்பவர்களில் ஒரு சிலரை ஹையர் செகண்டரி வகுப்புக்கு எடுத்துச் செல்லலாம். ஆனால் கல்லூரி ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களுக்கு எப்படி பணிப் பாதுகாப்பு அளிக்கப் போகிறோம் என்பது தெரியவில்லை. கல்லூரிகளிலிருந்து 1979-80-ல்தான் புகுமுக வகுப்பு அகற்றப்படுகிறது. ஓராண்டு இருக்கிறது என்றாலும், அது குறித்து அரசு இப்போதே திட்டமிட்டிருக்கும் என்று நம்புகிறேன். ஹையர் செகண்டரி பள்ளியை ஜூன் மாதத்தில் ஏற்படுத்தப் போகிறோம். அதற்காக இப்போதிருந்தே சிந்திக்கிறோம். அப்படி இருக்கும்போது, அரசு உடனடியாக கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு எப்படி பணிப் பாதுகாப்பு அளிக்கப் போகிறது என்பதை இப்போதே தெளிவாகச் சொன்னால்தான், கல்லூரி ஆசிரியர்களின் மனதில் நிம்மதி ஏற்படுத்த முடியும். இந்தக் குழப்பமான சூழ்நிலை இருக்குமானால், ஆசிரியர்கள் முழு மனதுடன் வேலை செய்ய முடியாது. நம்முடைய நோக்கம், சிறந்த கல்வியை அளிக்க வேண்டும் என்பதுதான். பள்ளி-கல்லூரி ஆசிரியர்களிடையே ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலை, மகிழ்ச்சியான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தினால்தான், நம்முடைய முயற்சி வெற்றி பெறும். ஆகவே அவர்களுடைய பணியை எப்படி பாதுகாக்கப் போகிறார்கள் என்பதை அரசு நிச்சயமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தக் கைப் புத்தகத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், "An officer of the Directorate has been made responsible for such work in each of the 11 Revenue Districts. Complete redeployment will be completed in the month of April 1978. No teacher's services will be retrenched due to the introduction of the new pattern of education."
என்று சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர, எப்படி பாதுகாக்கப்போகிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. ஏப்ரல் மாதத்திலே வர வேண்டுமென்றால், இப்போதே அரசிடம் திட்டம் இருக்க வேண்டும். ஏப்ரல் வெகு தூரத்தில் இல்லை. இன்னும் இருபது நாட்கள்தான் இருக்கின்றன. எப்படி அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப் படுவார்கள் என்று திட்டவட்டமாகச் சொல்ல வேண்டும். அடுத்து, அங்குள்ள தலைமையாசிரியர்கள், தொடர்ந்து ஹையர் செகண்டரி பள்ளியிலேயே தலைமையாசிரியர்களாக இருப்பார்களா என்பதைப்பற்றி அரசு தன்னுடைய கருத்தை வெளியிடவில்லை. "எம்.ஏ., எம்.எஸ்ஸி. இருந்தால் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம். பி.ஏ., பி.எஸ்ஸி. இரண்டாவது வகுப்பாயிருந்தால், ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம். மூன்றாவது வகுப்பானால், 15 ஆண்டுகள் பணி புரிந்திருந்தால், ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம்" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தலைமையாசிரியர் பணியில் உள்ளவர், அதே பள்ளியில் ஹையர் செகண்டரி

வகுப்பை ஏற்படுத்தும்போது, முதல்வராக ஆக்கப்படுவாரா? தனியார் பள்ளிகளில் வேண்டுமானால் இது நடக்கும் என்று சொல்லலாம். ஆனால் அரசுப் பள்ளிகளிலே என்ன நிலைமை என்று குறிப்பிடப்படவில்லை. பணி மூப்பு அடிப்படையிலே ஆக்கப்படுவார்களா என்பதையும் தெளிவாகச் சொல்ல வில்லை. அது மாத்திரமல்ல. இந்த ஆசிரியர்கள் ஹையர் செகண்டரி பள்ளிக்கு மாற்றப்படும்போது, நிச்சயமாக ஊதியம் அதிகமாக இருக்குமென்று எண்ணு கிறார்கள். அரசு மூன்றாவது ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரையை எதிர் பார்க்கலாம். ஆனால் இப்போதே அரசு சொன்னால்தான், ஹையர் செகண்டரி பள்ளிக்குப் போகலாமா அல்லது தங்களுடைய இடத்திலேயே இருக்கலாமா என்று தங்களுடைய விருப்பத்தைச் சொல்ல முடியும். எனவே, மூன்றாவது ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைக்கு முன்னால் ஹையர் செகண்டரி பள்ளியில் நிச்சயமாக ஊதியம் அதிகமாக இருக்குமென்று சொல்வார்களே யானால், விருப்பம் உள்ளவர்கள் அங்கே செல்வதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படும். எனவே அந்த அளவிலே அந்த வாய்ப்பை ஆசிரியர்களுக்கு அரசு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, இன்னொரு மகிழ்ச்சியான செய்தி. ஸ்டாப் ஓரியண்டேஷன் கோர்ஸ் Staff Orientation Course ஏற்கெனவே தொடங்கிவிட்டதாகவும், இன்று முதல் கோர்ஸ் முடிவடையப் போவதாகவும், அது இப்போது 5 இடங்களில் நடப்பதாகவும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதிலே ஒவ்வொரு பிரிவிலும் இருபது கல்லூரி பேராசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். திருச்சி, மற்றும் பெரிய நகரங்களில் அவர்களுக்கு 8 ரூபாயும், சென்னையில் 12 ரூபாயும் வழங்கப்படுகிறது. அரசு ஊழியராக இருந்தால், அவர்களுக்குப் பத்து அல்லது 15 ரூபாய் வழங்கப்படுவதாக அறிகிறேன். எனக்குள்ள வருத்தமெல்லாம், இந்த 8 ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு சென்னையிலே வாழ்க்கையை நடத்த முடியுமா என்பதுதான். ரூம் ரெண்டுக்கே 15 ரூபாய் ஆகும். இவர்களுடைய நிலையையும், First Class Committee நிலைக்கு ஏற்ப மாற்ற வேண்டும். ஏற்கனவே இன்-சர்வீஸ் டிரைனிங் ஏற்பட்டபோது பயிற்சி அளிப்பவர் களுக்கு தினசரி படி 2½ ரூபாயாக இருந்தது. பயிற்சி பெறும் ஆசிரியர் களுக்கு படி 6 ரூபாயாக இருந்தது. கல்லூரி பேராசிரியர்களுக்கு இந்த நிலை இருந்தால், அவர்களிடமிருந்து முழு ஒத்துழைப்பைப் பெற முடியாது. ஆகவே 8 ரூபாய், 15 ரூபாய் என்ற முறையை நிச்சயமாக மாற்ற வேண்டும். சென்னையில் இருப்பவர்களுக்கு 12 ரூபாய் அளிக்கும்போது, தாம்பரத்தில் பயிற்சி பெறுபவர்களுக்கு 8 ரூபாய்தான் வழங்கப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம், தாம்பரம் நகருக்கு அப்பால் இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் சென்னைக்கு வந்துதான் பிறகு தாம்பரத்திற்கு அவர்கள் செல்லு கிறார்கள். ஆகவே இந்த நிலையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. கே. எஸ். கணபதி] [1978 மார்ச் 15

ரீ-டிப்ளாய்மெண்ட் என்று வரும்போது, எல்லோருக்கும் சிக்கல் ஏற்படலாம். ஆகவே அதில் வரக் கூடிய சிக்கல்களைப் பரிசீலிப்பதற்காக ஒரு ஸ்டடி குரூப்பை ஏற்படுத்தி, ஒரு தனி அதிகாரியை நியமிக்க வேண்டும். அதிலே உள்ள குறைபாடுகளைக் களைவதற்கு அந்தத் தனி அதிகாரிக்கு எல்லா அதிகாரங்களையும் வழங்க வேண்டும். இந்த நிலைமை ஏற்பட்டால், ரி-டிப்ளாய் மெண்ட்டைப் பொறுத்த வரையில், குழப்பங்கள் இல்லாமல் செய்ய முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திருச்சி, கோவையில், இரண்டு பல்கலைக் கழகங்கள் வருவதைப்பற்றி அரசு புதிய திட்டங்களைத் தர வேண்டுமென்று நடுவண் அரசின் கல்விச் செயலாளர் குறிப்பிட்டுள்ளதை இன்று பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். அது பற்றி நம்முடைய அரசின் கருத்தை மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலே சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தொழில் நுட்பப் பல்கலைக் கழகம் பற்றி இந்தப் புத்தகத்திலே ஒரே ஒரு வரி மட்டும் இருக்கிறது. அது மத்திய அரசின் பரிசீலனையில் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அது எப்போது வரும்? அது என்ன நிலையில் இருக்கிறது என்பதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஹையர் செக்கண்டரி கல்வியைப் பொறுத்த வரையிலே டைரக்டர் ஆஃப் ஸ்கூல் எஜுகேஷன் அவர்களே, டைரக்டர் ஆஃப் ஹையர் செகண்டரி எஜுகேஷனாகவும், இருக்கிறார். அடுத்த ஆண்டிலே வேலைப் பளு மிகவும் அதிகமாக இருக்கும். ஹையர் செகண்டரிக்கென்று தனியாக ஒரு டைரக்டரேட் ஏற்படுத்தப்படுமானால், நிச்சயமாக வேலைப் பளு குறைக்கப் படும். பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் அவர்களால் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்க முடியாது என்று நான் சொல்லவில்லை. தனியாக டைரக்டர் ஆஃப் செகண்டரி எஜுகேஷன் என்று ஒருவர் இருந்தால், இதில் ஏற்படும் சிக்கல்களை உடனடியாகத் தீர்க்க உதவும் என்ற கருத்தை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, 'ஏ' விங், 'பி' விங் இன்டகிரேஷன்பற்றி கடந்த கூட்டத் தொடரிலே கூட சொன்னேன். அப்போது, வெகு விரைவிலே தெளிவான அறிக்கையொன்றை அரசு அளிக்கும் என்று மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இது குறித்து அரசின் கருத்து நிச்சயமாக இந்த அவையின் முன் வைக்கப்படுமென்று அறிகிறேன். இன்டகிரேஷன் என்பது உடனடியாக உத்தரவிடப்பட வேண்டிய ஒன்று. ஹையர் செகண்டரி படிப்பு வருவதற்கு முன்னால் இதை அறிவிக்க வேண்டும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், இந்தக் கூட்டத் தொடர் முடிவதற்கு முன் நாளைக்கோ, கல்வி மானியத்தின் மீது பதில் அளிக்கும்போதோ தெளிவாக அரசாங்கத்தினுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1978 மார்ச் 15] [திரு. கே. எஸ். கணபதி]

1973 ஆம் ஆண்டு பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் நடத்திய போராட்டத்தின் போது, அவர்களுடைய பதிவேட்டில் 'சஸ்பெண்ட்' செய்யப்பட்டதாக ஒரு குறிப்பு எழுதப்பட்டது. மேலும் அவர்கள் தங்களுக்குள்ள விடுப்புக்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்றும், விடுப்புக்கள் இல்லையானால், ஊதியம் இல்லாமல் விடுப்பு வழங்க முடியாது என்றும் உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். புதிய அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு, அதைத் திரும்பப் பெறுவதாகவும், பதிவேட்டிலுள்ள குறிப்புகள் அகற்றப்படும் என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்னும் அந்தக் குறிப்புகள் அகற்றப்படவில்லை. அது மாத்திரமல்ல, அவர்கள் எந்த விடுப்புக்குத் தகுதியுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களோ அந்த விடுப்பு அவர்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்ற நிலை மாறி, அந்தப் போராட்டக் காலம் முழுவதையும் ஸ்பெஷல் லீவாக 'ட்ரீட்' செய்து ஏற்கெனவே உள்ள அந்த விடுப்புகளை சரி செய்து கொண்டு, மீண்டும் அந்த விடுப்பை அவர்களுக்கு வழங்குமாறு இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் மைனாரிட்டி பள்ளிகளில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். மைனாரிட்டி பள்ளிகளைப் பொறுத்த வரையில், ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்றும் சொன்னார்கள். மைனாரிட்டி பள்ளிகளிலிருந்து பல்வேறு கோரிக்கைகள் அரசுக்கு வந்திருக்கின்றன. அதன் மீது அரசு எந்தவிதமான முடிவையும் எடுக்கவில்லை. முடிவு எடுக்க முடியாது என்றே நான் உணர்கிறேன். அப்படி முடிவு எடுக்க முடியாவிட்டால், அந்தப் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில், முடியாது என்று திட்டவட்டமாக அறிவித்துவிட்டால், அந்த ஆசிரியர்கள் நீதி மன்றங்களுக்குச் செல்ல வாய்ப்பு ஏற்படும். இது குறித்து சுப்ரீம் கோர்ட் ஜட்ஜ்மென்ட் இருக்கிறது. அதிலே அவர்களுக்கு உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

"It is not for maladministration; it is for administration"

என்று உச்ச நீதிமன்றத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே என்னுடைய வேண்டுகோளாக நான் வைக்க விரும்புவது, கல்வி இலாக்காவிலே முடியாது என்று தெரிவித்து ஒரு பதிலை அவர்களுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10)

கல்லூரி ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களுக்கு யு.ஜி.சி. சம்பளம் வேண்டுமென்ற கோரிக்கையோடு பதினொரு கோரிக்கைகளை முன் வைத்து போராட்டம் நடத்தி, வர இருக்கும் தேர்தலில் ஒத்துழையாமை இயக்கம் என்பதை முன் வைத்திருக்கிறார்கள். யு.ஜி.சி. சம்பள விகிதத்தைப் பற்றி நீங்கள் முடிவெடுக்கக் காலதாமதம் ஆகுமென்றால், அவர்கள்

வைத்துள்ள மற்ற கோரிக்கைகளைப் பொறுத்து அரசு உத்தரவிடக் கூடாதா? அவர்களும் மற்றவர்களும் சமம் என்ற நிலையை உருவாக்கக் கூடாதா? அரசாங்கம் கல்லூரி ஆசிரியர்களின் பிரச்சினையைப் பரிசீலித்து உடனடியாகத் தீர்வு காண வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, உத்தமபாளையத்தில் ஆறு மாதங்களாக ஊதியம் வரவில்லை. அவர்கள் திரும்பத் திரும்ப அரசிற்கு எழுதுகிறார்கள். இந்த அவை முன்னவர் கூட அந்தக் கல்லூரிக்குச் சென்று அவர்களுடைய ஊதியம்பற்றிப் பேசி, அவர்களுக்கு ஊதியத்தை அளிப்பதாக வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இன்றுகூட கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆறு மாதமாக அவர்களுக்கு ஊதியம் வழங்கப்படவில்லை என்றால், எப்படிக் காலம் தள்ள முடியும்? அரசு அவர்களுடைய நிலைமையை அறிந்து, அவர்களது ஊதியத்தை நேரடியாகக் கொடுக்க முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது ஒரு மைனாரிடியினர் கல்லூரியாக இருப்பதால், அதில் அரசு அதிகமாகத் தலையிட முடியாது என்ற நிலை வருகிறது. அங்கே உள்ள ஆசிரியர்களின் பாதுகாப்பு முக்கியமானது. தவறாக நடக்கும் நிர்வாகங்களின் கீழ் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு அரசே நேரடியாக ஊதியம் வழங்குவதற்குத் தவறாது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தில் உள்ள பல நிர்வாகங்கள் தவறாக இருக்கின்றன என்று அறிகிறோம். எனவே அந்தக் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு நேரடியாக ஊதியம் வழங்கும் திட்டத்தை உடனடியாகக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் 1—4—1970 முதல் 3—5—1977 வரை உள்ள இடைக் காலத்தில் பட்டதாரி ஆசிரியர்களாக இருந்து பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பணியில் சேர்ந்த நாளிலிருந்து அவர்களது பணி வரன்முறைப் படுத்தப்படுவதை மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொண்டோம். ஆனால், இடை நிலை ஆசிரியர்களும், சிறப்பு ஆசிரியர்களும் அவர்கள் பணியில் சேர்ந்த நாளிலிருந்து வரன்முறைப்படுத்தப்படாமல் பின்பட்ட தேதியிலிருந்து வரன்முறைப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒருவருக்கு ஒரு சலுகையும் மற்றவர்களுக்கு அந்தச் சலுகை இல்லாமலும் இருக்கக் கூடாது. அரசு அவர்களது நிலையையும் கவனித்து உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் பணியில் சேர்ந்த நாள் தொட்டு அவர்களது பணி வரன்முறைப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டெக்னிகல் எஜுகேஷனைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். டெக்னிகல் எஜுகேஷனில் பாலிடெக்னிக் இருக்கிறது. அந்த ஆசிரியர்களின் பணி நிலை வேறு. மற்ற ஆசிரியர்களின் பணி நிலை வேறு. அவர்களுக்கு எந்தவிதமான சலுகையும் இல்லை. அவர்களுக்கு சரண்டர் லீவ் வசதி இல்லை. ஃபாமிலி பெனிஃபிட் ஸ்கீம் இல்லை. பென்ஷனில் தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு கிராஜுடி உண்டு. ஆனால் இவர்களுக்கு இல்லை. ஒரு நன்மை

கிடைக்கிறது என்றால், ஆசிரியர் அத்தனை பேருக்கும் அது பொதுவாக இருக்க வேண்டும். ஒருவருக்கு நன்மையும் மற்றவர்களுக்கு அது மறுக்கப்படவும் கூடாது. இந்த வேறுபாடுகள் களையப்பட வேண்டும். உயர்நிலைப் பள்ளிகள், கல்லூரிகள், தனியார் கல்லூரிகள், அரசுக் கல்லூரிகள் எதுவாக இருந்தாலும், அவற்றில் பணியாற்றுகிற ஆசிரியர்கள் பணிக்கான சலுகை ஒன்றாக இருப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். யு.ஜி.சி. சம்பள விகிதத்திற்கு அரசின் தனி உத்தரவு இருக்கிறது. அதில் 20 ஆண்டுகள் பணி புரிந்த ஆசிரியர்களுடைய ஊதியம் ரூ. 875-ல் இருக்கிறது. ஒரு ஆண்டில் அவர் ரூ. 900 ஆக உயர்வு ஊதியம் பெறுகிறார். அதுதான் மேக்சிமம் ஸ்கேல் ஆஃப் பே. உச்ச கட்டத்தை எட்டிவிட்டால், 42 வயது பூர்த்தி யானவர்கள் அடுத்த ஆண்டு எந்த உயர்வும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ரூ. 450 வாங்கியவர்களுக்கு யு.ஜி.சி. சம்பள விகிதப்படி ரூ. 650 டி.ஏ. சேர்ந்து வருகிறது. 1—4—1978-ல் ரூ. 875 ஆகிறது. எனவே 1979-ல் அவர்கள் பெறும் ஊதிய உயர்வுதான் கடைசி உயர்வாக இருக்கிறது. அவர்கள் ஊதியத்தில் மாற்றம் ஏற்படுத்தி யு.ஜி.சி. சம்பள விகிதத்தில் அவர்களுக்கும் பலன் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஓய்வூதியம் பெரும்பாலானவர்களுக்கு முன்பெல்லாம் ரூ. 55-ம் ரூ. 70-ம் இருக்கிறது. அதைக் குறைந்த பட்சம் ரூ. 100 ஆக உயர்த்த வேண்டும். தனியார் பள்ளிகளில் பணியாற்றுகிற ஆசிரியர்களுக்கு இதனால் பாதிப்பு ஏற்படுகிறது. 1970-க்கு முன் ஓய்வு பெற்ற தலைமை ஆசிரியர்கள் மிகவும் அதிகமான ஓய்வூதியமாக ரூ. 75-ம் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் ரூ. 60-ம் பெறும் நிலை இருக்கிறது. 1—6—1970-ல் பணியில் இருந்தவர்களுக்கு மாற்று ஓய்வூதியம் வழங்க அரசு உடனடியாகத் தனி அதிகாரிகளை நியமித்து எல்லோருக்கும் பலன் கிடைக்கும் வகையில் நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் அந்தப் பலன் பெரும்பாலானவர்களுக்குக் கிடைக்க வில்லை. தனியார் பள்ளிகளிலிருந்து அதற்கான புள்ளி விவரங்களை அரசிற்கு அனுப்பாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து அந்தப் பரிந்துரைகள் உடனடியாக வரவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி உடனடியாக ஓய்வூதியம் வழங்க வேண்டுமென்றும் குறைந்த பட்ச ஓய்வூதியமாக ரூ. 100 இருக்க வேண்டு மென்ற கருத்தையும் சொல்லி பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, கல்விக் கொள்கைக் குறிப்பு சம்பந்தமாக இங்கே விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொண்ட குறிப்பிலே என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்வதில் மெத்த மகிழ்ச்சி யடைகிறேன். நாளொரு மேனியாக நாட்டினுடைய ஜனத்தொகை வளருகிறது. அதே அடிப்படையில் கல்வித் துறைக்கு நாம் ஒதுக்குகிற தொகையும் வருஷா வருஷம் உயர்த்தப்பட வேண்டியிருப்பதால், அந்தப்

பாணியில் சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு கூடுதலான தொகையை அளித்திருக்கிறோம். இந்த ஆண்டு கல்வித் துறையில் புரட்சிகரமான மாற்றங்களை நாம் கொண்டுவர இருக்கிறோம். ப்ளஸ் 2 என்று உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வியிலே கொண்டுவந்திருக்கிற மாற்றம் கல்வித் துறைக்கே பெரிய அதிர்ச்சி கொடுக்கக் கூடிய மாற்றம் என்றால், அது மிகையாகாது. நான் படிக்கும்போது பதினோருவது வகுப்பான எஸ்.எஸ்.எல்.சி. முடித்த பிறகு, இண்டர்மீடியட் என்று இரண்டாண்டுப் படிப்பு இருந்தது. அதற்குப் பிறகு பி.ஏ., எம்.ஏ., பி.காம். இதுபோன்ற கோர்ஸ்கள் இருந்தன. அதைப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மாற்றினார்கள். இண்டர்மீடியட்டாக இருந்ததை பி.யு.சி.-யாக மாற்றினார்கள். இப்போது அந்த நிலை மாறி பி.யு.சி.-யை எடுத்துவிட்டு ப்ளஸ் 2 என்ற நிலை வருகிறது. இந்த ப்ளஸ் 2 என்பதில் இன்னும் கருத்துக்கள் மக்களுக்குத் தெளிவு படுத்தப்படவில்லை என்ற நிலைமை இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். கல்லூரிகளுக்கு ப்ளஸ் 2 கொடுக்க வேண்டுமென்று முன்பு அறிவிக்கப்பட்டது. கடைசியாக கல்லூரிகளுக்கு அது இல்லை என்றும் ஹைஸ்கூல்களுக்குத்தான் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. என்னைப் பொறுத்த வரையில், நான் ஒரு பள்ளிக்குக் கேட்டேன். அரசு அதை அனுமதித்ததற்காக இஸ்லாமிய சமுதாயத்தின் சார்பில் அரசுக்கு நன்றியை சமர்ப்பிக்கக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். இப்போது காலேஜ்களில் பி.யு.சி. இருக்கிறது. ஹைஸ்கூல்களில் ப்ளஸ் 2 வருகிறது. இரண்டு கிளாஸ்களும் வருகிற ஆண்டில் இருக்கப்போகின்றன. ஆனால் அடுத்த ஆண்டு பி.யு.சி. இருக்காது என்று அறிகிறேன். காலேஜ்களில் ப்ளஸ் 2 இல்லை. பல காலேஜ்கள் ப்ளஸ் 2 வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு பி.யு.சி. இருப்பதால், ப்ளஸ் 2 இல்லாவிட்டாலும், காலேஜ்கள் பாதிப்பு இல்லாமல் சமாளித்துக்கொள்ள முடியும். அடுத்த ஆண்டு இந்தக் கொள்கை மாற வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் வரக்கூடும். ப்ளஸ் 2-ம் பி.யு.சி.-யும் இல்லை என்றால், பல காலேஜ்களில் வேலை வாய்ப்பு குறைந்து நிர்வாகச் செலவு கூடுதலாகி, பயிலும் மாணவர்கள் எண்ணிக்கை பெருமளவில் குறைந்து நிர்வாகச் சிக்கலுக்கும் குழப்பத்துக்கும் காலேஜ்கள் ஆளாக வேண்டியிருப்பதால், அந்த முறையில் மாற்றம் தேவை. இந்த ஆண்டு இல்லாவிட்டாலும், அடுத்த ஆண்டு அது வேண்டுமென்று கேட்கிற காலேஜ்களுக்கு இந்த ப்ளஸ் 2 வகுப்புகளைக் கொடுத்தால்தான், நிர்வாக அமைப்பு ஒழுங்காக இருக்குமென்ற கருத்தை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு மாணவர்களுடைய அதிருப்தி, போராட்டங்கள் குறைவாக இருக்கின்றன என்பதற்காக நான் அரசைப் பாராட்டுகிறேன். நான் படித்த காலத்திலெல்லாம் மாணவர்கள் போராட்டம் என்பதே இல்லை. அந்தக் காலத்தில் படித்த மாணவர்கள் மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் என்று சொல்கிற அடிப்படையில் குரு என்றால், தெய்வத்திற்கு சமமாக மதித்து மரியாதை செய்துகொண்டு வந்தார்கள். போராட்டம்,

ஸ்டிரைக் போன்றவைகளை பார்த்ததோ கேட்டதோ கூட இல்லை நான் படித்த காலத்தில். இன்றைக்கு அதற்கு நேர் மாற்றமாக, போராட்டம் இல்லாத

(பிற்பகல் 12-20)

காலேஜோ, பள்ளிக்கூடமோ இருக்கிறதா என்று கேட்கக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. இந்த மாற்றத்திற்கு அடிப்படைக் காரணம் என்ன என்பதை நாம் யோசிக்க வேண்டும். என்னைப் பொறுத்தவரையில், நான் மாணவனாக இருந்த காலத்தில், வட தேசத்தில் சிகெரெட் பற்ற வைப்பதற்கு மகன் தகப்பனை நெருப்புக் கேட்ட காட்சியைப் பார்த்ததுண்டு. அந்தப் பண்பாடு தமிழகத்திற்கு இன்னும் வரவில்லை. இன்றைக்கும் மகன் தகப்பனுக்கு உரிய மரியாதையோடு நடந்து கொள்கிறான். இது தமிழ்ப் பண்பாடு. தகப்பனுக்கு அடுத்தபடியாக குருவை தெய்வம் என்று மதித்து நடந்து வந்த காலம் உண்டு. அந்த நிலை தற்போது மாறி, மாணவர்கள் ஆசிரியரிடத்தில் சிகெரெட்டுக்கு நெருப்புக் கேட்கக் கூடிய நிலை உருவாகியிருக்கிறது. இத்தகைய வருந்தத்தக்க சூழ்நிலை ஏன் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். என்னைப் பொறுத்தவரையில், நான் ஒன்றைத் தெளிவாகச் சொல்வேன். நான் படித்தகாலத்தில் ஒவ்வொரு ஹைஸ்கூலிலும் கல்லூரியிலும் அவரவர்களுடைய மதபோதனை, மாரல் எஜுகேஷன் இருந்தது. நாடு சுதந்திரம் அடைந்ததற்குப் பிறகு, மத போதனை அளிப்பதன் காரணமாக, மதப் பித்து ஏற்பட்டுவிடுகிறது என்று சொல்லி, மத போதனை கூடாது என்று எடுத்து விட்டார்கள். அப்படி, ஆண்டவன் பக்திக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்ததை எடுத்து விட்டதன் காரணமாக, 'மாரல் ஆட்டிட்யூட்', நன்னடத்தை, நல்ல பண்பாடு, மாணவர்களிடத்தில் குறைந்து விட்டது. கான்ஸ்டிட்யூஷனிலேயே மத போதனை கூடாது என்று உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். இது மாற்றப்பட வேண்டும். இது மாற்றப்பட்டால்தான், மாணவர்களுக்கு ஆண்டவன் பக்தி வரும். ஆண்டவன் பக்தி வந்தால், அந்த பயம் இருந்தால் தான், பெரியவர்-சின்னவர், நல்ல நடத்தை, பண்பாடு, ஒழுக்கம் என்ற ஒரு நிலை ஏற்படும். அந்த மனப்பான்மை வர வேண்டும். அதற்காக நமது அரசு தனக்கு அதிகாரம் இல்லாவிட்டாலும், மத்திய அரசுக்கு சிபாரிசு செய்து, வகுப்பு நேரத்தில் இல்லாவிட்டாலும், வகுப்பு நேரத்திற்குப் பிறகாவது, "அவுட் ஆப் கிளாஸ் ஹவர்ஸ்"-இல் மத போதனையை ஏற்படுத்த வேண்டும். எந்தெந்த மதத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், அந்தந்த மதபோதனை வகுப்புகளை நடத்தி மாணவர்களிடம் நல்ல பண்பாட்டை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்போது தான் நல்லொழுக்கம் ஏற்படும். அதற்கான முயற்சிகளை நமது அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கல்லூரிகளுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பது கல்லூரிக்குக் கல்லூரி மாறுபடுகிறது. பல மாதங்களாக சில கல்லூரிகளில் சம்பளம் கொடுக்கப் படவில்லை என்ற கூப்பாடு உருவாகி வருகின்றது. இதற்கு மாற்று யோசனை,

நான் சொல்ல விரும்புவது, அரசே நேரடியாக ஆசிரியர்களுக்கும் ஸ்டாப் களுக்கும் கொடுக்கும் திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும். இந்தத் திட்டம் ஏற்கெனவே பல காலமாக அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருவதாகக் கேட்டிருக்கிறேன். இதைத் துரிதப்படுத்தி சீக்கிரத்திலேயே இந்தத் திட்டத்தை அமுலாக்கி ஆசிரியர்களுக்கு அரசாங்கம் நேரடியாகச் சம்பளம் கொடுக்கின்ற திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போது தான் ஆசிரியர்களுக்குக் கால தாமதமின்றி சம்பளம் கொடுக்க முடியும். கல்லூரிகளுக்கு அரசு தான் சம்பளம் கொடுக்கிறது. அதை நேரடியாகவே கொடுத்துவிடுவது நல்லது என்ற காரணத்தால், இத்திட்டத்தை அமுல்படுத்த வேண்டும் என்ற கோரிக்கை நியாயமாகப்பட்டதால் அதை நான் வற்புறுத்துகிறேன்.

ஆசிரியர்கள் எல்லாம் இப்போது ஸ்டிரைக் செய்வது, மிரட்டிக் கொண்டிருக்கிற நிலை, பரீட்சைகளை பகிஷ்கரிப்பது என்ற சூழ்நிலை எல்லாம் வந்திருக்கின்றன. யு.ஜி.சி. ஸ்கேலை 1973-லிருந்தே கொடுக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை விடுத்திருக்கிறார்கள். அரசு, அந்த அளவுக்கு அமுல்படுத்த முடியாது என்றால், அவர்கள் ஸ்டிரைக் செய்தால், பொதுமக்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் பாதிப்பு ஏற்படும் என்பதால், அவர்கள் 1973-லிருந்து கேட்டால், அது முடியாவிட்டால் 75-லிருந்தாவது அமுல்படுத்த வேண்டும். அவர்கள் கோரிக்கைக்கும் அரசின் நிலைக்கும் நடுவில் இப்படிப்பட்ட ஒரு முடிவு செய்து அதை சிக்கிரமாக அமுல்படுத்த அரசு முயற்சி எடுக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உத்தமபாளையம் கல்லூரியைப் பொறுத்தவரையில், அந்தக் கல்லூரி சரிவர நிர்வகிக்கப்படவில்லை, ஆசிரியர்களுக்குப் பல மாதங்கள் சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை, அங்கே ஒரு அமளி, எதிர்ப்பு நிலை உருவாகியது என்ற குறைபாடுகள், கூப்பாடுகள் ஏற்பட்டன. அந்த நிலையில் அரசின் முயற்சி—அது நல்ல முயற்சி—காரணமாக வக்ப் போர்ட் அந்தக் கல்லூரியை எடுத்து நடத்த உத்தரவிட்டது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் வக்ப் போர்டு மிகவும் பலவீனமான நிலையில் ஏற்கனவே கடனாளியாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது, இந்தக் கல்லூரியை ஏற்று நடத்துவது என்றால், அங்கே ஆசிரியர்களுக்குப் பல மாதங்கள் சம்பளம் பாக்கி என்ற நிலை இருப்பதால் அரசு, கல்வி மானியத்தில் இதற்கு என்று விசேஷத் தொகை ஒதுக்கி, ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பள பாக்கியைக் கொடுக்கக் கூடிய முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. க. அறிவழகன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் நீண்ட காலமாக கல்வித் துறையைப்பற்றிப் பல விவாதங்களை நடத்தி, கல்வித் துறை மன்றம் என்ற பெருமையைப் பெற்றிருக்கிறது. அது மாத்திரமல்லாமல், இது ஆசிரியர்கள் மன்றம் என்றும்

அழைக்கப்பட்டு பெருமை பெற்றது. நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சில நேரங்களில் பேசும்போது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அலுத்துக் கொள்வார்கள். என்றாலும், உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களை ஆசையோடு, ஆவலோடு கேட்பது வழக்கம்.

கல்வித் துறையைப் பற்றி, 'The problem of education is the problem of teachers '' என்று மா சே துங் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கல்வித் துறைப் பிரச்சினை என்பது ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினை ஆகும். ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினைகளை அறிந்துகொள்ளாமல், கல்வித் துறையைப் பற்றிய பிரச்சினைகளைப் புரிந்துகொள்வது என்பது இயலாத காரியம். ஆசிரியர்களுடைய களைப் புரிந்துகொள்வது என்பது இயலாத காரியம். ஆசிரியர்களுடைய நலன்களைப் பேணினால்தான், கல்வித் துறை வளர்ச்சி சரியான முறையில் இருக்க முடியும். அதை உணர்ந்தோ, உணராமலோ, தெரிந்தோ, தெரியாமலோ, நீண்ட காலமாக கல்வித் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆசிரியர்களுக்காக பல நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று நான் குறிப்பிடுவேன். இன்று இந்தப் புதிய அரசுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற எல்லாப் பிரச்சினைகளும், அதுவும் கல்வித் துறையைப் பொறுத்தவரையில், அவை அனைத்தும் முன்னால் இருந்த அரசால் கொடுக்கப்பட்ட பிதிரார்ஜித சொத்துக்கள் என்று தான் சொல்லப் பட வேண்டுமே தவிர, இந்த அரசே தேடி எடுத்துக் கொண்ட விவகாரங்கள், பிரச்சினைகள் அல்ல.

துணைத் தலைவரவர்களே, நீங்களே பேசுகிற நேரத்தில் பல நேரங்களில் இந்தப் பிரச்சினைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போதெல்லாம் இந்தக் கல்வித் துறை ஆசிரியர்களிடத்தில் மிகுந்த அக்கறையோடு செயல்படவில்லை என்ற கருத்தைச் சொல்வது வழக்கம். அதற்கு பதிலாக, முன்னால் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகளை, ஓரிரு மாதங்களில் தீர்க்கப்படும்படியான சூழ்நிலையிலா இந்த அரசு இருக்கிறது என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம், நமது மன்றத்தில் பேசப்பட்ட ஹையர் செகண்டரி எஜுகேஷன் பற்றிக் குறிப்பிட்ட கருத்துக்களுக்கெல்லாம் ஒரு வரப்பிரசாத மாக இந்தக் கல்வி அறிக்கை இருக்கிறது என்று குறிப்பிடுவேன். இந்த மாமன்றத்தில் என்னென்ன கருத்துக்களை நீண்டகாலமாக எடுத்துச் சொல்லி வந்தோமோ, அந்தக் கருத்துக்கள் எல்லாம் இதிலே இடம் பெற்றிருக்கின்றன. ஆனால், கல்வித் துறையில் கருத்துக்கள் இடம் பெறுவது என்பது ஒன்றாகவும், அந்தக் கருத்துக்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்படுவது என்பது வேறாகவும் இருப்பதை நாம் பல நேரங்களில் பார்த்திருக்கிறோம். இன்றைக்கு அமைந்திருக்கிற புதிய அமைச்சரவை ஆசிரியர்களுக்காக நீண்ட காலம் பணியாற்றிய ஒரு கல்வி அமைச்சரைப் பெற்றிருக்கிறது. இந்த அமைச்சரவை நிச்சயம் இந்தக் கருத்துக்களின்படி செயலாற்றும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

‘தமிழ் நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சி’ பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது விவாதம்

[திரு. க. அறிவழகன்] [1978 மார்ச் 15

கல்வித் துறையில் சீர்திருத்தங்கள்பற்றி அடிக்கடி இந்த நாட்டில் பேசப்படுவது வழக்கம். கோத்தாரி கமிஷன் தனது அறிக்கையில், இப்படிச் செய்யப்பட்ட சீர்திருத்தங்களை எல்லாம், ஒரே வார்த்தையில், ‘Tinkering with education’ ஆங்காங்கே ஏற்படுகிற துளைகளை அடைக்கிற வேலைகளில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். ஒரு முழு மாற்றம் ஏற்பட வேண்டும் என்று கோத்தாரி கமிஷன் தனது அறிக்கையின் துவக்கத்திலேயே சொல்லியிருக்கிறது. அந்த நோக்கத்தோடு தான் இந்த “Higher Secondary Education in Tamil Nadu” கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மாற்றத்தைச் செயலில் கொண்டு வருகிற ஒரு முயற்சியில் இந்த அரசு ஈடுபட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிடுவேன். இந்த நாட்டு மக்களின் கல்வி நிலைமையை, அறியாமை நிலைமையை கண்ணுற்றுப் பார்க்கிறபோது, இது பயனனுள்ளதாக ஆகும்.

கல்வித் துறையைப் பல பிரிவுகளாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். டாக்டர் மால்கம் ஆதிசேஷய்யா அவர்கள் ஒரு முறை கூறியிருக்கிறார்கள், ஒரு மாணவன் 2 அல்லது 3-வது படித்துவிட்டு, அவன் மாடு மேய்க்கப் போய் விட்டாலும் கூட, அந்தக் கல்வி முழுமை அடைந்ததாக இருக்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகு அவன் 10-வது வகுப்பு வரை படிக்காமலிருந்தாலும் கூட, அவன் அது வரை பெற்ற படிப்பு முழுமை பெற்றதாக இருக்க வேண்டும். எல்லாவற்றைப் பற்றியும் ஒரு சிறிய அளவாவது தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்று கூறினார்கள். அந்த அடிப்படையில்தான் இந்தப் புதிய கல்வித் திட்டம் அமைந்திருக்கிறது. 10-வது வகுப்பில் அடங்கியிருக்கிற கல்வியானாலும் சரி,

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. கே. எஸ். கணபதி தலைமை)

(பிற்பகல் 12-30)

அதற்கு மேலே 2, 3 என்று சொல்லப்படுகிற வகுப்புகளில் சொல்லித்தரப்படும் கல்வியானாலும் சரி, இன்றையதினம் அது முழுமையான கல்வியைத் தருகிற கல்வியாக அமைந்திருக்கிறது.

நான் பல ஆண்டுகளாக இந்த மன்றத்திலே ஒரு கருத்தைச் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். அதாவது 10-வது, 11-வது வகுப்பு படிக்கும் மாணவர்களிடையே ‘எலெக்டிவ்’ என்ற ஒரு பாடத்தை வைத்திருந்தார்கள். எலெக்டிவ் வைத்திருப்பதைப்போல ஒரு அக்கிரமம் வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது. கண்ணம்மாபேட்டையிலும், ஆற்காடு குப்பத்திலும் உள்ள பள்ளியில் பயிலும் மாணவன் தான் விரும்புகிற கணக்கு அல்லது விஞ்ஞானத்தை எலெக்டிவ் பாடமாக எடுத்துப் படிக்க முடியாது. காரணம் அங்கே இருக்கிற பள்ளித் தலைமையாசிரியர் வரலாறுதான் எலெக்டிவ் பாடமாக இங்கே இருக்கிறது என்பார். எனவே அவன் தலையெழுத்து வரலாற்றைத்தான் எலெக்டிவ்

பாடமாக எடுத்துப் படிக்க வேண்டும். இதனால்தான் யு.ஜி.சி. தலைவராக இருந்த திரு. கோத்தாரி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எலெக்டிவ் பாடம் எடுத்துப் படிக்க வேண்டும் என்று 10-வது வகுப்பு மாணவனைச் சொல்வது 'சைல்ட் மேரேஜ்' போன்றது, ஒரு குழந்தை மணத்தைப் போன்றது என்றார். 8-வது, 9-வது படிக்கும் மாணவனைப் பார்த்து, 'நீ ஒரு எலெக்டிவ் செலக்ட் செய்து கொள்' என்றால், இது ஒரு குழந்தைக் கல்யாணம் போன்றதுதான். இது ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார். இன்றைக்கு 10-வது வகுப்புவரை எந்தக் குழந்தையும் எந்தக் கட்டாய பாடம் படிப்பது என்று தன் தந்தையைக் கேட்க வேண்டியதில்லை. அதைப்பற்றி அந்தக் குழந்தை சிந்திக்கவே வேண்டியதில்லை என்ற அளவுக்கு ஒரு புதிய கல்வியைப் பெறுகிற நிலை இப்போது உருவாகியிருக்கிறது.

அடுத்து, அரசாங்கப் பள்ளிகளில் சொல்லிக் கொடுக்கப்படும் பள்ளிக் கல்வியின் தரம்பற்றிச் சொல்லப்படும் பழியைப் போக்கியாக வேண்டும். அரசாங்கப் பள்ளிகள் சரியாக நடப்பதில்லை, தனியார் பள்ளிகளில் தான் நன்றாக சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள், அவைகள் தான் நன்றாக நடக்கின்றன, அவைகளிலே தான் கல்வித் தரம் உயர்வாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிற கருத்து ஒரு தவறான கருத்தாகும். ஏழை எளிய மக்கள், பாடுபடும் தொழிலாளி மக்கள், ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளை அரசாங்கப் பள்ளிகளுக்குத்தான் அனுப்புகிறார்கள். நகரவைப் பள்ளி களுக்குத்தான் தங்கள் பிள்ளைகளை அனுப்புகிறார்கள். எனவே அவர்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தையும், அவர்கள் கல்வித் தரத்தையும் உயர்த்தும் மிகச் சிறப்பான பணியில் அரசாங்க ஆசிரியர்கள் இன்றையதினம் ஈடுபட்டிருக் கிறார்கள். அந்த வகையான அரசாங்கப் பள்ளிகளுக்கு நல்ல ஊக்கத்தைத் தரவேண்டும். அந்த ஊக்கத்தை இப்போதுதான் முதன்முறையாக இந்த அரசு கொடுப்பதற்கு முன்வந்திருக்கிறது.

அடுத்து, ஹையர் செகண்டரி பள்ளிகளைக் கொண்டு வருகிறபோது, தனியார் பள்ளிகளுக்கு என்று அவ்வப்போது லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைக் கொடுத்து ஊக்குவிப்பது என்று கருதிக் கொண்டிருந்த முறையை மாற்றி, அரசாங்கப் பள்ளிகளில்தான் இந்த நாட்டு பிற்படுத்தப்பட்ட ஏழை எளிய மக்களின் பிள்ளைகள் படிக்கிறார்கள், அவர்களை ஊக்குவிக்கும் முறையில் அவர்களுக்கும் நிதி உதவி தரவேண்டும் என்று எடுக்கப்பட்டுள்ள முயற்சி மிகவும் பாராட்டப்பட வேண்டியதாகும். நம்முடைய நாட்டில் உள்ள எல்லா உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் ஹையர் செகண்டரி வகுப்புகளைக் கொண்டுவருகிற வாய்ப்பும் வசதியும் இல்லை என்பதை உணர்ந்து, அதைப்பற்றி இந்த அறிக்கையில் மிகத் தெளிவாக அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. க. அறிவழகன்] [1978 மார்ச் 15

எவ்வளவுதான் மிகப் பெரிய தனியார் பள்ளியானாலும் சரி, 10 வகுப்புகள் நடத்த, 2,000 மாணவர்களுக்கான விளையாட்டு இடங்கள், மற்றும் மன்றங்கள் நடத்த இடம், ஓய்வு நேரப் பொழுதுபோக்குக்கான இடங்கள், ஆசிரியர்களுக்கு மகிழ்ச்சியாக இருக்கத்தக்க வசதிகள் ஆகியவைகளைப் பெற்ற பள்ளிகள் சென்னை நகரம் முழுவதிலும் பார்த்தாலும், மிகக் குறைவாகத்தான் இருக்கும். இப்படி எல்லா வசதிகளையும் உடைய தனியார் பள்ளிகளிலேகூட மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையில்தான் இருக்கின்றன. இந்த நிலையில் 11-வது, 12-வது வகுப்பை நடத்த வேண்டும் என்று அவர்களுக்கு ஊக்கம் மட்டும் அளிக்கப்படுமானால், அவர்களும் இந்த ஊக்கத்தைக் கொண்டு நடத்தத் துவங்குவார்களானால், மாணவர்களைப் பொறுத்தவரையில், வசதிகள் இல்லாமல் தவிப்பார்கள். எனவே இந்தப் புதிய சூழ்நிலையை அரசு உருவாக்குவதாக இருக்கக்கூடாது என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, தமிழகத்தின் மேலவைத் துணைத் தலைவராகவும், தற்போதைய தலைவராகவும் உள்ள சிலம்புச் செல்வர் திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்கள் தமிழ் பாடமொழியாக ஆக வேண்டும் என்று மிக நீண்டகாலமாகச் சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் அதன் தாய்க் கழகங்களும் இந்தக் கருத்தைத்தான் வலியுறுத்தி வந்திருக்கின்றன. அப்படி வலியுறுத்தப்பட்ட கருத்தின் அடிப்படையில், இன்றைய தினம் தமிழ் பாடமொழியாக இருக்கும் பள்ளிகளில் படிக்கிற மாணவர்களுக்கு எந்தவிதமான கட்டணமும் இருக்காது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருப்பது மிகவும் வரவேற்கத் தக்கதாகும். ஆங்கிலத்தைப் பாடமொழியாகக் கொண்டு படிக்க வேண்டும் என்று மாணவர்கள் விரும்புவார்களானால், அவர்கள் டான்பாஸ்கோ, லயோலா போன்ற நிறுவனங்கள் நடத்தும் பள்ளிகளில் கட்டணம் கொடுத்துப் படித்துக்கொள்ளலாம். இப்போதே அவர்கள் கட்டணம் கட்டித்தான் ஆங்கிலத்தில் பயின்று வருகிறார்கள். அங்கே அவர்கள் கட்டணம் கட்டிப் படிப்பது என்பது நாட்டுக்கும் நல்லது, கல்வித் துறைக்கும் வருவாய் வருவதாக அது அமையும். ஒரு அரசியல்வாதி என்ற முறையில் இதை மிகச் சாமர்த்தியமாக ஆராய்ந்து இந்தத் திட்டத்தைப் புகுத்தியதற்காக என் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆங்கிலம் என்கிற மொழி கற்பிக்கப்படுவது என்பது ஒன்று, ஆங்கிலமே பாட மொழியாக—பயிற்று மொழியாக வைக்கப்படுவது என்பது வேறு. ஆங்கிலம் பயிற்று மொழியாக இருந்தால் தான், மாணவர்கள் கல்வியில் நல்ல தரமுள்ளவர்களாக இருப்பார்கள் என்பது சரியற்ற வாதம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன், ஆங்கிலத்தைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டு படிக்கின்ற முழுவசதியுள்ள ஆங்கிலோ-இந்திய மாணவர்கள் இந்த நாட்டில் வளர்ச்சி பெறாத சூழ்நிலையைப் பார்ப்போமானால், ஆங்கிலப் பயிற்சி மொழியின்

மூலம் ஒரு சமுதாயம் வளர்ச்சி பெறுது என்பதை நன்கு உணர முடியும். ஆங்கிலோ-இந்தியர் சமுதாயம் இந்தத் தத்துவத்திற்கு ஒரு பெரிய எடுத்துக் காட்டாக இருந்து வருகிறது. இன்றையதினம் ஆங்கிலோ-இந்திய இளைஞர்கள் தாங்கள் படிப்பதற்குக் கட்டணம் இல்லாது படிப்புச் சொல்லித்தரும் பள்ளிகள் இல்லாத காரணத்தால், தங்கள் கல்வியைத் தொடர முடியாமல் வாடுகிற சூழ்நிலையை, கஷ்டப்படுகிற சூழ்நிலையைப் பார்க்கிறோம். இதன் காரணமாக அவர்கள் வெளிநாடுகளுக்குச் செல்லும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இதன் காரணமாக இந்த நாட்டில் ஆங்கிலோ-இந்தியரின் ஜனத்தொகை ஆண்டுதோறும் குறைந்துகொண்டு வருகிறது என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆங்கிலோ-இந்தியன் போர்டு ஆப் எஜுகேஷன் என்ற ஒரு அமைப்பின்கீழ் பள்ளிகள் நடத்தப்படுகின்றன. அந்தப் பள்ளிகளும் மற்ற சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்குத்தான் பயன்படுகின்றனவே தவிர, ஆங்கிலோ-இந்திய சமுதாயத்தைச் சார்ந்த ஏழை எளிய மாணவர்களுக்குப் பயன்படவில்லை. ஆங்கிலோ-இந்திய மாணவர்களுக்கு ஆங்கிலம் பயிற்று மொழியாகக் கொண்ட பள்ளிகளை நடத்தி, அவைகளின் மூலம் ஃபிரி எஜுகேஷன் அளித்து, கட்டணம் இல்லாமல் நடத்தி உதவிட வழிவகை செய்வது தவறில்லை. ஆனால் அதே நோக்கில் ஆங்கிலம் பயிற்று மொழியாக இருந்தால் மட்டுமே ஒரு சமுதாயம் வளர்ந்துவிடும் என்று சொல்லுவது சரியல்ல. ஆங்கிலோ-இந்தியர் சமுதாயம் இன்றையதினம் எவ்வளவு இக்கட்டான சூழ்நிலைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த இக்கட்டான சூழ்நிலைக்குத்தான் ஆங்கிலத்தை பயிற்று மொழியாகக் கொள்வதன் மூலம் நாம் மற்றவர்களையும் கொண்டுவருவோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மத்திய அரசில் இருக்கிற பல அமைச்சர்கள், அதிலும் குறிப்பாக திரு. ராஜ் நாராயண் போன்றவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொல்லி வருகிறார்கள். இன்றையதினம் சமுதாயம் இரண்டு பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று ஆங்கிலம் பாடமொழியாகக் கொண்டு படித்த கூட்டம். மற்றது தமிழ் மொழி போன்ற தங்கள் தாய்மொழியில் பாடம் படித்த கூட்டம். இப்படி இரண்டு கூட்டங்கள் இருக்கின்றபோது, ஆங்கிலத்தை மட்டும் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டு பயின்றவர்களுக்கு மிக உயர்ந்த பதவிகளைப் பெறும் வாய்ப்பும், பெரிய இடங்களுக்குச் செல்லக்கூடிய வாய்ப்பும், தமிழ் போன்ற மற்ற மொழிகளைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டு படித்தவர்கள் அப்படிப்பட்ட உயர்ந்த இடங்களுக்கும் பதவிகளுக்கும் செல்ல முடியாத நிலையும் இருப்பது மாற்றப்பட்டாக வேண்டும். எல்லா இடங்களிலும் தமிழ் மொழிக்கு உரிய முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். தாய்மொழியின் மூலம் கல்வி கற்பதனால் அவன் நிபுணத்துவம் பெற்று எந்தத் துறையிலும் அவன் வல்லவனாக இருக்க முடியும் என்ற சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

'தமிழ் நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சி' பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது விவாதம்

[திரு. க. அறிவழகன்] [1978 மார்ச் 15

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கப்பாண்டியன் அவர்கள் பேசும்போது, ஐ.ஏ.எஸ். தேர்வில் தமிழ்ச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் பெரிய வெற்றியைப் பெறவில்லை என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். இதைச் சொல்லுகிற நேரத்தில் மற்றொன்றையும் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்திய உபகண்டத்தில் அந்நியச் செலாவணி என்னும் பாரின் எக்சேஞ்ஜ் வளர்ந்திருக்கிறது என்றால், அதற்குக் காரணம் ஐ.ஏ.எஸ். துறைக்கு நம்மவர்கள் அதிகமாகச் செல்லாமல் மற்ற துறைகளுக்கு, அதிலும் குறிப்பாக பொறியியல் துறைக்குச் செல்வது. இதற்கு நமது பொறியியல் துறை நெறியாளர் திரு. குழந்தைவேலு அவர்களுக்கு நாம் பாராட்டுத் தெரிவிக்க வேண்டும். உலகமெங்கும் பொறியியல் துறையில் மிகச் சிறந்த விற்பன்னர்களை தமிழகம் தான் உருவாக்கிக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. பல்வேறு நாடுகளில் பார்த்தால், நம் தமிழ் நாட்டைச் சார்ந்த பொறியியல் நிபுணர்கள் தான் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் மூலம் நம் நாட்டுக்குத் தேவைப்படும் அந்நியச் செலாவணியைக் கொண்டுவந்து குவிக்கிறார்கள். நம் நாட்டில் உற்பத்தியாகும் பொருள்களை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்புவதன் மூலம் நமக்கு அந்நியச் செலாவணி கிடைக்கிறது. ஆனால் அது எந்த அளவுக்குக் கிடைக்கிறது என்ற கணக்கு என்னிடம் இல்லை. ஆனால் இந்த நாட்டு அறிவியல், பொறியியல் வளர்ச்சி மிக்கவர்கள் மூலம் இந்த உலகமெங்கும் அவர்கள் சென்று பணியாற்றி இந்த நாட்டுக்குத் தேவைப்படும் அந்நியச் செலாவணியைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். இதன் காரணமாகத்தான் இந்திய அரசு இன்றையதினம் அந்நியச் செலாவணி விஷயத்தில் தலை நிமிர்ந்து நிற்க முடிகிறது.

முன்னாள் இந்தியப் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் இதெல்லாம் நெருக்கடி காலச் செயல்களால் கிடைத்தது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரையில், இது அந்நியச் செலாவணி பெருகியதற்குக் காரணமாக இருக்க முடியாது. நம் நாட்டுப் பொறியியல் நிபுணர்கள் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று பணியாற்றி அங்கிருந்து அந்நியச் செலாவணியை மிகப் பெரும் அளவில் கொண்டுவந்து சேர்த்திருக்கிறார்கள்.

இருந்தாலும் நமக்கு ஐ.ஏ.எஸ். தேர்வைப் பொறுத்தவரை, ஒரு பெரிய தொல்லை இருக்கிறது. வடநாட்டில் உள்ளவர்களைப் பொறுத்தவரையில், இந்தியைப் பாடமொழியாகக் கொண்டு ஐ.ஏ.எஸ். தேர்வு எழுதலாம் என்று சொல்லப்பட்டுவிட்டது. அவர்கள் சொல்லுகிற வாதம் பிராந்திய மொழிகளிலும் ஐ.ஏ.எஸ். தேர்வை எழுத யாருக்கும் தடையில்லை என்பதாகும். ஆனால் அதே நேரத்தில் தமிழ் மொழியைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டவர்கள் ஐ.ஏ.எஸ். தேர்வில் எப்படி எழுதுவது என்பதற்கான முழுமையான விளக்கம் தரப்படவில்லை. மிக விரைவிலேயே மத்திய அரசு

இந்திக்குத் தருகிற முக்கியத்துவத்தைத் தமிழுக்கும் தர வேண்டும். இந்தியைப் பெரிய பெரிய தேர்வுகளில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மொழியாக வைத்துவிட்டு, ரீஜினல் லேங்குவேஜ்களிலும் எழுதலாம் என்று வெறும் வார்த்தை அளவில் சொல்லித் தப்பித்துக் கொள்ள நினைப்பது சரியல்ல. இந்தியா முழுவதும் உள்ள பயிற்று மொழிகளிலும் ஐ.ஏ.எஸ். தேர்வை எழுதுவதற்கு வசதி இருக்க வேண்டும்.

(பிற்பகல் 12-40)

கல்வித் துறையிலே இந்த சார்புக் கல்வி இல்லாமல் முதியோர் கல்வி என்பதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, மிக வேகமாக கடந்த ஆண்டிலிருந்து தொடர்ந்து செயலாற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. இங்கே 4 கோடி பேர் இருக்கின்றார்கள் இந்தத் தமிழகத்தில். அவர்களில் 1½ கோடி பேர்கள் தான் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள். ஏறக்குறைய 2½ கோடி பேர்கள் எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்கள். அந்தக் காலத்திலேயே பாரதிதாசன் எழுதியிருக்கிறார்கள். 'கல்வி நல்கா கசடர்க்கு, தூக்கு மரம் அங்கே உண்டாம்' என்று பாடியிருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில், கல்வி நல்கா என்றால், இதற்கு முன் இருந்த கல்வித் துறையால் மக்களுக்குக் கல்வி தரப்படவில்லை என்பதுதான். அந்த கல்வித் துறையின் மீது நான் இந்தக் குற்றச்சாட்டைக் கூறுகிறேன். 'கசடர்க்கு தூக்கு மரம் அங்கே உண்டாம்' என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்வதற்கு சட்ட மன்றத்திற்கு உரிமையில்லை என்று கருதுகிறேன். இந்தக் குற்றச்சாட்டை நிவர்த்திக்கின்ற முறையில், சார்பற்ற கல்வி---முதியோர் கல்வியை மிகுந்த ஊக்கத்துடன் அளிக்க முயற்சிப்பதற்கு இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

நம் நாட்டில் குழந்தைகள் கல்வி என்று எடுத்துக்கொண்டால், மதிய உணவுபற்றிச் சொல்ல வேண்டும் என்று எண்ணுகிறேன். மதிய உணவு குழந்தைகளுக்குத் தரப்படுகிறது என்ற அளவில் திருப்தி அடைந்து வருகிறோம். மத்திய சமையல் அறையிலே சமையல் செய்து அனுப்புவதாகச் சொல்கிறார்கள். இடிந்து விழுகின்ற நிலையில் உள்ள பள்ளிக்கூடங்களின் அறைகளில்கூட சமைக்கப்படுகின்றன. ஏதோ உணவு என்று தயாரித்து அனுப்புகிறார்கள். இரண்டு, மூன்று மாவட்டங்களுக்கு ஒரு மத்திய உணவுக் கூடம் என்று சொல்லப்படுகிறது. தமிழ் நாட்டில் சத்துள்ள உணவு நல்ல முறையில் தயாரிக்கப்பட்டு மதிய நேரத்தில் அளிக்கப்பட வேண்டும். அதை இந்த அரசு நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பது என்னுடைய கோரிக்கையாகும். ஆரம்பப் பள்ளிகளில் மட்டும் என்பதல்ல, உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் படிக்கின்ற பிள்ளைகளுக்கும் வேண்டும். உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் படிக்கின்ற மாணவ மாணவியர்களைப் பார்க்கிறோம். அவர்கள் வகுப்பு நேரத்தில் மயக்கமடைந்து விழக்கூடிய அளவுக்குத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கின்றனர். ஏன் விழுந்தாய் என்று மாணவனைக் கேட்கும்போது, அவன் காலையிலும் சாப்பிடவில்லை,

மத்தியானமும் சாப்பிடவில்லை என்று சொல்கிறான். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கும் மதிய உணவுத் திட்டத்தைக் கொண்டு வருகின்ற முயற்சியை இந்த அரசு முக்கியமாக மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

கட்டணம் இல்லாமல் கல்வி அளிக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் பிள்ளைகள் 'ஸ்பெஷல் பீஸ்' கட்ட முடியாமல் இருக்கின்றார்கள். 'ஸ்பெஷல் பீஸ்' கட்டாயமாகக் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. 'ஸ்பெஷல் பீஸ்' கட்டவே தேவையில்லை என்ற சூழ்நிலை வந்தாக வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தப் பிள்ளைகளில் ஏழைகள், பிற்பட்டவர்கள், ஒடுக்கப் பட்ட இனத்தவர் என்றெல்லாம் இருக்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் புத்தகங்கள் இலவசமாக உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே கொடுக்கப்பட வேண்டும். இவைகளை யெல்லாம் நிறைவேற்றினால்தான், நம் நாட்டில் சோசலிச சமுதாயத்தை உருவாக்குகின்ற வேலையை நாம் ஓரளவுக்காவது நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக் கிறோம் என்ற மனநிறைவைப் பெற முடியும். இல்லாவிட்டால் நாம் இந்தத் துறையில் மனநிறைவைப் பெற முடியாது.

ஆண்டுக்கு ஆண்டு நம் நாட்டில் மேலும் மேலும் எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்கள் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். 'டிராப் அவுட்ஸ்' என்று சொல்வார்கள். அதாவது படித்துக்கொண்டிருப்பவர்கள், தொடர்ந்து படிக்க முடியாமல் விலகிவிடுகின்றவர்கள் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தான். இந்தக் காரணத்தினால் கல்வி அறிவு இல்லாத பிள்ளைகள் அதிகமாகிக் கொண்டு வருகின்றார்கள். இந்தச் சூழ்நிலை நாளுக்கு நாள் பெருகிக்கொண்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு இருக்கின்ற சூழ்நிலையில், நம் நாட்டுப் பிள்ளைகள் 10-வது வரையிலாவது படித்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்வதற்கு 100 அல்லது 200 ஆண்டுகள்கூட ஆகலாம் என்று சொல்கிறார்கள். அது ஒரு பயங்கரமான உண்மையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் உணரவேண்டும்.

அடுத்து, நம் அரசைப் பொறுத்த வரையில், ஆசிரியர்கள் பிரச்சினைகள் பல இருக்கின்றன. யூனிவர்சிடி கிராண்ட்ஸ் கமிஷன் பெரும்பகுதித் தொகையை ஆசிரியர்களுக்கு, பேராசிரியர்களுக்கு, யூனிவர்சிடி கிராண்ட்ஸ் கமிஷன் விதித்த சம்பள விகிதத்தைத் தரவேண்டும் என்று கேட்டு, 4 ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆகின்றது. நான் அன்றே மாநில சுய ஆட்சிபற்றி குறிப்பிட்டுப் பேசினேன். துணைத் தலைவரவர்களே, நீங்கள் மாநில சுய ஆட்சிக் கொள்கையிலே மிகுந்த ஆர்வமும் அக்கறையும் உள்ளவர்கள் என்ற முறையிலே, நானும் அதைச் சொல்வதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். தமிழ்

நாட்டில் கல்லூரி ஆசிரியர்கள், புலவர் பட்டம் பெற்றிருந்தால், அவர்களுக்கு அந்தச் சம்பளம் இல்லை என்று யூ.ஜி.சி. சொல்லவில்லை என்று சொன்னார்கள். யூ.ஜி.சி. சொல்லியிருக்கின்ற அந்தச் சம்பள விகிதத்தை எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும் இதுவரையில் கொடுக்கவில்லை. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நான் இந்த மன்றத்தில் கேட்டேன். உண்மையில் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்களை இந்த அரசு பரிவுடன் கவனிப்பதாகவும் பாதுகாப்பு அளிக்கப் போவதாகவும் சொன்னார்கள். பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் மகிழ்ச்சியடையத்தக்க விதத்தில் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டெமான்ஸ்ட்ரேட்டராகவும், டியூட்டராகவும் இருந்து எம்.ஏ., எம்.எஸ்ஸி. பட்டம் பெற்றிருந்தால், அவர்களில் சிலரைத் துணைப் பேராசிரியர்களாகவும், விரிவுரையாளர்களாகவும் ஆக்குவதற்கு அரசு ஒப்புக் கொண்டுள்ளது. அதற்குப் பாராட்டுகிறேன். அது போலவே பி. லிங் பணியில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு 1970 ஆம் ஆண்டு முதல் வேலையை நிரந்தரம் செய்திருக்கிறார்கள். பலர் இன்னும் நிரந்தரம் ஆக்கப்படாமல் விடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதையும் கவனிக்க வேண்டும். செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்கள், சிறப்பாசிரியர்கள் மற்ற ஆசிரியர்கள் ஆகியவர்களுக்கும் 1970 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே அவர்களுடைய வேலையை நிரந்தரம் செய்ய வேண்டும், பணிகளை வரன்முறைப் படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய ஆசிரியர்களில் மிக முக்கியமான இடத்தை வகிக்கின்றவர்கள் என்று நான் கருதுவது கைத்தொழில் ஆசிரியர்கள்தான். கடந்த காலத்தில் அவர்களுக்குப் பல சிரமங்கள் இருந்துகொண்டிருந்தன. அவர்கள் பார்ட் டைம் ஆசிரியர்களாக, 2, 3 பள்ளிகளில் பல்வேறு வகுப்புக்குச் சென்று பாடம் சொல்லிக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நெசவுத் தொழில் ஆசிரியர்கள் இருக்கின்றார்கள். நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். நெசவுத் தொழில் சொல்லிக்கொடுக்க வசதி இல்லாத இடத்திலே நெசவுத் தொழிலாசிரியர்கள் இருக்கின்றார்கள். தையல் தொழிலுக்கு வசதியில்லா இடத்திலே தையல் தொழிலாசிரியர் இருக்கின்றார். இப்படி பல தொழிலாசிரியர்கள் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஹையர் செகண்டரி திட்டம் வந்திருக்கின்ற காரணத்தால், அதிலே மேல் நிலைக் கல்வி கொடுக்கப்படுகின்ற காரணத்தால், நம்முடைய அரசு எந்தெந்த தொழில் கல்வி சொல்லிக்கொடுக்கின்றார்களோ, அதற்கான வசதிகளை விரைந்து செய்து கொடுப்பது நல்லதாகும். வேலை வாய்ப்புக் கல்வி என்று சொல்கின்றார்கள். அது எல்லோருக்கும் வேலை வாய்ப்பை அளித்துவிடும் என்று நான் கருதுவதற்கில்லை. இனிமேல் நெசவு வேலை செய்பவர்கள், மர வேலை செய்பவர்கள், சைக்கிள் ரிப்பேர் செய்கின்றவர்கள், மோட்டார் ரீ வைண்டிங் மற்ற இணைப்பு வேலைகளைச் செய்பவர்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று

சொல்கிறார்கள். நம் மாணவர்களெல்லாம் தொழில் துறையில் பயிற்றுவிக்கப் பட்டால், இந்தச் சூழ்நிலைகள் ஏற்படும் என்று சொல்கின்றார்கள். அந்தத் தொழில்களில் பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள் நம் சமுதாயத்தில் இருக்கின்றனர். அவர்கள் எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்கள். அவர்கள் அந்த மாதிரியான தொழில்களைச் செய்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். அவர்களுடன் இந்தக் கல்வி பெற்ற மாணவர்கள் போட்டி போடுவார்கள் என்றும் சொல் கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கல்வியை பல்வேறு மாணவர்களுக்கு அளிப்பதால் அவர்களுக்குத் தொழில்பற்றித் தெரிந்துகொள்வதற்கான வாய்ப்பு கிடைக் கிறது என்று சொல்லிக்கொள்வேன். அவர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பு கிடைக் கின்றது. அது ஒரு குறிப்பிட்ட பணியாற்றும்போது பயன்படும். சமுதாயத் தில் முன்னே அந்த வேலை செய்து கொண்டிருப்பவர்களுடன் போட்டி போடு வதற்காக அல்ல என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நம் பள்ளிகளில் பாடங்கள் சொல்லித் தருகிறார்கள். நல்ல உபதேசங்களைச் சொல்லித் தருகிறார்கள். பரிட்சைகள் எழுதித்தான் வெற்றி பெற முடியும் என்ற நிலைமைகள் இருக் கின்றன. தவறாக வெற்றி பெற முடியாது. மேலும் நம் கல்வித் துறையில் ஒரு பெரிய மாற்றத்தை, முழுமுதல் புரட்சியைச் சரியாகச் செய்ய வேண்டு மென்றால், இந்தக் கைத் தொழில் கல்விக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் மிகச் சிறந்த முறையில் செய்ய வேண்டும். பொறியியல் துறையில் அரசு மிகுந்த ஆர்வம் எடுத்துக்கொண்டு செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். ஹையர் செகண்டரியில் தொழில் கல்வி வருவதாக நான் கருதவில்லை. அப்படி வருவதாக இருந்தாலும், வரவில்லை என்றாலும், அந்தப் பொறியியல் துறையின் பல்வேறுவிதமான தொழில் கருவிகளை இந்தத் தொழிற் கல்வித் துறைக்குத் தந்து உதவவேண்டும். அவைகளைப் பயன்படுத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய கல்வித் துறையின் கீழ் இயல் இசை நாடகமன்றம் ஆரம்பத்தில் பல்வேறு நாடகங்களை நடத்திக்கொண்டிருந்தது. அதற்கான அழைப்புகள் முன்பு வந்தன. இப்போது கொஞ்சகாலமாக எனக்கு வரவில்லை.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இப்போது அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அழைப்பிதழ் வந்திருக்கின்றது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : எனக்குத் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கின்றது.

திரு. க. அறிவழகன் : தாங்கள் தமிழ்ச் செல்வர். இலக்கியச் செல்வர் ஆனதால், தங்களுக்கு வந்துகொண்டிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

1978 மார்ச் 15] [திரு. க. அறிவழகன்]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : எப்போதும் எனக்குத் தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருக்கிறது.

திரு. க. அறிவழகன் : எனக்கும் இந்தத் தடவை வந்திருக்கிறது. இந்தத் தடவை கிராமிய நடனங்கள் கூட நடத்தப் போகிறார்கள். நான் கூட செயலாளர் அவர்களைப் பார்த்து, இதற்கு முன் நடந்த நாடகங்களுக்கு அழைப்பு அனுப்பவில்லை என்பதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன். இந்த விஷயத்தில் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று எனக்கு விருப்பம் என்றால், நம் நாட்டில் சினிமா பாடல்களை மட்டும் பாடிக் கொண்டு போகிறார்கள், பல்வேறு வெளிநாட்டு பாப் மியூசிக் போன்றவைகளைத் தான் பாடிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள், அதை மாற்ற வேண்டும். நாம் படித்த தமிழ்ப் பாடல்களையும், கவிதைகளையும் வரி வரியாகப் பாடுகின்ற நேரத்தில், நாம் மிகச் சிறந்த கவிதைகள் உருவாக்குகின்ற திறன் வருகிறது. அந்த அளவில் அப்படிப் படித்தவர்கள் பல கவிதைகளை எழுதுகிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50)

மிகச் சிறந்த இசை விற்பன்னர்களாக அவர்கள் இருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலே இருக்கிற இயல் இசை நாடக மன்றம், பள்ளிகளிலே படிக்கும் பல லட்சக்கணக்கான குழந்தைகளுக்கான பாடல்களைத் தயாரித்து, அவற்றுக்கு இசை அமைத்து, அவற்றைக் குழந்தைகளுக்குத் தரும் முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்போது பள்ளிகளில் நடக்கும் நாடகங்களைப் பார்த்தால், நமக்குக் கவலை ஏற்படுகிறது. இந்த நாடகங்கள் தான் கிடைத்ததா என்ற கவலை ஏற்படுகிறது. பள்ளிகளுக்கேற்ற, குழந்தைகளுக்கேற்ற நாடகங்களை இயல் இசை நாடக மன்றம் இயற்றித் தர வேண்டும். இசைத் துறை, கர்நாடக இசையையும், தமிழ் இசையையும் கற்றுக் கொடுப்பதாக இருக்கிறது. பிள்ளைகளுக்கேற்ற புதிய இசை—புதிய பாடல்களுக்கான நல்ல இசையைத் தயார் செய்து கொடுப்பதற்கான முழு முயற்சியை அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

பொறியியல் துறை ஒரு காலத்தில், பொதுப் பணித் துறை அலுவலகத்திலுள்ள ஓர் அறையில் தலைமை அலுவலகத்தைக் கொண்டிருந்தது. நெறியாளர் திரு. டி. முத்தையன் அவர்களுடைய பெரு முயற்சியால் அது ஒரு பெரிய பல்கலைக் கழகமாக, இந்த நாட்டினுடைய கல்வியெல்லாம் அங்கே தான் இருக்கிறதோ என்று கருதுகிற அளவுக்கு அந்த நெறியகமும், பொறியியல் கல்லூரியும், அதற்கான கல்லூரிகளும், பாலிடெக்னிக்குகளும் வளர்ந்திருக்கின்றன. இவ்வளவு பெரிய வளர்ச்சியை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற அந்தத் துறை, மற்றக் கல்லூரிகளிலே, உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே, ஆரம்பப் பள்ளிகளிலே உள்ள மாணவர்களுக்கு விஞ்ஞான அறிவைப் புகட்ட ஒரு தனி

அமைப்பை ஏற்படுத்த முயற்சி மேற்கொள்ள வேண்டும். இங்கே எக்சிபிஷன் நடத்துகிறார்கள். ஆசிரியர்களை அழைத்து பொறியியல் அறிவைப் புகட்டு கிறார்கள். ஒரு முறை முன்னாள் பிரதமர் அவர்கள், கல்வி அவர்கள் இருக்கும் இடங்களுக்குச் செல்ல வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதைப்போல விஞ்ஞான எண்ணங்களை உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் படிக்கின்ற சிறுவர்கள் அனைவருக்கும் ஊட்டுகிற விதத்தில் முழு முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்போதைய பொறியியல் துறை நெறியாளர் தமிழ்த் துறையிலும் வல்லவர். எனவே அந்தத் துறை நூல்களைத் தமிழில் வெளியிட முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய கல்வித் துறையில் பல்லாயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள். கல்வித் துறையில் உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிகள் 'ஏ' விங், 'பி' விங், 'சி' விங் என்று பிரிந்திருக்கின்றன. அவை ஒன்றுபடவில்லை என்ற வருத்தம் மிக நீண்டகாலமாக ஆசிரியர்களிடையே இருக்கிறது. அது ஒன்றுபட்டால் என்னென்ன வருத்தம் உண்டாகுமோ என்கிற அச்சம் அரசுக்கு இருக்கக் காரணம் இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளிகளை ஒன்றுபடுத்தி, அதனால் ஏற்படும் தீமைகளைப் பிறகு தெரிந்துகொள்வோமென்பது என்னுடைய கோரிக்கை. அந்தப் பள்ளிகள் ஒன்றுபடுவதாலே ஆசிரியர் களிடையே மனக்கிலேசங்கள் ஏற்படுமென்று அஞ்சாமல், ஒன்றுபட்ட பிறகு அதனால் ஏற்படுகிற தொல்லைகளை, துன்பங்களை நீக்கிக்கொள்ள முடியும், நீக்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்து இருக்க வேண்டும். அதற்கு மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரவர்கள் முழு முயற்சியும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாட்டிலே வேலை நிறுத்தம் நடைபெறுகிற நேரத்தில், எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வு மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றிருப்பதற்குக் காரணம் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள்தான், கல்வி இலாக்கா என்று சொன்னால், அவர்களுக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியாக இருக்கும். எனவே அது உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் அடங்கிய கல்வித் துறையின் பெரும் சிறப்பிற்குரிய செயலாகும். அந்தப் பரீட்சைகள் நடைபெறுவது நன்மையென்று நம்முடைய நாட்டு என்.ஜி.ஓ.-க்கள்கூட மிக்க மகிழ்ச்சி அடைந்திருப்பார்களென்பது என்னுடைய எண்ணம். அவர்களுடைய பிள்ளைகளும் அந்தப் பரீட்சை எழுதுகிறார்கள். அந்தப் பரீட்சை மிகச் சிறப்பாக நடைபெற அவர்களும் துணை புரிந்திருப்பார்களோ என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது. கல்வித் துறையில் என்னென்ன வளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டாலும், பெண்களுக்கான கல்வித் துறை வளர்ச்சி பெறவில்லையென்பது என்னுடைய எண்ணமாகும். பெண் பிள்ளைகள் விளையாடுவதற்கு விளையாட்டிடங்கள் இல்லை. நீச்சல் குளம் இல்லை. நீச்சல் குளத்தில் பெண்களுக்கென்று ஒரு நாள் ஒதுக்கப்படுவதில்லை. நம்முடைய

பெண்கள் நீச்சல் குளத்திற்கு வருவதே கடினம். சென்னையில்தான் 4, 5 நீச்சல் குளங்கள் இருக்கின்றன. கல்வித் துறையில் உயர்கல்வி இயக்குநராக ஓர் அம்மையாரை நியமித்திருப்பது பாராட்டுக்குரியதாகும். அதே நேரத்தில் கல்வித் துறையில் பெண்களுக்கென்று செய்ய வேண்டிய பல்வேறு காரியங்களைச் செய்தாக வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அப்துல் வகாப் அவர்கள் மகிழ்ச்சியடைவார்கள். நம்முடைய நகரசபை நடத்துகிற, முஸ்லீம் பெண்கள் படிக்கிற பள்ளிக்கே முட்டாக்கு போட்டு, பெண்கள் வருகிற பஸ்ஸுக்கு முட்டாக்கு போட்டு, பிராட்வேக்கு அழைத்து வருகிறார்கள். அந்தப் பள்ளியிலே படித்த மாணவிகள் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக, டாக்டர்களாக வருகிறார்கள். முதலிலே கல்விக் கண்ணைத் தந்தாக வேண்டும். கல்வித் துறையைச் சேர்ந்த பெண்கள் குழு, பெண்கள் பள்ளிகளிலே ஆண்கள் படிக்கலாமென்று சொல்லியிருக்கிறது. அந்தக் கருத்திலே தவறு இல்லை. சரியாகக் கூட இருக்கலாம். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர் "விரும்பினால் சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள்" என்று தீர்மானம் போட்டு, அனுப்பியிருக்கிறார்கள். பெண்கள் கல்வி என்பது துவங்குகிற கல்விதான். இருக்கிற பெண்களின் எண்ணிக்கையைப் பார்த்து, அவர்களில் கற்றவர்களின் எண்ணிக்கையைப் பார்க்கும்போது, கற்றவர்களின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த நிலையில் பெண்களுடைய கல்வியை வளர்க்கப் பெரு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹையர் செகண்டரி போர்டாக இருந்தாலும், மெட்ரிகுலேஷன் போர்டாக இருந்தாலும், டெக்ஸ்ட்-புக் சொசைட்டியாக இருந்தாலும், அதிகாரிகளை அதன் தலைவர்களாகப் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எவ்வளவோ பேர்கள் பேராசிரியர்களாக இருக்கிறார்கள். தங்களைப் போன்ற தமிழ்ப் பெரு மக்கள் பெருந்தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களைத் தலைவர்களாகப் போட்டு, அதிகாரிகளைச் செயலாளர்களாக நியமிக்க வேண்டும். அப்படி நியமித்தால், அவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்ல வசதியாக இருக்கு மென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கல்வித் துறையிலிருந்து இந்த முறை வந்திருக்கும் அருமையான அறிவிப்புகளுக்காக என்னுடைய பாராட்டுதல்களையும், வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்து, கல்வி அமைச்சரவர்களின் முயற்சி வெல்க என்று சொல்லி, அமைகிறேன்.

*** திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம் :** மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, கல்வி வளர்ச்சிபற்றி எனக்கு முன்னே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் பள்ளிக் கல்வி பற்றியும், கல்லூரிக் கல்வி பற்றியும் வெகுவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் கல்வித் துறையைச் சார்ந்த பல உறுப்பினர்கள் இன்றும், நாளையும் அது பற்றிப் பேச இருக்கிறார்கள். ஆகையால் நான் அவர்களுடைய கருத்துக்களை ஆதரித்து, "தமிழ் வளர்ச்சி"

[திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம்] [1978 மார்ச் 15

பற்றி கொடுத்திருக்கிற குறிப்புக்களின்மீது மட்டும் என்னுடைய கருத்துரைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். “தமிழ் வளர்ச்சி இயக்கம்” என்ற தலைப்பிலே முதலாவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது பிற மொழி நூல்களில் சிறந்தவற்றைத் தமிழில் வெளியிடுவதற்கும், அரிய தமிழ் இலக்கியங்களைப் பிற மொழிகளில் வெளியிடுவதற்கும் ஒரு குழு உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிற திட்டம். இதை நான் மன மகிழ்ச்சியோடு பாராட்டுகிறேன். அமரகவி பாரதியார் சொன்னதுபோன்று “சென்றிடுவீர் எட்டுத் திக்கும், கலைச் செல்வம் யாவும் கொணர்ந்து இங்கு சேர்ப்பீர்” என்ற கண்ணோட்டத்தோடு பிற நாட்டின் சிறந்த கலைச் செல்வங்களை இங்கே சேர்க்கவும், “திறமான புலமையெனில் பிற நாட்டார் அதை வணக்கம் செய்தல் வேண்டும்”—என்றதுபோல், நம்முடைய திறமையான புலமையைப் பிற நாட்டுக்காரர்களும் அறியும் வகையில் நம்முடைய அரிய தமிழ் இலக்கியங்களைப் பிற மொழிகளில் வெளியிட இருப்பதையும் நான் மனமார வரவேற்கிறேன். ஆனால் தமிழ் வளர்ச்சி இயக்குநர் அதன் தலைவராகவும், உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத் தலைவர், சென்னை பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த் துறைத் தலைவர், ஆட்சி மொழிக் குழுவின் தலைவர், சாகித்ய அகாடெமியின் மண்டலத் தலைவர் ஆகியோர் இக் குழுவின் உறுப்பினர்களாக இருப்பார்களென்று மட்டும் குறிப்பிடப்

(பிற்பகல் 1-00)

பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில், எனக்கு முன்னே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அறிவழகன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, இந்தக் குழுவிலே தமிழ் நூல்களை ஆய்ந்தறிந்த பேரறிஞர்களாக இருப்பவர்களுள் ஒரு சிலரையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பன்மொழிப் புலவர் அப்பாதுரையார், தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார், ஔவை துரைசாமி, சிலம்புச் செல்வர், இப்படி நடைமுறையிலே தமிழ் இலக்கியங்களோடு தொடர்பு கொண்டவர்களையும் இந்தக் குழுவிலே சேர்த்துக் கொண்டால், மொழி பெயர்க்கத் தகுந்த சிறந்த நூல்களைத் தேர்ந்தெடுக்கப் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, வறுமையில் வாடும் தமிழறிஞர்களுக்கு மாதம் நூறு ரூபாய் ஓய்வூதியம் அளிக்கும் திட்டம். இந்தத் திட்டத்தையும் நான் மனமார வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். இந்தத் திட்டம் 15—1—1978, திருவள்ளுவர் திருநாள் முதல் வழங்கப்படுகிறது என்றும், இதுவரை 5 பேருக்கு வழங்கப் பட்டது என்றும், மேலும் 45 பேர்களைச் சேர்த்து மொத்தம் 50 பேருக்கு வழங்கப்படும் என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நான் அறிந்த வரையிலே அவர்களுக்கு முதல் மாதம் ஜனவரியிலே வழங்கியதோடு சரி. அடுத்து இரண்டு மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. ஆனால் அவர்களுக்கு இன்னும் அந்த ஓய்வூதியம் தொடர்ந்து வழங்கப்படவில்லை என்று அறிகிறேன். இதற்குக் காரணம் ஆணை

1978 மார்ச் 15] [திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம்]

சரியாகப் பிறப்பிக்கப்படவில்லையென்று நினைக்கிறேன். ஏற்கெனவே அறிவிக்கப் பட்ட அவர்களுக்கு தொடர்ந்து வழங்குவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, வறுமையில் வாடும் தமிழறிஞர்களுக்கு ஓய்வூதியம் வழங்கும் இந்தத் திட்டத்திற்காக மீண்டும் என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, கம்பர், வள்ளலார் போன்ற தமிழினச் சான்றோர்களுக்கு நினைவுச் சின்னமாய் சென்னையில் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மைய நிலையம் ஒன்றை ஏற்படுத்த இருப்பதை வரவேற்கின்றேன். இதிலே கம்பருக்கு முன் தோன்றி, தமிழ் இலக்கியத்திற்கு தலை காப்பியம் அளித்த இளங்கோவடிகள், அவருக்கும் முந்திய திருவள்ளுவர் ஆகிய தமிழ்ச் சான்றோர்களிலிருந்தே இந்தத் திட்டத்தைத் தொடங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தப் பண்பாட்டு நிலையத்தில் படிப்பக வசதிகளும் செய்யப்படும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதைத் தொடர்ந்து எந்த அளவுக்கு இப்போதுள்ள நூலகங்கள் உதவுகின்றன என்பதையும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சென்ற மாதத்தில் நூலகங்கள்பற்றி நான் கேட்ட கேள்விக்கு மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் ஒரு விளக்கமான அறிக்கையைக் கொடுத்தார்கள். அந்த அறிக்கையின் அடிப்படையிலேயே சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நூலகம் என்பது தமிழ் நாட்டிலே அதிகமான நூல்களை மக்கள் படிப்பதற்கு உதவுகின்ற வாய்ப்பாக இல்லை என்பதைக் குறையாக இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கையின் கணக்கின்படி 1973-74 ஆம் ஆண்டில் நூலக வரியாக வசூலான தொகை ரூ. 58 இலட்சம். அதிலே நூல்கள் வாங்குவதற்காக செலவிட்ட தொகை ஏறக்குறைய 20 இலட்சம். அதாவது 19 இலட்சத்து 86 ஆயிரம். ஏறக்குறைய வசூல் செய்த தொகையில் பாதி செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. 1975-76 ஆம் ஆண்டிலே நூலக வரியாக வசூலான தொகை ரூ. 59½ இலட்சம். அதிலே ரூ. 12 இலட்சம்தான் நூல்கள் வாங்குவதற்காகச் செலவிடப் பட்டிருக்கிறது. நூல்கள் வாங்குவதற்காகச் செலவிடுவது கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைந்து வந்திருக்கிறது. ஆனால் 1975-76-ல் நூலகங்களின் நிர்வாகத்திற்காகச் செலவு செய்திருப்பது மட்டும் 126 இலட்சம் ரூபாய். இந்தக் கணக்கு "யானை வாங்குவதற்கு ஐந்து பொன், அதற்குத் தீனி வாங்குவதற்கு ஐம்பது பொன்" என்பது போல இருக்கிறது. இது பெரிய தவறு என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். நூலகம் என்பது, ஏராளமான நூல்களை வாங்கி மக்கள் படிக்கச் செய்வதற்குத்தான். நிர்வாகத்திலுள்ள சில அதிகாரிகளுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பதற்காக இல்லை அந்தத் திட்டம். ஆகவே நூலகத்திற்குச் செலவிடுகிற தொகையில்

[திரு. கு. மா. பாலசுப்பிரமணியம்] [1978 மார்ச் 15

உண்மையான நூல்களை வாங்குவதற்காக அதிகம் ஒதுக்க வேண்டும். அதுவும் நாட்டிலே நாளுக்கு நாள் அச்சுக் கூலி, காகித விலை, புத்தகம் தயாரிக்கும் செலவு மிகவும் அதிகமாகும் இந்த நேரத்திலே, சாதாரண மக்கள் விலை கொடுத்து வாங்கிப் படிக்கும் நிலையில் இல்லை. நூலறிவைப் பெருக்க வேண்டுமென்று அரசு விரும்புகிறதென்றால், நூலகங்களில் எல்லாம் ஏராளமான புத்தகங்களைக் கொடுப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். அப்படியின்றி 12 இலட்சம் ரூபாயை நூல் வாங்குவதற்கும், 126 இலட்சம் ரூபாயை நிர்வாகத்திற்கும் செலவு செய்தால், அது நூலக அறிவு வளர்ப்பதற்குப் பயன் படாது. ஆகவே அந்த முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டும். செலவில் சரிபாதி தொகைக்காவது புத்தகங்களை வாங்க வேண்டும்.

புதிய நூலகங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு செலவுத் தொகை என்றும் கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1972-73-க்கு 11 ஆயிரம் என்று கொடுத் திருக்கிறார்கள். ஆனால் 1973-74, 1974-75, 1975-76 ஆகிய ஆண்டுகளுக்கு இந்தத் தலைப்பின் கீழ் ஒன்றுமேயில்லை. வெறும் புள்ளிகளை மட்டும் போட்டிருக் கிறார்கள். இந்த ஆண்டுகளில் புதிய நூலகங்களையே ஏற்படுத்தவில்லை என்று பொருளா என்பது புரியவில்லை.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கப்பாண்டியன் அவர்கள் கூட நூலகங்களில் பணியாற்றுபவர்களுக்குச் சரியாகச் சம்பளம் கிடைக்கவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். புத்தகம் வாங்குவதற்குச் செலவிடுவதைப் போல் பத்து மடங்கு, 126 இலட்சம் ரூபாயை நிர்வாகத்திற்காகச் செலவு செய்தும், சம்பளம் கிடைக்கவில்லையென்றால், அந்தத் தொகை எங்கே போய்ச் சேர்கிறது, என்ன ஆகிறது என்பதை மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இறுதியாக, கல்வித் துறையிலே, உயர்நிலைப் பள்ளியாக இருந்தாலும் சரி, கல்லூரியாக இருந்தாலும் சரி, அதிலே பணியாற்றுகிறவர்களுடைய சில குறைபாடுகளையும், தேவைகளையும் மட்டும் சுட்டிக்காட்டி என்னுடைய உரையை முடிக்க விரும்புகிறேன். நெருக்கடிநிலை காலத்திலே பள்ளியிலும், கல்லூரியிலும் பணியாற்றிய ஆசிரியர்கள் அரசியல் காரணத்திற்காகவும், அரசியல்வாதிகளின் தூண்டுதல் காரணமாகவும் பல்வேறு இடங்களுக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். கணவன் ஒரு பக்கமும், மனைவி ஒரு பக்கமும் தூக்கி எறியப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்போது அந்த நிலை இருந்தது என்பதைப் பற்றி அப்போது பேச முடியாது. இப்போது அப்படியில்லை. கணவனும் மனைவியும் ஒரே இடத்தில் சேர்ந்து பணியாற்ற வேண்டுமென்று நியதி இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். முன்னாளில் இட மாறுதல்கள் செய்திருந்தால், அவர்களை மீண்டும் மாற்றியமைத்து அவர்கள் இருவரும் ஓரிடத்தில் சேர்ந்து வாழ இந்த அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக, தாய்க் குலத்தின் சார்பாக ஒரு வேண்டுகோள். இந்தக் கல்வித் துறையிலே பணியாற்றுகிற கல்லூரி ஆசிரியைகள், பள்ளி ஆசிரியைகள், பேறுகால விடுமுறையை இப்போது எடுப்பதேயில்லை. மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் விசாரித்துப் பார்த்தால் தெரியும். பேறுகால விடுப்பை அவர்கள் பயன்படுத்துவதே இல்லை. இதற்குக் காரணம், பேறுகால விடுமுறைக்குப் பின் அவர்கள் மீண்டும் பணியில் சேரும்போது, அவர்களுக்குப் பழைய இடம் கிடைப்பதில்லை. அவர்களை வேறு எங்கேயோ மாற்றிவிடுகிறார்கள். கைக் குழந்தையோடு வேறு ஊருக்குப் போய் புதிதாகக் குடியேறுவது என்பது மிகத் தொல்லையாக இருக்கிறது. இந்தத் தொல்லைக்கு அஞ்சி அவர்கள் வேறு ஏதாவது லீவு போட்டு, சம்பளத்தை இழந்தாலும் பரவாயில்லை என்று வேறு லீவு கேட்டு குழந்தையைப் பெற்று எடுக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் மாறுதலை ஏற்படுத்த வேண்டும். தாய்க் குலத்தைப் போற்றுகிற நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே இதை நிச்சயமாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பேறுகால விடுமுறை முடிந்து மீண்டும் பணிக்குச் சேர வந்தால், அவர்கள் முன்பு எந்த இடத்தில் பணிபுரிந்தார்களோ அந்த இடத்திலேயே வேலை செய்ய வாய்ப்பளிக்கப்படும் என்ற உறுதியை நிச்சயமாக அரசு அறிவிக்க வேண்டும். இடைக்காலத்திலே தற்காலிகமாகத்தான் அங்கே பணியாளர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்றும், பழையவர்கள் மீண்டும் பணியில் சேரும்போது, அதே இடம் வழங்க வேண்டும் என்றும் வாக்குறுதி அளிக்கும் முறையில் கண்டிப்பான உத்தரவை அரசு வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளு கிறேன். தாய்க் குலத்தினரின் இந்தக் கோரிக்கையை ஆதரித்து மற்ற உறுப்பினர்களும் பேசுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு, நான் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி இதோடு நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் நாளை காலை 10-30 மணிக்குக் கூடும்.

[பிற்பகல் 1-09]

பின்னர், அவை ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

7. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. *Statutory Rules and Orders.*

295. Notification issued with G.O. Ms. No. 1612, Rural Development and Local Administration, dated the 4th October 1977 in regard to division of the Madurai City into sixty-five wards, to take effect on and from the date of the next ordinary

elections. [Laid on the table of the House under section 432(2) of the Madurai City Municipal Corporation Act, 1971 (Tamil Nadu Act 15 of 1971)].

296. Notification issued with G.O. Ms. No. 105, Agriculture, dated the 24th January 1978 in regard to declaration of the area of Avalurpettai market in South Arcot district to be a notified market area in respect of groundnut, gingelly, paddy and sugarcane jaggery in all forms. [Laid on the table of the House under section 29(4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959)].

297. Notification issued with G.O. Ms. No. 306, Housing, dated the 27th April 1977 in regard to certain amendments to the Special rules for the Tamil Nadu Slum Clearance Board Non-Technical Subordinate Service Rules, 1972. [Laid on the table of the House under section 72(2) of the Tamil Nadu Slum Areas (Improvement and Clearance) Act, 1971 (Tamil Nadu Act 11 of 1971)].

298. Notification issued with G.O. Ms. No. 3360, Home, dated the 16th December 1977 in regard to an amendment to rule 10 of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Rules, 1974. [Laid on the table of the House under section 25(2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1974 (Tamil Nadu Act 13 of 1974)].

299. Notification issued with G.O. Ms. No. 50, Home (Courts-I), dated the 6th January 1978 in regard to an amendment to rule 3 of the Tamil Nadu Hindu Marriages (Registration) Rules, 1967. [Laid on the table of the House under section 8(3) of the Hindu Marriage Act, 1955 (Central Act 25 of 1955)].

300. Notification issued with G.O. Ms. No. 58, Co-operation, dated the 1st February 1977 in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Money-Lenders Rules, 1959. [Laid on the table of the House under section 22(3) of the Tamil Nadu Money-Lenders Act, 1957 (Tamil Nadu Act XXVI of 1957)].

301. Notification issued with G.O. Ms. No. 143, Agriculture, dated the 31st January 1978 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Rules, 1962. [Laid on the table of the House under section 29(4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959)].

1978 மார்ச் 15]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

* 57. Progress of Education in Tamil Nadu. (English and Tamil).

* 58. Performance Budgets on School Education. Collegiate Education and Technical Education for 1978–79. (English).

£ 59. Policy Note on Social Welfare, 1978–79. (English and Tamil).

£ 60. Performance Budget on Social Welfare for the year 1978–79. (English).

£ 61. Demand No. 47—Information, Tourism and Film Technology, 1978. (English and Tamil).

£ 62. Housing in Tamil Nadu for the year 1978–79. (English and Tamil).

£ 63. Demand No. 49—Capital Outlay on Public Health Sanitation and Water Supply for the year 1978–79. (English and Tamil).

£ 64. Policy Note on Urban Development for the year 1978–79. (English and Tamil).

£ 65. Policy Note on Agriculture. (English and Tamil).

£ 66. A Review on the Tamil Nadu Agro Industries Corporation Limited for the year 1977–78. (English and Tamil).

£ 67. A Review on the Tamil Nadu State Farms Corporation for the year 1977–78. (English and Tamil).

£ 68. Performance Budget on Agriculture for the year 1978–79. (Tamil).

£ 69. Policy Note on Department of Correctional Administration for the year 1978–79. (English and Tamil).

£ 70. Demand No. 4—General Sales Tax and other Taxes and Duties. (English and Tamil).

£ 71. A Review of the activities of Home (Prohibition and Excise) Department during 1977–78. (English and Tamil).

£ 72. Policy Note on Industrial Growth in Tamil Nadu Handloom and Textiles, 1978–79.

* Sent by post to all M.L.Cs. on 6th March 1978.

£ Circulated to all M.L.Cs. on 14th March 1978.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

£ 73. Performance Budget on Directorate of Handlooms and Textiles for the year 1978–79. (English and Tamil).

£ 74. Demand No. 5—Stamps Administration. (English and Tamil).

£ 75. Policy Note on Dairy Development Department and Milk Supply Schemes, 1978–79. (English and Tamil).

£ 76. A Review on the Tamil Nadu Dairy Development Corporation for the year 1977–78. (English and Tamil).

£ 77. A Review of the activities of the Public Works Department (Buildings Branch) for the year 1977–78. (English and Tamil).

£ 78. Performance Budget on Public Works Department for the year 1978–79. (English and Tamil).

£79. Policy Note on Community Development and Panchayat Development. (English and Tamil).

80. Return of Assets of Thiru R. V. Soundararajan, Member of the Tamil Nadu Legislative Assembly as on 31st March 1977, placed on the Table in pursuance of the Resolution passed by the Tamil Nadu Legislative Assembly on the 27th August 1969.

81. Twenty-seventh Report of the Committee on Government Assurances.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1978 மார்ச் 15]

இணைப்பு

[24 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 6-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

தமிழ் நாட்டில் கல்வி வளர்ச்சி.

(1978-79 வரவு-செலவு மதிப்பீடு.)

I தோற்றுவாய்.

கல்விச் செலவும் மாநில வரவு-செலவுத் திட்டமும்

கல்விக்காக 1978–79ஆம் ஆண்டில் ரூ. 176 கோடி (''மானியக் கோரிக்கை 17—கல்வி'' யின் கீழ்) நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்தொகை 1978–79-ல் வருவாய்க் கணக்கில் ஆகும் மொத்தச் செலவான ரூ. 727 கோடியில் 24 விழுக்காடாகும். வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் மற்றெல்லாத் துறைகளைக் காட்டிலும் கல்வித் துறைக்கே அதிகத் தொகை அளிக்கப்பட்டுள்ளது. கல்வி மானியத்தின் கீழ் 1975–76-ல் ரூ. 123 கோடியும் 1976–77-ல் ரூ. 143 கோடியும் செலவாயின. 1977–78-க்கான திருத்த மதிப்பீடு ரூ. 169 கோடியாகும். இதிலிருந்து கல்விச் செலவு தொடர்ந்து உயர்ந்து கொண்டே வருகிறது என்பது தெரியவரும்.

2. கல்வி மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் 1978–79 வரவு-செலவு மதிப்பீட்டில் பல்வேறு நிலைக் கல்விப் பணிகளுக்கும் செய்துள்ள நிதி ஒதுக்க விவரங்கள் வருமாறு :—

	1978–79 வரவு-செலவு மதிப்பீடு		
	திட்டமல்லாத செலவினம்.	திட்டச் செலவினம்.	மொத்தம்.
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)		
277. கல்வி—			
1. தொடக்கக் கல்வி.	77,69	4,71	82,40
2. உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி ..	54,25	4,43	58,68
3. கல்லூரிக் கல்வி ..	21,20	1,62	22,82
4. சிறப்புக் கல்வி ..	67	51	1,18

[1978 மார்ச் 15

5. தேசிய மாணவர் படை, விளையாட்டு முதலியவை.	1,41	24	1,65
6. பிற இனங்கள்	1	..	1
7. தொழில் நுட்பக் கல்வி ..	5,21	1,03	6,24
மொத்தம்—277. கல்வி.	1,60,44	12,54	1,72,98
278. கலை, பண்பாடு.	22	17	39
தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி ..	6	8	14
ஆவணக் காப்பகமும் அரும் பொருட் காட்சி சாலைகளும் ..	27	1	28
பொது நூலகங்கள்.	1,30	2	1,32
	1,85	28	2,13
288. சமூகப் பாதுகாப்பும் நலனும் (ஊனமுற்றோருக்கான பள்ளிகள் முதலியன) ..	38	2	40
Recoveries	18	..	18
மொத்தம் மானியக் கோரிக்கை "17. கல்வி."	1,62,85	12,84	1,75,69

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1978 மார்ச் 15]

3. கல்வி வளர்ச்சிக்காகச் செய்யப்பட்டுள்ள மேற்கண்ட நிதி ஒதுக்கங்கள் தவிர, பள்ளி, கல்லூரி கட்டிடங்கள் கடன்கள் முதலியவற்றிற்காக பிற கோரிக்கைகளின் கீழ் 1978–79-ல் செய்யப்பட்டுள்ள நிதி ஒதுக்கம் வருமாறு :—

	திட்டத்தின் கீழ் வராத செலவு.	திட்டச் செலவு.	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)		
பொதுக் கல்வி.			
(அ) வருவாய்க் கணக்கில் செலவு—			
314. சமுதாய வளர்ச்சிப் பணிகள்—ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிக் கட்டிடங்கள்	..	75	75
சமூகக் கல்வி	..	8	8
மானியக் கோரிக்கை 37—பொதுப் பணி—			
அரசுப் பள்ளிக் கட்டிடங்கள்	3	11	14
266. தனியார் மற்றும் உள்ளாட்சி மன்ற ஆசிரியர்களுக்கு ஒய்வூதியம் ..	5,17	..	5,17
(ஆ) வருவாய்க்கணக்கின் கீழ் வராத செலவு—			
477. கல்வி, கலைகள், பண்பாடு ஆகியவற்றிற்கான மூலதனச் செலவு—அரசுப் பள்ளிகள், கல்லூரிகளுக்குக் கட்டிடங்கள்	1	4,62	4,63
767. கடன்கள்—தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குத் திருமணக் கடன் ..	1	..	1
677. தேசிய கடன்படிப்புதவித் தொகைகள் ..	45	..	45
மொத்தம்—பொதுக் கல்வி.	5,67	5,56	11,23

(1)	திட்டத்தின் கீழ் வராத செலவு (2)	திட்டச் செலவு. (3)	மொத்தம். (4)
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)		
தொழில் நுட்பக் கல்வி.			
477. அரசு தொழில் நுட்பக் கல்வி நிலையக் கட்டிடங்களுக்கான மூலதனச் செலவு ..	..	11	11
677. தொழில் நுட்பக் கல்வி மாணவர்களுக்குக் கடன்கள்	9	..	9
மொத்தம்—தொழிற் கல்வி ..	9	11	20
மொத்தம்—பொதுக் கல்வியும் தொழிற் கல்வியும்.	5,76	5,67	11,43

மேற்சொன்ன நிதி ஒதுக்கங்கள் அனைத்தும் கணக்கிற் கொள்ளப்பட்டால் 1978–79ல் கல்விக்காகச் செலவிடப்படும் தொகை ரூ. 187 கோடியாகும்.

4 (i) அரிசனங்கள் மற்றும் பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலப் பள்ளிகள், விடுதிகள், அரிசனங்கள், பழங்குடி வகுப்பினர் பின்தங்கிய வகுப்பினரைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்குப் படிப்பு உதவித் தொகைகள் முதலியவற்றிற்கான செலவும் சீர்திருத்தப் பள்ளிகள், தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்கள் போன்றவற்றிற்கான செலவுகள் மேற்படி செலவினங்களின் கீழ் வாரா. இந்த இனங்களின் மொத்தச் செலவு சுமார் ரூ. 25 கோடியாகும்.

(ii) மருத்துவக் கல்வி, வேளாண்மைக் கல்வி, கால் நடை மருத்துவக் கல்வி ஆகியவற்றிற்கு, அந்தந்தத் துறைகளின்கீழ் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் தனித்தனியாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதி மொத்தம் சுமார் ரூ. 10 கோடி. மேற்கண்ட இரு இனங்களுக்கு ஆகும் செலவையும் (ரூ. 25 கோடியும், ரூ. 10 கோடியும்) கணக்கில் கொண்டால்' 1978–79-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் கல்வி வளர்ச்சிக்கான மொத்தச் செலவு சுமார் ரூ. 222 கோடியாக இருக்கும்.

1978 மார்ச் 15]

5. எல்லாத் தலைப்புகளின் கீழும் (277. கல்வி, 477. கல்வி மூலதனச் செலவு, 677கடன் முதலியன) கல்வியின் பல்வேறு துறைகளுக்கு 1978-79ஆம் ஆண்டில் செய்யப்படும் திட்டச் செலவு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. (கூட்டல் குறிக்குப் பின்னர் உள்ள இலக்கங்கள் மத்திய அரசு பொறுப் பேற்கும் திட்டங்களுக்கான செலவினைக் குறிக்கும்).

	பொறுப் பேற்ற செல வினம்.	1978—79-ல் புதியதாக ஒப்பளிப்பு வழங்கும் செல வினங்கள்.	மொத்தம்.
	(1)	(2)	(3)
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)		
பொதுக்கல்வி—			
(1) பள்ளிக் கல்வி	12,21 (+)14	1,18	13,39 (+)14
(2) கல்லூரிக் கல்வி	1,70 (+)77	40	2,10 (+)77
	13,91 (+)91	1,58	15,49 (+)91
தொழில் நுட்பக்கல்வி	75 +23	20	95 +23
சத்துணவு—நண்பகல் உணவு.	16	6	22
கலைப்பணிகள் ..	21 (+) 4	7	28 (+) 4
	15,03 (+)1,18	1,91	16,94 (+)1,18

கல்வியை மாநிலப் பட்டியலுக்கு மீண்டும் மாற்றுதல்.

8. இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் 42-வது திருத்தத்தின் மூலம் மாநிலப் பட்டியலில் இருந்து பொதுப்பட்டிய லுக்கு மாற்றப்பட்டுள்ள கல்வி பற்றிய அதிகாரத்தை மறுபடியும் முன்பு போலவே மாநிலங்களுக்கு மாற்ற வேண்டுமென்பது பெரும்பாலோர் கருத்து. அனைத்து

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

நிலைமைகளையும் தீர ஆலோசித்துத்தான் இந்திய அரசியல் சட்டம் வகுக்கப்பட்டபொழுது கல்வி, மாநிலப் பட்டியலில் வைக்கப்பட்டது. கல்வி, மாநிலப் பட்டியலில் தான் இருக்க வேண்டும் என்பதே கல்வி வல்லுநர் அனைவரின் கருத்தாகும். கோத்தாரி கல்வி ஆணைக்குழுவின் கருத்தும் அதுவே.

9. மத்திய மந்திரிசபை கலந்து ஆலோசித்து கல்வியை மாநிலப் பட்டியலுக்கு மாற்ற முடிவெடுத்த பின்னர் இப்பொழுது அது மறு பரிசீலனை செய்யப்படுவதாகத் தெரிய வருகிறது. கல்வியைப் பொதுப் பட்டியலில் வைத்திருப்பது விரும்பத்தகாத விளைவுகளை உண்டாக்கும், கல்வி வளர்ச்சியைப் பாதிக்கும்.

10. ஆகவே, முதலில் செய்த முடிவுப்படியே கல்வி பற்றிய அதிகாரத்தை மீண்டும் மாநிலப்பட்டியலுக்கு மாற்றுவதற்கு வேண்டிய திருத்தத்தை மைய அரசு கொண்டு வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இவ்விஷயத்தில் இம்மன்றத்தின் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இவ்வரசின் கருத்தை ஆதரிப்பார்கள் என்று நம்புகின்றேன்.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

II. பள்ளிக் கல்வி

(i) பொது.

1. கல்விச் செலவில் பெரும் பகுதி பள்ளிக் கல்விக்குத்தான் ஆகிறது. 1978–79 ஆம் ஆண்டில் கல்வி மானியத்திற்கான ரூ. 176 கோடியில், பள்ளிக் கல்விக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை சுமார் ரூ. 141 கோடியாகும்.

2. தமிழ் நாட்டில் 1977–78-ல் (1977ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 1-ந் தேதி அன்று இருந்தவாறு) பள்ளிக்கூடங்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் ஆகிய புள்ளி விவரங்கள் வருமாறு :—

பள்ளிக்கூடங்கள்.	எண்ணிக்கை.			மாணவர்கள். (இலட்சத்தில்)	ஆசிரியர்கள்.
(1)	(2)			(3)	(4)
உயர்நிலைப் பள்ளிகள்—					
சாதாரணப் பள்ளிகள் ..	2,912	அரசு	1,928	17·26	68,698
		நகராட்சி	123		
		தனியார்	861		
ஆங்கிலோ—இந்தியப் பள்ளிகள் CBSE ISC பள்ளிகள். மெட்ரிகுலேஷன் பள்ளிகள் முதலியவை.	146	ரயில்வே, மைய அரசு	17		
		தனியார்	129	1·05	4,341
	3,058			18·31	73,039

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள்—	5,709	அரசு	248	24·35	68,794
		நகராட்சி	389		
		ஊராட்சி ஒன்றியம்	3,110		
		தனியார்	1,962		
தொடக்கப் பள்ளிகள்—	27,395	அரசு	1,413	41·50	1,11,184
		நகராட்சி	1,058		
		ஊராட்சி ஒன்றியம்.	19,921		
		தனியார்	5,003		
பெரு மொத்தம் ...	36,162			84·16	2,53,017
				(மாணவர்கள் 48·61 இலட்சம்; மாணவியர் 35·55 இலட்சம்).	(ஆசிரியர்கள் 1,55,619 ஆசிரியைகள் 97,398).

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

பள்ளிக்கூடங்கள்.	எண்ணிக்கை.	மாணவர்கள்.	ஆசிரியர்கள்.
(1)	(2)	(3)	(4)
ஏனைய நிறுவனங்கள்—			
இளஞ்சிறார் பள்ளிகள் ..	40	5,300	131
கீழ்த்திசைப்பள்ளிகள் ..	17 (12 சம்ஸ்கிருதம் —5 அராபிக்)	2,500	167
சைனிக் பள்ளி, அமராவதி நகர்.	1	540	—
ஊனமுற்றவருக்கான பள்ளிகள்.	40 (பார்வையற்றவருக்கு 18; காது கேளாதவருக்கு 19: மற்றவருக்கு 3).	3,700	335
ஆசிரியர் பயிற்சி பள்ளிகள்.	80	2,600	317
கைத்தொழில் பயிற்சி மையங்கள்.	7	500	40

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1978 மார்ச் 15

3. தமிழ்நாட்டில் 1976—77, 1977—78-ம் ஆண்டுகளில் பள்ளிகளில் சேர்ந்து பயின்று வந்த மாணவ மாணவியர் விவரங்கள் வறுமாறு :—

	1976—77.	1977 78
(அ) 6—11 வயது தொகுதிச் சிறுர்கள் (தொடக்க, உயர் தொடக்க பள்ளிகளில் 1—5 வகுப்புகள்).		
பள்ளியில் சேர்க்கப்பட்ட மாணவர்கள் (இலட்சத்தில்) ..	57.52	59.85
மொத்த எண்ணிக்கை (இலட்சத்தில்)	63.16	64.07
(5-லிருந்து 10 முடிய ஆறு வயதுத் தொகுதிகள்).		
விழுக்காடு (சதவீதம்) ..	91.7	93·4
(ஆ) 11—14 வயதுத் தொகுதி (உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளிலும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் 6—8 வகுப்புகள்).		
பள்ளியில் சேர்க்கப்பட்ட மாணவர்கள் (இலட்சத்தில்) ..	15.50	16.38
மொத்த எண்ணிக்கை (இலட்சத்தில்)	28.42	28.83
விழுக்காடு (சதவீதம்) ..	54.4	56.8
(இ) 14—17 வயதுத் தொகுதி (உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 9—11 வகுப்புகள்).		
பள்ளியில் சேர்க்கப்பட்ட மாணவர்கள் (இலட்சத்தில்) ..	8·02	7·93
மொத்த எண்ணிக்கை (இலட்சத்தில்)	23·46	23·80
விழுக்காடு (சதவீதம்) ..	34·1	33·4

[1978 மார்ச் 15

1977—78-ல் 11-ம் வகுப்பில் புதிய பாடத்திட்டம் அமுலுக்கு வந்தபடியால் 1977 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. எழுதித் தோல்வியுற்ற மாணவர்களுள் எவரையும் 1977—78-ல் பதினோரும் வகுப்பில் இரண்டாம் தடவையாகப் பயில அனுமதிக்க இயலவில்லை. 1977—78ல் 14—17 வயதுத் தொகுதி மாணவர் எண்ணிக்கை குறைந்ததற்கு இது முக்கியமான காரணமாகும்.

4. 1978—79 ஆம் ஆண்டில் 1,000 இடைநிலை (செகண்டரி கிரேடு) ஆசிரியர் பதவிகளும், (உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கும் சேர்த்து) 200 உடற் பயிற்சி ஆசிரியர் பதவிகளும்; உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு 200 முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர் பதவிகளும் புதிதாக ஏற்படுத்தப்படும்.

5. தமிழ்நாட்டில் உள்ள 2½ லட்சம் ஆசிரியர்களோடும் பள்ளிக் கல்வித்துறை நல்ல தொடர்பு வைத்திருக்க வகை செய்து "தமிழ்நாட்டில் கல்வி" என்னும் பெயரில் ஒரு காலாண்டு இதழ் ஒன்றை வெளியிட அரசு ஏற்பளித்துள்ளது. பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் தலைமையில் உள்ள ஆசிரியர் குழு ஒன்று அதை வெளியிடும். தமிழ், ஆங்கிலம் இரு மொழியிலும் கட்டுரைகளை அது வெளியிடும். கல்வி, நிருவாக விஷயங்களைப் பற்றிய செய்திகளைத் தெரிவிக்கும். அவ்வப்பொழுது தெரியவரும் ஆராய்ச்சி முடிவுகளை வெளியிடும் அரசாணைகள், கல்வி இயக்குநர் அலுவலக நடைமுறைகள் ஆகியவற்றுள் முதன்மை வாய்ந்தனவற்றின் சுருக்கங்களும் இடம்பெறும். ஆசிரியர்கள், அதிகாரிகள் ஆகியோர் எழுதும் கட்டுரைகளையும் வெளியிடும். பள்ளிக்கல்வி, அரசுத் தேர்வு, மாநில கல்வி ஆராய்ச்சி பயிற்சி நிறுவனம், பள்ளி சாராக் கல்வி, கல்லூரிக் கல்வி (தேவையானல் பிறவகைக் கல்விகளோடு தொடர்புடைய வேறு துறைகள்) ஆகிய பல துறைகளுக்கும் பொதுவாக இவ்விதழ் பயன்படும்.

6. தற்பொழுது பெற்றோர்—ஆசிரியர் சங்கம் வெளியிடும் "செய்தி", தமிழ்நாடு சாரண சாரணியர் சங்கத்தின் இதழ் போன்றவையெல்லாம் மேற்சொன்ன பொது இதழுடன் இணைக்கப்படும். அரசுத்தேர்வு இயக்குனர் நடத்தும் தேர்வுகளைப் பற்றிய விவரங்களும் அவ்விதழில் அவ்வப்பொழுது வெளிவரும். இன்னும் சில காலம் கழித்து தேவையானல் மூன்று மாதங்களுக்குக் குறைந்த இடைவெளியில் அந்த இதழ் வெளியிடுவது குறித்துக் கருதப்படும்.

(ii) தொடக்கக் கல்வி.

மாணவர் சேர்க்கை—

1. மேலே குறிப்பிட்டபடி 6—11 வயதுத் தொகுதிச் சிறுர்களில் 93·4 விழுக்காட்டினரும், 11—14 வயது தொகுதிச் சிறுரில் 56.8 விழுக்காட்டினரும் இதுவரை பள்ளிகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர். 1977—78ஆம் ஆண்டில் இவ்விரு வயதுத் தொகுதிகளின்கீழ் 3 .21 இலட்சம் மாணவ, மாணவியர் கூடுதலாகச் சேர்க்கப்பட்டனர். 1977—78 ஆம் ஆண்டில் இருந்து 33,104 தொடக்கப் பள்ளிகளில் படித்த மொத்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 65 .85 இலட்சமாகும். வேலை பார்த்த ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை 1,79,978 ஆகும். ஆசிரியர், மாணவர் விகிதம் 1:37 ஆகும்.

2. தொடக்கப்பள்ளியில் சேரும் மாணவ மாணவியர் தொடர்ந்து படிக்காமல் இடையிலேயே பெரும் எண்ணிக்கையில் பள்ளியிலிருந்து நின்றுவிடும் நிலையை மாற்ற அரசு முனைந்துள்ளது. தற்பொழுது இம்மாநிலத்திலுள்ள பள்ளிகளில் எந்த அளவுக்கு இந்தப் பிரச்சினை உள்ளது என்பதைப் பின்வரும் புள்ளிவிவரங்கள் காட்டும்:—

ஆண்டு.		வகுப்பு.	மொத்த மாணவர். (இலட்சத்தில்.)
1972—73		1	13 .86
1973—74		2	12 .62
1974—75		3	11 .18
1975—76		4	9 .55
1976—77		5	8 .03

இவற்றிலிருந்து முதல்வகுப்பில் சேரும் மாணவர்களுள் 58 விழுக்காட்டினரே 5 ஆம் வகுப்பு வரை தொடர்ந்து படிக்கின்றனர் என்பதும் மீதி 42 விழுக்காட்டினரும் இடையிலேயே பள்ளியை விட்டு நின்றுவிடுகின்றனர் என்பதும் தெளிவாகும்.

3. தொடக்கப்பள்ளி நண்பகல் உணவுத் திட்டம், இலவசமாகப் புத்தகங்களும், கற்பலகைகளும் வழங்கும் திட்டம் போன்றவை மாணவ, மாணவியர் பள்ளியை விட்டு இடையில் நின்று விடாமல் தொடர்ந்து படிக்கச் செய்ய வேண்டுமென்ப

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1978 மார்ச் 15]

மதயும் நோக்கமாகக் கொண்டவை. இவற்ருேடு (கல்வி சுல்லுநர்கள் கருத்தைப் பின்பற்றி) தொடக்கப் பள்ளிகளில் முதல் சில வகுப்புகளிலாவது ஆண்டிறுதித் தேர்வில் மாணவர்கள் எவரையும் தோல்வியுறச் செய்யாமலிருப்பதும் ஓரளவு பரிகாரமாகும். ஆந்திரப் பிரதேசம், கேரளா முதலிய மாநிலங்களில் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே, முதல் சில வகுப்புகளில் மாணவர்களைத் தோல்வியுறச் செய்யக் கூடாது என்ற நிலை செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. 1977–78 முதல் இம்மாநிலத்திலும் 1–3 வகுப்புகளில் மாணவர்கள் அனைவரையும் மேல்வகுப்பிற்கனுப்பும் முறையைச் செயல் படுத்த இவ்வரசு கருதியுள்ளது. அதாவது, எடுத்துக் காட்டாக, 1977–78ஆம் ஆண்டில் 1/2/3 வகுப்புகளில் பயில்வோர் அனைவரும் 1978–79-ம் ஆண்டில் 2/3/4 வகுப்புகளுக்கு அனுப்பப்படுவர். அதே நேரத்தில் கீழ்வகுப்புகளில் புகட்டப்படும் கல்வியின் தரம், நல்ல முறையில் இருக்கும்படி பார்த்துக் கொள்ளவும், அவ்வகுப்புகளில் பயிலும் மாணவர்களின் படிப்பறிவு வளர்ச்சியை அவ்வப்பொழுது மதிப்பிட்டு, கவனம் தேவையான மாணவர்களுக்கு கூடுதல் கவனம் செலுத்திட செய்யவும், தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

4. தொடக்கப் பள்ளிகளில், அறிவியல் போதனையை மேம்படுத்தும் பொருட்டு பாடத்திட்டம் திருத்தியமைக்கப் பட்டுள்ளது. அறிவியல் சாதனங்கள் வாங்குதற் பொருட்டு ஒவ்வொரு தொடக்கப் பள்ளிக்கும் முன்னூறு ரூபாயும் ஒவ்வொரு உயர் தொடக்கப் பள்ளிக்கும் ஆயிரம் ரூபாயும் உதவித் தொகையாக வழங்கப்படுகின்றன. இதுவரை இதன் மூலம் 12,620 தொடக்கப் பள்ளிகளும், 3,830 உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளும் பயனடைந்துள்ளன. 1978–79ல் மேலும் 150 உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள் பயனடையும்.

நண்பகல் உணவுத் திட்டம்—

5. அனைத்துத் தொடக்கப் பள்ளிகளிலும் நடைமுறையில் உள்ள நண்பகல் உணவுத் திட்டம், பள்ளிகளில் மாணவர் சேர்க்கையை உயர்த்துவதிலும், மாணவர் தொடர்ந்து பள்ளிக்கு வரும்படி செய்வதிலும் சிறந்த இடத்தைப் பெறுகிறது. இப்பள்ளிகளில் பயில்கின்ற மாணவர் தொகையில் மூன்றில் ஒரு பங்காகிய—மிகவும் ஏழைக்குடும்பங்களிலிருக்கின்ற மாணவர்கள் இத்திட்டத்தால் நற்பயன் பெறுகின்றனர். தொடக்க-உயர் தொடக்க நிலைப் பள்ளிகளில் 1–8 வகுப்புகளில் பயிலும் ஏறத்தாழ 20.25 இலட்சம் மாணவர்களுக்கு இத்திட்டத்தின்கீழ் நண்பகல் உணவு வழங்கப் படுகிறது. அரிசன நலத் துறை நடத்திவரும் பள்ளி

1978 மார்ச் 15]

களில் பயிலும் சுமார் 1.65 இலட்சம் மாணவரும் இவ்வெண்ணிக்கையில் அடங்குவர். 1978—79ஆம் ஆண்டில் நண்பகல் உணவுத் திட்டத்திற்காக ஏறத்தாழ ஐந்து கோடி ரூபாய் செலவிடப்படும். நண்பகல் உணவுத் திட்டத்திற்காக மாநில அரசு ஒரு மாணவனுக்கு நாளைக்கு 10காசு வீதம் ஆண்டுக்கு 200 நாட்களுக்கு மானியம் அளிக்கிறது. உள்ளாட்சி மன்றங்கள் ஒரு மாணவனுக்கு நாளைக்கு 5 காசு வீதம் ஆண்டுக்கு 200 நாட்களுக்கு உதவித் தொகை அளிக்க வேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. 'கேர்' நிறுவனத்திலிருந்து இலவசமாக ஆண்டுதோறும் கிட்டும் சுமார் 20,000 டன் உணவைத் தொடக்கப்பள்ளி நண்பகல் உணவுத் திட்டம் பயன்படுத்துகிறது.

6. நவீன அடுப்புகளில் சுகாதார முறைப்படி சமைக்கப் பெற்றுச் சுற்றுப்புறங்களிலுள்ள பள்ளிகட்கு மூடப்பட்ட வண்டிகளில் உணவு எடுத்துச்சென்று வழங்கும் மையச் சமையற்கூடத் திட்டம் செங்கற்பட்டு தென் ஆர்க்காடு, வட ஆற்க்காடு ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களில் செயல்பட்டு வருகிறது .இம்மாவட்டங்களில் இயங்கிவரும் 97 சமையற்கூடங்களும் கேர் நிறுவனத்தாரின் 2 கோடி ரூபாய் நிதியுதவியுடன் நிறுவப்பட்டவையாகும். இம் மவட்டங்களில் சுமார் 4 இலட்சம் மாணவர்கட்கு அவை பகல் உணவு வழங்கி வருகின்றன். மைய சமையற்கூடங்களிலிருந்து பள்ளிகட்கு உணவை எடுத்துச்சென்று வழங்க 224 உந்துவண்டிகளையும் 'கேர் நிறுவனம் வழங்கியுள்ளது. இந்த பெட்ரோல் வண்டிகள் பயன்படாத வகையில் பழுதாகும்போது புதிதாக வாங்கும் வண்டிகளை டீசல் வண்டிகளாக வாங்கினால் செலவு குறையும். ஆகையால் அவ்வாறே படிப்படியாகச் செய்யப்பட்டு வருகிறது. 1976—77லும் 1977-78லும் 23 டீசல் வண்டிகள் வாங்கப்பட்டன. 1978-79-ல் 10 டீசல் வண்டிகள் வாங்கப்படும். இவ்வண்டிகளையும், சமையல் சாதனங்களையும் பழுது பார்க்க 'கேர்' நிறுவன்த்தின் உதவியுடன் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள விக்கிரவாண்டியில் ரூ. 15 இலட்சம் செலவில் அமைக்கப்பட்ட ஒரு பணிமனை செயல்பட்டு வருகிறது.

7. நண்பகல் உணவுத் திட்டத்திற்குத் தேவையான உணவுப் பொருள்களைச் சீராகச் சேமித்து அவ்வப்பொழுது வழங்கிட 'கேர்' நிறுவன உதவியுடன் ஏறத்தாழ ரூ. 3 இலட்சம் செலவில் வட்டாரக் கிடங்குகள் எட்டும், அடையாற்றில் மையக் கிடங்கு ஒன்றும் கட்டப்பட்டுள்ளன.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

இலவச புத்தகங்கள் வழங்குதல்—

8. 1—3 வகுப்புகளில் பயில்வோரும், நண்பகல் உணவு பெறுவோருமான ஏழை மாணவர்களுக்கு முதல் வகுப்பில் பாடப் புத்தகங்களும், சிலேட்டும், இரண்டு, மூன்று வகுப்புகளில் பாடப் புத்தகங்களும் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. இத் திட்டத்தின்கீழ் ஆண்டுதோறும் 12 இலட்சத்திற்கும் அதிகமான மாணவர்கள் பயனடைந்து வருகின்றனர். 1972–73-ம் ஆண்டிலிருந்து பாடநூல்கள் தருவதற்கு ஆகும் செலவினைத் தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனமே தனது நிதியிலிருந்து ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. இதற்காகப் பாடநூல் நிறுவனம் ஆண்டுதோறும் ரூ. 25 இலட்சம் செலவிட்டு வருகிறது. முதல் வகுப்பு மாணவர்கட்குச் சிலேட்டுகள் இலவசமாக வழங்கும் வகையில் 1978–79இல் ரூ. 3 இலட்சத்தை மாநில அரசு செலவிடும்.

தொடக்கப்பள்ளிக் கட்டிடங்கள்—

9. பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டுதற் பொருட்டு உள்ளாட்சி நிறுவனங்கட்கும் தனியார் நிறுவனப் பள்ளிகட்கும் மானியம் வழங்கப்படுகிறது. 1974–75லிருந்து தொடக்கப் பள்ளி கட்டிட மானியம் ரூ. 10,000, ரூ. 17,000 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. நிருவாகத்தினர் தர வேண்டிய குறைந்தபட்ச பங்குத் தொகையும் ரூ. 5,000, ரூ. 8,000ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. 1978–79இல் நகராட்சி மற்றும் தனியார் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு கட்டட மானியம் தர ரூ. 4 இலட்சமும் அரசுத் தொடக்கப் பள்ளி கட்டிடங்களுக்காக ரூ. 11 இலட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. 1978–79இல் ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளி கட்டிடங்களுக்காக ரூ. 75 இலட்சம் சமுதாய வளர்ச்சித் துறையின் வரவு–செலவுத் திட்டத்தின்கீழ் செலவிடப்படும்.

உள்ளாட்சி மன்றப் பள்ளிகள்—

10. தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஏறத்தாழ 33,000 தொடக்கப் பள்ளிகளுள் ஏறத்தாழ 29,000 பள்ளிகள் ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் அமைந்துள்ளன. அந்த 29,000 பள்ளிகளில் 23,000 பள்ளிகளை (சுமார் 19,900 தொடக்கப் பள்ளிகளும், 3,100 உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளும்) ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் நடத்தி வருகின்றன. தொடக்கக் கல்விக்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்கட்கு மானியம் வழங்குவதற்கான திருத்திய முறைப்படி (ஒரு ரூபாய் நில வரிக்கு 45 காசு என்று வசூலிக்கப்படும்)— உள்ளூர் வரியில் 4/9 பாகம் தொடர்ந்து ஊராட்சி ஒன்றியக் கல்வி நிதிக்கு வழங்கப்

படுகிறது. 1971ஆம் ஆண்டு மக்கட் தொகை அடிப்படையில் ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலுமுள்ள மக்கள் தொகைக்கு தலைக்கு ரூ. 6 வீதம் கணக்கிட்டு வழங்கும் மானியமும், ஊராட்சி ஒன்றியக் கல்வி நிதிக்குச் செல்கின்றது. தொடக்கக் கல்விக்காக ஆகும் செலவில் எஞ்சியதை வட்டார வகைப்பாட்டிற்கு ஏற்ப அரசும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் பகிர்ந்து ஏற்கின்றன.

கார் 1,450 பள்ளிகளை (சுமார் 1,060 தொடக்கப் பள்ளிளும், சுமார் 390 உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளும்) நகராட்சிகளும், சென்னை, மதுரை மாநகராட்சிகளும் நடத்தி வருகின்றன. நகராட்சிகள் கல்வி வரி வசூலிப்பதுடன் அவ்வாறு வசூலாகும் தொகையில் 50 விழுக்காட்டுக்கு ஈடான தொகையை அரசு மானியமாகவும் பெறுகின்றன. அத்துடன் நகராட்சிகள், மதுரை மாநகராட்சி ஆகியவற்றின் தொடக்கக் கல்விக் கணக்கில் துண்டு விழும் முழுத் தொகையினையும் அரசே ஈடு செய்து வருகின்றது.

(ii) உயர்நிலைப்பள்ளிக் கல்வி

1. 1977–78ல் தமிழ்நாட்டில் 14–17 வயதுத் தொகுதியினர் 23.80 இலட்சம் பேர்கள் இருந்தனர். இவர்களுள் 33.4 விழுக்காடாகிய 7.93 இலட்சம் பேர் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 9–11 வகுப்புக்களில் பயின்று வந்தனர். 1977–78ல் இம்மாநிலத்தில் இருந்த 3,058 உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 73,000 ஆசிரியர்களும், 18.31 இலட்சம் மாணவர்களும் இருந்தனர். 1977–78ஆம் ஆண்டில் 28 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் புதிதாகத் திறக்கப்பட்டன (அரசுப் பள்ளிகள் 21ம், தனியார் பள்ளிகள் 7ம்).

அறிவியல் கல்வி.

2. புதிய பாடத் திட்டத்தின்கீழ் ஆறும் வகுப்பிலிருந்தே இயல்பியல், வேதியியல், உயிரியல் ஆகியவை தனித் தனிப் பாடங்களாகக் கற்பிக்கப்படுகின்றன. அறிவியல் ஆய்வுக் கருவிகள் வாங்குவதற்கும், ஆய்வுக் கூடங்களை அமைப்பதற்கும் நிதியுதவி அளிக்கும் திட்டத்தின்கீழ் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு அரசு உயர்நிலைப்பள்ளிக்கும் ரூ. 55,000 செலவிடப்படுகிறது. (ஆய்வுக்கூட கட்டிடத்திற்காக ரூபாய் 37,000மும், கருவிகளுக்காக ரூபாய் 18,000மும்) தனியார் மற்றும் நகராட்சி உயர்நிலைப்பள்ளிகள் ஒவ்வொன்றும் பெறும் மானியம் ரூ.40,200 ஆகும். இதில் ரூ. 18,000 கருவிகளுக்காகும். இவற்றைப் பள்ளிக் கல்வித் துறை இயக்குநரே வாங்கி வழங்குகிறார். எஞ்சிய ரூ. 22,200 ஆய்வுக்கூட கட்டிடத்திற்காகும்.

1978 மார்ச் 15]

கட்டிடத்திற்கான செலவில் 60 விழுக்காடு அல்லது ரூ.22,200, இதில் எது குறைவோ அது என்ற அடிப்படையில் ஆய்வுக்கூட கட்டிட மானியம் வழங்கப்படுகிறது. 1977–78 முடிய 943 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஆய்வுக்கூட நிதியுதவி பெற்றிருந்தன. (1977-78ம் ஆண்டில் பெற்ற 50 பள்ளிகள் உட்பட). 1978–79ம் ஆண்டில் இத்திட்டத்திற்கு ரூ. 26 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது (முன் ஆண்டுகளில் ஏற்பளித்த வகையில் 1978–79ல் செலவிட வேண்டிய தொகை உட்பட). 1978–79–ல் மேலும் 25 உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு ஆய்வுக் கூடம் அமைக்கப்படும்.

3. தற்பொழுதுள்ள 3,058 உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 507 பள்ளிகளில் (அரசு 125; தனியார் 344; நகராட்சி 38) மட்டுமே ஆய்வுக்கூட உதவியாளர்கள் உள்ளனர். 1978–79ல் மேலும் 80 பள்ளிகளில் ஆய்வுக்கூட உதவியாளர் பதவிகள் ஏற்படுத்தப்படும்.

4. இதுவரையில் அறிவியல் ஆய்வுக்கூட வசதியினைப் பெறாத கிராமப்புற உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் அறிவியல் கற்பிப்பதற்கு உதவும் வண்ணம் தற்போது 42 நடமாடும் அறிவியல் ஆய்வுக்கூட வண்டிகள் உள்ளன (1977–78-ல் வாங்கிய 6 வண்டிகள் உட்பட). இதனால் தற்போதுள்ள 48 கல்வி மாவட்டங்களுள் 42 மாவட்டங்களில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஓர் ஆய்வுக்கூட வண்டி பணிபுரியும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

5. 1977 நவம்பரில் சென்னையில் மாநில அறிவியல் கண்காட்சி ஒன்று நடத்தப்பட்டது. 63 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் அதில் பங்கேற்றன. மாவட்ட நகரங்களிலும் அத்தகைய அறிவியல் கண் காட்சிகள் நடத்தப்படுகின்றன. மாணவர்களின் அறிவியல் ஆர்வத்தை வளர்ப்பதே இந்த அறிவியல் கண்காட்சிகளின் நோக்கமாகும்.

6. உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் நூலக வசதியை மேம்படுத்தும் நோக்கத்துடன், பொருத்தமான நூலக புத்தகங்கள் வாங்கப்பட்டு பள்ளிகளுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. 1977–78ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 5 இலட்சம் இதற்குச் செலவிடப்பட்டது. 1978–79ஆம் ஆண்டில் இப்பணிக்கு ரூ. 2 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒலி-ஒளிக் கல்வி—

7. 1977–78ஆம் ஆண்டில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தேர்ந்தெடுத்த ஐந்து பள்ளிகளுக்கு ஒலி-ஒளிக் கல்வி வசதியை பெருக்கும் வகையில் பள்ளிக்கு ஒரு 16

1978 மார்ச் 15]

மி.மி. திரைப்படம் காட்டும் கருவி வழங்கப்பட்டது. மாநிலத் திரைப்பட சேமிப்பு நிலையத்தை வளப்படுத்த கல்வித் திரைப்படங்களும் துண்டுப் படங்களும் ரூ.50,000 செலவில் வாங்கப்பட்டன. 1978-79ல் ரூ. 60,000க்குத் திரைப்படச் சுருள்கள் வாங்கப்படும். சென்னையிலும் அதன் அண்மையிலும் உள்ள பள்ளிகள் சென்னைத் தொலைக்காட்சி நிலையத்தின் கல்வி ஒளிபரப்பின் மூலம் பயன் பெறுகின்றன. சுமார் 30,915 பள்ளிகள் அந்தந்தப் பள்ளி அல்லது வட்டார முயற்சியின் மூலம் வானொலிப் பெட்டிகளைப் பெற்று, வானொலியின் கல்வி ஒலிபரப்பின் மூலம் பயன்பெறுகின்றன.

8. உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் கல்வித் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக, ஆய்வு செய்யும் முறையில் ஒரு திருத்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளை மாவட்டக் கல்வி அலுவலர்களும், பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளை பெண்கள் பள்ளி ஆய்வாளர்களும் ஆய்வு செய்கின்றனர். புதிய திட்டத்தின்படி உயர்நிலைப் பள்ளிகளை ஆய்வு செய்ய ஆய்வு அதிகாரிகள் செல்லும்பொழுது (ஆய்வு அதிகாரிகள் எந்த பாடத்தில் தேர்ச்சி பெற்றுள்ளனரோ அது தவிர வேறு பாடங்களில் தேர்ச்சி பெற்ற) உயர்நிலைப் பள்ளி தலைமையாசிரியர்கள் அல்லது தலைமையாசிரியைகளுள் இருவரை அண்டையிலுள்ள பள்ளிகளிலிருந்து அழைத்துச் சென்று ஆய்வு வேலையில் பயன்படுத்தப்படுவர். இதன் மூலம் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பல்வேறு பாடங்களிலும் ஆசிரியர்களின் பயிற்றுவிக்கும் திறனை நன்கு கண்காணித்து வளரச் செய்ய இடம் உள்ளது.

பள்ளி இணையங்கள்—

9. சுமார் 2,072 உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பள்ளி இணையங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஒவ்வொன்றும் சுற்று வட்டாரத்திலுள்ள தொடக்கப் பள்ளிகளோடும், உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளோடும் ஒத்துழைத்துப் பணியாற்றி அனைத்தின் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் உதவுகின்றன.

உயர்நிலைப் பள்ளிக் கட்டிடங்கள்.

10. 1977 நவம்பரில் புயலாலும் வெள்ளத்தாலும் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் சேதமடைந்த அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிக் கட்டட வேலைகளுக்காக 1977–78ல் ரூ. 61 லட்சம் ஏற்பளிக்கப்பட்டது. புயல் வெள்ளத்தால் சேதமடைந்த தனியார் பள்ளிகளுக்கு கட்டட மானியமாக ரூ. 40 இலட்சம் வழங்கப்பட்டது.

சட்டமன்ற LEGISLATIVE ... வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1978 மார்ச் 15]

11. அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் கட்டிடப் பணிகளுக்காக 1978—79-ல் ரூ. 46 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது (முன் ஆண்டுகளில் ஏற்பளித்த பணிகளுக்கு 1978—79-ல் ஆகும் செலவுக்காக ரூ. 26 லட்சமும், புதிய கட்டட வேலைகளுக்காக ரூ. 20 லட்சமும்). நகராட்சி மற்றும் தனியார் உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு கட்டிட மானியம் தர ரூ. 9 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

படிப்பு உதவித் தொகைகள்—

12. தமிழ்நாட்டில் பள்ளிக் கல்வி எல்லா நிலைகளிலும் இலவசமாகும். கிராமப்புறத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் கல்வியில் சிறந்து விளங்குகிறவர்களுமான மாணவர்களுக்கு, 1971—72 முதல் படிப்பு உதவித் தொகைகள் வழங்கப்படுகின்றன. இத் திட்டத்தின்கீழ் 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஒவ்வொன்றிலும் இரண்டு மாணவர்களுக்கு ஆண்டுதோறும் உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. ஒரு முறை உதவித் தொகை பெற்ற மாணவர் பள்ளிக் கல்வியை முடித்து வெளி வரும் வரை இவ்வுதவித் தொகையைப் பெறுவார். இத் திட்டத்திற்கென ஏற்கப்பட்ட பள்ளிகளில் மாணவர் படிப்பதாய் இருந்தால், உணவு விடுதியில் தங்கிப் படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 1,000-மும், விடுதியில் தங்காமல் பள்ளிக்கு வந்து சென்று படிக்கின்ற மாணவருக்கு ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 500-ம் உதவித்தொகை வழங்கப்படும். இவ்வுதவித் தொகை பெறும் மாணவர்களுள் தம் விருப்பப்படி சாதாரண பள்ளிகளில் சேர்ந்து படிப்பவர்களுக்கு ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 150 மட்டும் வழங்கப்படுகிறது. இந்த உதவித் தொகையைப் பெறும் மாணவர் எண்ணிக்கை ஆண்டுதோறும் (புதியதாகப் பெறுவோர் உட்பட) சுமார் 2,000 ஆகும். கிராமப்புற வளர்ச்சிக்கு முதன்மையளிக்க வேண்டுமென்னும் அரசின் கொள்கைக்கேற்ப இந்தப் படிப்புதவித் தொகைகளின் எண்ணிக்கையை 1978—79 முதல் இரு மடங்காகப் பெருக்கிட அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. அதாவது ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும் ஆண்டு தோறும் இனி நான்கு மாணவர்கள் புதிதாக இப் படிப்புதவித் தொகையைப் பெறுவார்கள்.

13. இது தவிர, பர்மா, இலங்கை அகதிகள், முன்னாள் இராணுவத்தினர், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர், பழங்குடியினர், தங்கக்கட்டுப்பாடு சட்டத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பொற் கொல்லர்கள், அரசியல் தியாகிகள் ஆகியோரது குழந்தைகளுக்கும் தாராளமாக கல்விச் சலுகைகள் தொடர்ந்து அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

நடமாடும் மருத்துவ வண்டிகள்—

14. சென்னை தவிர மற்ற எல்லா மாவட்டங்களிலும் உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர்களின் மருத்துவ சோதனைக்கென நடமாடும் மருத்துவ வண்டிகள் இயங்கி வருகின்றன.

மெட்ரிகுலேசன் பள்ளிகள்—

15. தமிழ்நாட்டில் 31 மெட்ரிகுலேசன் பள்ளிகள் உள்ளன. அவற்றில் பயில்வோர் 31,000 மாணவர்கள். ஆசிரியர்கள் எண்ணிக்கை 1,100 ஆகும். இவை மாணவர்களிடம் கட்டணம் வசூலிக்கின்றன. பாட மொழி ஆங்கிலமாகும். இவை அரசு மானியம் பெறுவதில்லை. இவை அண்மைக் காலம் வரை சென்னை, மதுரைப் பல்கலைக் கழகங்களுடன் இணைந்து இருந்தன. 1976ஆம் ஆண்டு டிசம்பரிலிருந்து இவை பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரின் கட்டுப்பாட்டிற்கு மாற்றப்பட்டுள்ளன.

16. மெட்ரிகுலேசன் பள்ளிகளுக்கான தனி ஆயம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அப்பள்ளிகளுக்குத் தனி ஆய்வாளர் ஒருவரும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.

(IV). பள்ளிப் பாடங்கள், பாடத் திட்டம், பாடநூல்கள்.

பள்ளிப் பாடத் திட்டத் திருத்தம்—

1972–73ஆம் ஆண்டிலிருந்து 10 ஆண்டுப் பள்ளிப் படிப்பு அடிப்படையிலான புதிய பாடத் திட்டம் படிப்படியாக நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. 1976–77ஆம் ஆண்டுக்குள் 1–10 வகுப்புகளில் அப்பாடத் திட்டம் அமுலுக்கு வந்து விட்டது. ஆங்கிலோ-இந்தியப் பள்ளிகளில் 1976ஆம் ஆண்டுக்குள் 1–10 வகுப்புகளில் அனைத்துப் பாடங்களிலும் புதிய பாடத் திட்டம் அமுலுக்கு வந்து விட்டது. புதிய பாடத் திட்டத்தின்கீழ் சேர்க்கப்பட்டிருந்த புதுமுறைக் கணிதம், தரமுயர்த்தப்பட்ட அறிவியல் ஆகியவற்றை நன்முறையில் நடத்த வகை செய்வதற்காக 1972–73 முதல் 1975–76 வரை கணிதம், அறிவியல் ஆசிரியர்களுக்குப் பணியிடைப் பயிற்சித் திட்டம் ஒன்று பெருமளவில் நடத்தப்பட்டது. தொடக்கப் பள்ளிகளிலிருந்து 60,000 ஆசிரியர்கள், உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளிலிருந்து 30,000 ஆசிரியர்கள், உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலிருந்து 12,000 ஆசிரியர்கள் ஆகியோர் இத் திட்டத்தின்கீழ் பயிற்சி பெற்றனர்.

1978 மார்ச் 15]

2. தற்போது பள்ளிகளில் அமுலில் உள்ள பாடத்திட்டத்தின் சுமை மாணவர்களுக்கு அதிகமாக இருப்பதாக பல இடங்களிலிருந்தும் முறையீடுகள் வந்தன. மைய அரசுக் கல்வித் துறைக் குழு ஒன்றும் பள்ளிப் பாடத் திட்டங்களின் பளுவைக் குறைப்பதன் தேவையை வலியுறுத்தியுள்ளது. எனவே கல்வி வல்லுநர்களைக் கலந்து பல்வேறு பாடங்களில் (குறிப்பாக கணக்கில்) உள்ள அதிகப்படி சுமையை 1978—79 முதல் அனைத்து வகுப்புகளிலும் குறைக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

3. புதிய பாடத்திட்டத்தின்கீழ் (முன்னர் 10, 11-வது வகுப்புகளில் கற்பிக்கப்பட்டு வந்த) விருப்பப் பாடங்களுக்கு இடமில்லை. எனவே, 1976—77ஆம் ஆண்டிலிருந்து 10-வது வகுப்பிலும், 1977—78ஆம் ஆண்டிலிருந்து 10—11 வகுப்புகளிலும் விருப்பப் பாடங்கள் நீக்கப்பட்டு விட்டன. எனினும் விருப்பப் பாட ஆசிரியர் பதவிகள் சுமார் 3,200-ல் எவற்றையும் நீக்கக்கூடாது என்றும், ஆசிரியர்—மாணவர் விகிதத்திற்குட்பட்டு அந்தந்தப் பள்ளியிலோ அல்லது பிற பள்ளிகளிலோ 8—11 வகுப்புகளுக்கு அப்பதவிகளை மாற்றி அப்பதவிகளைத் தொடர்ந்து வைத்திருக்க வேண்டும் என்றும் அரசு ஆணையிட்டது. எனவே, விருப்பப் பாடங்கள் நீங்கி விட்டது என்ற ஒரு காரணத்தினால் மட்டும் எந்த ஆசிரியரும் வேலை இழக்க நேரவில்லை.

4. அவ்வாறே, 1977—78ஆம் ஆண்டில் 11ஆவது வகுப்பில் மட்டும் கற்பிக்கப்பட்டு வந்த இருமுனைப் பாடத் திட்டங்களைக் கற்பிக்கும் 1,541 ஆசிரியர்களுக்கும் இவ்வாண்டு வேலைப்பளு குறைந்திருப்பினும், அவர்களையும் இவ்வாண்டு பணியில் தொடர்ந்து வைத்திருக்க வேண்டுமென ஆணை வெளியிடப்பட்டது. 1978—79 முதல் இருமுனைப் பாடங்களின் நிலைமை அவற்றைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் நிலைமை, ஆகியவை குறித்து விரைவில் ஆணை வெளியிடப்படும்.

பல்வகைப் பயிற்சிப் பாடஙகள்.

5. உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தொழிற் பயிற்சி தருவதற்காக பல்வகைப் பயிற்சிப் பள்ளிகளை நிறுவுமாறு கோத்தாரி கல்விக்குழு பரிந்துரைத்துள்ளது. 1974—75, 1975—76 ஆண்டுகளில் சுமார் 70 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் பல்வகைப் பயிற்சிப் பள்ளிகளாக உயர்த்தப்பட்டன. இப் பள்ளிகள் வானொலிப் பெட்டிகள் பழுது பார்த்தல், மின் இயக்கிகள்

பின்னுதல், உந்து வண்டி பழுது பார்த்தல், வேளாண்மைப் பொறியியல், விற்பனேயாளர் பயிற்சி, தையல் போன்ற வற்றைப் பாட நேரத்திற்குப் புறம்பான வேலைகளில் கற்பிக் கின்றன. இத்திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படும்.

பள்ளிப் பாட நூல்கள்.

6. பள்ளிகளுக்கான அரசுப்பாட நூல்களை வெளியிட்டு வழங்கும் பொறுப்பு 1970-ல் நிறுவப்பட்ட தமிழ்நாட்டுப் பாட நூல் நிறுவனத்துடையதாகும். தரமான நூல்களை உருவாக்குவதிலும், அவற்றை மலிவு விலையில் விற்பதிலும் அந்நிறுவனம் நற்பணியாற்றியுள்ளது. 1977–78-ல் அந் நிறுவனம் ரூபாய் மூன்றரைக்கோடி விலையுள்ள சுமார் $2\frac{1}{2}$ கோடி எண்ணிக்கை பாட நூல் படிகளை அச்சிட்டு வழங்கியது.

7. இந்நிறுவன புத்தகங்கள், 47 மொத்த விற்பனை யாளர் (கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்) மூலமாகவும், பதிவு செய் யப்பட்ட 1,600 சில்லறை வியாபாரிகள் மூலமாகவும் மாநில முழுவதும் விற்கப்படுகின்றன. பாட நூல்கள் உரிய காலத்தில் குறிப்பிட்ட விலையில் மாணவர்கட்குக் கிடைக்க இந் நிறுவனம் வகை செய்துள்ளது.

8. 1977–78-ல் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதி களில் உள்ள மாணவர்களுக்கு ரூ. 3.60 லட்சம் மதிப்புள்ள பாடநூல்களையும் பயிற்சி நோட்டுகளையும் பாட நூல் நிறு வனம் இலவசமாக வழங்கியது.

(V) ஆசிரியர் பயிற்சி.

1. இடைநிலை (செகண்டரி கிரேடு) ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்திட, இம்மாநிலத்தில் தற்போது 80 ஆசிரியர் பயிற்சி நிலையங்கள் உள்ளன (இளஞ்சிறுர் பள்ளி ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள் நான்கு, ஆங்கிலோ–இந்திய ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி ஒன்று, லேடி வில்லிங்டன் மற்றும் புனித கிறிஸ்டோபர் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் கல்லூரிக்கு ஒன்ருக உள்ள செகண்டரி கிரேடு பயிற்சி வகுப்புகள் இரண்டு ஆகியவை உட்பட) கடந்த பல ஆண்டுகளாக பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களிடையே வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் பெரு மளவில் நிலவி வருவதால் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் ஒரு ஆண்டு விட்டு மறு ஆண்டுதான் மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிருர்கள். அதுவும், குறைந்த எண்ணிக்கை மாணவர்களே சேர்க்கப்படுகின்றனர். 1977–78-ல் பள்ளிக்கு 35 பேர் வீதத்தில் சுமார் 2,600 மாணவர்கள் சகெண்டரி ஆசிரியர் பயிற்சிக்கு சேர்க்கப்பட்டனர்.

1978 மார்ச் 15]

2. தற்போது இம்மாநிலத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு ஆங்கில மொழி கற்பிப்பதில் பயிற்சி அளிக்கும் நிலையங்கள் ஒன்பது செயல்பட்டு வருகின்றன. சென்னை, கோயம்புத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய மூன்று இடங்களிலும் உள்ள மையங்கள் ஆண்டுதோறும் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் 1,755 பேருக்கு (35 தொகுதியினர் : மூன்று வாரப் பயிற்சி, ஆங்கிலம் பயிற்றுவிப்பதில் மறு பயிற்சி அளிக்கின்றன). கடலூர், தஞ்சாவூர், சேலம், திருநெல்வேலி, வேலூர், மேலூர் ஆகிய ஆறு இடங்களிலும் உள்ள மையங்கள் ஆண்டுதோறும் உயர் தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் 2,700 பேருக்கு (60 தொகுதியினர் : நான்கு வாரப் பயிற்சி) ஆங்கிலம் பயிற்றுவிப்பதில் மறு பயிற்சி அளிக்கின்றன. பயிற்சி பெற்ற பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்காக 3 முதல் 5 மாதங்கள் நடைபெறும் நீண்டகாலப் பயிற்சி, ஆண்டுதோறும் பெங்களூரிலுள்ள வட்டார ஆங்கிலக் கல்வி நிறுவனத்தில் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்நிறுவனத்தில் இதுவரை 536 பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெற்றுள்ளனர்.

3. அரசினர் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளின் தரத்தை மேம்படுத்தும் நோக்கத்துடன், ஒவ்வொரு ஆண்டும் பி.டி ஆசிரியர்கள் எம். எட். படிப்பிற்கு அனுப்பப்படுகின்றனர். இதுவரை, 100 ஆசிரியர்கள் முகமையில் அனுப்பப்பட்டுள்ளனர். 1978–79-ல் மேலும் 20 பேர் முகமையில் அனுப்பப்படுவர்.

(VI) பள்ளித் தேர்வுகள்.

1. 1975 பிப்ரவரி வரை பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரே அரசுத் தேர்வு ஆணையாளராகவும் இருந்தார். 1975 பிப்ரவரியிலிருந்து, அரசுத் தேர்வுகளுக்குத் தனியாக இயக்குநர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். (இவரே கல்வி ஆராய்ச்சி பயிற்சிக்கான மாநிலக் குழுவுக்கும் இயக்குநராவர்). அவருக்கு உதவியாக துணை இயக்குநர் ஒருவரும், செயலாளர் ஒருவரும், கூடுதல் செயலாளர்கள் மூவரும், நேர்முக உதவியாளர் ஒருவரும், முதுநிலைக்கணக்கு அதிகாரி ஒருவரும் உள்ளனர்.

2. இவர் ஆண்டுதோறும் சுமார் 34 தேர்வுகளை நடத்துகிறார் (எஸ். எஸ். எல். சி.; ஆங்கிலோ இந்திய பள்ளி இறுதிச் சான்றிதழ் தேர்வு; ஆசிரியர் பயிற்சி சான்றிதழ் தேர்வு உட்பட) அவற்றில் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை நடப்பன சில, ஆண்டுக்கு இரண்டு முறை நடப்பன சில.

[1978 மார்ச் 15

3. இத்துறை நடத்தும் தேர்வுகளில் பள்ளியிறுதித் தேர்வு முதன்மையானதாகும். அது மார்ச் தேர்வில் சுமார் 1,000 இடங்களிலும் அக்டோபர் தேர்வில் சுமார் 150 இடங்களிலும் நடைபெறுகிறது. 1977 மார்ச் தேர்வில் எழுதியவர்களின் எண்ணிக்கை 2.85 இலட்சமாகும். அவர்களில் வெற்றி பெற்றவர்களின் விழுக்காடு 55 ஆகும். 1977 அக்டோபரில் 51,000 பேர் எஸ். எஸ். எல். இ. தேர்வு எழுதி அவர்களில் 16.5 விழுக்காட்டினர் தேர்ச்சி பெற்றனர்.

4. 1978 மார்ச்—ஏப்ரல் மாதங்களில் பின்வரும் மூன்று வகையான மாணவர்கள் எஸ். எஸ். எல். சி. தேர்வுகள் எழுதுவார்கள் :—

(1) 10 ஆண்டு பள்ளிப் படிப்புக்கான புதிய பாடத்திட்டத்தை 10 ஆண்டுகளில் முடித்தவர்கள்.

(2) மேற்சொன்ன 10 ஆண்டுப் பள்ளிப் படிப்புப் பாடத்திட்டத்தை 11 ஆண்டுகளில் (அதாவது 9—10 வகுப்புக்களுக்கான புதிய பாடத்திட்டத்தை 9—11 வகுப்புகளில் 1975—76 முதல் 1977—78 முடிய) பயின்றவர்கள்.

(3) பழைய (1969ம் ஆண்டு திட்டப்படி) 11 ஆண்டு எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாடத் திட்டப்படி பயின்று 1977 அக்டோபரிலோ அதற்கு முன்னரோ எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேற முடியாமல் 1978 மார்ச்சில் தனிப்பட்ட முறையில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. எழுதுபவர்.

இந்த மூன்று வகையினரும் வெவ்வேறு வகைக் கேள்வித் தாள்களுக்கு விடையளிக்க வேண்டியிருக்கும்.

5. பள்ளிகளில் பயின்று அவற்றின் மூலம் எஸ்.எஸ். எல்.சி. தேர்வு எழுதுபவர்களுள் பின்வரும் வகையினர் 1978 மார்ச்-ஏப்ரல் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வுக்கு தேர்வுக் கட்டணமாகிய ரூ. 15 தரவேண்டியதில்லை என ஆணையிடப் பட்டுள்ளது :—

(1) ஷெட்யூல் வகுப்பினர், மலை சாதியினர் ஆகிய பிரிவினர்.

(2) பிற்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களுள் பெற்றோர் அல்லது காப்பாளர் ஆண்டு வருமானம் ரூ. 2,500க்கு மேற்போகாமல் இருப்பவர்கள்.

1978 மார்ச் 15]

6. 18 வயதடைந்தவர்களும், இம்மாநிலத்தின் ஏற்பளிக்கப்பட்ட பள்ளிகளில் 8-ம் வகுப்பு தேர்ச்சி பெற்றவர்களுமான அனைவரும், தனிப்பட்ட முறையில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வு எழுத அனுமதிக்கப்படுகின்றனர்.

7. கல்லூரி வகுப்பில் சேருவதற்குத் தகுதி பெற வேண்டுமாயின் தற்போது எஸ்.எஸ்.எல்.சி தேர்வில் ஒரே தடவையில் எல்லா பாடங்களிலும் தேர்ச்சி பெற வேண்டும். இந்த முறையை மாற்றியமைத்து பாடம் பாடமாக (இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தடவைகளில் தேர்வு எழுதி) தேர்ச்சி பெற்றாலும் உயர் வகுப்புகளில் சேர அனுமதிக்கலாம் என செகண்டரி கல்விக் குழுவும், உயர் செகண்டரிக் கல்விக் குழுவும் பரிந்துரை செய்துள்ளன. இதுகுறித்து பின்வருமாறு அரசு ஆணையிட்டுள்ளது: அதாவது எஸ்.எஸ்.எல்.சி., ஏ.ஐ.எஸ்.எல்.சி., ஒரியன்டல் பள்ளியிறுதித் தேர்வு (ஓ.எஸ்.எல்.சி.), மெட்ரிகுலேசன் ஆகிய எந்த தேர்வாயினும் சரி, 1978 மார்ச்—ஏப்ரல் தேர்வில் அனைத்துப் பாடங்களையும் எழுதி அவற்றுள் எவற்றிலாவது தோல்வியுற்றால் தோல்வியுற்ற பாடங்களை மட்டும் 1978 அக்டோபரில் எழுதி அவற்றில் மட்டும் அப்பொழுது வெற்றி பெற்றால் 1979—80 முதல் அவர்கள் (உயர் செகண்டரி கல்விக்குழு விதிக்கும் நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டு) ஹையர் செகண்டரி வகுப்பில் சேரமுடியும் என்பதே அந்த ஆணையாகும். இது இந்த அரசு கல்வித் துறையில் கொணர்ந்துள்ள ஒரு முதன்மை வாய்ந்த சீர்திருத்தமாகும்.

8. எஸ்.எஸ்.எல்.சி., ஆங்கிலோ இந்திய பள்ளிப் படிப்புச் சான்றிதழ், ஒரியண்டல் பள்ளிப் படிப்பு சான்றிதழ் ஆகிய தேர்வுகளில் முதல்/இரண்டாவது/அடுத்த சில தகுதி மாணவர்களுக்கு தங்கப் பதக்கம்/வெள்ளிப் பதக்கம்/தகுதிச் சான்றிதழ் வழங்குவதற்கான திட்டமொன்று வகுக்கப்பட்டுள்ளது. அதன்கீழ் முதன் முதலாக 1977 டிசம்பரில் மாணவர்களுக்கு பதக்கங்களும் சான்றிதழ்களும் வழங்கப்பட்டன.

(VII) கல்வி ஆராய்ச்சி-பயிற்சிக்கான மாநிலக் குழு.

1. கல்வி ஆராய்ச்சி பயிற்சிக்கான மாநிலக் குழு (SCERT) பள்ளிக் கல்வி நிலையில் ஆராய்ச்சி, பயிற்சி ஆகியவற்றைக் கவனித்து வருகிறது. இது நற்பயன் விளைத்த பல கருத்தரங்குகளையும் பயிற்சி வகுப்புகளையும் பணிப் பயிற்சிகளையும் நடத்தியுள்ளது.

2. பிரிட்டிஷ் கவுன்சிலின் உடனுழைப்புடனும், உதவியுடனும் இக்குழு சென்னை, மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் ஆசிரியர்கள் நிலையங்களை நிறுவியுள்ளது. கல்விப் பிரச்சினைகள் குறித்து ஆசிரியர்கள், ஒன்றாகக்கூடி விவாதிப்பதற்கும் கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்து கொள்வதற்கும் ஏற்ற பொது மன்றங்களாக இந்நிலையங்கள் திகழ்கின்றன.

3. கணிதம், அறிவியல் ஆகிய பாடங்களில் புதிய பாடத்திட்டங்களைச் செயல்படுத்த உதவுமுகத்தான் இந்நிறுவனம் தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு உதவியாக கணிதம் பயிற்றுவிக்கும் உபகரணத் தொகுப்பு ஒன்றை உருவாக்கியுள்ளது; புதுக் கணிதத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு ஏற்பட்ட ஐயங்களையும் இக்குழு அவ்வப்பொழுது தீர்த்து வந்தது.

4. யுனிசெப் உதவியுடன், இக்குழு சோதனைத்திட்டங்கள் இரண்டை நடத்தி வருகின்றது. ஒன்று ''தொடக்க கல்விப் பாடத் திட்டத்தைப் புதுப்பிக்கும் திட்டம்'' இதன்கீழ் புதிய பாடத்திட்டம் ஒன்று சில பள்ளிகளில் செயல்படுகிறது. மற்றொன்று, ''சமுதாய வளர்ச்சியோடு இணைந்த கல்வி, வளர்ச்சி நடவடிக்கைகள்'' இதன்கீழ் பள்ளிக் கல்வி, இளஞ்சிறார் பள்ளிக் கல்வி, பள்ளிசாராக் கல்வி ஆகிய மூன்றும் இணைந்த கல்வி முப்பது தொடக்கப் பள்ளிகளில் வழங்கப்படுகிறது.

5. பரங்கிமலை ஊராட்சி ஒன்றியத்திலுள்ள 50 ஊர்களிலுள்ள தொடக்கப் பள்ளிகளின் மூலம் ''கல்வி மூலம் கிராமப்புற வளர்ச்சிக்கான ஒருங்கிணைந்த திட்டம்'' ஒன்றை மாநிலக்கல்வி ஆராய்ச்சி பயிற்சிக்குழு செயல்படுத்தி வருகிறது. இதன்கீழ் கிராமப்புற வளர்ச்சிப் பணிகளில் ஆசிரியர்கள் பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றனர். மாணவர்களின் பெற்றோர்களும், பள்ளியை விட்டு நின்றுவிட்ட சிறுவர்களும் சுயமாக வேலை செய்து ஓரளவு சம்பாதிக்க வகை செய்யும் திறமைகளை வளர்த்துக்கொள்ள அவர்களுக்கு அந்த ஆசிரியர்கள் உதவுகிறார்கள்.

6. 1978 ஜனவரியிலிருந்து SCERTல் ''தேர்வு முறை சீர்திருத்தப் பிரிவு'' ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பள்ளித் தேர்வுகளில் செய்ய வேண்டிய சீர்திருத்தங்கள் பற்றியும், ''கேள்வி வங்கிகள்'' போன்ற புதுமையான மதிப்பீட்டு முறைகள் பற்றியும் அப்பிரிவு ஆய்வுகள் செய்யும்.

1978 மார்ச் 15]

(VIII) விளையாட்டுகள், உடற்பயிற்சிக் கல்வி முதலியன

அனைத்துப் பள்ளிகளிலும் உடற் பயிற்சிக்கல்வி கட்டாயமாகும். எந்தெந்த உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளில் உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள் உள்ளனரோ அந்தந்த உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளில் 6-8 வகுப்புகளிலும், அனைத்து உயர்நிலைப்பள்ளிகளிலும் 6-9 வகுப்புகளிலும் உடற் பயிற்சிக்கல்வி தேர்வுக்கான பாடங்களில் ஒன்றாகும். இந்தப் பள்ளிகள் அனைத்திலும் 6-9 வகுப்புகளில் படிக்கும் மாணவர்கள் உடற் பயிற்சிக் கல்வியில் பெறும் மதிப்பெண்கள், அடுத்த உயர் வகுப்பிற்கு அனுப்புவதற்கான கொள்கைகளை வகுக்கும்போது கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன.

2. மாநில விளையாட்டுக் குழுவும் மாவட்ட விளையாட்டுக் குழுக்களும் மாணவர்களிடையே மட்டுமின்றி பொது மக்கள் இடையேயும் விளையாட்டுப் போட்டிகளையும், விளையாட்டுகளையும் நன்கு பரப்பிட பணிசெய்து வருகின்றன. மாநில விளையாட்டுக் குழுவிற்கு 1975-76-ல் சுமார் ரூ. 12 இலட்சம் மட்டுமே மானியம் வழங்கப்பட்டது. 1977-78-ல் மானியத் தொகை ரூ. 16 இலட்சமாக உயர்த்தப்பட்டது. கூடுதல் மானியத்தைக் கொண்டு கிராமங்களிலுள்ள மாணவர்களல்லாத இளைஞர்களிடையே விளையாட்டுப் போட்டிகளையும், உடற் பயிற்சியையும் தீவிரமாகப் பரப்ப நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

3. மாணவர்களுக்கு உடற் பயிற்சி அளிப்பதற்கு என உடற் பயிற்சிக் களரிகளை கல்வி நிலையங்களில் தொடங்கவும் ஏற்பளிக்கப்பட இருக்கிறது.

4. இம்மாநிலத்தில் விளையாட்டுகளையும், உடற் பயிற்சியையும் பேணி வளர்க்கும் நோக்கத்துடன் விளையாட்டு வீரர்களையும் வீராங்கனைகளையும் போற்றி அவர்களுக்கு ஆதரவும் பாராட்டும் அளித்திட அரசு கருதியுள்ளது, தலை சிறந்த விளையாட்டு வீரர்கள், வீராங்கனைகள் ஆகியோருள் முதுமைக் காலத்தில் வறுமையால் வாடுபவர்களுக்கு (மாத வருமானம் ரூ. 150-க்கு குறைவாக உள்ளவர்களுக்கு) மாதம் ரூ. 75 வீதம் உதவிப் பணம் கொடுக்கும் திட்டமொன்று 1978-79 முதல் தொடங்க இருக்கிறது. இவ்வாண்டில் 25 பேருக்கு இந்த உதவிப் பணம் தரப்படும்.

சாரண சாரணியர் இயக்கம்.

5. தமிழ்நாடு சாரணர் கழகம் 1977-78-ல் மொத்தம் 1,25,000 சாரணர்களையும், சாரணியர்களையும் கொண்டிருந்தது. 1977-78-ல் கூடுதலாக 7,000 மாணவர்கள் ரூ. 60,000

செலவில் சாரணர்களாகச் சேர்க்கப்படுவர். 1977-ம் ஆண்டில் குடியரசுத் தலைவரின் சான்றிதழ், பரிசு வில்லைகள் வழங்கும் விழாவில் கலந்து கொள்ள 650 சாரணர், சாரணியர்களை, அனுப்பிய பெருமை தமிழ்நாட்டுச் சாரண சாரணியர் கழகத்தையே சாரும்.

6. பாரத் சாரண சாரணியர் அமைப்பின் எட்டாவது தேசிய விழாவை சென்னையில் 1979 சனவரியில் கொண்டாட தமிழக அரசு இசைந்துள்ளது. நாட்டின் அனைத்துப்பகுதிகளிலிருந்தும் அண்டை நாடுகள் சிலவற்றிலிருந்தும் சுமார் இருபதாயிரம் சாரண சாரணியர் அவ்விழாவில் கலந்து கொள்வர். இந்த தேசிய விழா முதன்முதலாக தமிழ்நாட்டில் நடைபெற இருக்கிறது. இவ்விழாவிற்கான ஏற்பாடுகளைக் கவனிக்க கல்வியமைச்சர் தலைமையில் மாநில மட்டத்தில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

(ix) பள்ளி வளர்ச்சியில் சமுதாயத்தினர் பங்கேற்றல்.

பள்ளிச் சீரமைப்பு மாநாடுகள்

பள்ளிகளில் உள்ள வசதிகளைப் பெருக்கும் நோக்குடன் மக்கள் முயற்சியையும் ஆர்வத்தையும் தூண்டும் வகையில் (1976-77 முடிய) பள்ளிச் சீரமைப்பு மாநாடுகள் 556, நடந்துள்ளன. பொதுமக்களிடமிருந்து ரூ. 14 கோடி மதிப்புள்ள பொருள்கள் பெறப்பட்டுள்ளன. இத்திட்டத்தின் கீழ் இப்பொழுது அறிவியல்- நூல் நிலைய மேம்பாட்டிற்கான வசதிகளைப் பெறுவதில் நாட்டம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. பொதுமக்களின் நன்கொடையைக் கொண்டு 1976-77 வரை ரூ. 3 கோடி செலவில் 41 இலட்சம் மாணவர்களுக்கு இலவசமாகச் சீருடை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

(x) பள்ளி ஆசிரியர்கள், ஆசிரியர்களல்லாத பணியாளர்களின் நலன்.

1. தமிழ்நாட்டில் உள்ள பள்ளிகளில் தற்போது பின்வரும் விவரப்படி சுமார் 2.53 இலட்சம் ஆசிரியர்கள் பணியாற்றுகின்றனர்.—

பள்ளிகள்.	அரசு.	ஊராட்சி ஒன்றியம்.	நகராட்சி.
(1)	(2)	(3)	(4)
தொடக்கப் பள்ளி ..	7,814	66,757	8,918
உயர் தொடக்கப் பள்ளி	4,257	29,493	6,699
உயர்நிலைப் பள்ளி ..	39,403	..	3,974
	51,474	96,250	19,591

1978 மார்ச் 15]

பள்ளிகள்.	தனியார்.	மொத்தம்.
(1)	(5)	(6)
தொடக்கப் பள்ளி ..	27,695	1,11,184
உயர் தொடக்கப் பள்ளி	28,345	68,794
உயர்நிலைப் பள்ளி ..	29,662	73,039
	85,702	2,53,017

பள்ளிகள்.	ஆண்கள், பெண்கள் விவரம் தனித்தனியே	
	ஆண்.	பெண்.
(1)	(7)	(8)
தொடக்கப் பள்ளி ..	69,846	41,338
உயர் தொடக்கப் பள்ளி	36,755	32,039
உயர்நிலைப் பள்ளி ..	49,018	24,021
	1,55,619	97,398

2. தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களின் ஊதியச் செலவு முழுவதையும் மாநில அரசே ஏற்றுக் கொள்கிறது. இம்மாநிலத்திலுள்ள அனைத்துப் பள்ளி ஆசிரியர்கட்கும் வழங்கும் ஊதியத்தால் ஏற்படும் செலவு 1970-71-ல் சுமார் ரூ. 55 கோடியாக இருந்தது. 1978-79-ல் சுமார் ரூ. 130 கோடியாக உயரும்.

தேர்வுத் தர பதவிகள் :

3. பிற துறைகளில் பணியாற்றுபவர்களோடு ஒப்பிடுகையில் ஆசிரியர்கட்குள்ள பதவி உயர்வு வாய்ப்பு குறைவே. எனவே ஏறத்தாழ எல்லாவகை ஆசிரியர்களுக்கும் பத்தாண்டு பணி முடிந்ததும் தேர்வுத்தரப் பதவிகள் தரப்படுகின்றன. பத்தாண்டுப் பணியைக் கணக்கிடும்பொழுது அனைத்து வகை (அரசு, உள்ளாட்சி, தனியார்) நிருவாகப் பள்ளிகளிலும் ஆற்றிய பணி கணக்கிடப்படும் (பணி முறிவுகள் இருந்தபோதிலும்). பணி முறிவுக் காலம் மட்டும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படமாட்டாது.

4. இடைநிலை (செகண்டரி கிரேடு) ஆசிரியருக்கான தகுதி இருந்தும் தொடக்கநிலை (ஹையர் கிரேடு) ஆசிரியர்களாகத் தொடக்கப்பள்ளிகளில் பணியாற்றி வந்த 1,500 ஆசிரியர் களுக்கு 1–6–1977 முதல் இடைநிலை ஆசிரியர் பதவிகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன (ஆண்டுக்கு ரூ. 7 இலட்சம் செலவில்).

தனியார் மற்றும் உள்ளாட்சி மன்றப்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் பிற பணியாளர்களுக்கும் ஓய்வு காலப் பலன்கள்.

5. மாநில அரசுப் பணியாளர்களுக்குப் பொருந்தும் தாராள ஓய்வூதிய விதிகள், தனியார் மற்றும் உள்ளாட்சி மன்றப் பள்ளிகளில் பணியாற்றி, 1–6–1970 அன்று அல்லது அதற்குப் பிறகு ஓய்வு பெறும் ஆசிரியர்களுக்கும் தனியார் பள்ளிகளிலிருந்து 1–4–1972 அன்று அல்லது அதற்குப் பிறகு ஓய்வு பெறும் ஆசிரியரல்லாத பிற பணியாளர்களுக்கும் விரிவு படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவர்கள், ஓய்வூதியம் பணிக்கொடை முதலியவற்றை அரசுப் பணியாளர்களையொப்பப் பெறுகின்ற னர். ஓய்வூதிய இறுதி ஆணை வெளியிடுவதில் காலத் தாழ்வு ஏற்பட்டால் அல்லலுறாமலிருக்க தற்காலிக ஓய்வூதியமும் பணிக்கொடையும் பெறவும் (அரசு ஊழியர்களைப் போலவே இவர்களுக்கும்) வழி செய்யப்பட்டுள்ளது.

6. மாநில அரசுப் பணியாளர்களுக்கான தமிழ்நாடு குடும்ப நல நிதித் திட்டமும் (அரசுப் பணியிலிருக்கும்போது ஒருவர் இறந்துவிட்டால், அவரது குடும்பத்திற்கு ரூ. 10,000 வழங்கும் திட்டம்) தனியார் மற்றும் உள்ளாட்சி மன்றப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் பொருந்துவதாகும்.

7. அரசுப் பள்ளியல்லாத பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு முன்னர் இருந்த குடும்ப ஓய்வூதிய நிபந்தனைகள் 5–1–1978 அன்று தாராளமாக்கப்பட்டுள்ளன. 1–4–1962-க்குப் பின்னர் அவ் வப்பொழுது இறந்த அத்தகைய பள்ளி ஆசிரியர்கள் எவ்வ ளவு ஆண்டுகள் பணி செய்து இருந்தால் குடும்ப ஓய்வூதியம் தரலாம் என்று இருந்த ஆண்டு வரம்புகளை ஓரளவு குறைத்து இப்பொழுது ஆணையிட்டுள்ளதால் (முன்னர் இருந்த) கூடுதல் ஆண்டு வரம்புகள் அடிப்படையில் குடும்ப ஓய்வூதியம் பெறத் தகுதி பெறாமல் இருந்தவர்களுள் பலர் இப்பொழுது குறைக் கப்பட்ட ஆண்டு வரம்பு அடிப்படையில் 5–1–1978 முதல் குடும்ப ஓய்வூதியம் பெறத் தகுதி பெறுவர்.

8. தமிழ் நாட்டு அரசு ஊழியர்களும், உள்ளாட்சி மன்ற ஆசிரியர்களும் ஏற்கெனவே பெற்றுவந்த மற்றொரு சலுகை யும் தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு அண்மையில் விரிவாக் கப்பட்டுள்ளது. அதாவது தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்கள்

978 மார்ச் 15]

பணியிலிருக்கும்பொழுதே இறந்து விட்டால் உடனடியாக அவர்கள் குடும்பத்துக்கு ரூ. 1,000 வழங்கப்பட்டு பின்னர் அத்தொகை அவ்வாசிரியர்கள் அல்லது அவர்கள் குடும்பத்தினருக்குச் சேர வேண்டிய ஒய்வூதியம், பணிக்கொடை, குடும்ப ஓய்வூதியம், குடும்ப நலத்திட்டத்தின்கீழ் கிட்டும் ரூ. 10,000 ஆகிய இவை ஏதேனுமொன்றிலிருந்து பிடித்தம் செய்து கொள்ளப்படும்.

9. தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களும், அரசுப் பணியிலுள்ள ஆசிரியர்களுக்கு அவ்வப்போது அளிக்கப்படும் விடுப்பு நலன்கள் அனைத்தையும் பெறத் தகுதியுடையவர்களாவர்.

ஆசிரியர்கள் நலனுக்கான தேசிய நிதி

10. ஆசிரியர்கள் நலனுக்கான தேசிய அமைப்பின் வசூல் நிதியிலிருந்து, 1976–77 ஆம் ஆண்டில், உதவி பெறத் தகுதி வாய்ந்த 517 ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 2 இலட்சம் உதவித் தொகையாக வழங்கப்பட்டது. 1977–78-ல் இது வரை சுமார் 500 ஆசிரியர்களுக்கு உதவித்தொகை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

11. ஆசிரியர்களின் பிள்ளைகள் தொழில் படிப்புகளைப் படிக்க படிப்புதவித் தொகை வழங்கும் திட்டம் ஒன்றுக்கு 1977–78-லிருந்து அரசு ஏற்பளித்துள்ளது. பணியிலுள்ள, ஓய்வுபெற்ற, மற்றும் இறந்துவிட்ட ஆசிரியர்களின் பிள்ளைகளுக்கு இப் படிப்புதவித் தொகைகள் கிட்டும். ஆண்டு தோறும் புதிதாக 80 படிப்புதவித் தொகைகள் அளிக்கப்படும் (பொறியியல் படிப்புக்கு 25; மருத்துவம் 25: வேளாண்மை 20; கால்நடை மருத்துவம் 10) இப்படிப் உதவித் தொகை ஆண்டுக்கு ரூ. 500 ஆகும். இதனைப் பெறும் மாணவர்களின் தாய் தந்தையர் மொத்த வருமானம் ஆண்டுக்கு ரூ. 6,000-க்கு (வீட்டு வாடகைப்படி, நகர ஈட்டுப்படி போன்றவற்றைக் கணக்கிலெடுக்காமல்) மேல் போகக்கூடாது. ஆசிரியர் நல தேசிய நிதியிலிருந்து இப்படிப்புதவித் தொகைகள் வழங்கப்படுகின்றன.

12. ஆசிரியர் நல தேசியநிதி பணத்திலிருந்து சென்னையில் ரூபாய் 10 இலட்சம் செலவில் ஆசிரியர் இல்லம் ஒன்றைக் கட்டவும் ஏற்பளிக்கப்பட்டுள்ளது.

13. ஒவ்வொரு கல்வி மாவட்டத்திலும் உள்ள உயர் நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் இருவருக்கும் தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் இருவருக்கும் மாநில அரசு விருதுகள்

தொடர்ந்து வழங்கப்படுகின்றன. விருது பெறுபவர் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு வெள்ளிப் பதக்கமும் ஒரு சான்றிதழும், ரொக்கப்பணம் ரூபாய் 200-ம் அளிக்கப்படுகின்றன.

அரசுப் பள்ளி ஆசிரியர்கள்;

14. அரசு (பி. பிரிவு) உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 1970-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் 1973-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 3-ம் தேதி முடியவுள்ள காலத்தில் தற்காலிகமாக நியமிக்கப்பட்ட பி. டி. ஆசிரியர்கள் சிலர் பின்னர் தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணைக்குழுவால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு முறையான நியமனம் பெற்றனர். அரசு ''ஏ பிரிவு'' உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 1973-74-ல் முதலில் தற்காலிகமாக நியமிக்கப்பட்ட பி. டி. ஆசிரியர்கள் சிலரும் பின்னர் அவ்வாணைக்குழுவினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டபின் முறையான நியமனம் பெற்றனர். இவ்விருவகை பி. டி. ஆசிரியர்களையும் அவரவர் எந்த நாளில் முதலில் தற்காலிகமாக நியமனம் பெற்றனரோ அந்த நாள் முதல் முறையாக நியமிக்க அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. (அவர்களுடைய பணிமூப்பு வரிசை தேர்வாணைக்குழு நிர்ணயித்தபடி நீடிக்கும்). இவ்வாறு முந்திய நாட்களிலிருந்து பணி முறைப்படுத்தப்படுவதால் சேர வேண்டிய நிலுவைப் பணம் முழுவதையும் அவர்களுக்குக் கொடுத்திட அரசு ஆணையிட்டுள்ளது.

15. அரசு (பி. பிரிவு) உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 1970-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் 1973-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 3-ம் தேதி முடிய பி. டி. ஆசிரியர்களும் முதனிலைத் தமிழாசிரியர்களுமாக 702 பேர் தற்காலிகமாக நியமிக்கப்பட்டனர். தொழில் பழகு ஆசிரியர் திட்டம், ஐந்து இலட்சம் பேருக்கு வேலை திட்டம் ஆகியவற்றின் கீழ் அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 250 பி. டி. ஆசிரியர்களும் 120 முதனிலைத் தமிழாசிரியர்களும் தற்காலிகமாக நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். இவர்கள் தவிர நெடுநாளாக தற்காலிகமாக பணியாற்றிவந்த வேறு பி. டி. ஆசிரியர்களும் முதனிலைத் தமிழாசிரியர்களும் இருந்தனர். இவர்கள் அனைவரின் பணியையும் முறைப்படுத்த நெடுநாளாக அரசுக்கு கோரிக்கைகள் வந்து கொண்டிருந்தன. பி. டி. ஆசிரியர்கள் முதனிலைத் தமிழாசிரியர் ஆகிய பதவிகளுக்கு முறையான நேரடி நியமனம் தமிழ்நாட்டு அரசுப்பணியாளர் தேர்வுக் குழு மூலமாகத்தான் செய்ய வேண்டும் என்று இருப்பதால் இத்தகைய தற்காலிக பி. டி. ஆசிரியர்கள், முதனிலைத் தமிழாசிரியர் ஆகியோருக்காகவென்றே தனியாக ஒரு தேர்வை

1978 மார்ச் 15]

அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணைக்குழு மூலம் நடத்திட அரசு ஏற்பாடு செய்துள்ளது. அவ்வாசிரியர்களுள் 1977-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 31-ந் தேதி அன்றைய நிலவரப்படி ஓராண்டு தற்காலிகப்பணி (தொடர்ந்து அல்லது விட்டுவிட்டு) முடித்திருந்து அந்நாளில் பணியிலிருந்தவர்களும் அந்நாளில் பணியில் இல்லாமலிருந்தால், அவ்வாறு ஓராண்டு பணி முடித்துவிட்டு 1974-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதி அன்று அல்லது அதற்குப் பின் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டவர்களும் அத்தேர்வில் கலந்து கொள்ளலாம். இவ்வகையினருள் தேர்வாணைக்குழுவால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர் யாராவது வயது வரம்பைத் தாண்டி விட்டிருந்தால் அவர்களுக்காக வயது வரம்பைத் தளர்த்தவும் அரசு ஆயத்தமாக உள்ளது.

பள்ளிகளில் எழுத்தர் முதலிய பதவிகள்:

16. பள்ளிக் கல்வித் துறையில் உள்ள இளநிலை எழுத்தர், எழுத்தர் ஆகிய பதவிகள் மொத்தம் 2,115. அவற்றுள் எழுத்தர் பதவிகள் 376. மூன்று இளநிலை எழுத்தருக்கு ஒரு எழுத்தர் என்ற நிலை ஏற்பட இன்னும் 153 எழுத்தர் பதவிகள் தேவை. எனவே தேவையான அளவுக்கு இளநிலை எழுத்தர் பதவிகளை எழுத்தர் பதவிகளாகப் படிப்படியாகக் உயர்த்திடக் கருதி 1978-79-ல் முதற்கண் 50 பதவிகள் எழுத்தர் பதவிகளாக உயர்த்தப்படும்.

17. அரசு (பி. பிரிவு) உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் (ரூபாய் 140—195 சம்பள விகிதத்தில்) உள்ள ஆவண எழுத்தர் பதவிகளையெல்லாம் இளநிலை எழுத்தர் பதவிகளாக உயர்த்தி இப்பொழுதுள்ள ஆவண எழுத்தர்களுள் எவரெவருக்கு இளநிலை எழுத்தருக்குரிய தகுதிகள் உள்ளனவோ அவர்களுக்கு எல்லாம் இளநிலை எழுத்தர் ஆக பதவி உயர்வு தர முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதுவரை இவ்வாறு 400 பதவிகள் இளநிலை எழுத்தர் பதவிகளாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளன. 1978-79-ல் மேலும் 100 பதவிகள் உயர்த்தப்படும்.

(xi) முதியோர் கல்வியும் பள்ளி சாராக் கல்வியும்

1. 1971-ம் ஆண்டு மக்கட் தொகை கணக்கின்படி தமிழ்நாட்டில் 39·39 விழுக்காட்டினர் (ஆண்களில் 51·68 விழுக்காட்டினரும், பெண்களில் 26·83 விழுக்காட்டினரும்) எழுதப் படிக்கத் தெரிந்து இருந்தனர். அக் கணக்கின்படி அனைத்திந்தியாவில் எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் விழுக்காடு 29·34 ஆகும். (ஆண்கள் 39·51 விழுக்காடு, பெண்கள் 18·44 விழுக்காடு). தமிழ்நாட்டில் 1971-ம் ஆண்டு மக்கட் தொகைக்கணக்கின்படி இருந்த 4·12 கோடி மக்களுள், 1·63 கோடி பேரே எழுதப்படிக்கத் தெரிந்து இருந்தனர்.

[1978 மார்ச் 15

2. பதினான்கு வயதுக்குக் குறைந்த அனைத்துச் சிறுவர் சிறுமியரையும் பள்ளிகளில் சேர்த்தாக வேண்டும் என்னும் முயற்சிகளில் ஈடுபடும் அதே நேரத்தில், நம்மக்களில் வயது வந்தவர்களுக்கும் கல்வி வசதிகள் அளித்து அவர்கள் ஆற்றலை வளர்த்துக் கொள்ள வழி செய்யவேண்டும் என்பதில் மைய அரசும், மாநில அரசும் மிகவும் அக்கரை கொண்டுள்ளன. இந்நாடு முழுவதிலும் வரும் ஐந்து ஆண்டுகளில் 15—35 வயதுத் தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்களுள் எழுதப்படிக்கத் தெரியாமலிருக்கும் சுமார் 10 கோடி பேர்களுக்கு குறைந்த அளவு எழுதப்படிக்கவாவது கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது மைய அரசின் நோக்கமாகும். அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் முதியோர் கல்வியின் மூலம் அவர்கள் மேற்கொண்டு தாமாகவே படிப்பறிவை வளர்த்துக் கொள்ளும் திறனைப் பெற்று தமது வளர்ச்சிக்கும் தம்மைச் சுற்றியுள்ள சமுதாய வளர்ச்சிக்கும் தன்னம்பிக்கையுடன் தீவிரமாகப் பாடுபட இயலும். இந்தக் குறிக்கோளை நிறைவேற்ற அனைத்து மாநிலங்களும் அந்தந்த மாநிலத்திற்கு எழுத்தறிவிப்புத் திட்டங்களை வகுத்திடக் கோரப்பட்டுள்ளன. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை வரும் 5 ஆண்டுகளில் 15—35 வயதுத் தொகுதியில் எழுத்தறிவில்லாமலிருப்பவர்கள் 65 இலட்சம் பேருக்கு எழுத்தறிவிக்கத் திட்டமிட வேண்டும். தமிழ் நாட்டில் முதியோர் கல்விக்கான மாநிலக் குழு ஒன்று அமைக்கப்படுகிறது. எழுத்தறிவிப்புப் பணிக்காக விரிவான திட்டங்களும் வகுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இப்பணிக்குத் தேவையான அளவு மைய அரசு மானிய உதவி கிட்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

3. 1978-79-ல் முதியோர் கல்விக்கும் பள்ளி சாராக் கல்விக்கும் மொத்தம் ரூபாய் 39 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ''தேசியப் பணித் திட்டத்தை'' சேர்ந்த கல்லூரி மாணவர்கள், தேசிய மாணவர் படையினர் ஆகியோரும் நேரு இளைஞர் மன்ற பணியாளர்களும் எழுத்தறிவிப்புப் பணியில் பயன்படுத்தப்படுகின்றனர். முதியோர் எழுத்தறிவுத் திட்டம் நாடு தழுவிய இயக்கமாக வளர வேண்டுமென்பது அரசின் கொள்கை. இதனையொட்டி, இந்தத் துறையில் ஈடுபடும் தொண்டு நிறுவனங்களுக்கு அரசு உதவ புதிய திட்டமொன்று செயற்படுத்தப்படும். கல்வியின் பயன், கிராம முன்னேற்றத்திற்குத் தூண்டுகோலாக அமைய, எழுத்தறிவு பெறுவோருக்கு, வேளாண்மை, கிராம—குடிசைத் தொழில்கள், கூட்டுறவு இயக்கம், சுகாதாரம், சத்துணவு, குடும்ப நலத்திட்டம், கால்நடைப் பராமரிப்பு இவை போன்ற பொருள்களைப் பற்றி எளிய நடையில் புத்தகங்கள் தயாரித்து வழங்கப்படும்.

1978 மார்ச் 15]

4. "வேளாண்மைத் தொழிலோடு இணைந்த எழுத்தறிவுத் திட்டம்" என்னும் மைய அரசு பண உதவித் திட்டம் எட்டு மாவட்டங்களில் மொத்தம் சுமார் 600 நிலையங்களில் செயல்படுகிறது. 1977-78-ல் இந்நிலையங்களிலிருந்து சுமார் 20,000 பேர் கல்வி அறிவு பெற்று வெளியேறுவர்.

5. பள்ளி சாராக் கல்வியில் மற்றும் ஒரு மத்திய அரசு பண உதவித் திட்டமும் உள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ் 15—25 வயதுத் தொகுதியினருக்கு கல்வி கற்பிக்கப்படும். திருச்சி, வட ஆர்க்காடு, சேலம், தருமபுரி, கோயமுத்தூர், தென் ஆர்க்காடு, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் ஆகிய மாவட்டங்களில் மாவட்டத்திற்கு 100 இடங்களில் இத்திட்டம் செயல்படுகிறது. பாதி மாவட்டங்களில் செலவை மைய அரசும் பாதியில் மாநில அரசும் ஏற்கின்றன. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், இத் திட்டத்திற்கு ஆண்டுக்கு ரூபாய் 1 இலட்சம் செலவாகின்றது. இத் திட்டத்தின்கீழ் ஆண்டுதோறும் சுமார் 45,000 மாணவர்கள் பயனடைகின்றனர்.

6. பள்ளிப் படிப்பைப் பாதியில் விட்டு விடுபவர்கள், பள்ளிக்கே செல்லாதவர் ஆகிய இருவகையினரிலும், 6—11, 11—14 வயதுத் தொகுதியினருக்கும் பள்ளி சாராக் கல்வி அளிக்கும் திட்டம் ஒன்றையும் மாநில அரசு தனது செலவிலேயே செயல்படுத்தி வருகிறது. இத் திட்டத்தின்கீழ் 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஒவ்வொன்றிலும் 1976-77-ல் ஒரு இடத்திலும் 1977-78-ல் இரண்டாவதாக மற்றொரு இடத்திலும் இவ்வகுப்புகள் தொடங்கப்பட்டன. ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிக் கட்டிடங்களில் இவ்வகுப்புகள் நடக்கின்றன. பள்ளி ஆசிரியர்களே பள்ளி சாராக்கல்வி வகுப்புகளை மாலையில் நாள் தோறும் சுமார் இரண்டு மணி நேரம் நடத்துகின்றனர். இதற்கு திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 50 மதிப்பூதியம் பெறுகின்றனர். இத் திட்டத்தில் 1977-78 இல் 25,000 பேர் பயில்கின்றனர். 1978-79 இல் ஊராட்சி ஒன்றியம் ஒவ்வொன்றிலும் இரண்டு புதிய இடங்கள் என மொத்தம் 748 இடங்களில் இக்கல்வி முறை விரிவு செய்யப்படும்.

7. ஏழ்மைக் குடும்பங்களைச் சார்ந்தவர்களும் எட்டாம் வகுப்புடன் பள்ளிப் படிப்பை விட்டுவிட்டவர்களுமான இளைஞர்களுக்கு 11-வது வகுப்புத் தரத்தில் கல்வி கற்பிக்க மைலாப்பூர் செயிண்ட் தாமஸ் கான்வென்டில் 1975ஆம் ஆண்டு முதல் மாலை நேரங்களில் பள்ளி சாராக் கல்வி வகுப்

புகள் நடத்தப்படுகின்றன. இத் திட்டத்திற்கு அரசு ஆண்டுக்கு சுமார் ரூபாய் 25,000 மானியம் வழங்குகிறது. இத்தகைய வகுப்புகள் கோட்டூர்புரத்தில் இரண்டாவதாக ஒரு மையத்திலும் தொடங்கப்பட்டுள்ளன.

நேரு இளைஞர் நிலையங்கள்.

8. நேரு இளைஞர் நிலையங்கள் ஏழு கடலூர், வேலூர், சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி, இராமநாதபுரம், கோயமுத்தூர், புதுக்கோட்டை ஆகிய இடங்களில் செயல்பட்டு வருகின்றன. மேலும் ஐந்தைத் தொடக்க ஏற்பளிக்கப்பட்டு உள்ளது. இவை குறிப்பாக, பள்ளிசாராக் கல்வித் துறையில் பயனுள்ள பணிகளைச் செய்கின்றன. பள்ளி சாராக் கல்வி எல்லா இளைஞர்களுக்கும் கிட்டச் செய்வதும், இளைஞர்களிடையே அறிவியல் மனப்பான்மையை வளர்ப்பதும் பாடல்கள், நாடகங்கள் மூலமாக ஆக்க பூர்வமான நடவடிக்கைகளுக்கு வசதி செய்வதும், போட்டி விளையாட்டுக்கள், உடற்பயிற்சிக் கல்வி ஆகியவற்றுக்கு ஏற்பாடு செய்வதும் இந் நிலையங்களின் பணிகளாகும்.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1978 மார்ச் 15]

III மேல் உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி

புதிய 10+2+3 ஆண்டு படிப்பு முறையில்+2 நிலையை பள்ளிகளில் வைப்பதே நல்லதென்பது பொதுவாக கல்வி வல்லுநர்களின் கருத்தாகும். தமிழ்நாட்டில் 1978–79 ஆம் ஆண்டு முதல் தொடங்கவிருக்கும் மேல் உயர்நிலைப் பள்ளி (ஹையர் செகண்டரி) வகுப்பை உயர்நிலைப் பள்ளி களிலேயே வைத்திடத் தமிழக அரசும் முடிவு செய்துள்ளது. மேல் உயர்நிலைப் பள்ளி வகுப்பு சுமார் 400 பள்ளிகளில் தொடங்கப்படும். இயன்றவரை ஊராட்சி ஒன்றியப்பகுதி ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு மேல் உயர்நிலைப் பள்ளியாவது இருக்கும். மேல் உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக உயர்த்திட அரசு ஏற்பளித்துள்ள முதல் பட்டியலில் உள்ள பள்ளிகளின் விவரம் வருமாறு :—

உயர்நிலைப் பள்ளிகள்—

சென்னை	18
வெளியூர் ..	182
	200
ஆங்கிலோ இந்தியப் பள்ளிகள்	14
மெட்ரிகுலேசன் பள்ளிகள்	6
	220

தேர்ந்தெடுத்துள்ள தனியார் அல்லது நகராட்சிப் பள்ளி ஒவ்வொன்றுக்கும் நிர்வாகத்தினர் ரூ. 25,000 அறக் கட்டளைத் தொகை கொடுக்க வேண்டும். அரசுப் பள்ளி களுக்கும் கூட அந்தந்த ஊர்ப் பொது மக்கள் ரொக்கமாக ரூ. 25,000 கொடுக்க வேண்டும். இந்த அறக் கட்டளைத் தொகை அல்லது ரொக்கப் பணத்தை 15,000, 5,000, 5,000 என மூன்று தவணைகளில் ஆண்டுக்கு ஒன்றாக மூன்று ஆண்டுகளில் தரலாம்.

2. மேல் உயர்நிலைப் பள்ளிப்படிப்பிற்கான பாடத் திட்டங்களை முடிவு செய்து ஏற்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. பாடப் புத்தகங்களைத் தயாரிக்கும் வேலையைத் தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம் செய்து வருகிறது. மேல் உயர்நிலைப் பள்ளி வகுப்பில் பகுதி I-இன் கீழ் ஒவ்வொரு மாணவனும்

[1978 மார்ச் 15

தமிழை (அல்லது வேறு 12 மொழிகளுள் யாதானுமொன்றை) படிக்க வேண்டும். பகுதி II-இன் கீழ் ஆங்கிலம் பயில வேண்டும். பகுதி III-இன் கீழ் பொதுவான பாடங்களைப் (Academic Stream) பயில்பவர்கள் அறிவியல் பாடங்கள் அல்லது கலைப் பாடங்களில் ஏதாவது நான்கை எடுத்துப் பயில வேண்டும். பகுதி III-இன் கீழ் தொழில் பாடங்களை (Vocational Stream) பயில்பவர்கள் தொழில் பாடம் ஒன்றை பயில்வதோடு அத் தொழிலோடு தொடர்புடையதாக அறிவியல் அல்லது கலைப் பாடங்களில் இருந்து ஒரு பாடத்தையும் தேர்ந்தெடுத்துப் பயில வேண்டும். உயர் செகண்டரி நிலையில் பல்வேறு துறைகளில் எத்தனை தொழில் பாடங்களைக் கற்றுத்தர ஏற்பளிக்கப் பட்டுள்ளது என்ற விவரம் பின்வருமாறு :—

வேளாண்மை	15
மனையியல்	9
பொறியியல்—தொழில் நுட்பவியல் ..	8
வணிகம்	9
உடல்நலம்	8
பல்வகை	3
மொத்தம் ..	52

வசதிகள் இருப்பதைப் பொருத்தும் மாணவர்கள் சேர்வதைப் பொருத்தும் ஒவ்வொரு மேல் உயர்நிலைப் பள்ளியிலும் 1978—79 முதல் ஒரு தொழில் பாடமாவது தொடங்கப் பெறும். எந்தெந்தப் பள்ளிகளில் என்னென்ன தொழில் பாடங்களைத் தொடங்கினால் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என் பதை முடிவு செய்ய அனைத்து மாவட்டங்களிலும் விரிவான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட இருக்கின்றன.

3. மேல் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 11—12 வகுப்புகளில் தமிழே பாட மொழியாக இருக்கும் என அரசு அறிவித் துள்ளது. தமிழைப் பாடமொழியாகக் கொண்டு பயில் பவர்களுக்கு இரு வகுப்புகளிலும் கற்பிப்புக் கட்டணம் கிடை யாது; சிறப்புக் கட்டணம் மட்டுமே குறித்த வீகிதங் களில் செலுத்த வேண்டும். மேல் உயர்நிலைப் பள்ளி வகுப் பில் ஆங்கிலத்தைப் பாடமொழியாகக் கொண்டு பயில விரும்புபவர்கள் கற்பிப்புக் கட்டணம் செலுத்திப் பயில அனுமதிக்கப்படுவர். அவர்களுக்கு 11—12 வகுப்புகளில்

1978 மார்ச் 15]

இலவசக் கல்வி கிடையாது. மெட்ரிகுலேசன் பள்ளிகளும் ஆங்கிலோ-இந்திய பள்ளிகளும் ஏற்கனவே 1—11 வகுப்புகளில் கற்பிப்புக் கட்டணம் வசூலிக்கின்றன. அவை மேல் உயர்நிலைப் பள்ளி நிலையிலும் கற்பிப்புக் கட்டணம் வசூலிக்க அனுமதிக்கப்படும்.

4. 1978–79 இல் மேல் உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக உயர்த்திடத் தேர்ந்தெடுத்துள்ள அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 133 பள்ளிகளில் மொத்தம் ரூ. 2 கோடி செலவில் (ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் சராசரி ரூ. $1\frac{1}{2}$ லட்சம் செலவில் ஒரு வகுப்பறையும் ஒரு ஆய்வுக்கூட அறையும்) கட்டட வசதி செய்ய ஏற்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. அரசு மேல் உயர்நிலைப் பள்ளிக் கட்டட வேலைகளுக்கு 1978–79 இல் ரூ. 3 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றுக்கு ஆய்வுக் கூட தளவாடங்களை அளிக்கவும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

5. மேல் உயர்நிலைப் பள்ளி வகுப்பு ஆசிரியர்களுக்கு பின் வரும் தகுதிகளை நிர்ணயிக்கலாமாவென்று ஆய்வு செய்யப் பட்டு வருகிறது :—

உயர்செகண்டரிப் பள்ளித் தலைமையாசிரியர் ..	எம்.ஏ., / எம்.எஸ்.சி. / எம்.காம்; பி.டி. / பி.எட்; ஏற்பளித்த பள்ளிகளில் அல்லது கல்லூரிகளில் ஆசிரியராக 10 ஆண்டு அனுபவம்.
ஆசிரியர்கள் ..	எம்.ஏ./ எம்.எஸ்.சி. / எம்.காம்; பி.டி./பி.எட். (தேவையான மொழியில் அல்லது பாடத்தில்)

மேற்கண்ட தகுதிகள் படைத்தவர்கள் கிடைக்காவிட்டால் பின்வரும் தகுதிகளைப் பெற்றவர்களை பின்வரும் வரிசை முறைப்படி நியமிக்கலாமாவென்றும் ஆய்வு செய்யப்படுகிறது

(1) பி.ஏ./பி.எஸ்.சி./பி.காம். (தேவையான மொழியில் அல்லது பாடத்தில்)—முதல் அல்லது இரண்டாவது வகுப்பில்;
பி.டி./பி.எட்;
ஏற்பளித்த கல்வி நிறுவனங்களில் ஆசிரியராக 10 ஆண்டு அனுபவம்.

(2) பி.ஏ./பி.எஸ்.சி./பி.காம். (தேவையான மொழியில் அல்லது பாடத்தில்) மூன்றாவது வகுப்பில்;
பி.டி./பி.எட்.,
ஏற்பளித்த பள்ளிகளில் ஆசிரியராக 15 ஆண்டு அனுபவம்.

[1978 மார்ச் 15

(3) எம்.ஏ.,/எம்.எஸ்.சி./எம்.காம். (தேவையான மொழியில் அல்லது பாடத்தில்)—(பி.டி./பி.எட். இல்லாமல்) இவர்கள் நியமிக்கப்பட்டால் நியமித்த மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் அஞ்சல் முறையிலோ, மாலை நேரக் கல்லூரியிலோ பகுதிநேர வகுப்புகளிலோ பயின்று பி.டி./ பி.எட். பட்டம் பெற்றாக வேண்டும்.

ஆசிரியர்கள் தகுதிகள் குறித்தும் சம்பள விகிதம் குறித்தும் விரைவில் இறுதியான ஆணைகள் வெளியாகும். உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தற்பொழுது பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுள் மேல் உயர்நிலைப் பள்ளி வகுப்புக்கான தகுதியுடையவர்களனைவரும் இயன்றவரை மேல் உயர்நிலைப் பள்ளி வகுப்புகளில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவர்.

6. தமிழ்நாட்டிலுள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 1978–79-லிருந்து 11 ஆம் வகுப்பு நீங்கிவிடும் காரணத்தால் சுமார் 7,000 பி.டி. ஆசிரியர்கள் பாதிக்கப்படலாம். இவர்களில் மேல் உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி ஆசிரியருக்கு வரையறுக்கப்படும் தகுதிகளைப் பெற்றுள்ளவர்களை அக் கல்வி பயிற்றுவதற்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஏனையோரைப் பொறுத்த மட்டிலும் எவரும் வேலையிழக்காதபடி அரசு பார்த்துக் கொள்ளும். ஆசிரியர், மாணவர் விகிதம் அனுமதிக்குமாயின் அந்தந்த பள்ளிகளில் உள்ள 8—10 வகுப்புகளுக்கு 11ஆம் வகுப்பு பி.டி. ஆசிரியர் பதவிகள் மாற்றப்படும். அல்லது ஆசிரியர்–மாணவர் விகிதப்படி கூடுதல் ஆசிரியர்கள் தேவைப்படும் பிற பள்ளிகளுக்கு அப்பதவிகள் மாற்றப்படும்.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1978 மார்ச் 15]

IV கல்லூரிக் கல்வி.

தமிழ்நாட்டில் 1947 ஆம் ஆண்டில் 24 ஆக இருந்த கலை, அறிவியல் மற்றும் வணிகவியல் கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை 1977–78 ஆம் ஆண்டில் 188 ஆக உயர்ந்துள்ளது. 1947-ம் ஆண்டில் கல்லூரிகளில் படித்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 17,000 என இருந்தது; இது 1977–78 ஆம் ஆண்டில் 2,09,000 ஆக உயர்ந்துள்ளது. இக் கல்லூரிகளிலும், கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநரது கட்டுப்பாட்டின்கீழ் அமைந்த பிற நிலையங்களிலும் 1977–78 ஆம் ஆண்டில் படித்து வந்த மாணவர்கள், பணியாற்றிய ஆசிரியர்கள் ஆகியோர் எண்ணிக்கை வருமாறு :—

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

நிலையங்களின் எண்ணிக்கை.		மாணவர் எண்ணிக்கை. (முழுமையான எண்களில்).		ஆசிரியர் எண்ணிக்கை.	
(1)		(2)		(3)	
1 கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரிகள்—					
அரசினர் கல்லூரிகள்.	51	புகுமுக வகுப்பு.	89,000		
உதவிபெறும் கல்லூரிகள்.	137				
		பி. ஏ.	43,000	அரசுக் கல்லூரிகள்.	3,812
	188	பி. எஸ். சி.	49,000		
		பி. காம்.	21,000	தனியார் கல்லூரிகள்.	8,394
		பட்ட வகுப்பு மாணவர் தொகை.	1,13,000	மொத்தம்..	12,206
சென்னை பல்கலைக் கழகத்துடன் இணைந்தவை.	110				
மதுரையுடன் இணைந்தவை	77				
அண்ணாமலையுடன் இணைந்தது.	1	எம். ஏ. எம். எஸ். சி. எம். காம்.	7,000		
		ஆக மொத்தம்..	2,09,000		

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

(2) ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகள்—

அரசினர் கல்லூரிகள்.	7	2,700	23
தனியார் கல்லூரிகள்	16		

(3) பிற கல்லூரிகள் —

உடற் பயிற்சிக் கல்லூரிகள்.	3	340	30
கீழ்த்திசைக் கல்லூரிகள்.	16	1,700	124
சமூகவியல் பணிக்கல்லூரிகள்.	2	170	16
ஊரக உயர்நிலை நிலையங்கள்.	2	620	75
இசைக்கல்லூரி (அரசு).	1	250	23

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

2. 10+2+3 ஆண்டுப்படிப்பு 1978 சூன் முதல் நடைமுறைக்கு வரும். 1979 சூனிலிருந்து கல்லூரிகளிலிருந்து புகுமுக வகுப்பு நீங்கிவிடும். இதன்காரணமாக கல்லூரி ஆசிரியர்கள் வேலை இழக்காதபடி அரசு பார்த்துக்கொள்ளும். இதற்காக பல்கலைக் கழகங்களுடன் கலந்து கல்லூரி ஆசிரியர்களுடைய வேலைப்பளு பற்றிய நடைமுறைகள் தேவையான அளவுக்குத் திருத்தியமைக்கப்படும்.

புதிய பல்கலைக் கழகங்கள்.

3. மொத்தமுள்ள 188 கலை, அறிவியல் கல்லூரிகளில் 110 கல்லூரிகள் சென்னை பல்கலைக் கழகத்துடனும் 77 மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்துடனும் ஒன்று அண்ணமலைப் பல்கலைக் கழகத்துடனும் இணைந்தவை. பல்கலைக் கழகம் ஒன்றுடன் 30 அல்லது 40-க்கு மேற்பட்ட கல்லூரிகள் இணைப்புப் பெற்றிருத்தல் கூடாது என பல்கலைக்கழகங்கள் பற்றிய கசேந்திர கட்கர் குழு பரிந்துரை செய்துள்ளது. எனவே, இம்மாநிலத்தில் மேலும் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட புதிய பல்கலைக் கழகங்களை நிறுவுவது இன்றியமையாதது என்பது தெளிவாகும். திருச்சிராப்பள்ளியில் ஒன்றும் கோயம்புத்தூர் ஒன்றுமாக (கல்லூரிகளுக்கு இணைப் பளிக்கும் வகையைச் சார்ந்த) இரண்டு புதிய பல்கலைக் கழகங்களை நிறுவுவது குறித்து மைய அரசுடனும் பல்கலைக் கழக மானியக்குழுவுடனும் முனைப்புடன் இவ்வரசு கலந்தாலோசித்து நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறது.

தன்னுரிமையுள்ள கல்லூரிகள்.

ஒவ்வொரு பல்கலைக் கழகத்தின் கீழும் உள்ள கல்லூரிகளில் நன்கு நடக்கும் கல்லூரிகள் ஒரு சிலவற்றை தேர்ந்தெடுத்து அவற்றுக்கு சுய ஆட்சி உரிமை தந்தால் கல்லூரிக் கல்வி தரம் உயருமென்று கருதி பல்கலைக்கழக மானியக்குழு அதற்காக திட்டமொன்று வகுத்தது, இதனை சென்னை, மதுரைப்பல்கலைக்கழக கல்லூரிகளில் செயல்படுத்த வகை செய்து பல்கலைக்கழகச் சட்டங்கள் 1977 டிசம்பரில் திருத்தப் பட்டுள்ளன. எனவே, அவ்வாறு சுய ஆட்சி உரிமை பெறும் கல்லூரிகள் பாடத்திட்டங்கள் வகுக்கவும், தேர்வு நடத்தவும் தாம் தாமே வல்லுநர் குழுக்கள் அமைத்து, கல்வித் தரம் உயரக் கூடியவகையில் செயல்பட வாய்ப்புண்டு.

5. இம்மாநிலத்தில் கலை, அறிவியல் கல்லூரிகளின் தேவை ஏறத்தாழ முழுமையாக நிறைவேற்றபட்டுவிட்டது எனலாம். ல குறிப்பிட்ட நகர்ப்புற கல்லூரிகளில் சேருவதற்கே மாண

வர்கள் நெருக்கி முன்வருகின்றனர். ஆனால், கிராமப்புறப் பகுதிகளிலுள்ள கல்லூரிகளில் இப்பொழுது பல இடங்கள் காலியாக இருந்து வருகின்றன. 1977–78-ம் ஆண்டில் இம் மாநிலத்தில் உள்ள கல்லூரிகளில் புகுமுக வகுப்பில் 9,000 இடங்களும் (ஆங்கிலப் பாட மொழி—6,500 ; தமிழ்ப்பாட மொழி—2,500) பட்ட வகுப்புகளில் 11,700 இடங்களும் (ஆங்கிலப் பாட மொழி —7,700, தமிழ்ப் பாடமொழி-4,000) காலியாக இருந்தன. எனவே, புதிய கல்லூரிகளைத் தொடங்க அனுமதிப்பதைவிட தற்போதுள்ள கல்லூரிகளில் உள்ள இடங்கள் அனைத்தையும் பயன்படுத்த வகை செய்வதே விரும்பத்தக்கதாகும். கல்லூரிக் கல்வியின் தரத்தை மேம் படுத்துவதில் இனி முழுக் கவனம் செலுத்துவதே சிறந்த தாகும்.

கல்வித் தர மேம்பாடு.

6. ஐந்தாம் திட்டக் காலத்தில் அரசுக் கல்லூரிகளில் கல்வித்தர மேம்பாட்டுக்கே முதன்மை அளிக்கப்படுகிறது. 1977–78-ல் அரசுக் கல்லூரிகளில் கூடுதலாக அறிவியல் பட்டப்படிப்புகள் நான்கு, கலைப்பட்டப்படிப்புகள் இரண்டு, வணிகவியல் பட்டப்படிப்பு ஒன்று, அறிவியல் பட்ட மேற் படிப்பு வகுப்பு ஒன்று ஆகியவற்றைத் தொடங்க ஏற்பளிக்கப் பட்டது. 1978–79-ல் புதிய பட்ட வகுப்புகளைத் துவக்க ரூ. 3 லட்சமும், புதிய பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்புகளைத் துவக்க ரூ. 1 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன.

சென்னையில் உள்ள மாநிலக் கல்லூரியை ஒரு பட்ட மேற் படிப்பு—ஆராய்ச்சி நிலையமாக உயர்த்தக் கருதப்பட்டுள்ளது. 1978–79-ம் ஆண்டு இதற்கான நடவடிக்கைகள் தொடங்கப் படும்.

7. அறிவியல் கல்வியை வளர்த்திட அரசுக் கல்லூரிகளில் ஆய்வகக் கூட வசதிகள் பெருக்கப்படும். இதற்காக 1977-1978-ம் ஆண்டில் ரூபாய் 5 இலட்சம் செலவிடப்பட்டது. 1978-79-ல் ரூபாய் 6 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

8. அரசுக் கல்லூரிகளில் மாணவர்கள் பயன்படுத்திட பாட புத்தகங்களைக் கொண்ட புத்தக நூலகங்களை அமைப் பதற்கென ஆண்டுதோறும் ரூபாய் 1 இலட்சம் செலவிடப்படு கிறது. 1978-79-ம் ஆண்டிலும் ரூபாய் 1 இலட்சம் செல விடப்படும்.

9. மாணவர்கள் வசதிக்காக உணவருந்தும் இடம், சிற்றுண்டிச்சாலே, மிதிவண்டி நிறுத்துமிடம் ஆகியவற்றை அமைக்கவும், விளையாட்டுத் திடல்களைச் செப்பனிடுவதற்காகவும், விளையாட்டுப் பொருள்கள் போன்றவற்றை வாங்குவதற்காகவும் 1977-78-ம் ஆண்டில் அரசுக் கல்லூரிகளில் ரூபாய் 5 இலட்சமும், தனியார் கல்லூரிகளில் ரூபாய் 5 இலட்சமும் செலவிட ஏற்பளிக்கப்பட்டது. அரசுக் கல்லூரிகளில் இவ்வசதிகளுக்காக 1978-79-ல் ரூபாய் 5 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

10. 1977 நவம்பரில் திருச்சிராப்பள்ளி போன்ற இடங்களில் புயலாலும், வெள்ளத்தாலும் தனியார் கல்லூரிகளில் சிலவற்றின் கட்டடங்கள், தளவாடங்கள், பிற சொத்துக்கள் ஆகியவை பெருஞ் சேதமுற்றன. சேதத்தின் அளவை சென்னைப் பல்கலைக்கழக ஆய்வுக் குழு ஒன்று மதிப்பீட்டு அறிக்கை தந்தது. அவ்வறிக்கையின் அடிப்படையிலும் பல்கலைக்கழகத் துணை வேந்தரின் பரிந்துரையின் பேரிலும் சேதம் அடைந்த கல்லூரிகளுக்கு அரசு சிறப்பு மானியமாக ரூபாய் 51 இலட்சம் வழங்கியுள்ளது.

11. அரசுக் கல்லூரிக் கட்டடங்கள், மாணவர் விடுதிக் கட்டடங்கள் ஆகியவற்றுக்காக 1978-79-ல் ரூபாய் 32 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. (புதிய வேலைகளுக்காக ரூபாய் 11 இலட்சமும், முன் ஆண்டுகளில் ஏற்பளிக்கப்பட்டு முடிவு பெறுமல் உள்ள கட்டட வேலைகளுக்கு 1978-79-ல் ஆகும் செலவுக்காக ரூபாய் 21 இலட்சமும்). தனியார் கல்லூரிகளுக்குக் கட்டட மானியம் தர ரூபாய் 7 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

12. அரசுக் கல்லூரிகளில் ஆசிரியர்களுடைய கல்வித் தகுதியினை மேம்படுத்துவதற்கான திட்டங்களும் செயல்படுகின்றன. பல்வேறு துறைகளில் ஆராய்ச்சி செய்து டாக்டர் (பி. எச். டி.) பட்டம் பெறுவதற்காக பேராசிரியர்கள் முகமையில் அனுப்பப்பட்டு வருகின்றனர். 1973-74 முதல் இத்திட்டத்தின் கீழ் 19 பேர் டாக்டர் நிலை ஆராய்ச்சிக்காக அனுப்பப்பட்டதில் எழுவர் படிப்பை முடித்து திரும்ப வேலையில் சேர்ந்துவிட்டனர். 1978-79-ல் புதியதாக ஆறு பேராசிரியர்கள் டாக்டர் பயிற்சிக்கு அனுப்பப்படுவார்கள். நிரந்தரமாகப் பணிபுரியும் பேராசிரியர்களைத் தவிர வெளியிலிருந்தும் சில பேராசிரியர்கள் விரிவுரையாற்ற அழைக்கப்படுகின்றனர். தமிழ் மொழி வாயிலாகக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு உதவும் வகையில் நினைவூட்டும் பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இத்திட்டத்தின் கீழ் இதுவரை 2,915 ஆசிரியர்கள் பலனடைந்துள்ளனர்.

1978 மார்ச் 15]

13. தொடர்கல்வி அளிப்பதில் மாலை வேளைக் கல்லூரிகளும், அஞ்சல் கல்வித் திட்டங்களும் மிகவும் பயனளிக்கும் முறையில் விளங்குகின்றன. 1977-78 ஆம் ஆண்டில் 45 கல்லூரிகளில் மாலை வேளை வகுப்புகள் நடத்தப் பெற்றன; அவற்றில் 10,000 மாணவர்கள் படித்தனர். மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் புகுமுக வகுப்புக்கும், பி. ஏ., பி. காம்., எம். ஏ. வகுப்புகளுக்கும் பயிற்றுவிப்பதற்காக அஞ்சல் கல்வித் திட்டத்தை நடத்தி வருகிறது. மாணவர் சமுதாயத்தினரிடையே இவை மிகவும் போற்றி வரவேற்கப்படுகின்றன.

படிப்புதவித் தொகையும் பயிற்சி உதவிப் பணமும்:

14. புகுமுக வகுப்பில் கற்பிப்புக் கட்டணங்கள் எவையும் வசூலிக்கப்படுவதில்லை. இலவச புகுமுக வகுப்புக் கல்வித் திட்டத்தினால் ஆண்டொன்றுக்கு அரசுக்கு ஏற்படும் செலவு ரூ. 2 கோடியாகும். தமிழ்ப் பயிற்று மொழிக்குரிய பயிற்சி உதவிப் பணத்திற்கான விவரங்கள் பின்னர் அளிக்கப் பட்டுள்ளன. மேற்கண்டவற்றுடன் வேறு பல படிப்புதவித் தொகை திட்டங்களும் பயிற்சி உதவிப் பணத் திட்டங்களும் உள்ளன. அவற்றில் மிக முக்கியமானவை வருமாறு :—

திட்டம்.	1977-78-ஆம் ஆண்டில் புதிதாக ஒப்பளிக்கப் பட்ட படிப்புதவித் தொகையின் எண்ணிக்கை.	1977-78-ஆம் ஆண்டில் (புதியவை மற்றும் புதுப்பிக்கப் பட்டவை) ஒப்பளிக்கப்பட்ட மொத்த எண்ணிக்கை.	1978-79-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவு மதிப்பீட்டில் ஒதுக்கியுள்ள பணம்.
(1)	(2)	(3)	(4)
			(ரூபாய் இலட்சங்களில்)
தேசிய படிப்புதவித் தொகைத் திட்டம்.	1,314	4,000	35
பள்ளி ஆசிரியர்களது பிள்ளைகளுக்குரிய தேசிய படிப்புதவித் தொகை.	70	220	3
தேசிய கடன் படிப்புதவித் தொகைத் திட்டம்.	1,444	5,092	45

1974-75ஆம் ஆண்டிலிருந்து தேசியப் படிப்புதவித் தொகை, பள்ளி ஆசிரியர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு வழங்கப்படும் தேசிய படிப்புதவித் தொகை ஆகிய இரண்டுக்கும் ஆகும் செலவை மாநில அரசே ஏற்று வருகின்றது. உடல் ஊனமுற்றவர்கள், பாதுகாப்புப் பணியாளரது குழந்தைகள், விடுதலைப் போர் வீரர்களின் குழந்தைகள், மற்றும் பர்மா, இலங்கை அகதிகளின் குழந்தைகள் போன்றவர்களுக்கான படிப்புதவித் தொகைத் திட்டங்களும் உள்ளன. தாழ்த்தப் பட்ட இனங்கள்/பழங்குடிகள் மற்றும் பின்தங்கிய வகுப்பு களைச் சார்ந்த மாணவர்கள் அரிசன நலத் துறை, பிற்பட் டோர் நலத் துறை ஆகிய துறைகளிலிருந்து படிப்புதவித் தொகைகள் பெற்று வருகின்றனர்.

15. தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் பழங்குடி மாணவர்களுள் பள்ளி இறுதி வகுப்புத் தேர்வில் 60 சதவீதம் அதற்கு மேலாக மதிப்பெண் பெறுபவர்களுக்கும் புகுமுக வகுப்பில் முதல் வகுப்பில் தேர்வு பெறுபவர்களுக்கும் ஆண்டு தோறும் உதவிப் பணம் வழங்கப்படுகிறது. அப்பிரிவினரைச் சார்ந்த கிறித்தவர்களுக்கும் இவ்வுதவிப் பணம் உண்டு. பெற்றோர் வருமானம் எவ்வளவாயிருப்பினும் இவ்வுதவிப் பணம் உண்டு. உதவிப்பணம் ஆளுக்கு ரூ.300 வழங்கப்படுகின்றது. அவர்கள் தாம் விரும்பும் மேற் படிப்பை மேற்கொள்ள இது அவர் களுக்கு உதவும். தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர் பழங்குடிகள் என்ற வகையில் அவர்களுக்குக் கிட்டும் மற்றெல்லாச் சலுகை களுக்கும் பண உதவிகளுக்கும் மேலாக இந்த ரூ. 300 உதவி கிட்டும். இத்திட்டத்தினால் ஆண்டொன்றுக்கு அரசுக்கு ஏற்படும் செலவு ரூ. 8 இலட்சமாகும்.

16. 1977-78 ஆம் ஆண்டிலிருந்து பட்ட வகுப்பு களில் பயிலும் ஷெட்யூல்டு வகுப்பினர், மலைச் சாதியினர் ஆகியோருக்கு (அவர்களுடைய பெற்றோர் ஆண்டு வருமானம் பற்றிக் கருதாமல்) முழுச் சம்பளச் சலுகை அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. முன்னர் இருந்த வருமான வரம்பாகிய ஆண்டுக்கு ரூ. 2,500 என்பது நீக்கப்பட்டுவிட்டது.

17. கல்லூரிகளில் பட்ட வகுப்புகளில் சேர்ந்துவிட்ட மாணவர்கள் பின் பொறியியல், மருத்துவம் முதலிய கல்லூரிகளில் சேருவதற்காகவோ அல்லது வேறு காரணங் களுக்காகவோ கலைக் கல்லூரியை விட்டுச் செல்லும் பொழுது அவர்கள் கலைக் கல்லூரியில் கட்டிய கட்டணத்தை திருப்பித் தரலாமென அரசு ஆணையிட்டுள்ளது.

1978 மார்ச் 15]

கல்லூரிகளில் தமிழ்ப் பயிற்று மொழி :

18. 1966-67 ஆம் ஆண்டிலிருந்து புகுமுக வகுப்பில் கலைப்பாடங்களில் தமிழும் பயிற்று மொழியாக ஆனது. 1967-68 ஆம் ஆண்டிலிருந்து பி.ஏ. பட்ட வகுப்பிலும், 1968-69 ஆம் ஆண்டிலிருந்து புகுமுக வகுப்பில் அறிவியல் பாடங்களிலும், 1969-70 ஆம் ஆண்டிலிருந்து பி.எஸ்.சி. வகுப்பிலும் தமிழ் பாட மொழியானது. தமிழ்ப் பயிற்று மொழியை ஊக்குவிக்கும் முறையில் பி.ஏ., பி.எஸ்.சி. வகுப்புகளில் பயிலும் மாணவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஊக்க உதவிப் பணம் / புத்தகப்படியாக ஆண்டுக்கு ரூ. 180-ம் புகுமுக வகுப்பு மாணவர்களுக்கு ஆண்டுக்கு ரூ. 50-ம் வழங்கப்படுகின்றன. 1975-76 ஆம் ஆண்டு முதல் 1977-78 முடிய இந்த உதவிப் பணம் பாடப் புத்தகங்கள், குறிப்புப் புத்தகங்கள், எழுதுபொருள்கள் ஆகியவைகளாகவே தரப்பட்டு வந்தது. 1978-79 முதல் இதை மாற்றி மீண்டும் பணமாகவே தரப்படும். ஆண்டுதோறும் தமிழைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்ட மாணவர்கள் எண்ணிக்கை (அரசினர் மற்றும் தனியார் கல்லூரிகளில் வருமாறு)—

ஆண்டு.	புகுமுக வகுப்பு.	பட்டப்படிப்பு.	மொத்தம்.	தமிழ்ப் பயிற்று மொழி வகுப்பு மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படும் பயிற்சி உதவிப் பணம் மற்றும் புத்தகப்படி இவற்றுக்கான செலவு. (ரூபாய் இலட்சத்தில்.)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1969-70	19,502	3,739	23,241	..
1970-71	20,638	4,027	24,665	..
1971-72	20,895	15,936	36,831	39
1972-73	21,224	16,786	38,010	45
1973-74	18,355	18,693	37,048	43
1974-75	19,542	15,839	35,381	40
1975-76	17,784	14,869	32,653	36
1976-77	20,103	13,471	33,574	34
1977-78	22,763	12,300	35,063	34

தமிழ்ப் பயிற்று மொழித் திட்டத்தை மாணவர்கள் இன்னும் பெருமளவில் விரும்பி ஏற்கச் செய்ய அரசும் பல்கலைக்கழகங்களும் நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றன.

[1978 மார்ச் 15

19. தமிழ் நாட்டுப் பாட நூல் நிறுவனம் தமிழைப் பாட மொழியாகக் கொண்டுள்ள கல்லூரி மாணவர்களுக்காக இதுவரை 800பாடபுத்தகங்களை வெளியிட்டுள்ளது. இவ்வெளியீடுகளில் பலவற்றைப் பாட நூல்களாகவும், குறிப்புப் புத்தகங்களாகவும் மாணவர்கள் பயன்படுத்திட பல்கலைக் கழகங்கள் பரிந்துரை செய்துள்ளன. பாட நூல் நிறுவனம் 1978–79 ஆம் ஆண்டில் மேலும் பல கல்லூரிப் பாட நூல்களை வெளியிடும்.

பல்கலைக்கழக மானியக்குழு சம்பள விகிதங்கள்:

1. பல்கலைக் கழக மானியக் குழு சம்பள விகிதங்கள் பின்வரும் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு, அதாவது :

அரசு மற்றும் தனியார் கலை அறிவியல் கல்லூரிகள், சட்டக் கல்லூரிகள்;

பொறியியல் கல்லூரிகளும், பல்தொழில் பயிலகங்களும்;

சென்னை, மதுரை, அண்ணமலை பல்கலைக் கழகங்கள் ஆகியவற்றின் ஆசிரியர்களுக்கெல்லாம் 1–4–1976 முதல் அமுலாக்கி 1977 செப்டம்பரில் ஆணை வெளியிடப்பட்டது. பணப் பயன் 1–1–1977 முதல் கிட்டும்.

21. மேற்கண்ட ஆணைகளில் திருத்தங்கள் கோரி முறையீடுகள் வந்தன. அரசு அவற்றைப் பரிவுடன் ஆய்வு செய்து பின்வரும் சலுகைகளை அறிவித்துள்ளது. அதாவது, 1—12—1977 அன்று ஐந்தாண்டு அல்லது அதற்கு மேலும் பணி செய்திருந்த விளக்குனர்கள் (டெமான்ஸ்ரேட்டர்) பயிற்றுநர்கள் (டியூட்டர்) ஆகியோருள் அவரவர் துறையில் பட்ட மேற்படிப்பு (எம்.ஏ., எம்.காம். போன்றவை) தகுதி பெற்று இருந்தவர்களுக்கெல்லாம் 1-12-1977 முதல் துணைப் பேராசிரியர்கள்/விரிவுரையாளர்கள் பதவி அளிக்கப்பட்டு, அப்பதவிக்கான பல்கலைக்கழக மானியக் குழு சம்பள விகிதம் தரப்படும். இனிமேல் இந்த தகுதிகளை (5 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட ஆண்டுகள் பணி பட்ட மேற்படிப்பு தகுதி) பெறுபவர்களுக்கும் இந்த சலுகை கிட்டும்.

22. மேலும் சில சலுகைகளைக்கேட்டு கோரிக்கைகள் வந்துள்ளன. அவை அரசின் ஆய்வில் உள்ளன.

1978 மார்ச் 15]

தனியார் கல்லூரிகள்.

23. தனியார் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் முழுமையாகவும் காலத் தாழ்வின்றியும் சம்பளம் பெற்றுவர ,வகை செய்யும் நோக்கத்துடன் தனியார் கல்லூரிகளுக்கும் மானியம் வழங்குவதில் புதிய முறையை 1-7-77 முதல் அரசு செயல்படுத்தி வருகிறது. இதன் கீழ் சம்பளம் வழங்கும் வகையில் அக்கல்லூரிகளுக்கு ஏற்படும் செலவில் நிகரப் பற்றுக்குறை முழுவதையும் அரசே ஏற்று வருகிறது.

24. தமிழ்நாட்டிலுள்ள தனியார் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் ஓய்வு காலப் பலன்களை (ஓய்வூதியம், குடும்ப ஓய்வூதியம் போன்றவை) 1-4-1962 முதல் பெற்று வருகின்றனர். 1—4—1976 முதல் மேற்கண்ட பலன்கள் அக்கல்லூரிகளிலுள்ள ஆசிரியரல்லாத பணியாளர்களுக்கும் விரிவாக்கப் பட்டுள்ளன. அண்மையில், தனியார் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு விடுப்பு வசதிகளும் தாராளமாக்கப்பட்டுள்ளன. மருத்துவ விடுப்பு முன்னர் 12 மாதங்கள் எடுக்கலாம் என்று இருந்தது. இப்பொழுது அது 18 மாதங்களாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

தேசிய மாணவர் படை:

25. தமிழ் நாட்டில் தேசிய மாணவர் படையில் தற்பொழுது 22,000 மாணவ-மாணவியர்களைக் கொண்ட 48 முது நிலைப் பிரிவுகளும், 67,000 மாணவ - மாணவியர்களைக் கொண்ட 675 இளநிலைப் பிரிவுகளும் உள்ளன. இவற்றில் 3,000 மாணவியரைக் கொண்ட முதுநிலைப் பிரிவுகள் 5-ம், 5,300 மாணவியரைக் கொண்ட இளநிலைப் பிரிவுகள் 53-ம் அடங்கும். தேசிய மாணவர் படைக்கு இவ்வரசு 1978-79-ம் ஆண்டில் செலவிடவிருக்கும் தொகை ரூ. 113 இலட்சமாகும்.

26. 1978-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தில் டில்லியில் நடைபெற்ற குடியரசு விழாவில் தமிழ்நாட்டுத் தேசிய மாணவர் படைப் பிரிவு பல மாநிலங்களும் அடைய விரும்பும் அனைத்திந்திய விருதை தமிழ்நாட்டுக்குப் பெற்றுத் தந்துள்ளது. இந்த விருதை வழங்கத் தொடங்கி எட்டுஆண்டுகள் ஆகின்றன. 1976-ல் தவிர மற்ற ஏழு ஆண்டுகளிலும் அதனைத் தமிழ் நாடே பெற்று வந்துள்ளது.

தேசிய பணித் திட்டம்:

27. தேசியப் பணிப் பிரிவானது கல்லூரி மாணவர்கள் தங்களுடைய ஓய்வு நேரத்தை நாட்டுப் பணியில், குறிப்பாக கல்விப் பணியில், ஈடுபடுத்துவதற்கு வாய்ப்பளிக்கும் நோக்

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

குடன் துவக்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தைச் செயற்படுத்த பல்கலைக் கழகங்கள் மாணவர் ஒருவருக்கு ரூ. 60 என்ற கணக்கில் மானியம் பெறுகின்றன. மேற்கண்ட தொகையில் ரூ. 35-ஐ இந்திய அரசும் ரூ. 25-ஐ மாநில அரசும் அளிக்கின்றன. இத்திட்டத்தில் கல்லூரி மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் ஆகியோருள் விருப்பமுள்ளோர் பங்கு கொள்கின்றனர். இத்திட்டத்தில் பங்கு கொண்ட மாணவர் எண்ணிக்கை 1976–77-ல் 20,000 ஆக இருந்தது, 1977–78-ல் 40,000 ஆக உயர்ந்தது. ஆண்டுதோறும் இத்திட்டத்தில் பங்கேற்கும் மாணவர்களில் பாதிபேர் விடுமுறைக் காலங்களில் சுமார் 10 நாள் அளவுக்கு கிராமங்களில் சிறப்பு முகாம் நடத்தி கிராமப்புற வளர்ச்சிப் பணிகளை (குறிப்பாக எழுத்தறிவிக்கும் பணியை) செய்கின்றனர். இத்திட்டத்திற்கு 1978–79-ம் ஆண்டில் ரூ. 21 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

சட்டக் கல்வி:

28. சென்னை சட்டக் கல்லூரி மாணவர் தொகை 1968–69-ல் 1,045 ஆக இருந்தது. 1977–78-ல் சுமார் 2,495 ஆக (முழு வேளை பட்டப்படிப்பு வகுப்புகளில் 1,695, மாலை நேரப் பட்டப்படிப்பு வகுப்புகளில் 740; எம்.எல். வகுப்புகளில் 60) உயர்ந்துள்ளது. 1978–79-ல் எம்.எல். வகுப்பில் ஏழாவது பிரிவு (சொத்துரிமைச் சட்டம்) தொடங்கப்படும். சென்னைச் சட்டக் கல்லூரியில் முழுவேளை பட்டப்படிப்பின் மூன்றாண்டு வகுப்புகளிலும் ஒவ்வொரு பிரிவில் தமிழே பயிற்று மொழியாக உள்ளது.

29. 1974–75-ம் ஆண்டில் மதுரையிலும் ஒரு சட்டக் கல்லூரி திறக்கப்பட்டது. அக்கல்லூரியில் 1977–78-ம் ஆண்டில் முழு நேர வகுப்புகளில் 900 மாணவர்கள் படிக்கின்றனர். 1977–78-ம் ஆண்டிலிருந்து அக்கல்லூரியிலும் மாலை வகுப்பு துவக்கப்பட்டு முதலாண்டு சட்ட வகுப்பில் 80 பேர்கள் பயில்கின்றனர். மதுரைச் சட்டக் கல்லூரிக் கட்டடம், மாணவரில்லம் ஆகியவற்றின் கட்டட வேலைகளை முடிக்கவும், அக்கல்லூரிக் கட்டடத்தின் மேல், முதல் மாடி கட்டவும் 1978–79-ல் ரூ. 12 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1978 மார்ச் 15]

V தொழில் நுட்பக் கல்வி

தொழில் நுட்பக் கல்விக்காக 1978–79-ல் சுமார் ரூ. 7 கோடி (தொழில் நுட்பக் கல்வி நிலையக் கட்டடச் செலவு போன்றவை உட்பட) ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இத்துறையின் கீழ் 7 பொறியியல் கல்லூரிகளும் 39 பல் தொழில் நுட்பப் பயிலகங்களும் [மூன்று மகளிர் பயிலகங்களும், ஆறு தனித் தொழில் பட்டய (டிப்ளமா) கல்வியகங்களும், மூன்று கலைகைத் திறன் கல்வியகங்களும் உட்பட], 14 தொழில் நுட்ப உயர் நிலைப் பள்ளிகளும் உள்ளன. தற்போது ஆண்டு தோறும், பொறியியல் கல்லூரிகளில் பட்டப் படிப்பிற்காக 1,422 மாணவர்களும், பல் தொழில் நுட்பப் பயிலகங்களில் பட்டயப் படிப்பிற்காக 5,125 மாணவர்களும், தொழில் நுட்ப உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 840 மாணவர்களும் சேர்க்கப்படுகின்றனர்.

2. மேற்சொன்ன ஏழு பொறியியல் கல்லூரிகள் தவிர கிண்டியிலுள்ள அழகப்ப செட்டியார் தொழில் நுட்பவியல் கல்லூரி, மற்றும் இந்தியத் தொழில் நுட்பக் கல்வியகம், குரோம் பேட்டையிலுள்ள சென்னை தொழில் நுட்பக் கல்வியகம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் பொறியியல் தொழில் நுட்பவியல் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளியில் உள்ள வட்டாரப் பொறியியல் கல்லூரி, ஆகிய ஐந்து பொறியியல் கல்லூரிகளும் இம்மாநிலத்தில் உள்ளன. அவை பல்கலைக் கழகங்களைச் சார்ந்தவை ; அல்லது தன்னாட்சி உரிமை பெற்றவை ஆகும்.

தொழில் நுட்பவியல் பல்கலைக் கழகம்.—

3. சென்னையில் தொழில் நுட்பப் பல்கலைக் கழகத்தை அமைப்பதற்கான சட்ட முன் வடிவத்துக்கு மைய அரசின் இசைவு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அந்த இசைவு வந்ததும் விரைவில் அச்சட்ட முன் வடிவம் தமிழ் நாட்டுச் சட்ட மன்றத்தின் முன் வைக்கப்படும்.

கல்வித் தர உயர்வு:

4. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட தொடக்கத்திலிருந்து தொழில் நுட்பக் கல்விக்காக இருக்கின்ற வசதிகளைச் சீர் செய்து ஒரு முகப்படுத்துவதிலும் கல்வித் தரத்தை மேம்படுத்துவதிலுமே அதிகக் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. மாணவர்களுக்கு அதிக வேலைவாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தவும் தொழில் நிறுவனங்களில் புதிதாகத் தோன்றும் துறைகளிலும் பிரிவுகளிலும் எந்தெந்த பயிற்சிகளைப் பெற்றவர்கள் தேவைப்படுகிறார்களோ அந்தந்த பயிற்சிகளை அளிக்கவும்

[1978 மார்ச் 15

தொழில் சம்பந்தப்பட்ட பல புதிய பாடத்திட்டங்கள் துவக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. தற்போது பொறியியல் கல்லூரியில் 15 பட்டப் படிப்பு முறைகளும், 31 பட்ட மேற்படிப்பு முறைகளும், 8 பட்ட மேற்படிப்பு நிலைப்பட்டய முறைகளும் உள்ளன. பல் தொழில் நுட்ப பயிலகங்களில் 37 பட்டய முறைகளும், 18 பட்டய மேற்படிப்பு முறைகளும், 17 சான்றிதழ் படிப்பு முறைகளும் உள்ளன.

5. 1978–79-ல் கோயம்புத்தூரிலுள்ள அரசு தொழில் நுட்பவியல் கல்லூரியில் உற்பத்திப் பொறியியலில் (Production Engineering) பட்ட வகுப்பு ஒன்றும், மதுரையிலுள்ள தியாகராசர் பொறியியல் கல்லூரியில் ''மின்னணு மற்றும் செய்தித் தொடர்பியலில்'' பட்ட வகுப்பு ஒன்றும் புதிதாகத் தொடங்கப்படும்.

6. 1977–78 ஆம் ஆண்டிலிருந்து சென்னையிலுள்ள வேதியியல் தொழில் நுட்பப் பயிலகத்தில், வேதித் தொழில் நுட்பவியலில் (Polymer Technology) பட்டயப் படிப்பு ஒன்றும், சென்னையிலுள்ள மைய தொழில் நுட்பப் பயிலகத்திலும் கோயம்புத்தூரிலுள்ள அரசு பல்தொழில் நுட்பப் பயிலகத்திலும் மின்னணுவியல் பட்டய படிப்புகளும் தொடங்கப்பட்டன. 1978–79-ல் சென்னையிலுள்ள மையத் தொழில் நுட்பப் பயிலகத்திலே கட்டிட வேலைகள் முதலானவற்றுக்கு வெவ்வேறு தளவாடங்கள் முதலியவை எவ்வளவு தேவை என்று முன்கூட்டியே மதிப்பீடு செய்து தருவதற்கென (Quantity Surveying) பட்டய மேற்படிப்பு முறை ஒன்று தொடங்கப்படும். கோயம்புத்தூரிலுள்ள அரசு பல் தொழில் நுட்பப் பயிலகத்தில் கட்டடவியல், இயந்திரவியல், மின்னியல் துறைகளில் பகுதி நேரப் பட்டயப் படிப்பு தொடங்கப்படும்.

7. சென்னையிலுள்ள கலை கைத்திறன் கல்லூரியில் ''பொருள் வடிவமைப்புத் துறையில் (துணிகளின் அலங்கார வேலைப்பாடு, விளம்பரப்பணி ஆகியவற்றில்)'' பட்ட வகுப்பு தொடங்கப்படும்.

8. 1977–78-ல் கிண்டி பொறியியற் கல்லூரியில் Structural Dynamics, சுற்றுப்புற நலப் பொறியியல் (Environmental Engineering) உச்ச மின்னியல் (High Voltage) ஆகிய துறைகளின் ஆய்வுக் கூடங்களுக்கும் கோயம்புத்தூரிலுள்ள அரசுப் பொறியியல் கல்லூரியில் வெப்ப இயந்திரங்கள் (Heat Engines) ஆய்வுக் கூடத்துக்கும் கூடுதல் தளவாடங்கள்

வாங்கித் தரப்பட்டு தரமுயர்த்தப்பட்டன. 1978-79-ல் கோயம்புத்தூரிலுள்ள அரசுச் தொழில் நுட்பக் கல்லூரியில் மின்னணுவியல் ஆய்வுக்கூடம் தரம் உயர்த்தப் படும். அக்கல்லூரியில் ரூ. 2·4 இலட்சம் செலவில் மகளிர் விடுதி ஒன்று கட்டப்படும். காரைக்குடியிலுள்ள அழகப்பச் செட்டியார் பொறியியற் கல்லூரியில் மேலும் ஒரு மாணவர் விடுதி கட்ட ஏற்பளிக்கப்படும். அவ்வகையில் 1978-79ல் ரூ. 1·5 இலட்சம் செலவிடப்படும்.

9. நன்கு வளர்ந்த பல் தொழில் நுட்ப பயிலகங் களுக்கு தாமே புதுக்கல்வி திட்டங்களை வகுக்கவும், இருக்கும் பாடத் திட்டத்தைச் சீர்திருத்தவும், தொழில் நிறுவனங்களுடன் இணைந்து செயல்புரியவும், தாங்கள் விரும்பியவாறு பயிற்சி அளிக்கவும், கற்பிக்கவும் உரிமை வழங்கப்படுகிறது. இதையொட்டி இதுவரை தன்னுரிமை வழங்கப்பட்டுள்ள பாடமுறைகளின் விவரம் வருமாறு: கோயம்புத்தூர் பி. எஸ். ஜி. பல்தொழில் நுட்பப் பயிலகத்தில் உள்ள எல்லாப்படிப்பு முறைகளும், சேலம் தியாகராயர் பல்தொழில் நுட்பப் பயிலகத்திலும் ராஜபாளையம் பி.ஏ.சி. ராமசாமி ராஜா பல்தொழில் நுட்பப் பயிலகத்திலும் நெசவுத் தொழில் நுட்பவியல் படிப்பு முறை, சென்னையிலுள்ள மைய தொழில் நுட்பப் பயிலகத்தில் நகரமைப்பு—ஊரமைப்பு பற்றிய பட்டய மேற்படிப்பு ; பொள்ளாச்சியிலுள்ள நாச்சிமுத்து பல்தொழில் பயிலகத் திலும் மதுரையிலுள்ள தமிழ்நாடு பல் தொழில் பயிலகத் திலும் உந்து வண்டிப் பொறியியல் பட்டயப் படிப்பு.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

பயிற்று துறை வளர்ச்சி—

10. பல்கலைக் கழக மானியக் குழு சம்பள விகிதங்கள் பொறியியற் கல்லூரி பல்தொழில் பயிலக ஆசிரியர்களுக்கும் பொருந்துவனவாகும்.

11. பொறியியல் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் டாக்டர் பட்டம் பெற இந்தியத் தொழிலியல் கல்வியகங்கள், பெங்களூரில் உள்ள இந்திய அறிவியல் கல்வியகம் போன்றவற்றுக்கு அனுப்பப்படுகின்றனர். சில ஆசிரியர்கள் தங்கள் செலவில் தங்கள் முயற்சியிலும் டாக்டர் பட்டம் பெறுகின்றனர். இதுவரை 54 ஆசிரியர்கள் இவ்வாறு டாக்டர் பட்டம் பெற் றுள்ளனர். மேலும் 31 ஆசிரியர்கள் தற்போது பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். 1978—79-ல் மேலும் ஐந்து பேர் பயிற்சிக்கு அனுப்பப்படுவர்.

12. பல்தொழில் நுட்பப் பயிலக ஆசிரியர்கள் சென்னையி லுள்ள ''தொழில் நுட்ப ஆசிரியர் பயிற்சி நிலையத்திற்கு'' உயர் பயிற்சிக்காக அனுப்பப்படுகின்றனர். இதுவரை 217 ஆசிரியர்கள் பயிற்சியளிக்கப்பட்டுள்ளனர். 27 ஆசிரியர் கள் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். 1978–79 ஆம் ஆண்டு மேலும் 30 ஆசிரியர்கள் பயிற்சிக்கு அனுப்பப்படுவார்கள்.

ஆராய்ச்சியைப் பேணுதல்—

13. ஆராய்ச்சி மற்றும் கலந்தாய்வுப் பணிகள் வளர வேண்டும் என்பது நன்கு உணரப்பட்டுள்ளது. பொறியியல் கல்லூரிகளில் டாக்டர் நிலை ஆராய்ச்சி எந்த அளவுக்கு நன்கு நடைபெறுகிறதோ அந்த அளவுக்கு இப்பணி சிறக்கும். அண்மையில் சில ஆண்டுகளில் பொறியியல் கல்லூரிகளில் டாக்டர் பட்டத்திற்கு (முழு நேர மற்றும் பகுதி நேர) ஆராய்ச்சி செய்ய மாணவர்கள் பதிவு செய்து கொள்வது ஊக்குவிக்கப்படுகிறது. இதுவரை 108 மாணவர்கள் டாக் டர் பட்ட ஆராய்ச்சிக்கு பதிவு செய்து கொண்டுள்ளனர். டாக்டர் பட்ட ஆராய்ச்சிக்காக தனியார் தொழிற் கல்வி நிறுவனங்கள் செய்யும் செலவு முழுவதையும் ஏற்க அரசு இசைந்துள்ளது.

தனியார் தொழில் நுட்பக் கல்வி நிலையங்கள்.—

14. இம்மாநிலத்தில் தனியார் பொறியியல் கல்லூரிகளுக் கும் பல்தொழில் நுட்பப் பயிலகங்களுக்கும் வழங்கப்படும் மானியத் தொகை படிப்படியாக உயர்ந்து கொண்டே வருகிறது. 1978–79 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 160 இலட்சம் மானியத் தொகையாக அளிக்கப்படும்.

15. தனியார் தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகளிலும் பல் தொழில் நுட்பப் பயிலகங்களிலும் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு 1–1–1975 முதலும் அவற்றிலுள்ள ஆசிரியரல்லாத பணி யாளர்களுக்கு 1–4–1977 முதலும் தாராள ஓய்வூதியத் திட் டம் விரிவாக்கப்பட்டுள்ளது.

விரிவுப் பணிகள்.—

16. தொழில் கல்வி நிலையங்களை விரிவுப் பணிகளில் ஈடு படுத்த முனைப்பான முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின் றன. தொடர் கல்வி வசதிகள் அளிக்கப்படுகின்றன. பரி சோதனை மற்றும் அறிவுரை கூறும் பணிகள் நடைபெறுகின் றன. கிராமப்புற கைவினைஞர்கள் புதிய கருவிகளைக் கையாளவும் புதிய தொழில் நுட்பவியல் முன்னேற்றங்களில் பயனை அடையவும் உதவியளிக்கப்படுகிறது.

ஜ78 மார்ச் 15]

1. தொடர் கல்வி.—

பணியாற்றும் பொறியியலறிஞர்களுக்கு மறுபார்வை வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன. அவரவர் துறையில் அவ்வப்பொழுது நிகழும் வளர்ச்சிகளைப் பற்றி அவர்கள் இவற்றின் மூலம் அறிந்துகொள்ள இயலுகிறது. பெரும் பாலும் இவ்வகுப்புகளை நடத்த ஆகும் செலவு வசூலிக்கும் கட்டணத் தொகைக்கு மேல் போவதில்லை. ஆண்டுதோறும் பல்வேறு பொறியியற் கல்லூரிகளிலும் சுமார் 25 மறுபார்வை வகுப்புகள் நடக்கின்றன. ஒவ்வொன்றிலும் சுமார் 30 பேர் பயன் பெறுகின்றனர். 1978–79-ல் சுமார் 60 வகுப்பு கள் நடைபெறும்.

2. பரிசோதனை மற்றும் அறிவுரை கூறும் பணி.—

தொழில் நுட்பக் கல்வி நிலையங்களில் தனியார் தொழிற் சாலைகள் முதலியன விரும்பும் பரிசோதனைகள் செய்துதரப் படுவதுடன் அவர்கள் கோரும் பிரச்சினைகள் பற்றி அறிவுரை கூறும் பணியும் நடைபெறுகிறது. இவற்றுக்கு குறைந்த கட்டணமே வசூலிக்கப்படுகிறது.

3. கிராமப்புற வளர்ச்சி.—

கிராமப்புற மக்கள் எளிதில் பயன்படுத்தத் தக்கவையும் அவர்கள் செயல் திறனைப் பெருக்குபவையும் ஆன பல சுலபமான பொருள்கள், கருவிகள், முதலியவற்றை பல் தொழில் பயிலகங்கள் சில உருவாக்கியுள்ளன. சிறு கடைசல் பொறி; மண்ணெண்ணெய் அடுப்பு; புகையில்லாத சூளை; சீர்திருத்தப்பட்ட மாட்டுவண்டி முதலியவை அத்தகைய சில கண்டு பிடிப்புகளாகும்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

வணிகவியல் பாடங்களில் தேர்வு —

17. தொழில் நுட்ப இயக்குநரே வணிகவியல் பாடங் களான தட்டெழுத்து, சுருக்கெழுத்து, வரவு செலவுக் கணக் கியல், வணிகவியல் பயிற்சி, வணிகப் புவியியல், வங்கியியல் போன்றவற்றிற்கு ஆண்டுதோறும் ஏறத்தாழ ஒரு இலட்சம் மாணவர்களுக்கு தேர்வு நடத்தும் அதிகாரியுமாவார்.

கணித அறிவியல் நிறுவனம் —

18. அடையாற்றில் அமைக்கப்பட்டுள்ள கணித அறிவியல் நிறுவனம் மாநில அரசு, மைய அரசு ஆகியவற்றின் உதவி யோடு செயல்படுகிற தன்னுரிமை பெற்ற நிறுவனமாகும். இந்நிறுவனத்திற்கு மாநில அரசு ஆண்டுக்கு ரூ. 3.5 இலட்சம்

மானியமாக அளிக்கின்றது. தற்போது, அடிப்படைக் கணிதம் மற்றும் கணிதம் சார்ந்த இயல்பியல் துறைகளில் உயர்தர ஆராய்ச்சி நடத்திவரும் இந்நிறுவனம் அனைத்திந்திய பெருமையை அடைந்துள்ளது.

சென்னைத் தொழில் நுட்பவியல் கல்வியகம்—

19. சென்னை தொழில் நுட்பவியல் கல்வியகம் **1949-ம்** ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது. 1969–70 ஆம் ஆண்டு முதல் இது மாநிலக் கல்வி அமைச்சரின் கீழ் அமைந்த ஒரு மேலாண்மைக் குழுவின் ஆட்சியின் கீழ் வந்தது. இந்நிறுவனம் வானவூர்திப் பொறியியல், உந்து வண்டிப் பொறியியல், மின்னணுப் பொறியியல், கருவிப் பொறியியல், உற்பத்திப் பொறியியல் (1977–78-ல் தொடங்கியது), ஆகியவற்றில் பயிற்சி அளிக்கின்றது. அக்கல்வியகத்தில் அறிவியல் பட்டதாரிகளே சேர்க்கப்படுகின்றனர். வானவூர்திப் பொறியியல், மின்னணுப் பொறியியல் ஆகிய துறைகளில் இந்நிறுவனம் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தோடு இணைந்த பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்புகளையும் நடத்துகின்றது. 1974–75 வரை இந் நிறுவனத்திற்கு ஆண்டுதோறும் ஆகும் செலவில் நிகர பற்றுக்குறைத் தொகையில் மூன்றில் ஒரு பகுதியையும் 1974–75-ம் ஆண்டு முதல் நிகரப் பற்றுக்குறை முழுவதையும் மாநில அரசு ஏற்று வருகிறது.

வட்டாரப் பொறியியல் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி—

20. திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ள வட்டாரப் பொறியியல் கல்லூரி 1964–65 ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது. அது தன்னுரிமையுள்ள நிறுவனமாகும். தமிழ்நாட்டுக் கல்வி அமைச்சரே அதன் ஆட்சிக் குழுவின் தலைவராவார். தற்போது அக்கல்லூரியில் ஆண்டுதோறும் 200 மாணவர்கள் பொறியியல் பட்டப்படிப்பிற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். கல்லூரியிலுள்ள இடங்களில் பாதி இம்மாநில மாணவர்களைக் கொண்டும், பாதி பிற மாநில மாணவர்களைக் கொண்டும் நிரப்பப்படுகின்றன. அக்கல்லூரிக்கு ஆண்டுதோறும் ஆகும் செலவில் பாதியை மைய அரசும், பாதியை மாநில அரசும் ஏற்று வருகின்றன. செலவில் மாநிலம் ஏற்கும் பங்கு ஆண்டுக்கு ஏறத்தாழ ரூபாய் 20 இலட்சமாகும். அக்கல்லூரியில் நடக்கும் பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்புகள் அனைத்துக்கும் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் தன்னுரிமை வழங்கியுள்ளது.

மாநில கூட்டுறவு முறைத் தொழில் கல்வி நிலையம், திருச்சிராப்பள்ளி.

21. ‘‘ மாநிலக் கூட்டுறவு முறைத் தொழில் கல்வி நிறுவனம் ’’, புகுமுக வகுப்பு தேறிய மாணவர்களுக்கு தொழில் கல்வி பயிற்றுவிப்பதற்காக 1975–76 ஆம் ஆண்டு முதல் திருச்சிராப்பள்ளியில் துவங்கப்பட்டது. அது தன்னுரிமை உள்ளது. கல்வி அமைச்சர் இந்நிறுவனத்தின் ஆளுகைக் குழுவிற்குத் தலைவராவர். திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்ட ஆட்சியர் அதன் துணைத் தலைவராவர். அது 42 மாதங்கள் கொண்ட (27 மாதங்கள் நிலையப் பயிற்சியும் 15 மாதங்கள் வேலை அனுபவமும் உடைய) கல்வித் திட்டங்களை நடத்தி வருகிறது. (1) கட்டடக் கலையும் உள் அமைப்பும், (2) மின் கருவிகளும் முறைகளும், (3) நெசவும் நவீன அழகு வேலைப்பாடும் என்ற மூன்று பாடத்திட்டங்கள் அங்கு உள்ளன. ஒவ்வொரு பாடத் திட்டத்திற்கும் 20 மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றனர். மாநில அரசு இந்நிறுவனத்திற்கு ஆண்டுதோறும் ரூ. 2 இலட்சம் மானியம் அளிக்கின்றது.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

VI. கலைப் பணிகள்.

(i) இசை, நடனம், நாடகம், ஓவியம் முதலியவை.

இயல், இசை, நாடக மன்றம்—

1. தமிழ்நாடு இயல், இசை, நாடக மன்றம் அரசின் முழு நிதி உதவியுடன் இயங்கி வரும் தன்னாட்சி உரிமையுள்ள ஒரு நிறுவனமாகும். இம்மன்றம் நடனம், நாடகம், இசை ஆகிய கலைகளை ஆதரித்து வளர்க்கும் அரும்பணியைச் செய்து வருகின்றது. இது இந்திய அரசின் கலாச்சாரப் பரிமாற்றுத் திட்டத்தின்கீழ் வெளிநாடுகளிலிருந்து வரும் கலைக் குழுக்களுக்கு வரவேற்பளிக்கிறது. சிறந்த நாடகங்களின் ஆக்கத்திற்கு ஊக்கமளிக்கின்றது. தமிழ் நாட்டிலிருந்து பிற மாநிலங்களுக்கு கலைக் குழுக்கள் செல்ல ஆதரவளித்தும் வருகின்றது.

2. திறம் மிக்க சிறந்த கலைஞர்களை ஊக்குவிப்பது இம்மன்றத்தின் தலையாய பணியாகும். ஆண்டுதோறும் இம்மன்றம் வாய்ப்பாட்டு, வயலின் இசை, மிருதங்கம், நாதஸ்வரம், புல்லாங்குழல், ஹரிகதா காலட்சேபம் ஆகியவற்றின் திறம்மிகு கலைஞர்களை, கலையரங்க நிகழ்ச்சி ஒன்றின் மூலம் தேர்வு செய்து அவர்களைப் பொதுமக்களுக்கு அறிமுகப் படுத்தும் நோக்குடன் அக்கலைஞர்கள் கலை நிகழ்ச்சிகள் நடத்தவும் மானியம் அளிக்கிறது. 1963 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இதுவரை 600-க்கு மேற்பட்ட கலைஞர்கள் இத்திட்டத்தின் கீழ் பயனடைந்துள்ளனர். இதற்காக ஆண்டு தோறும் ஏறத்தாழ 30,000 ரூபாய் செலவாகிறது. 1960 ஆம் ஆண்டு முதல் இம்மன்றம் சிறந்த கலைஞர்களுக்கு ' கலைமாமணி ' என்ற பட்டமளித்து சிறப்பிக்கின்றது. கடந்த 15 ஆண்டுகளில் இம்மன்றம் இசை, நடனம், நாடகம், திரைப்படம், கிராமியக் கலைகள் ஆகியவற்றில் ஏறத்தாழ 425 கலைஞர்களுக்கு பட்டமளித்துச் சிறப்பித்துள்ளது. 1975 ஆம் ஆண்டு முதல் " கலைமாமணி " பட்டம் பெற்றவர்கள் 10 கலைஞர்களுக்கு ஒவ்வோர் ஆண்டும் ரொக்கப் பரிசாக (பொற்கிழி) ரூ. 1,000 கொடுத்து வருகிறது. இதற்கென முதலமைச்சர் தனி நிதியிலிருந்து கொடுத்த ரூபாய் ஒரு லட்சத்தின் வட்டியிலிருந்து இப்பரிசு அளிக்கப்படுகிறது.

3. நமது இசை, நாடக வளப் பாரம்பரியத்தை வருங்காலச் சந்ததிகளின் நன்மைக்காக பேணிக்காக்கும் வகையிலும் அயல் நாடுகளிலிருந்து வரும் கலைஞர்கள்

1978 மார்ச் 15]

ஆராய்ச்சி அறிஞர்கள் மற்றும் மாணவர்களுக்குப் பயனளிக்கும் வகையிலும் சிறப்புடைய இசைக் கலைஞர்களின் இசை நிகழ்ச்சிகளையும், புகழ்வாய்ந்த நாடகக் குழுக்கள் நடித்த பழைய நாடகங்களையும் இம்மன்றம் ஒலிப்பதிவு செய்கின்றது. இம்மன்றம் அவ்வித ஒலிப்பதிவுகளின் சிறந்த தொகுப்பொன்றை சேர்த்துள்ளது.

4. அண்மையில் இந்து அறநிலையத்துறை நாதஸ்வரம் பயில்பவர்கள் ஐவருக்கு ஆளுக்கு மாதம் ரூ. 500 வீதமும் தவில் பயில்பவர்கள் ஐவருக்கு ஆளுக்கு மாதம் ரூ. 300 வீதமும் உதவிப்பணம் வழங்கும் திட்டம் ஒன்றுக்கு ஏற்பளித்துள்ளது.

ஆண்டுதோறும் தொல் மரபுக் கேற்பத் தமிழில் புதிய இசைப்பாடல்களை எழுதும் கவிஞர் ஒருவருக்கு ரூ. 5,000 ரொக்கமாக வழங்கப்படும். தமிழ்ப்பண்பாட்டுக்கு இசைந்த வகையிலும், இசை நுணுக்கங்களுக்கேற்ற வகையிலும் புதிய மெட்டுக்களை புகுத்தும் இசைவாணர் ஒருவருக்கும் இத்தகைய ரொக்கப்பரிசு ஒன்று வழங்கப்படும். இது குறித்து இயல் இசை நாடக மன்றம் நடவடிக்கை எடுக்கும்.

5. நாடகக் கலையை ஊக்குவிக்க, இளம் மாணவர்களுக்கு நாடகக் கலையில் தனிப்பயிற்சி அளிக்கவும் அதனுடன் பொதுக் கல்வி கற்பிக்கவும் வழி வகைகள் செய்து, சிறந்த மாணவ நாடகக் குழுக்களை உருவாக்கி அவைகளுக்குத் தேவையான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கப் புதியதொரு திட்டம் கொண்டு வரப்படும். கிராமீயக் கலைகளைப் பாதுகாக்கவும் வளர்க்கவும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும்,

வறுமையால் வாடும் கலைஞர்களுக்கு ஓய்வூதியம்—

6. வறுமையால் வாடும் ஏறத்தாழ 500 கலைஞர்கள் மாதந்தோறும் இத்திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 75 ஓய்வூதியம் பெற்று வருகின்றனர். ஓய்வூதியம் முதற்கண் 3 ஆண்டுகாலத்திற்கு வழங்கப்படுகின்றது. ஓய்வூதியம் பெறும் கலைஞர்கள் வறுமை நிலையிலேயே தொடர்ந்தால் மீண்டும் மூன்று ஆண்டு மூன்று ஆண்டாக புதுப்பிக்கப்படுகிறது. அவ்வாறு ஓய்வூதியம் பெறும் கலைஞர் இறந்து விட்டால் அவரது மனைவிக்கும் அவர் நிதி நிலையை பொருத்து இறக்கும்வரை மூன்றாண்டுகளுக்கொருமுறை புதுப்பித்து இந்த ஓய்வூதியம் வழங்கப்படுகி

றது. இப்பணிக்கு ஆண்டுதோறும் ரூ. 7 இலட்சம் செ வாகிறது. 1978—79—ல் மேலும் 100 கலைஞர்களுக்கு ஓய் ஊதியம் அளிக்க நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஓவியம் நுண்கலைக் குழு—

7. ஓவியம் முதலிய நுண்கலைகளை பேணி வளர்க்கும் தமிழ்நாடு ஓவியம் நுண்கலைக்குழு தன்னாட்சியுரிமையுள்ள மறறொரு நிறுவனமாகும். அது கல்வி அமைச்சரின் தலைமையின்கீழ் இயங்குகிறது. இக்குழு ஆண்டுதோறும் கலைக் கண்கிாட்சிகள் நடத்துகிறது. சிறந்த ஓவியங்களுக்கும் சிறபங்களுக்கும் ரொக்கப் பரிசு அளிக்கிறது. கலை நிறுவனங்களுக்கு மானியமளிக்கிறது. திறம் மிக்க இளம் கலைஞர்களுக்கு 10 மாதங்களுக்கு மாதம் ரூ. 150 வீதம் உதவித் தொகை அளிக்கிறது. இக்குழுவிற்கு ஆண்டுக்கு ரூபாய் ஒரு இலட்சம் மானியம் தரப்படுகிறது.

ஜவஹர்லால் நேரு பால பவன்—

8. ஜவஹர்லால் நேரு நினைவு நிதியிலிருந்து பெற்ற ரூ. 16 இலட்சம் (அந்நிதி இம்மாநிலத்திலிருந்து வசூலித்த தொகையில் 40 விழுக்காடு) உதவித் தொகையைப் பயன்படுத்தி ஜவஹர்லால் நேரு பாலபவன் ஒன்று சென்னையில் ஏற்படுத்தப்படுகின்றது கலை, இசை, நடனம் முதலியவற்றின் இளஞ்சிறுர்களிடம் மறைந்துள்ள திறமைகளை வளர்த்துக் கொள்ள வசதி அளிக்கும்படி கல்வி மற்றும் மனமகிழ் மன்றமாக அது இருக்கும். இந்நிறுவனத்தை அமைக்கும் முதனிலைப் பணி தற்போ கவனிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

தமிழ்நாடு அரசு இசைக் கல்லூரிகள்—

9. தமிழ்நாடு அரசு இசைக் கல்லூரியில் முழுநேர மாணவர்கள் 246 பேரும், பகுதி நேர மாணவர்கள் 250 பேரும் பயிலுகின்றனர். இதில் முழுநேர ஆசிரியர்கள் 23 பேரும் பகுதி நேர ஆசிரியர்கள் 13 பேரும் பணி செய்கின்றனர் இக்கல்லூரியில் வாய்ப்பாட்டு, கருவி இசை பாரத நாட்டியம் ஆகியவற்றில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகின்றது. இக் கல்லூரி அனைத்திந்திய அளவில் புகழ்பெற்று விளங்குகின்றது. பிற மாநிலங்கள் பலவற்றிலிருந்தும் அயல்நாடுகளிலிருந்தும் மாணவர்கள் இக்கல்லூரியில் பயில்கின்றனர். வேலைக்குச் செல்லும் பெண்கள், இல்லத்தரசிகள், ஆண்கள் ஆகியோருள் இசையார்வமுள்ளோரை ஊக்குவிக்கும் வகை

1978 மார்ச் 15]

தமிழ்நாடு அரசு இசைக் கல்லூரிகள்—தொடர்ச்சி.

யில் சென்னை நகரில் நான்கு மையங்களில் மாலை நேரங்களில் இசை வகுப்புகள் (வாய்ப்பாட்டு, வயலின், வீணை) நடத்தப் படுகின்றன. ஒவ்வொரு மையத்திலும் 64 பேருக்கு பகுதி நேர ஆசிரியர்கள் பயிற்றுவிக்கின்றனர்.

10. மதுரை மாநகரத்தில் இசைக் கல்லூரி ஒன்றை வரும் ஆண்டில் நிறுவ அரசு முடிவெடுத்துள்ளது. இது சென்னை யிலுள்ள இசைக் கல்லூரியின் இணைப்பாக இயங்கும்.

(ii) ஆவணக் காப்பகமும் அருங்காட்சியகங்களும்

1. தென் ஆசியாவில் வளமான அரசு ஆவணத் தொகுப் பைப் பெற்றுள்ளது தமிழ்நாடு அரசு ஆவணக் காப்பக மாகும். அது ஒரு வரலாற்று ஆராய்ச்சி மையமாகத் திகழ்வ துடன், அரசு ஆவணக்காப்பகமாகவும் செயல்படுகிறது. 300 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட பல ஆவணங்கள் அதில் உள் ளன. கடந்த 30 ஆண்டுகளுக்கு முந்திய ஆவணங்கள் ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு ஆய்வுக்குத் தரப்படுகின்றன.

2. ஆவணச் செயல்முறையை அதிகப் படியான பணியா ளர்கள் மற்றும் கருவி கலங்களைக் கொண்டு புதுமைப் படுத்தும் முயற்சிகள் தொடருகின்றன. 1978–79-ல் நுண் நிழற்படக் கருவி ஒன்று வாங்கப்படும்.

3. 1973 ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பெற்ற தமிழ்நாடு வர லாற்று ஆராய்ச்சிக்குழு தென்னிந்தியாவில் பல்வேறு வாழ்க்கை அம்சங்கள் குறித்து தரமான ஆராய்ச்சியுரை களை எழுதும் திறனும் ஆற்றலுமுடையவர்களை ஊக்குவிக்கின் றது. அவர்களுக்கு ஆராய்ச்சிக்குத் தேவையான வசதி களையும் சூழலையும் அளிப்பதுடன் ஆண்டுதோறும் நான்கு ஆராய்ச்சி மாணவப் பணியிடங்களும் (Fellowships) வழங்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு ஆராய்ச்சி மாணவருக் கும் ரூ. 5,000 சில்லரைச் செலவினங்களுக்காக ஆண்டு தோறும் அளிக்கப்படுகின்றது.

4. ஆங்கிலக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி காலத்தைச் சேர்ந்தவையான (17–18-வது நூற்றுண்டுகளைச் சார்ந்த) முக்கியமான ஆவணங்களின் படிகள் அல்லது சுருக்கங்கள் அச்சிடப்பட்டு வரலாற்றுராய்ச்சியாளருக்குப் பெரிதும் பயன்படும் புத்தகங்களாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன. ஆர்வ முள்ளோர் அவற்றை விலைக்கு வாங்கிப் பயன்படுத்தும் வகையில் மிகக் குறைந்த விலையில் ஆவணக் காப்பகத்தில் விற்பனைக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன.

5. மாவட்ட விவரச் சுவடிகளை திருத்தியமைத்து மீண்டும் எழுதுவதற்கான மாவட்ட விவரச் சுவடிகள் பிரிவும் ஆவணக் காப்பக மற்றும் வரலாற்று ஆராய்ச்சி ஆணையரின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் தான் செயல்படுகின்றது.

அருங்காட்சியகங்கள்:

6. சென்னையிலும், புதுக்கோட்டையிலும், அரசு அருங்காட்சியகங்கள் உள்ளன. இவ்வருங்காட்சியகங்கள் சிறந்த சிற்பங்கள், மரச் செதுக்கு வேலைகள், வண்ண ஓவியங்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளன. இவை தவிர தொல்பொருளியல், மானிடவியல், இயற்கை அறிவியல் ஆகிய துறைகளைச் சார்ந்த பொருள்களும் பார்வைக்கு வைக்கப்படுகின்றன. பொதுமக்களும் ஆராய்ச்சி அறிஞர்களும் இவற்றால் பெரும்பயனடைந்து வருகின்றனர். இவ்வருங்காட்சியகங்கள் பொது மக்களுக்கான அறிவியல் விரிவுரைகளையும் கண்காட்சிகளையும் நடத்தி வருகின்றன.

7. 1978–79-ல் இத்துறை சேலத்தில் கிளை அருங்காட்சியகம் ஒன்றை அமைக்க இருக்கிறது. சென்னை அருங்காட்சியகத்தில் உள்ள வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கான திட்டங்களும் அவ்வாண்டு மேற்கொள்ளப்படும்.

(iii) பொது நூலகங்கள்

12. கன்னிமாரா பொது நூலகம் மாநிலத்தின் மைய நூலகமாகும். அதில் 3 இலட்சம் புத்தகங்கள் உள்ளன. உறுப்பினர்கள் 10,000 பேராவர். புதுக்கோட்டை, கன்னியாகுமரி மாவட்டங்கள் தவிர பிற மாவட்டங்களில் மாவட்டத்திற்கு ஒரு நூலகம் வீதம் தற்போது 13 மாவட்ட மைய நூலகங்கள் உள்ளன. 1,442 கிளை நூலகங்களும் உள்ளன. புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திற்கு நூலக ஆணைக் குழு அமைக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. பொது நூல் நிலையச் சட்டம் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு இன்னும் விரிவாக்கப்படவில்லை. ஏறக்குறைய 3,000 பேர் இந் நூலகங்களில் பணி புரிகின்றனர். இந்நூல் நிலையங்கள் அனைத்திலும் உள்ள புத்தகங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 61 லட்சம். இவையனைத்தின் உறுப்பினர்களும் மொத்தம் 7 லட்சம் பேர்கள். உறுப்பினர்களல்லாதவர்களும் நூல் நிலையங்களுக்குச் சென்று அங்குள்ள புத்தகங்களைப் பயன்படுத்தலாம். மாவட்ட நூலக ஆணைக் குழுக்கள், நடமாடும் நூலகங்கள் போன்ற சிறப்பான நூலகப் பணிகளையும் புகுத்தியுள்ளன.

1978 மார்ச் 15]

13. நூலக நிதியின் பெரும்பகுதி ரூபாய்க்கு 5 பைசா வீதம் வீட்டுவரி, சொத்துவரி ஆகியவற்றின்மீது வசூலிக்கப்படும் நூலக மேல் வரியைக் கொண்டதாகும். ஒவ்வோர் ஆண்டும் மாவட்ட நூலக ஆணைக்குழுக்கள் ஏறத்தாழ ரூ. 70 இலட்சம் முதல் ரூ. 80 இலட்சம் வரை நூலக மேல் வரியாகப் பெறுகின்றன. சென்னை தவிர பிற மாவட்டங்களில் உள்ள நூலக ஆணைக்குழுக்கள் நூலக மேல்வரி மூலம் வசூலிக்கப்படும் தொகைக்குச் சமமான இணை மானியத்தையும் அரசிடமிருந்து பெறுகின்றன. 1973–74 ஆம் ஆண்டிலிருந்து அத்தகைய இணை மானியத்தில் 25 விழுக்காடு புத்தகங்களாகக் கொடுக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு 1977–78-ம் ஆண்டின் முதல் 9 மாதங்களில் கொடுத்த புத்தகங்கள் 1,172 ; மொத்தம் கொடுத்த படிகள் 3,37,000; செலவு ரூ. 25 இலட்சம். இது தவிர திட்டப் பணிகளின் கீழ் துவங்கப்பட்ட நூலகங்களுக்காக அரசு தனி மானியம் வழங்குகின்றது. 1973–74 ஆம் ஆண்டு முதல் திட்ட மானியத்திலும் 50 விழுக்காடு புத்தகங்களாக வழங்கப்படுகின்றது. 1978–79 ஆம் ஆண்டு பொது நூலகங்களுக்காக ஆகும் மொத்தச் செலவு சுமார் ரூ. 132 இலட்சமாக இருக்கும்.

14. 1972 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு முதல் நாளிலிருந்து பொது நூலகங்களுக்காக தனி இயக்குநர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். தமிழ் நாட்டில் நூலகப் பணியின் தற்போதைய அமைப்பை ஆராய்ந்து அதன் சீரமைப்பு மற்றும் மேம்பாட்டிற்கான வழிவகைகள் பற்றி ஆலோசனை கூற ஐவர் குழு ஒன்றை அரசு அமைத்தது. அக் குழு 1974 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் அறிக்கையை அனுப்பியது. அக் குழுவின் பல்வேறு பரிந்துரைகளும் விரிவாக ஆராயப்பட்டன. அதன் பரிந்துரைகளில் ஒன்றை ஏற்று, 1976 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்திலிருந்து முழுநேர மாவட்ட நூலக அலுவலர்கள் மாவட்டத்திற்கு ஒருவர் தனியாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். தமிழ் நாட்டில் நூல் நிலையப் பணியை முழுவதும் சீரமைத்திட வேறு சில பல பரிந்துரைகளையும் அக் குழு அளித்துள்ளது. அவற்றை நிறைவேற்ற 1948 ஆம் ஆண்டு ‘‘தமிழ்நாடு பொது நூல் நிலைய சட்டத்திற்கு’’ பல திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டியிருக்கும். அவைகள் ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் நூல் நிலையம்.

4. தஞ்சாவூர், மகாராஜா சரபோஜி சரசுவதி மகால் நூல் நிலையம் மதிப்பு மிக்க கையெழுத்துப் பிரதிகளைக் கொண்ட முதன்மையான நூல் நிலையம். திஅல் 30,377

சமஸ்கிருத கையெழுத்துப் பிரதிகளும், 2,081 தமிழ்க் கையெழுத்துப் பிரதிகளும், 2,910 மராத்தி கையெழுத்துப் பிரதிகளும், 778 தெலுங்கு கையெழுத்துப் பிரதிகளும் உள்ளன. இவை தவிர சமஸ்கிருதத்தில் 6,682 புத்தகங்களும், தமிழில் 5,557 புத்தகங்களும், ஆங்கிலத்தில் 10,244 புத்தகங்களும், வேறு மொழிகளில் இன்னும் சில புத்தகங்களும் அந் நூல் நிலையத்தில் உள்ளன. அதன் முக்கிய அலுவல் அருங்கையெழுத்துப் பிரதிகளையும் புத்தகங்களையும் பாதுகாப்பதும், அவற்றை அட்டவணையிடுவதும் நன்முறையில் கையெழுத்துப் பிரதிகளை அச்சிட்டு வெளியிடுவதும் ஆகும்.

5. அண்மையில் இந்திய அரசுக் குழு ஒன்று அந் நூல் நிலையத்திற்குச் சென்று பார்வையிட்டு ஐந்தாவது, ஆறுவது திட்டக் காலங்களில் அந் நூல் நிலையத்தின் வளர்ச்சிப் பணிக்கான நிதித் தேவைகளை மதிப்பிட்டுள்ளது. அந் நூலகம் தீவிரமாகச் செயற்பட தாராளமான நிதி வசதி மைய அரசிடமிருந்து கிட்டும் என நம்பப்படுகிறது.

(IV) தொல் பொருளியல்.

1. தொல் பொருள் ஆராய்ச்சித்துறை சீரான முறையில் செயலாற்றி வருகின்றது. அது தற்போது இம்மாநிலத்தின் முக்கியமான வரலாற்று நினைவுச் சின்னங்களை பாதுகாக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் பல பகுதிகளில் உள்ள நினைவுச் சின்னங்களைப் புதுப்பித்துள்ளது. மதுரையில் உள்ள திருமலை நாயக்கர் அரண்மனை, தஞ்சையிலுள்ள நாயக்கர் அரண்மனை, பாஞ்சாலங்குறிச்சியிலுள்ள வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனின் கோட்டைச் சின்னங்கள் போன்றவற்றை இத் துறை பாதுகாத்து வருகின்றது. இராமநாதபுரத்தில் உள்ள இராமலிங்க விலாஸ் கட்டிடமும் தரங்கம்பாடியிலுள்ள டேனிஷ் கோட்டையும் 1977-78-ல் பாதுகாப்பிற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன. இவ்விடங்களில் நிலையான அருங் காட்சியகங்கள் அமைக்கப்படும்.

2. ஆங்காங்கு பல ஊர்களிலும் சிதறிக் கிடக்கும் சிற்பங்களும் மதிப்பு மிக்க பழைய ஓலைச்சுவடிகளும் சேகரிக்கப்பட்டு பாதுகாக்கப்படும். 1977-78-ம் ஆண்டில் இதற்கான திட்டம் ஒன்று நான்கு மாவட்டங்களில் மேற்கொள்ளப்படும்.

1978 மார்ச் 15]

3. இத்துறை ஊர் ஊராகச் சென்று கல்வெட்டுகளைப் பார்வையிட்டு அக் கல்வெட்டுகளுக்குப் படியெடுத்து அவற்றின் பொருளைத் தெளிவு படுத்தி இன்றைய எழுத்துக்களில் அவற்றை வெளியிடுகின்றது. இத்துறை கன்னியாகுமரி, வட ஆர்க்காடு, தர்மபுரி மாவட்டங்களில் இப்பணியை முடித்துள்ளது. கி.பி. 500 ஆம் ஆண்டுமுதல் இன்று வரையுள்ள காலப்பகுதியைச் சார்ந்தவையும் நடு கற்களில் உள்ளவையுமான 500 கல்வெட்டுகளை இத்துறை அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளது. மேலும் இத்துறை ஊர்தோறும் கோவில்களில் உள்ள சிறப்பு வாய்ந்த வெண்கலச் சிலைகளை கணக்கெடுக்கும் பணியையும் செய்து வருகின்றது. கலைப் பொருட்களை நிழற்படமெடுத்து ஆவணம் செய்யும் முறையும் கையாளப்படுகிறது.

4. இத்துறை தொன்மை வாய்ந்த இடங்களில் அகழ்ந்து பார்க்கும் பணியையும் செய்து வருகிறது. பாண்டியர்களின் பழந் துறைமுகமான கொற்கை, சேரர்களின் தொன்மையான தலைநகரமான கரூர், பாலாற்று முகப்புப் பகுதியில் ரோமானியர்கள் குடியேறி வாழ்ந்த வாசவ சமுத்திரம் போன்ற இடங்களில் இத்துறை அகழ்வாராய்ச்சி செய்து உள்ளது.

5. இத்துறைக்குச் சொந்தமான அச்சகம் ஒன்றும்— உள்ளது. அதனுடைய வெளியீடுகள் யாவையும் அந்த அச்சகத்திலேயே அச்சிடப்படுகின்றன. இதுவரை ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் 50-க்கும் மேற்பட்ட நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. 1978-79-ல் இவ்வச்சகத்திற்கு புதிய அச்சுகள் வாங்கப்படும். அவ்வாண்டு ஒரு Xerox படி பெருக்கிப் பொறியும் வாங்கப்படும்.

6. இத்துறை தமிழ், சமஸ்கிருதம், வரலாறு, தொல் பொருளியல், இந்தியக் கலைகள், யாதேனுமொன்றில் எம்.ஏ. பட்டம் பெற்ற மாணவர்களுக்கு கலை மற்றும் கட்டிடக் கலை வரலாற்றைப் போதிப்பதுடன் கல்வெட்டுகளைப் படி எடுத்தல், அவற்றை ஆராய்தல் முதலிய தொழில் நுட்பப் பயிற்சியும் அளிக்கின்றது. இதற்கு ஆண்டுதோறும் 8 மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றனர்.

7. தொல் பொருள்கள் திருட்டுப் போவதைத் தடுக்கும வகையில், கடுமையாகக் கண்காணிக்கவும், விலை மதிப்பற்ற கலைக் கருவூலங்களை சட்ட விரோதமாக விற்று விடுவதைத தடுக்கவும், ''தொல் பொருள்கள் மற்றும் கலைக் கருவூலங்கள் சட்டம்'' என்ற சட்டம் ஒன்றினை மைய அரசு 1972-ல இயற்றியுள்ளது. 1976 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரலிலிருந்து இச

சட்டம் இந்தியா முழுவதும் அமுலுக்கு வந்தது. இத்திட்டத்தின்கீழ் பதிவு அலுவலர்கள் எழுவர் பல்வேறு மாவட்டத் தலைமையிடங்களில் பணிபுரிகின்றனர். அவர்கள் ஒவ்வொருவரிடமும் ஒன்று அல்லது இரண்டு மாவட்டங்கள் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பதிவுத் திட்டத்தின் செலவை **1—4—1976** முதல் மூன்றுண்டுகளுக்கு மைய அரசு ஏற்கும்.

1978 மார்ச் 15]

VII. தமிழ் வளர்ச்சி.

1978-79-ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையில் தமிழ் வளர்ச்சிக்காக ஒதுக்கியுள்ள தொகை ரூ. 66 இலட்சமாகும். இத்தொகையில் கல்லூரிகளில் தமிழைப் பயிற்றுமொழியாகக் கொண்டு பயிலும் மாணவர்களுக்கான புத்தகப்படி வழங்கிட ரூ. 40 இலட்சம் செலவிடப்படும். கல்லூரி பாடப் புத்தகங்களைத் தமிழில் கொணர்வதற்காக ரூ. 10 இலட்சம் செலவிடப்படும். தமிழ் வளர்ச்சித் துறைக்காகவும் அதன் செயற்பாடுகளுக்காகவும் ரூ. 12 இலட்சம் செலவிடப்படும். வேறு சில காரியங்களுக்காக ரூ. 4 இலட்சம் செலவிடப்படும்.

தமிழ் வளர்ச்சி இயக்கம்.

2. அனைத்து நிலைகளிலும் தமிழை ஆட்சி மொழியாகக் கொள்ளும் திட்டத்தினை முழு முனைப்புடன் நடைமுறைப் படுத்தப்பட வேண்டுமென்பதில் அரசு ஆவல் கொண்டுள்ளது. சட்டங்கள், விதித் தொகுப்புகள், நடைமுறை நூல்கள் ஆகியவற்றின் மொழி பெயர்ப்புப் பணிகள் துரிதமாக நடந்து வருகின்றன. அரசுத் துறைகள் பயன்படுத்திட ஆட்சிச் சொல்லகராதியும், சிறப்புச் சொல்லகராதிகளும் தொகுக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன. தமிழை ஆட்சி மொழியாகக் கொள்வதில் ஏற்படும் முன்னேற்றத்தை ஆய்வு செய்திட தனி ஆய்வுப் பணியாளர்கள் அமர்த்தப் பட்டுள்ளனர். 1867-ஆம் ஆண்டு முதல் வெளியிடப்பெற்ற தமிழ் நூல்களுக்கான விவர அட்டவணை ஒன்று தொகுக்கப் பட்டு வருகின்றது. 1867 முதல் 1910 ஆம் ஆண்டு வரையிலான காலத்திற்கு எட்டு தொகுதிகள் ஏற்கெனவே வெளியிடப்பட்டுள்ளன. எஞ்சிய தொகுதிகளுக்கான பணிகள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன.

3. ஆதாரபூர்வமான தமிழ்நாட்டு வரலாற்றினை எழுதுவதற்கான வல்லுநர் குழுவொன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆறு தொகுதிகளுடைய இவ்வரலாற்றில் இரண்டு தொகுதிகள் முடிக்கப் பெற்றுள்ளன. தொல் பழங்காலத்தைப் பற்றிய முதல் தொகுதியானது ஏற்கெனவே வெளியிடப் பட்டுள்ளது; சங்க காலம் பற்றிய இரண்டாவது தொகுதி விரைவில் வெளியிடப்படும். தமிழில் மூல நூல்களை ஆக்கி வெளியிடும் ஆசிரியர்களுக்கு நிதி உதவி அளிப்பதற்கான திட்டத்தையும் தமிழ் வளர்ச்சித் துறை செயல்படுத்தி வருகிறது.

4. பிற மாநிலங்களிலுள்ள பல்வேறு பல்கலைக் கழகங்களும் வேறு நிறுவனங்களும் தமிழ்ப் பேராசிரியர் பதவிகளை ஏற்படுத்துவதற்கும், தமிழில் ஆராய்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்கும் தமிழில் பகுதி நேரப் பட்டயப்படிப்பு வகுப்புகளை நடத்துவதற்கும் இவ்வரசு தாராளமாக நிதி உதவி செய்து வருகிறது. தமிழில் வகுப்புகள் தொடங்குவது குறித்து பல பல்கலைக் கழகங்களின் இசைவு கோரப்பட்டு உள்ளது. அவற்றிடமிருந்து பதில் வந்ததும் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

5. பிற மொழி நூல்களில் சிறந்தவற்றை தமிழில் வெளியிடுவதற்கும், அரிய தமிழ் இலக்கியங்களைப் பிற மொழிகளில் வெளியிடுவதற்கும் ஒரு திட்டத்தைச் செயல்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இதற்காக ஒரு குழு அமைக்கப்படுகிறது. தமிழ் வளர்ச்சி இயக்குநர் அதன் தலைவர். உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத் தலைவர், சென்னை பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த் துறைத் தலைவர், ஆட்சி மொழிக் குழுவின் தலைவர், சாகித்ய அகாடெமியின் மண்டலத் தலைவர் ஆகியோர் இக்குழுவின் உறுப்பினராக இருப்பர். இக்குழு முதலில் இத்துறையில் இதுவரை இவ்வாறு வெளி வந்துள்ள மொழிபெயர்ப்பு நூல்களைப் பற்றிய விவரங்களைத் தொகுத்து, இனிமேல் ஆற்ற வேண்டிய பணி குறித்து முடிவு செய்யும். கவனமான ஆய்வுக்குப் பின் எந்தெந்த நூல்களை இந்த மொழிப் பெயர்ப்புப் பணிக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்பது குறித்து முடிவு செய்து, அவற்றைத் தமிழ் நாட்டுப் பாட நூல் நிறுவனம் மூலமாக வெளியிடும்.

சட்டமன்ற ... வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

6. வறுமையில் வாடும் தமிழறிஞர்களுக்கு மாதம் ரூ. 100 வீதம் ஓய்வூதியம் வழங்குவதற்கான திட்டம் ஒன்று 1978 சனவரியில் தொடங்கப்பட்டது. மாத வருமானம் 150-க்கு மேல் இல்லாமல் இருக்கிற தமிழ் அறிஞர்களுக்கு இந்த ஓய்வூதியம் கிட்டும். 1977-78 ஆம் ஆண்டுக்கு இந்த ஓய்வூதியம் 50 பேருக்கு வழங்கப்படும். ஐந்து பேருக்கு 15-1-1978 திருவள்ளுவர் நாள் முதல் இந்த ஓய்வு ஊதியம் ஏற்கெனவே வழங்கப்பட்டு வருகிறது. தமிழ் மொழிக்கும் இலக்கியத்துக்கும் அரும் பணியாற்றியுள்ள அறிஞர்களுக்கும், அத்தகையோர் தங்கள் குடும்பங்களை வறுமை நிலையில் விட்டு விட்டு மாண்டு போய் இருந்தால் அக்குடும்பங்களுக்கும் இந்த ஓய்வூதியம் தரப்படும். ஓய்வூதியம் தரத் தகுதி வாய்ந்தவர்களை வல்லுநர் குழு ஒன்று தேர்ந்தெடுக்கிறது. ஓய்வூதியம் முதலில் மூன்று ஆண்டுகளுக்குத்

1978 மார்ச் 15]

தரப்படுகிறது. மூன்றுண்டு, மூன்றுண்டாகப் புதுப்பித்துக் கொள்ளவும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தை தமிழ்வளர்ச்சி இயக்குநர் செயல்படுத்தி வருகிறார்.

7. கம்பர், வள்ளலார் போன்ற தமிழினச் சான்றோர் களுக்கு நினைவுச் சின்னமாய், சென்னையில் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மைய நிலையம் ஒன்றை ஏற்படுத்த அரசு முடிவு செய்து உள்ளது. இந்த நிலையத்தில் நூலக, படிப்பக வசதிகளும், பட அரங்கமும், காட்சிப் பொருள்களுக்கான இடங்களும் அமைக்கப்படும்.

8. இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்திற்காக, உமறுப் புலவர் பெயரில் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியர் பதவி ஏற்படுத்த இரண்டு இலட்சம் ரூபாய் மானியம் தரப்பட இருக்கிறது.

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி.

9. தமிழிலும், திராவிட மொழிகளிலும் சிறந்த அறிஞ ராகவும், செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்குநராகவும் உள்ள திரு. ஞா. தேவநேயப் பாவாணர் அவர்கள் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியை தொகுக்கும் பணியில் முனைப்புடன் ஈடுபட்டுள்ளார். அவ்வகர முதலி முழு விரிவு வாய்ந்ததாகவும், திட்டவட்டமானதாக வும் அமையும். அது சுமார் 12 தொகுதிகளாக வெளிவரும். முதல் தொகுதி 1978-ம் ஆண்டு இறுதிக்குள் வெளிவரும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்.

10. உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் 1970 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்களில் நிறுவப்பட்டது. தமிழ் ஆராய்ச்சியில் பற்றுள்ள உலக அறிஞர்களின் ஒத்துழைப் புடன், தமிழ்த் துறையிலும் தொடர்புள்ள பிற துறை களிலும் ஆராய்ச்சியை வளர்ப்பதே இதன் நோக்கமாகும். 1972 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இந்நிலையம் தமிழ் ஆராய்ச்சி பற் றிய அரையாண்டு ஆராய்ச்சி இதழ் ஒன்றை வெளியிட்டு வருகின்றது. உலக நாடுகளில் உள்ள அறிஞர்கள் பலர் எழுதும் கட்டுரைகள் அவ்விதழில் இடம் பெறுகின்றன. ஆராய்ச்சிக்குப் பயன்படும் வகையில் சிறந்த நூலகம் ஒன்று இந்நிலையத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. யுனெஸ்கோ கொடையாக அளித்துள்ள காட்சி கேள்விச் சாதனத்தின்

சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1778 மார்ச் 15

உதவியுடன், மொழிப் பயிற்சிக் கூடத்தின் உதவியைக் கொண்டும் வெளி நாட்டு மாணவர்களுக்கு இந்நிலையம் சிறப்பான முறையில், தமிழ் கற்றுத் தருகிறது. இதுவரை இந்நிறுவனம் 12 நூல்களை வெளியிட்டுள்ளது. தமிழ் இலக்கியத்தில் இலக்கியக் கொள்கைகள் பற்றிய விரிவுரைகளை இந்நிறுவனம் மாதந்தோறும் நடத்தி வருகிறது. அண்மையில் சில ஆண்டுகளாக இந்நிலையம் தமிழ்நாடு அரசிடமிருந்து ஆண்டு தோறும் மூன்று இலட்சம் ரூபாய்கள் அளவில் மானியம் பெற்று வருகின்றது. தற்போது இந்நிறுவனம், அடையாறு மத்தியப் பல்தொழிற் பயிற்சி நிலையக் கட்டிடத்தில் அமைந்து உள்ளது. இந்நிறுவனத்திற்கு நிலையான கட்டடம் ஒன்றைக் கட்டுவதற்காக தற்போது இந்நிறுவனம் இருக்கும் இடத்திற்கு அருகில் ஆறு ஏக்கர் நிலத்தை அரசு ஒதுக்கி உள்ளது.

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு 1.

பள்ளிக் கல்வி பற்றிய விவரங்கள்.

(1)	1965–66 (மூன்றுவது திட்ட முடிவு). (2)	1968–69 (ஆண்டுத் திட்டங்கள் முடிவு). (3)	1973–74 (நான்காவது திட்ட முடிவு). (4)	1976–77. (5)	1977–78. (6)
	(சிறுவர், சிறுமியர் எண்ணிக்கை இலட்சத்தில்.)				
அ. வெவ்வேறு வயதுத் தொகுதிச் சிறுர் மொத்த எண்ணிக்கை—					
வயதுத் தொகுதி 6–11 —					
சிறுவர்	25.85	26.79	30.45	31.93	32.39
சிறுமியர்	25.64	26.58	29.79	31.23	31.68
மொத்தம் ..	51.49	53.37	60.24	63.16	64·07

TAMILNADU LEGISLATIVE ASSEMBLY தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு 1—தொடர்ச்சி.

பள்ளிக் கல்வி பற்றிய புள்ளி விவரங்கள்—தொடர்ச்சி.

(1)	1965–66 (மூன்றாவது திட்ட முடிவு). (2)	1968–69 (ஆண்டுத் திட்டங்கள். முடிவு). (3)	1973–74 (நான்காவது திட்ட முடிவு). (4)	1976–77. (5)	1977–78. (6)
	(சிறுவர், சிறுமியர் எண்ணிக்கை இலட்சத்தில்)				
வயதுத் தொகுதி 11–14—					
சிறுவர்	11.31	11.72	13.71	14.37	14.58
சிறுமியர்	11.23	11.63	13.40	14.05	14.25
மொத்தம்	22.54	23.35	27.11	28.42	28.83
வயதுத் தொகுதி 14–17—					
சிறுவர்	9.33	9.67	11.31	11.86	12.03
சிறுமியர்	9.26	9.60	11.07	11.60	11.77
மொத்தம் ..	18.59	19.27	22.38	23.46	23.80

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

C132—19

ஆ. பள்ளிகளில் சேர்க்கப்பட்டோர் எண்ணிக்கை—

வயதுத் தொகுதி 6–11—					
சிறுவர்	26.37	28.22	30.64	32.02	33.11
சிறுமியர்	18.74	20.96	23.74	25.50	26.74
மொத்தம் ..	45.11	49.18	54.38	57.52	59.85
வயதுத் தொகுதி 11–14—					
சிறுவர்	7.21	8.00	9.10	9.74	10.26
சிறுமியர்	3.45	4.28	5.09	5.76	6.12
மொத்தம் ..	10.66	12.28	14.19	15.50	16.38
வயதுத் தொகுதி 14–17—					
சிறுவர்	3.86	4.30	4.97	5.34	5.24
சிறுமியர்	1.65	2.07	2.42	2.68	2.69
மொத்தம் ..	5.51	6.37	7.39	8.02	7.93

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு---தொடர்ச்சி.

பள்ளிக் கல்வி பற்றிய புள்ளி விவரங்கள்—தொடர்ச்சி.

	1965–66 (மூன்றாவது திட்ட முடிவு.)	1968–69 (ஆண்டுத் திட்டங்கள். முடிவு.)	1973–74 (நான்காவது திட்ட முடிவு.)	1976–77	1977–78
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
இ. பள்ளியில் சேர்க்கப்பட்டோர்					
சதவீதம்—					
6 முதல் 11 தொகுதி—					
சிறுவர்	102.03	105.34	100.6	100.3	102.2
சிறுமியர்	73.08	78.85	79.6	81.7	84.4
மொத்தம் ..	87.61	92.15	90.2	91.7	93.4

11 முதல் 14 தொகுதி—

சிறுவர்	63.78	68.23	66.3	67.7	70.3
சிறுமியர்	30.72	36.79	37.9	41.0	42.9
மொத்தம் ..	47.31	52.57	52.3	54.4	56.8

14 முதல் 17 தொகுதி—

சிறுவர்	41.38	44.48	43.0	44.9	43.7
சிறுமியர்	17.83	21.52	21.8	23.1	22.9
மொத்தம் ..	29.65	33.05	33.0	34.1	33.4

ஈ. பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை—

தொடக்கப் பள்ளிகள் ..	24,641	25,694	26,726	27,306	27,395
உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள் ..	6,065	6,018	5,773	5,730	5,709

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு—தொடர்ச்சி.

பள்ளிக் கல்வி பற்றிய புள்ளி விவரங்கள்—தொடர்ச்சி.

	1965-66 (மூன்றாவது திட்ட முடிவு.)	1968-69 (ஆண்டுத் திட்டங்கள். முடிவு.)	1973-74 (நான்காவது திட்ட முடிவு.)	1976-77	1977-78
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	6
உயர்நிலை பள்ளிகள் (மெட்ரிகுலேஷன் பள்ளிகள், மைய அரசுப் பள்ளிகள் உட்பட) ...	2,234	2,513	2,823	3,030	3,058
	32,940	34,225	35,322	36,066	36,162

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

C 132—20.

உ. ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை—					
தொடக்கப் பள்ளிகள்	88,173	91.918	1,06,332	1,11,033	1,11,184
உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள்	59,943	62,222	66,843	67,846	68,794
உயர் நிலைப்பள்ளிகள் ..	48,574	54,857	65,959	72,838	73,039
மொத்தம் ..	1,96,690	2,08,997	2,39,134	2,51,717	2,53,017
ஊ. ஆசிரியர்—மாணவர் விகிதம்—(ஆகஸ்டு முதல் நாள் உள்ளபடி)—					
(1) பள்ளி வாரியாக (சிறப்பு ஆசிரியர்களையும் ஆசிரியர் தொகையில் சேர்த்து)—					
தொடக்கப் பள்ளிகள்	27	36	35	36	37
உயர் தொடக்கப்பள்ளிகள்	35	33	33	33	33
உயர் நிலைப் பள்ளிகள் ..	31	26	24	24	24

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு—தொடர்ச்சி.

பள்ளிக் கல்வி பற்றிய புள்ளி விவரங்கள்—தொடர்ச்சி.

	1965-66 (மூன்ருவது திட்ட முடிவு.)	1965-66 (ஆண்டுத் திட்டங்கள். முடிவு.	1973-74 (நான்காவது திட்ட முடிவு.)	1976-77	1977--78
(1)	(2)	(3)	(4)	(5	(6)
(2) வகுப்புத் தொகுதி வாரியாக (சிறப்பு ஆசிரியர்களை, ஆசிரியர் தொகுதியிலிருந்து நீக்கி)—					
தொடக்கப் பள்ளி வகுப்புத் தொகுதி ..	37	37	37	36	37
உயர் தொடக்க நிலை வகுப்பு தொகுதி ...	32	33	33	33	33
உயர்நிலைப் பள்ளி வகுப்பு தொகுதி	32	32	29	30	27

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு இரண்டு

கல்லூரிக் கல்வி புள்ளி விவரங்கள்.

விவரங்கள்.	1965-66 மூன்றாவது திட்ட முடிவு.		1968-69 ஆண்டுத் திட்டங்கள் முடிவு.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	மார்ச்.	அக்டோபர்.	ஏப்ரல்.	அக்டோபர்.
	1966.		1968.	
1. எஸ். எஸ். எல். சி. எழுதிய மாணவர் எண்ணிக்கை.	1,46,592	31,327	1,96,272	57,374
2. அவர்களுள் தேறியோர் எண்ணிக்கை	75,270	8,128	98,181	11,004
3. கல்லூரிப் படிப்புக்கு சென்ற மாணவர்கள்.	39,507		59,743	
4. மொத்த மாணவர் எண்ணிக்கை—				
(1) புகுமுக வகுப்பு .	39,507		59,743	
(2) பி.ஏ. ..	11,349		28,016	

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

(3) பி.எஸ்.சி. ..	22,381	33,576
(4) பி. காம். ..	3,050	4,556
(5) பட்ட மேற்படிப்பு	2,607	3,624
	78,894	1,29,515
5. ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை—		
(1) அரசுக் கல்லூரிகள்	..	1,509
(2) தனியார் கல்லூரிகள்.	..	5,071
	4,932	6,580
6. கல்லூரிகள் எண்ணிக்கை—		
(1) அரசு ..	21	33
(2) தனியார்	71	93
	92	126

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு இரண்டு—தொடர்ச்சி.

கல்லூரிக் கல்வி—புள்ளி விவரங்கள்—தொடர்ச்சி.

விவரங்கள்.	1973-74 நான்காவது திட்ட முடிவு.		1976-77.		1977-78,	
(1)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
	மார்ச். 1973.	அக். 1973.	மார்ச். 1976.	அக். 1976.	மார்ச். 1977.	அக். 1977.
1. எஸ். எஸ். எல். சி. எழுதிய மாணவர் எண்ணிக்கை.	1,93,686	30,361	2,25,971	25,301	2,85,298	50,529
2. அவர்களுள் தேறியோர் எண்ணிக்கை.	96,903	5,367	1,30,874	6,738	1,43,731	6,956
3. கல்லூரிப் படிப்புக்கு சென்ற மாணவர்கள்.	72 646		84,257		89,423	
4. மொத்த மாணவர் எண்ணிக்கை—						
(1) புகுமுக வகுப்பு..	72,646		84,257		89,423	
(2) பி.ஏ. ..	51,698		44,697		43,077	

தமிழ்நாடு சட்டமன்றம் TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

(3) பி. எஸ். சி. ..	49,057	48,110	48,948
(4) பி. காம். ..	14,859	19,195	20,451
(5) பட்ட மேற்படிப்பு.	6,993	7,043	7,012
	1,95,253	2,03,302	2,08,911
5. ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை—			
(1) அரசுக் கல்லூரிகள்.	2,969	3,733	3,812
(2) தனியார் கல்லூரிகள்.	7,090	7,883	8,394
	10,059	11,616	12,206
6. கல்லூரிகள் எண்ணிக்கை.—			
(1) அரசு ..	51	51	51
(2) தனியார் .	127	138	137
	178	189	188

இணைப்பு 3

தொழில் நுட்பக் கல்வி —புள்ளி விவரங்கள்.

	1965–66 (மூன்றாவது திட்ட முடிவு).	1968–69 (ஆண்டுத் திட்ட கால முடிவு).	1973–74 (நான்காவது திட்ட முடிவு).	1976–77.	1977–78,
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
(அ) பொறியியற் கல்லூரிகள் எண்ணிக்கை—					
(1) அரசு ..	3	4	4	4	4
(2) தனியார்	4	3	3	3	3
(3) தன்னுரிமையுள்ளவை ..	5	5	5	5	5
மொத்தம் ..	12	12	12	12	12
(ஆ) பல்தொழிற் பயிலகங்கள் எண்ணிக்கை.—					
(1) அரசு	16	16	19*	19*	19*
(2) தனியார்	18	18	19	19	19
(3) தன்னுரிமையுள்ளவை ..	1	1	1	1	1
மொத்தம் ..	35	35	39	39	39

*கலை—தொழில் நுணுக்கக் கல்வி நிலையங்கள் மூன்றையும் சேர்த்து.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

(இ) தொழில் நுட்ப உயர்நிலைப் பள்ளிகள்—					
(1) அரசு	11	11	11	11	11
(2) தனியார்	4	4	3	3	3
மொத்தம் ..	15	15	14	14	14
(உ) ஆசிரியர்கள் எண்ணிக்கை—					
(1) பொறியியற் கல்லூரிகள் ..	..	..	..	741	749
(2) பல்தொழிற் பயிலகங்கள் ..	..	..	..	1,134	1,184
(3) தொழில் நுட்ப உயர்நிலைப் பள்ளிகள்.	..	..	..	103	103
மொத்தம் ..	..	..	..	1,978	2,036
(ஊ) மாணவர்கள் எண்ணிக்கை—					
(1) பொறியியற் கல்லூரிகள் ..	5,289	7,163	6,796	7,885	7,964
(2) பல்தொழிற் பயிலகங்கள்	10,526	12,633	10,591	14,131	14,200
(3) தொழில் நுட்ப உயர் நிலைப் பள்ளிகள்.	1,124	1,304	1,704	2,166	2,000
மொத்தம்	16,939	21,100	19,091	24,182	24,164